ORIENTAL INSTITUTE OF RELIGIOUS STUDIES, INDIA

No. 23

കൂദാശകളുടെ പ്രതീകാത്മകത്വം

ഡോ. ജേക്കബ് വെള്ളിയാൻ

St. Thomas Apost. Seminary, Vadavathoor, Kottayam 686010
Kerala, India.

ST. ANTONY'S
ALWAYE
KERALA

ORIENTAL INSTITUTE OF RELIGIOUS STUDIES, INDIA

No. 23

ക്രൂദാശകളുടെ പ്രതീകാത്മകത്വം

ഡോ. ജേക്കബ് വെള്ളിയാൻ

St. Thomas Apost. Seminary, Vadavathoor, Kottayam 686010
Kerala, India.

Malayalam

KOODASAKALUDE PRATHEEKALMAKATHUAM

(The Symbolism of the Sacraments)

M/265
VEL-K

Author:

DR. JACOB VELLIAN

St. Thomas Apost. Seminary,
Vadavathoor, Kottayam 686010,
Kerala, India.

First published in October 1977.

Printed at:
K. P. Press, Kottayam

Price Rs. 4.25

Published by
Oriental Institute of Religious Studies, India,
St. Thomas Apost. Seminary, Vadavathoor,
Kottayam-686010.

Available at:

St. Thomas Book stall,
St. Thomas Ap. Seminary, Vadavathoor,
Kottayam-686010.

ആമുഖം

കുദാശകളും അടയാളങ്ങളാകയാൽ അവയ്ക്കു് പ്രബോധനമൂല്യമുണ്ടു്. അവയുടെ പ്രവർത്തനത്തിനു വിശ്വാസമുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു മാത്രമല്ല അവയുടെ കർമ്മശുപവും കർമ്മവസ്തുക്കളും മൂലം വിശ്വാസം പോഷിപ്പിക്കുകയും ദൃഢമാക്കുകയും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു....കുദാശകളും പ്രസാദവരം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, അവയുടെ പരികർമ്മം ഈ പ്രസാദവരം ഫലപ്രദമായി സ്വീകരിക്കാനും ദൈവത്തെ യഥായോഗ്യം ആരാധിക്കാനും ഉപവി അഭ്യസിക്കാനും വിശ്വാസികളെ വേണ്ടവിധം ഒരുക്കുന്നു. ആകയാൽ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ പരിപോഷണാർത്ഥം സ്ഥാപിതമായിട്ടുള്ള കുദാശകളുടെ കൗദാശികാടയാളങ്ങളും വിശ്വാസികളും എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുകയും കുദാശകളും തീഷ്ണതാപൂർവ്വം കൂടെക്കൂടെ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക സുപ്രധാനമായ കാര്യമാണു്'' (C. S. L. 59).

കുദാശകളുടെ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടതേണ്ട ആശയങ്ങളെല്ലാംതന്നെ ഈ ഖണ്ഡിക സമാഹരിക്കുന്നുണ്ടു്. കുദാശകളും അടയാളങ്ങളാണു്. അടയാളങ്ങളേപ്പറ്റി ഒരു വിവരണം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രാരംഭക്കുറിപ്പുകളിൽ നൽകുന്നു. തുടർന്നു് മാമ്മോദീസാ, സ്ഥൈര്യലേപനം (1–6 അദ്ധ്യായങ്ങൾ), കുമ്പസാരം (7), പൗരോഹിത്യം (8–11), രോഗീലേപനം (12), വിവാഹം (13–14) എന്നീ കുദാശകളേക്കുറിച്ചു് ചുരുക്കമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിസഭയിലെ ഓരോ കുദാശക്രമവും ചരിത്രപരമായ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വിശദീകരിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. അവശ്യാവശ്യമെന്നു തോന്നിയ സന്ദർഭങ്ങളിൽ മാത്രമേ മറ്റു റീത്തുക

ളിലെ പ്രത്യേകതകളും ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിട്ടുള്ള. വിശദമായ ശാസ്ത്രീയപ്രതിപാദനം ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ വിവാദപരമായ കാര്യങ്ങളൊന്നും തല്ക്കാലം സ്പർശിച്ചിട്ടുമില്ല [1].

ക്ലദാശകളുടെ ടെക്സ്റ്റിനേപ്പറ്റി ഒരു വാക്കു്. റോമിൽനിന്നു ലഭിച്ച ലത്തീൻ ടെക്സ്റ്റിന്റെ പരിഭാഷ ഈ ഗ്രന്ഥകാരൻ തയ്യാറാക്കി അഭിപ്രായത്തിനു സമർപ്പിച്ചു, (പേജു് 17, 18). ഫാദർ ആബേൽ കറെയുടെ സ്വതന്ത്രമായ അനുരൂപണങ്ങളോടെ മറ്റൊരു ടെക്സ്റ്റും രൂപപ്പെടുത്തി. ഇപ്പോൾ പരീക്ഷണാർത്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ടെക്സ്റ്റു് മുഖ്യമായും ആദ്യത്തെ ടെക്സ്റ്റിനെ ആധാരമാക്കി ക്രമപ്പെടുത്തിയതാണു്. രണ്ടാമത്തെ ടെക്സ്റ്റിലെ ചില ഭാഗങ്ങളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

'ക്രിസ്തു തന്റെ അരൂപിയെ സ്വസഹോദരർക്കു നൽകിക്കൊണ്ടു് എല്ലാജനപദങ്ങളിൽനിന്നും വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ട അവരെ തന്റെ മൗതികശരീരമാക്കിത്തീർത്തു. ഈ ശരീരത്തിലൂടെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവൻ വിശ്വാസികളിലേയ്ക്കു പ്രവഹിക്കുന്നു. അവർ, പീഡകളും സഹിക്കുകയും മഹത്വം പ്രാപിക്കുകയുംചെയ്ത ക്രിസ്തുവിനോടു് ക്ലദാശകളും മുഖേന അദൃശ്യമായി, എന്നാൽ യഥാർത്ഥമായി സംയോജിച്ചിരിക്കുന്നു' (തിരുസഭ, 7). നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ പരിപോഷണമാണു് ക്ലദാശകളും വഴി സാധിക്കുന്നതു്. ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിനുവേണ്ട ഊർജ്ജവും പ്രഭയും ക്ലദാശകളിൽനിന്നാണു ലഭിക്കുക. അതിനു ഉപകരിക്കുമെന്നു കരുതിയാണു് 'ക്ലദാശകളും ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ' എന്ന അദ്ധ്യായം ചേർത്തിരിക്കുന്നതു്.

---

(1) പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ സഭയുടെ ക്ലദാശകളെപ്പറ്റിയുള്ള വൈശാസ്ത്രപഠനത്തിനു്: De Vries W, Sakramentheologie bei den Nestorianern, Rome, 1947.

ക്ലാശകളിലൂടെ, ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരമായ സഭയുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുകയാണ്. ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ അടിത്തട്ട് സഭാജീവിതം തന്നെ. ഈ അവബോധം വളർത്തുന്നതിന് ഈ ഗ്രന്ഥം ഉപകരിക്കട്ടെ എന്നതാണ് ആശംസയും പ്രാർത്ഥനയും.

കയ്യെഴുത്തുപ്രതി പകർത്തിയും പ്രൂഫ് തിരുത്തിയും മറ്റും സഹായിച്ച സുഹൃത്തുക്കൾ പലരാണ്. അവരെ, കൃതജ്ഞതയോടെ സ്മരിക്കുന്നു.

Kottayam–10
1–10–1977.

Fr. J. Vellian.

Abbreviations

P. G. Migne, Greek Patrology.
P. L. Migne, Latin Patrology.
C. S. L. Constitution on the Sacred Liturgy.

ഉള്ളടക്കം

ആമുഖം

ഉള്ളടക്കം

പ്രാരംഭക്കുറിപ്പുകൾ

പരിത്രാണ കമ്മത്തിൽ– 1. നിരവധി 'അടയാള' (പ്രതീക) ങ്ങളുള്ള ആരാധനക്രമം–4. പലതരം പ്രതീകങ്ങളും–5. ലിറർജിയിൽ പ്രതീകങ്ങളുംകൂടെനൽകുന്ന അർത്ഥം–8. എന്തിനു് പ്രതീകം–9. ക്ലോശ–12. ക്ലോശകളുടെ എണ്ണം–13. ക്ലോശകളും പ്രതീകങ്ങളിലൂടെ–15. ക്ലോശകളും–മലബാറിൽ–16.

അദ്ധ്യായം ഒന്നു് 19

മാമ്മോദീസാ ആദിമസഭയിൽ 20

വേദപുസ്തകത്തിൽ–21. രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽ–24. മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടു്–25. കൽദായറീത്തിൽ–30. മാമ്മോദീസാ മലയാളത്തിൽ–31.

അദ്ധ്യായം രണ്ടു്

സ്നാനാർത്ഥിതപത്തിലേയ്ക്കു്–30

പേരെഴുതിക്കൽ–30. കുരിശടയാളം – ആദ്യത്തെ ആശീർവ്വാദം–34. മാനസാന്തരം–34.

അദ്ധ്യായം മൂന്നു്

മതാദ്ധ്യയനം–38

വേദപുസ്തകവായനകളും–38. വിശ്വാസപ്രമാണം പഠിപ്പിക്കുന്നു–40 വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നു–41. രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിശ്വാസികളും കൂട്ടുതലറിയുക–41. പ്രദക്ഷിണം–42.

അദ്ധ്യായം നാല്

മാമ്മോദീസാക്കുളത്തിങ്കൽ–44

തൈലം വെഞ്ചരിക്കുന്നു–44. ലേപനം–46. വെള്ളം വെഞ്ചരിക്കുന്നു–48 വെള്ളം വെഞ്ചരിപ്പു–49. സ്നാപനം–51. വെള്ളവസ്ത്രം–53. കത്തിച്ച തിരി–53 മദ്ബഹായിലേയ്ക്കുള്ള പ്രദക്ഷിണം–54.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

സ്ഥൈര്യലേപനം–56

ഹിപ്പോളിറസിന്റെ കാലത്തു–56 പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ റീത്തിൽ 57.

അദ്ധ്യായം ആറ്

വി. കുർബ്ബാനസ്വീകരണം–60

ഒരു കടന്നുപോകൽ–60. മാമ്മോദീസായും കുർബാനയും പാരമ്പര്യത്തിൽ–61. ആദ്യകുർബ്ബാന സ്വീകരണം–63. മാമ്മോദീസായും കുർബ്ബാനയുംതമ്മിലുള്ള ബന്ധം–63.

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

കുമ്പസാരം–65

പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ സഭയിൽ–67.

അദ്ധ്യായം എട്ട്

പൗരോഹിത്യം–72

സീറോ മലബാർറീത്തിൽ പട്ടം കൊടുക്കുന്ന ക്രമം–72. പൊതുഘടകങ്ങൾ–73. പൗരസ്ത്യ സിറിയൻറീത്തിൽ–76 മുടിവെട്ട്–79 കൈവയ്പ്–80 കാറോയാ ഹെവ്പദ്യാഖ്നാ പട്ടങ്ങൾ–81. കാറോയാ–82 ഹെവ്പ്പദ്യാഖ്ന (സബ്ഡീ

ക്കൻ)–83. ഡീക്കൻപട്ടവും വൈദികപട്ടവും–83. കൈവയ്പു പ്രാത്ഥനകൾ–85. ആദ്യത്തെ കൈവയ്പു–85.

അദ്ധ്യായം ഒൻപതു്

ഡീക്കൻ പട്ടം–91

പ്രാരംഭസങ്കീത്തനം–91. ഡീക്കൻസ്ഥാനാത്ഥിയുടെ നില–91. മാറോനീത്താ റീത്തിൽ–93.

അദ്ധ്യായം പത്തു്

ഗ്രുപ്പട്ടം–96

വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം–96. പ്രാരംഭസങ്കീത്തനം–96. രണ്ടാമത്തെ കൈവയ്പു–98. ഗ്രുപ്പട്ടം എത്യോപ്യൻ റീത്തിൽ–99. പൗരോഹിത്യദാനകർമ്മം പൗരസ്ത്യ റീത്തുകളിൽ–102.

അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നു്

മെത്രാഭിഷേകം–103

കത്തീലേയ്ക്കുള്ള എത്തിനോട്ടം–104. ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ–106.

അദ്ധ്യായം പന്ത്രണ്ടു്

രോഗീലേപനം 108

കൽദായസഭയിൽ–108. ഭവനത്തിൽ നടത്തുന്നു–110. തൈലാശീർവാദം–111. വിഷാദാത്മകമല്ല–111. പാപമോചകം–113. സ്വർഗ്ഗാനുഗ്രഹം–113.

അദ്ധ്യായം പതിമ്മൂന്നു്

വിവാഹം–116

റോമിൽ–116 യഹൂദവിവാഹം–116. ആദിമസഭയിൽ–117. പൗരസ്ത്യരുടെയിടയിൽ–118 പ്രബോധനപരം–119. കൽദായ റീത്തിൽ–121.

അദ്ധ്യായം പതിന്നാല്

പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട മലയാളക്രമം–123. മുഖ്യ ഘടകങ്ങളെപ്പറ്റി–123. ക്രിസ്തുസാക്ഷി–124. വായനകം–125. മനസ്സുമ്മതം–125 മന്ത്രകോടിയും മുടിയും–126. പ്രതിജ്ഞ–128 കാരോസുസയും ആശീർവ്വാദവും–128. വിവാഹകർമ്മം മലങ്കരരീതിയിൽ–129. അനുബന്ധം: നമ്മുടെ പ്രത്യേകതകം–131.

അദ്ധ്യായം പതിനഞ്ച്

ക്ലാശകം ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ–137. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ–138. സ്ഥൈര്യലേപനവും പരസ്നേഹവും–140. കുർബ്ബാനയും പരസ്നേഹവും–141. പാപമോചനവും പരസ്നേഹവും 141. പൗരോഹിത്യവും പരസ്നേഹവും–141 വിവാഹവും പരസ്നേഹവും–142. രോഗിലേപനവും പരസ്നേഹവും–142.

അനുബന്ധം

മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടി: ഗർഭാശയം–143

പശ്ചാത്യ പാരമ്പര്യം–143. സുറിയാനിപാരമ്പര്യത്തിൽ–151.

വിഷയസൂചിക–158

പ്രാരംഭക്കുറിപ്പുകൾ

പ്രതീകങ്ങളെപ്പറ്റി

ബാഹ്യലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതിയാണു് മനുഷ്യൻ ദൈവികമായവ മനസ്സിലാക്കുക. കാണുകയും കേൾക്കുകയും സ്പർശിക്കയും ചെയ്യുന്നവയിൽനിന്നു് ഇന്ദ്രിയാതീതമായവയിലേയ്ക്കു് മനുഷ്യൻ ഉയരുന്നു. ഭൗമികമായവ അഭൗമികമായവയിലേയ്ക്കുള്ള മാധ്യമായിത്തീരുന്നു. ഇതു മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിക്കു യോജിച്ചതുമാണു്. അവൻ ഇടപെടുന്നതിലെല്ലാം ഇതു കാണാം. ലിറ്റർജി തന്നെ പരിശോധിക്കുക.

ലിറ്റർജി ക്രിസ്തുവിന്റെ പുരോഹിതവൃത്തിയുടെ നിർവ്വഹണമാകുന്നു. അതുവഴി ദൈവം മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുകയും മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. (CSL 7.) ലിറ്റർജി രക്ഷാകരചരിത്രത്തിന്റെ ഒരു ഘട്ടത്തെ കുറിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം. രക്ഷണീയചരിത്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ലിറ്റർജിയെ വീക്ഷിക്കണമെങ്കിൽ വേദപുസ്തകത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കണം. വി. ഗ്രന്ഥത്തിലെ 'ലോക'വുമായി പരിചയം നേടണം. രക്ഷണീയ ചരിത്രത്തിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രവേശിക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതും ആരാധനക്രമമത്രെ.

I

പരിത്രാണകർമ്മത്തിൽ

പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സംവിധാനത്തെപ്പറ്റി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുകയല്ല ബൈബിൾ. വി. അഗസ്റ്റിൻ പറയുന്നതുപോലെ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ ഗമനപഥം വരച്ചുകാട്ടുകയല്ല ബൈബിളിന്റെ ധർമ്മം. ശാസ്ത്രവും ഭൗതികചരിത്ര

വുമൊക്കെ 'വെളിപാടിന്റെ' ചില വശങ്ങൾ പ്രസ്പഷ്ട മാക്കാൻ ഉപകരിച്ചേക്കാമെന്നു മാത്രം. കുറെ ജീവിത നിയമങ്ങൾ കാണാമതിൽ. എന്നാലും അതൊരു ധാർമ്മി കനിയമസംഹിതയല്ല. പത്തു കല്പനകൾ ധാർമ്മികനിയ മങ്ങളെന്നതിനേക്കാൾ ദൈവത്തിന്റെ ഉടമ്പടിയെയാണു സൂചിപ്പിക്കുക. പരിശുദ്ധനും ശക്തനുമായ ദൈവത്തി ന്റെ പ്രവൃത്തികളെയാണു ബൈബിൾ പ്രതിപാദിക്കുക. വിശുദ്ധചരിത്രമാണിവിടെ കാണുക. ദൈവം ലോക ഗതിയിൽ ഇടപെടുന്നു, മാനവചരിത്രത്തിൽ ഇടപെടുന്നു, മനുഷ്യനായി പിറക്കുന്നു. മനുഷ്യനെ ദൈവത്തോടു് അടു പ്പിക്കാനാണിതു്; അവിടുത്തെ ജീവിതചൈതന്യം നൽകാനാണു്.

ദൈവം, മനുഷ്യനെ അവനേറെതായ സാഹചര്യത്തി ലേക്കിറങ്ങിവന്നു കൈകൊടുത്തുയർത്തുന്നതായി രക്ഷാ കര ചരിത്രത്തിലുടനീളം കാണാവുന്നതാണു്.

ആരാധനക്രമം—ഒരു ഘട്ടം

സഭയുടെ പ്രബോധനത്തിന്റെയും, സഭാപിതാക്ക ന്മാരുടെ അദ്ധ്യാപനത്തിന്റെയും മുഖ്യ അടിസ്ഥാനം വേദപുസ്തകമാണു്. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ സന്ദേശമാണു് അവക്കു പ്രധാനം. വിശ്വാസപ്രമാണം തന്നെയും ഈ വിശുദ്ധചരിത്രത്തിന്റെ സമാഹരണമാണല്ലോ.

വിശുദ്ധചരിത്രത്തെ മൂന്നു രംഗങ്ങളിലായി വീ ക്ഷിക്കാം:

1. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ: സ്വന്തമായെ മറ്റുള്ളവരിലേയ്ക്കു പകർത്താൻ ദൈവം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. സൃഷ്ടി കർമ്മം വിഭാവനം ചെയ്യുന്നു. മാലാഖമാരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. അവരിൽ ചിലർ പാപത്തിൽ വീഴുന്നു.

2. ഭൂമിയിൽ: ആദ്യഭാഗം ആദത്തിൽ കേന്ദ്രീകൃത മാണു്. ദൈവഛായയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യന്റെ

അധ:പതനവും, തുടർന്നു് രക്ഷകന്റെ വാഗ്ദാനവും ഇതിലുൾപ്പെടുന്നു. രണ്ടാംഭാഗം ക്രിസ്തുവിനെ കേന്ദ്രമാക്കുന്നു. രക്ഷകന്റെ ജനനവും, ജീവിതവും, മരണവും, ഉയിർപ്പും, സ്വർഗ്ഗാരോഹണവും, പരിശുദ്ധാത്മപിയുടെ ആഗമനവും ഇതിലെ ഘടകങ്ങളാണു്. മൂന്നാംഭാഗം സഭയുടെ പ്രവർത്തനരംഗമാണു്. മിശിഹായുടെ മൗതിക ശരീരമാകുന്ന സഭ മുളച്ചു വളർന്നു് പുഷ്ടിപ്പെടുന്നു. ഈ വളർച്ച കർത്താവിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ആഗമനംവരെ നിലനില്ക്കും. സഭ വളരുന്നതു് ആരാധനക്രമത്തിലൂടെയാണു്-ബലിയിലും കൂദാശകളിലും കൗദാശികങ്ങളിലും കൂടി. സഭയുടെ മറ്റു കൃത്യങ്ങളെല്ലാം ഇതിലേയ്ക്കു് ഉന്മുഖമായിരിക്കുന്നു.

രക്ഷാകരചരിത്രം അവസാനിക്കുന്നതു്, സമയത്തിൽവിനു വിധേയമാക്കപ്പെടുന്നതു്, അന്ത്യവിധിനാളിലാണു്. അന്നു് എല്ലാവരും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു.

3. വീണ്ടും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നാരംഭിച്ച ചരിത്രം വീണ്ടും അവിടേയ്ക്കുതന്നെ തിരിയുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ദൈവരാജ്യം പിതാവു സ്വീകരിക്കുന്നു. മാലാഖമാരും മനുഷ്യരുമൊന്നിച്ചു് ദൈവത്തിനു സ്തുതി പാടുന്ന സ്വർഗ്ഗീയാരാധനയാണതു്. ഇതിന്റെ മുന്നാസ്വാദനമാണു് ഭൂമിയിലെ ആരാധനക്രമം.

ദീർഘമായ ഈ രക്ഷാകരചരിത്രത്തെ വി. പൗലോസു് 'രഹസ്യം' 'ദൈവേച്ഛയുടെ രഹസ്യം' (Mystery, mystery of the will of God Rom. 16: 25, Eph. 1: 9; 3: 9) എന്നൊക്കെ വിളിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ വരവിനു മുമ്പുള്ളതെല്ലാം കർത്താവിനെ ലക്ഷ്യംവച്ചിരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ ആഗമനത്തിനുശേഷം, എല്ലാം അവിടുത്തെ ശക്തി സ്വീകരിച്ചു് അതേ രഹസ്യം തുടർന്നു പോരാൻ ശ്രമിക്കണം. രക്ഷാകരചരിത്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലല്ലാതെ ആരാധനാക്രമത്തിന്റെ നിഗൂഢത മനസ്സിലാക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല.

II

നിരവധി 'അടയാള' (പ്രതീക)ങ്ങളുള്ള ആരാധനക്രമം

അദൃശ്യമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുകയും, സന്നിഹിതമാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദൃശ്യമായ അടയാളങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നതാണ് ലിറ്റർജി. അങ്ങനെയുള്ള പരിശുദ്ധമായ അടയാളങ്ങളാണ് കൂദാശകളും. കൗദാശികങ്ങളും (Sacramentals) ശബ്ദങ്ങളുംകൊള്ളുന്ന പ്രാർത്ഥനയും അടയാളമാണ്.

അദൃശ്യവും ആത്മീയവുമായ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഇവ സ്ഥാപിച്ചതു് ക്രിസ്തുവോ സഭയോ ആണ്. ഈ സാദൃശ്യങ്ങളുംവഴി ദൈവം സഭയെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. സഭ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിശുദ്ധീകരണം ദൈവം സാധിക്കുന്നതു് ക്രിസ്തുവിലൂടെയത്രേ. ദൈവസുതനോടുള്ള മനുഷ്യരുടെ ബന്ധം വഴി അവരും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യത്വം തന്നെ ക്രിസ്തു ഉപയോഗിച്ച ഒരു 'ഉപകരണ'മാണ്. അതുപോലെ ദൈവാരാധനയും. ശിരസ്സായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ആരാധന സഭയിൽ തുടരുന്നതാണ് ലിറ്റർജി. ഈ ആരാധന നടത്തുന്നതു് പരിശുദ്ധാത്മാവിയിലാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെയും സഭയിലെ പ്രവർത്തനം വേർപെടുത്തി കാണിക്കാവുന്നതല്ല. മാമോദീസായിലും സ്ഥൈര്യലേപനത്തിലും കുർബാനയിലുമെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മാവി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

'ഒരുവിധത്തിൽ ദൈവം സഭയെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും സഭ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നതും സൂചിപ്പിക്കുകയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതു് അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുകൂട്ടം അടയാളമാണ് ലിറ്റർജി എന്നു പറയാം' (വത്തിക്കാൻ II). ഈ അടയാളങ്ങളിലാണ് നാം അഭൗമികമായ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ ദർശിക്കുക; ദൈവികമായവയുമായി

സമ്പർക്കം പുലർത്തുക. ഈ അടയാളങ്ങൾ ദൈവികമായ വയെ നമുക്കു സന്നിഹിതമാക്കുന്നു. അടയാളം സൂചിപ്പിക്കുന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തിലേയ്ക്ക് അതുവഴി നാം എത്തിച്ചേരുന്നുവെന്ന ആശയം നമ്മിൽ ശ്രുദ്ധമൂലമാകുമ്പോൾ ലിറർജിയുടെ ഉള്ളിലേയ്ക്കുള്ള എത്തിനോട്ടം എളുപ്പമാകും.

ദൃശ്യലോകം ആദർശലോകത്തിന്റെ (World of ideas) ഒരു നിഴലും പ്രതീകവുമാണ്. അതു് അദൃശ്യലോകത്തിന്റെ പ്രകാശനവും പങ്കുചേരലുമാണെന്ന പ്ലേറ്റോയുടെ മതം അടയാളങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ക്രൈസ്തവ ചിന്താഗതിയെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. അലക്സാന്ത്രിയായിലെ ക്ലെമന്റ്, ഒരിജെൻ, നീസായിലെ ഗ്രിഗറി, അംബ്രോസ്, അഗസ്റ്റിൻ എന്നിവർക്കും ഈ ചിന്താഗതി അജ്ഞാതമായിരുന്നില്ല.

ജ്ഞേയവാദത്തിന്റെ ഒരു പ്രസ്താവം ശ്രദ്ധിക്കുക: കർത്താവ് പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു. കർമ്മം കർത്താവിന്റെ പ്രകൃതിയിൽ പങ്കുചേരുന്നു. ഈശ്വരൻ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈശ്വരനാണ് ആദികാരണം. എല്ലാ സൃഷ്ടവസ്തുക്കളും ഈശ്വരനിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്നു. എല്ലാം ഈശ്വരനിലേയ്ക്കുള്ള അടയാളങ്ങളും സൂചികകളുമാകുന്നു. ഈശ്വരായയാകുന്നു. നിർമ്മിക്കുന്നവൻ തന്നെ നിർമ്മാണപ്രക്രിയയുടെ മാതൃകയും സാദൃശ്യവുമായിരിക്കുന്നു.

III

പലതരം പ്രതീകങ്ങൾ

ആരാധനക്രമത്തിൽ അടയാളങ്ങളായി തീരുന്ന ഘടകങ്ങൾ പലതുണ്ട്: മൊഴി (Speech), ആംഗ്യം (Gesture), വസ്തുക്കൾ (Things), ആളുകൾ (Persons) തുടങ്ങിയവ.

മൊഴി

ആശയങ്ങളെ കൈമാറുന്ന അടയാളമാണല്ലോ മൊഴി കയം. അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശവും അന്തസ്സത്തയും വെളി വാക്കുന്നതു് ഭാഷണമാണല്ലോ. അതിനാൽ ആരാധന ക്രമങ്ങളിലെ പ്രതീകങ്ങളിൽ പ്രധാനമാണതു്. മാമോ ദീസാക്രമത്തെ ഉദാഹരണമാക്കിക്കൊണ്ടു് ഭാഷണത്തി ന്റെ പ്രാധാന്യം വി. അഗ്രസ്തീനോസു് വെളിപ്പെടുത്തു ന്നുണ്ടു്. ''വാക്കുകയം നീക്കുക. അപ്പോയം ആ ജലം വെറും വെള്ളമല്ലാതെ മറെറന്താണു്? വാക്കുകയം വെള്ളത്തോട്ട ചേക്കുക. അപ്പോയം കൂദാശയായി. (Take away the words and water remains but just water? Add the words to the element and you have a Sacrament. PL 35, 1840)

ആരാധനക്രമ ഭാഷയിൽ, ഉപമകളും രൂപകങ്ങളും, ഭാവനയുമൊക്കെ മറു അടയാളങ്ങളാണു്. അവ ഉപയോ ഗിക്കുമ്പോയം ഭാഷണം, പ്രതീകങ്ങളോടൊള്ളുന്ന പ്രതീ കമായിത്തീരുന്നു.

ആംഗ്യങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളും

ചിലപ്പോഴെല്ലാം ശരീരം മനുഷ്യന്റെ മനോഭാവ ത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു—കുനിയുന്നതും സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുന്നതുമെല്ലാം. ചിലപ്പോയം ആംഗ്യം കൊണ്ടു് മറു വസ്തുക്കളെ സ്പർശിക്കുന്നു. ഉദാഹരണങ്ങയം: ആശീർവദി ക്കുന്നതും തൈലലേപനം ചെയ്യുന്നതും. ചിലപ്പോഴൊ ക്കെ ആത്മാവിനെ സ്പർശിക്കുന്നതിനോ, വിശുദ്ധീകരി ക്കുന്നതിനോ ആയി ശരീരത്തെ സ്പർശിക്കുന്നു—മാമോദീ സായിലെ സ്നാനം.

വാക്കുകയം മിക്കപ്പോഴും ആംഗ്യത്തിന്റെ അത്ഥം നി ഷ്കർഷിക്കാറുണ്ടു്. ആംഗ്യം വാക്കുകളുടെ അത്ഥത്തിനു് അവതരണഭംഗി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു.

വസ്തുക്കയം

മനുഷ്യന്റെ ഉപയോഗാത്ഥം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണ ല്ലോ സൃഷ്ടവസ്തുക്കയം. മനുഷ്യൻ അവയെ ദൈവാരാധനയ്ക്കു

ഉപയോഗിക്കുന്നതു് യുക്തമാകുന്നു. ദൈവത്തിനായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ ദൈവാരാധനയ്ക്കായി തനിക്കുള്ള വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിക്കുമ്പോഴും ആ വസ്തുക്കളും അവയുടെ അന്ത്യം നേടുകയാണു്. ലിറർജിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വസ്തുക്കളെ രണ്ടു ഗ്രൂപ്പുകളിൽ പെടുന്നു: വെള്ളം, വീഞ്ഞു് തുടങ്ങിയ പ്രകൃതിവസ്തുക്കളും; മനുഷ്യൻ നിർമ്മിക്കുന്ന അപ്പത്താര, തിരുവസ്ത്രങ്ങൾ തുടങ്ങിയവ. ഇവയിൽ രണ്ടാമത്തെ ഗണമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണു് കല—വിശുദ്ധ കല.

ആളുകൾ

ദൈവാരാധനയ്ക്കായി ദൈവാലയത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടുന്ന വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹം ഒരു പ്രതീകമാണു്. ദൈവവും ക്രിസ്തുവിൽ വിളിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യവംശവും തമ്മിലുള്ള അദൃശ്യബന്ധത്തിന്റെ ആവിഷ്കരണമാണതു്. ക്രിസ്തുവിൽ ദൈവം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ സമൂഹമാണതു്. പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവജനത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണവും വരാനിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയാരാധനാഗണത്തിന്റെ നാന്ദിയുമാണതു്.

സഭാപിതാക്കന്മാരും ആരാധനക്രമ വ്യാഖ്യാതാക്കളും കാർമ്മികരെയും ശുശ്രൂഷികളെയും പ്രതീകങ്ങളാക്കി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സമൂഹത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കുന്ന മെത്രാൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തും, പുരോഹിതന്മാർ അപ്പോസ്തല സംഘത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തും, ഡീക്കന്മാർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷകരുടെ സ്ഥാനത്തുമാണത്രേ. (അന്ത്യോക്യയിലെ വി. ഇഗ്നേഷ്യസ് PG 5,668) നർസേ, ഡീക്കന്മാരെ ദൈവസന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്ന മാലാഖമാരായി—ഗബ്രിയേലും മീഖായേലുമായി—വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഓരോ പ്രതീകവും ഒറ്റപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടു് ഓരോന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ അതിനു് അതിൽതന്നെ എന്തർത്ഥമാണെന്നും തിരുക്കർമ്മം മുഴുവനെടുത്താൽ അതെന്തു സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും അന്വേഷിക്കേണ്ടതുണ്ടു്.

LIBRARY 11582

IV

ലിറർജിയിൽ പ്രതീകങ്ങൾക്കു നൽകുന്ന അർത്ഥം

വസ്തുക്കൾക്കു നൽകുന്ന സ്വാഭാവികമായ അർത്ഥമല്ല, സാധാരണമായി ലിറർജിയിൽ കാണുന്നതു്. ഈ വിശുദ്ധ പ്രതീകങ്ങൾക്കു് കുറെ സ്വതന്ത്രമായ അർത്ഥമാണു് കല്പിക്കുക. ഉദാഹരണത്തിനു്, വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുകയും പൊങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതു് ഒരു തിരോധാനവും നവോത്ഥാനവുമാണു്. എന്നാൽ മാമ്മോദീസായിൽ അതു് ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിന്റെയും ഉയിർപ്പിന്റെയും പങ്കുകൊള്ളലായി മാറുന്നു. ലിറർജിയിൽ ചുംബനം ക്രിസ്തുവിലുള്ള സഹോദരസ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളമാണു്. മറ്റിടങ്ങളിൽ അർത്ഥവ്യത്യാസമുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെ സ്വതന്ത്രമായ അർത്ഥമാണു് ഈ പ്രതീകങ്ങൾക്കുള്ളതെങ്കിൽ അവ നൽകിയ ക്രിസ്തുവിന്റെയോ സഭയുടെയോ ഉദ്ദേശമെന്തെന്നറിയാതെ ലിറർജിയുടെ ചൈതന്യത്തിലേക്കു് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ നമുക്കു കഴിയുകയില്ല.

പലപ്പോഴും പ്രതീകങ്ങളുടെ സ്വാഭാവികമായ അർത്ഥം ഭാഗികമായെങ്കിലും ഓർമ്മയിൽ വച്ചുകൊണ്ടു് സ്വതന്ത്രമായ അർത്ഥം നൽകുകയാണു്. സഭയുടെ കാര്യത്തിൽ, മിക്കവാറും ഈ സ്വതന്ത്രമായ അർത്ഥം യഹൂദർ നൽകിയിരുന്നതാണു താനും. പാപത്തിൽ നിന്നുള്ള പ്രക്ഷാളനവും നവജീവിതത്തിലേക്കുള്ള ജനനവും സൂചിപ്പിക്കാൻ കർത്താവു് ജലം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. അനന്താപത്തിന്റെ മാമ്മോദീസാ യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ ജലം കൊണ്ടു നൽകിയിരുന്നതു് സ്മരിക്കുക. ഇതുപോലെ തന്നെ ഭക്ഷണമായി അപ്പവും വീഞ്ഞും തെരഞ്ഞെടുത്തതിലും യഹൂദരുടെ പെസഹാവിരുന്നു പ്രത്യേകിച്ചും സാഹചര്യമൊരുക്കി. കൈവയ്പും യഹൂദരീതിക്കു് അപരിചിതമല്ല. ക്രിസ്തു തെരഞ്ഞെടുത്ത അടയാളങ്ങളുടെ അർത്ഥം വേദപുസ്തകപഠനത്തിന്റെയും ദൈവശാസ്ത്രത്തിന്റെയും പശ്ചാത്തലത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. സഭ കൂട്ടിച്ചേർത്ത അടയാളങ്ങളും അവയോടു ചേർന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിന്നു വ്യക്തവുമാണു്.

V

എന്തിനു് പ്രതീകം

പ്രതീകങ്ങളുപയോഗിക്കുക ദൈവത്തിന്റെ തീരുവിഷ്ടമാണു്. മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ മറ്റൊന്നല്ലല്ലോ ഉപയോഗിച്ചതു്. അദൃശ്യനായ ദൈവം തന്റെ സ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്താൻ മനുഷ്യനായിത്തീരുന്നു. രക്ഷാകരകർമ്മത്തിന്റെ ഫലങ്ങളും തുടർന്നനുഭവിക്കാൻ മനുഷ്യനു കഴിയണം. അതിനു് ദൃശ്യവശം കൂടിയുള്ള സഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. കൃപാവരം പ്രദാനം ചെയ്യാനുള്ള മാധ്യമങ്ങളായി കൂദാശകളും—അദൃശ്യമായ വരപ്രസാദം സൂചിപ്പിക്കുകയും നൽകുകയും ചെയ്യുന്ന അടയാളങ്ങളും–സ്ഥാപിതമായി. മനുഷ്യനു മനസ്സിലാകുന്ന പദാർത്ഥങ്ങളും അവയുടെ ഭാവങ്ങളും കൂദാശകളുടെ സ്ഥാപനത്തിൽ നമുക്കു് കാണാം—മാമ്മോദീസായ്ക്കു് വെള്ളം, സ്ഥൈര്യലേപനത്തിനു് സുഗന്ധദ്രവ്യം, രോഗിലേപനത്തിനു് തൈലം, കുർബാനയ്ക്കു് അപ്പവും വീഞ്ഞും. ശരീരത്തെ സ്പർശിക്കുന്ന ഈ പദാർത്ഥങ്ങൾവഴി കൂദാശയുടെ പരികർമ്മത്തിൽ ദൈവം ആത്മാവിനെ സ്പർശിക്കുന്നു. തെർത്തുല്യൻ പറയുന്നു. ''ആത്മാവു് വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു് ശരീരത്തെ ക്ഷാളനം ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവു് പവിത്രമാക്കപ്പെടുന്നതിനു് തൈലംകൊണ്ടു ദേഹം പൂശുന്നു. ആത്മാവു് ശക്തിപ്രാപിക്കുന്നതിനു് ശരീരത്തിൽ കുരിശടയാളം വരയ്ക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങൾ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് ആത്മാവു് ദൈവത്തിൽ പരിപുഷ്ടമാകുന്നു. മാമ്മോദീസാതന്നെ ഉദാഹരണത്തിനെടുക്കുക. ജലമാകുന്ന ദൃശ്യവസ്തുവിലൂടെ ദാനം നൽകുന്നു. ദാനമാകട്ടെ ആത്മീയമായ ജനനവും നവോത്ഥാനവുമാണു്. നിങ്ങൾ അശരീരികളായിരുന്നെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്കവിടുന്നു് വെറും അഭൗമികമായ ദാനം നൽകിയേനെ; എന്നാൽ ആത്മാവു് ശരീരത്തോടു ചേർന്നതായതിനാൽ അവിടുന്നു് നിങ്ങൾക്കു് ആത്മീയദാനങ്ങൾ ഇന്ദ്രിയഗോചരങ്ങളായ വസ്തുക്കളിലൂടെ നൽകുന്നുവെന്നു മാത്രം.'' (P G 58,745).

കുർബാനയിൽ

ദിവ്യകാരുണ്യം കർത്താവിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളാണു്— അവയുടെ അടയാളമാണു്: 'ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു'.... 'ഇതെന്റെ രക്തമാകുന്നു'. അതു് നമ്മിലേയ്ക്കു് പകരുന്ന ദൈവിക ജീവന്റെയും ക്രിസ്തുവും നാം തമ്മിൽത്തമ്മിലുള്ള ഐക്യത്തിന്റെയും അടയാളമാണു്. എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കും.'' (യോഹ 6:56). 'ആ അപ്പം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ നാമെല്ലാവരും ഒന്നാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഒരേ അപ്പത്തിൽ നിന്നു തന്നെയാകുന്നു നാം പങ്കുപറ്റുന്നതു്. (1കോറി 10: 17) വി. ക്രിസോസ്തോം പറയുന്നു. 'ഇതെന്റെ ശരീരമാണെന്നു് മിശിഹാ പറഞ്ഞതിനാൽ നമ്മാം വിശ്വസിച്ചു, ഈ കൂദാശയിൽ അവിടുന്നുണ്ടെന്നു്. ആത്മീയ നയനങ്ങാംകൊണ്ടു് ദർശിക്കാൻ നമുക്കു് കഴിയുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ കർത്താവു് തന്നതു് ഇന്ദ്രിയഗോചരമായതൊന്നുമല്ല; പ്രത്യുത തികച്ചും ആത്മീയമാണു്. ഇന്ദ്രിയഗോചരമായവയിൽ ആവരണം ചെയ്യുന്നുമാത്രം.

ഭാവിജീവിതം മെച്ചപ്പെടുത്താൻ നിർബന്ധിക്കുന്ന അടയാളമാണു് ദിവ്യകാരുണ്യം. വി. പൗലൊസു് ശ്ലീഹാ പഠിപ്പിക്കുന്നു: 'കർത്താവിന്റെയും, സാത്താന്റെയും പാനപാത്രത്തിൽനിന്നും പാനം ചെയ്യുവാൻ നിങ്ങാംക്കു് സാധിക്കുകയില്ല. കർത്താവിന്റെയും സാത്താന്റെയും മേശയിൽനിന്നു് ഭക്ഷിക്കുവാൻ നിങ്ങാംക്കു് സാധിക്കുകയില്ല. (1 കൊറി 10,21) ദിവ്യകാരുണ്യം ഒരു 'പുതിയ ഉടമ്പടി'യാണെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു തന്നെ ദൈവവുമായി പ്രത്യേക ബന്ധം സ്ഥാപിക്കാൻ അതു് ആവശ്യപ്പെടുന്നെന്നു് സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ (പുറപ്പാടു് 24:1–8)

ദിവ്യകാരുണ്യം കർത്താവിന്റെ അന്ത്യത്താഴവും പീഡനവും അനുസ്മരിക്കുന്ന അടയാളമാണു്. 'നിങ്ങാം ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും ഈ കാസാ കുടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം കർത്താവിന്റെ മരണമാണു് നിങ്ങാം പ്രഘോഷിക്കുന്നതു്'' (2 കൊറി 11:26)

ദിവ്യ കാരുണ്യം ഭാവിസൗഭാഗ്യത്തിന്റെ നാന്ദി യാണു്. ഈ പെസഹാ നിങ്ങളോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിച്ചു. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ.... വരെ ഞാൻ കുടിക്കുകയില്ല. (ലൂക്കോ 22:15) 'എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും....ചെയ്യുന്നവനു് നിത്യജീവനുണ്ടു്. അവസാനനാളിൽ ഞാനവനെ ഉയിർപ്പിക്കും (യോഹ 6:55).

പുതിയനിയമത്തിൽ

അടയാളങ്ങളുപയോഗിച്ചും പ്രതീകങ്ങളും സൂചിപ്പി ച്ചും സ്വാഭാവികമായവയിലൂടെ കർത്താവു് അതിസ്വാ ഭാവികമായവയിലേക്കു മനുഷ്യരെ നയിക്കുന്ന രംഗങ്ങളും സംമരിക്കുക.

സമരിയാക്കാരിക്കു് വര പ്രസാദം നൽകാൻ കർത്താ വു് അവളെ കിണറ്റിനരികെവച്ചു കണ്ടുമുട്ടുന്നു. അവളും ക്കു് ജീവന്റെ ജലം നൽകാൻ അവിടുന്നു് അവളോടു കിണറ്റിലെ വെള്ളം ചോദിക്കുന്നു. (യോഹ 4:7) തുടർ ന്നുള്ള സംഭാഷണത്തിനുശേഷം അവളും അവിടുത്തോടു് ജീവന്റെ ജലം ആവശ്യപ്പെടുന്നു.

'ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങിയ ജീവനുള്ള അപ്പ മാകുന്നു'. എന്നു് പഠിപ്പിക്കുന്നതിനൊരുക്കമായി കർ ത്താവു് മരുഭൂമിയിൽവച്ചു് അപ്പം വർദ്ധിപ്പിച്ചു് ജന ക്കൂട്ടത്തെ തീറ്റിപ്പോറ്റി (യോഹ 6). മത്സ്യം പിടിക്കുന്ന മുക്കുവരോടു് തന്നെ അനുഗമിക്കുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു് 'മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കുമെന്നു് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു കൊണ്ടാണു് (മർക്കോസു് 1:17) അത്ഭുതാവഹമായ പ്ര ബോധനരീതിതന്നെ സംശയമില്ല.

പ്രധാനമായും വര പ്രസാദവും ആന്തരീക മനോഭാവ വും സൂചിപ്പിക്കുന്നവയാണു് പ്രതീകങ്ങളും. പൊതുവെ ആരാധകന്റെ വിശ്വാസവും മെച്ചപ്പെട്ട ജീവിതത്തിനുള്ള ഉത്തരവാദിത്വവുമെല്ലാം അവയിൽ കാണാം. അങ്ങനെ വർത്തമാനകാലത്തെയും ഭാവികാലത്തെയും സൂചിപ്പി

ക്കുന്നതാവാം പ്രതീകങ്ങളും. പലപ്പോഴും പഴയനിയമത്തിൽ അതിനു പശ്ചാത്തലമുണ്ടായെന്നും വരാം.

VI

കൂദാശ

കൂദാശ (സുറിയാനി), സാക്രമെൻറും (ലത്തീൻ) എന്നീ പദങ്ങളുടെയൊക്കെ മൂലവാക്കിന്റെ അർത്ഥം വിശുദ്ധീകരിക്കുകയെന്നതാണു്. ദൈവസാന്നിദ്ധ്യവും പ്രവർത്തനവും വഴി മനുഷ്യനെയും മറ്റു സൃഷ്ടവസ്തുക്കളെയും ദൈവികമാക്കി—പരിശുദ്ധമാക്കി—ത്തീർക്കുന്നുവെന്നതു് കൂദാശയുടെ അന്തരാർത്ഥമാണു്. വ്യാപകാർത്ഥത്തിൽ സജീവനായ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യവും അതുവഴി മനുഷ്യനുണ്ടാകുന്ന ദൈവാനുഭൂതിയും വെളിപ്പെടുന്ന (hieropheny)തൊക്കെ ''കൂദാശ''യായി വിവിധ മതക്കാർ കരുതാറുണ്ടു്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ പ്രപഞ്ചംതന്നെ ഒരു കൂദാശയാണു്. അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ അനുഭവിച്ചറിയാൻ ദൃശ്യമായ പ്രപഞ്ചം മനുഷ്യനെ ക്ഷണിക്കുന്നു; അതു് അവനു് വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ത്യാഗം പ്രദർശിപ്പിച്ചും സ്നേഹം പ്രസരിപ്പിച്ചും തന്റെ രോഗിയായ ശിശുവിന്റെ ശയ്യയ്ക്കു സമീപം നില്ക്കുന്ന മാതാവു് ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെയും സാന്നിദ്ധ്യത്തെയും വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ, ഹൃദയങ്ങളെ സ്പർശിക്കത്തക്കവിധമുള്ള ജീവിതാനുഭവങ്ങളും വ്യാപകാർത്ഥത്തിൽ കൂദാശകളാണെന്നു പറയാം. ജീവിതത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ''കൂദാശകം'' ആവർത്തിക്കപ്പെടാൻ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുമുണ്ടു്. ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ''കൂദാശകം''സംഭവിക്കുമ്പോൾ അവ വളരെ അഭികാമ്യവും ആസ്വാദ്യവുമാകും.

ദൈവസാന്നിദ്ധ്യവും ദൈവസ്നേഹവും മനുഷ്യനു് ആവിഷ്കരിച്ചുവെന്നതിനാൽ ക്രിസ്തു ഏറ്റവും വലിയ കൂദാശയാണു് (Schillebeeckx) പരിപൂർണ്ണമായ കൂദാശ. സഭയിലെ കൂദാശകം ക്രിസ്തുവിന്റെ ലോകത്തിലെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെയും പ്രവൃത്തികളെയും ഇന്നു് നമുക്കു് അനുഭവവേദ്യമാക്കുന്നു.

VII

ക്രദാശകളുടെ എണ്ണം

''ക്രദാശ'' എന്ന പദത്തിനു് അത്ഥക്കിപ്പി വരുത്തി ക്രദാശകം ഏഴാണെന്നു് ആദ്യമായി സ്പഷ്ടമായ പ്രതിപാദനം നടത്തിയതു് പീറ്ററർ ലൊമ്പാർഡ് (12th cent.) എന്ന ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനാണു്. ഈ ചിന്താഗതി ലത്തീൻ സഭയിൽ വളർത്തിയതു് സെൻറു് തോമസ് അകവീനാസും (13th cent.) ഇതു് ഔദ്യോഗികമായി പഠിപ്പിച്ചതു് ത്രെന്തോസ് സുനഹദോസുമാണു് (Denz. 1601)

1267 ൽ മൈക്കിൾ ചക്രവർത്തിയിൽ നിന്നു് (Michael Paleologus) നാലാം ക്രമൻറു മാർപ്പാപ്പാ ആവശ്യപ്പെട്ട വിശ്വാസ പ്രതിജ്ഞയിൽ ഏഴു ക്രദാശകളുടെ പേരുകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്.

സാമൂഹിക ജീവിയായ മനുഷ്യൻെറ സ്വാഭാവിക ജീവിതത്തിനു് സമാന്തരമായി വിശ്വാസ ജീവിതത്തിലും വ്യക്തിയുടെ ജനനം, വളർച്ച, പോഷണം, തളർച്ചയ്ക്കു പ്രതിവിധി, അന്ത്യം, സമൂഹത്തിൻെറ നേതൃത്വം, സമൂഹത്തിൻെറ വളർച്ച ഇങ്ങനെയുള്ള സംഭവങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളും അനുഷ്ഠിച്ചാചരിക്കുകതികച്ചും യുക്തമാണെന്നും അതിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ക്രദാശകളുടെ എണ്ണം ഏഴാണെന്നും സമത്ഥിക്കാൻ വി. അകവീനാസ് ശ്രമിച്ചു. അതിൽ കുറെയൊക്കെ കാര്യമുണ്ടെന്നു് ചില അകത്തോലിക്കാ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും അംഗീകരിക്കുകയുണ്ടായി. പരിശുദ്ധാത്മാവിൻെറ ദാനങ്ങൾ (Is 11:2–4) ഏഴായതിനാൽ ഏഴു് എന്നതു് സുപ്രധാനമായ ഒരു സംഖ്യയെന്നു് മധ്യശതകത്തിലെ യൂറോപ്പിലും ബൈസൻറയിൻ ദേശങ്ങളിലും സാധാരണ ജനങ്ങൾ കരുതിയിരുന്നതു് ക്രദാശകം ഏഴാണെന്ന ചിന്താഗതിക്കു് പ്രചാരം സിദ്ധിക്കാൻ കാരണമായി. എങ്കിലും ഓർത്തഡോക്സുകാർ മൗലികമായി

അംഗീകരിക്കുന്ന ആദ്യത്തെ ഏഴ സൂനഹദോസുകളിൽ ക്രമാശകളുടെ എണ്ണം നിശ്ചയിക്കാത്തതിനാൽ, 1672 ലെ അവരുടെ ജറുസലേം സൂനഹദോസിൽ ക്രമാശകം ഏഴിൽ കൂടുതൽ സ്വീകരിക്കരുതെന്നു് പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അതു് വിമർശനാതീതമായില്ല. അക്കാരണത്താൽ അവരുടെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരിൽ ചിലർ സന്ന്യാസവ്രതവാശാനം, മൃതസംസ്കാരം, ദൈവാലയപ്രതിഷ്ഠ, ദനഹാതിരുനാളിലെ വിശുദ്ധജലം വെഞ്ചരിപ്പു് ഇവയൊക്കെ ക്രമാശകളുടെ ലിസ്റ്റിനോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കാറുണ്ടു്.

ക്രമാശകംക്കു് 'രഹസ്യ'മെന്ന (റാസ) സുറിയാനിയിൽ പറയാറുണ്ടു്. ക്രമാശകം ഏഴാണെന്ന ആശയം അത്ര പുരാതനമല്ല. പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിക്കാർ ക്രമാശകളിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടവയായ മാമ്മോദീസായും കർബാനയും കരുതിയിരുന്നു. ഇവയാലാണല്ലോ കർത്താവിന്റെ മരണത്തിന്റെയും ഉയിർപ്പിന്റെയും രഹസ്യം സ്പഷ്ടമായി കാണുക. ഇവയോടു ചേർന്നവരുന്നതാണു് തിരുപ്പട്ടം. അബ്ദീശോയും (+1318) തീമോത്തി രണ്ടാമനും (1318—1332) "രഹസ്യങ്ങളുടെ" പേരുകളും നൽകുന്നുണ്ടു്. അബ്ദീശോയുടെ വീക്ഷണത്തിൽ വേദപുസ്തകം അനുസരിച്ചു് തിരുസഭയിൽ ഏഴ രഹസ്യങ്ങ (ക്രമാശകം) ളാണുള്ളതു്: പൗരോഹിത്യം, മാമ്മോദീസാ, ലേപനം, കർബാന, പാപമോചനം, പുളിച്ച അപ്പം, കുരിശിന്റെ അടയാളം. തീമോത്തി രണ്ടാമനും ഏഴ ക്രമാശകളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ടു്: പൗരോഹിത്യം (കൈവയ്പു്), അംശത്താരയുടെ ക്രമാശകമ്മം, മാമ്മോദീസാ, കർബാന, സന്ന്യസ്ഥം, മൃതക്കുള്ള ശുശ്രൂഷകം, വിവാഹം ഇവയിൽ ആദ്യത്തെ നാലും പ്രധാനപ്പെട്ടവയാകുന്നു. ക്രമാശകം ഏഴാണെന്ന ആശയം ലത്തീൻ മിഷനറിമാരിൽനിന്നു് പൗരസ്ത്യ സുറിയാനിക്കാക്കു ലഭിച്ചതാണു്. അതനുസരിച്ചു് ചില രഹസ്യങ്ങം കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഏഴാക്കിയതാണു്, ഈ ലിസ്റ്റുകളിലെല്ലാം. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ സ്ഥൈര്യലേപനം മാമ്മോദീസായോടൊത്തു നൽകിയിരുന്നതിനാൽ രണ്ടു കൂടി ഒരു ക്രമാശയായി കണക്കാക്ക

പ്പെട്ടിരുന്നു. ഇതു മനസ്സിലാക്കി എണ്ണുന്നപക്ഷം മുകളിലത്തെ രണ്ടു ലിസ്റ്റുകളിലും കൂടി ഇപ്പോഴത്തെ ഏഴു ക്രൂദാശകളും കാണാൻ സാധിക്കും. പക്ഷെ ചില 'ക്രൂദാശകളും' കൂടി അവിടെ ഉണ്ടെന്നു മാത്രം.

VIII

ക്രൂദാശകൾ പ്രതീകങ്ങളിലൂടെ

ക്രൂദാശകളും ചിത്രങ്ങളിലെ പ്രതീകാത്മകതയിലൂടെ ആദിമകാലം മുതൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വിശുദ്ധ കുർബാനയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഇസഹാക്കിനെ ബലി കഴിക്കുന്നതു്, മെൽക്കിസദേക്കു് അബ്രഹാമിനു് അപ്പവും വീഞ്ഞും കൊണ്ടുവരുന്നതു്, ആകാശത്തിൽ നിന്നു് മന്നാ പൊഴിയുന്നതു്, കൽത്താവു് അപ്പവും മത്സ്യവും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതു്, കാനായിൽ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയതു് തുടങ്ങിയവ ഭ്രഗർഭാലയങ്ങളിൽ ചിത്രീകരിച്ചിരുന്നു. പ്രിഷില്ലായുടെ നാമത്തിലുള്ള റോമിലെ ഗ്രീക്കു് കപ്പേളയിൽ (2nd cent.) മാമോദീസായെ സൂചിപ്പിക്കാൻ പല ചിത്രങ്ങളുണ്ടു്: നോഹിന്റെ പേടകം, ഹോറേബിലെ പാറയിൽനിന്നു് വെള്ളം അടിച്ചു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതു്, ബേദ്സയിദായിലെ തടാകത്തിൽ മുടന്തനെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതു് മുതലായവ 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നിർമ്മിതമായ ഹിൽഡേഴ്സ് ഹൈമിലെ (ജർമ്മനി) ഒരു മാമോദീസാത്തൊട്ടിയിന്മേൽ ഇസ്രായേൽ ജനം ചെങ്കടലിലൂടെ കടക്കുന്നതും, ഹേറോദേസ് ശിശുക്കളെ ഹിംസിക്കുന്നതും, കൽത്താവു് മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നതും കാണാം.

പ്രേഗിലെ ഒരു പെയിൻറിംഗിൽ (1300) തായ്ത്തണ്ടിൽനിന്നു് പുറപ്പെടുന്ന ഏഴു മുന്തിരിവള്ളികൊണ്ടു് ഏഴു ക്രൂദാശകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അക്കാലത്തു് സ്പെയിനിൽ ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിൽനിന്നു് രക്തം ഏഴുചാലുകളായി ചിന്തുന്നതു് ക്രൂദാശകളുടെ പ്രതീകമാക്കി വരച്ചുകാട്ടി.

IX

ക്രൂദാശകൾ—മലബാറിൽ

16–ാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുമ്പു്

ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിനു് (1599) മുമ്പു് ഇവിടെ പൗരസ്ത്യസഭയിൽ ക്രൂദാശക്രമമാണു് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതെന്നും പോർട്ടുഗീസുകാരുടെ വരവോടെയാണു് ലത്തീൻക്രമം നടപ്പിലായിത്തുടങ്ങിയതെന്നും സഭാചരിത്രം, ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ ഡിക്രികൾ എന്നിവയിൽനിന്നു വ്യക്തമാകുന്നു.

"മേൽപ്പട്ടക്കാരൻ ക്രൂദാശ ചെയ്ത സൈത്തു കൊണ്ടല്ലാതെ വൈദികന്മാർ തന്നെ മാമ്മോദീസായ്ക്കുള്ള തൈലം (Oil of the catechumens) വെഞ്ചരിച്ചു് "പെരുമാറിയതു്" സൂനഹദോസു് വിലക്കി. അതു് അന്നുവരെ ഇവിടെ നടപ്പിലിരുന്ന പൗരസ്ത്യരീതികളും പരിചയമില്ലാതെ വന്നതുകൊണ്ടാണു്: "മലങ്കരയിൽ....ഈ രണ്ടാം ക്രൂദാശയുടെ (സ്ഥൈര്യലേപനം) അവസ്തവഴിയെ അറിയാത്തതിനെക്കൊണ്ടു് മലങ്കര ഈ ക്രൂദാശകൊണ്ടു് ഏറെ പെരുമാറ്റം ഇല്ലാത്തതിനെ കൊണ്ടു്"[1] പൗരസ്ത്യരീതിയനുസരിച്ചു മാമ്മോദീസായോടുകൂടെത്തന്നെ "രണ്ടാം ക്രൂദാശയും" ഒരു ചടങ്ങിലെന്നവണ്ണം നൽകിയിരുന്നുവെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അജ്ഞതയാണു് ഇങ്ങനെ പറയാൻ സൂനഹദോസിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്. പറവൂർവച്ചു് മെനേസീസു് ഈ ക്രൂദാശ ലത്തീൻക്രമത്തിൽ നൽകിയപ്പോഴും, കവിളിൽ അടിക്കുന്നതുകണ്ടു് ഇതൊരു ക്രൂദാശയല്ലെന്നു പറഞ്ഞു് നസ്രാണികളും ബഹളം ഉണ്ടാ

---

(1) സൂനഹദോസിന്റെ കാലത്തു തന്നെ, ഇടവകകളിൽ വായിക്കാനായി മലയാളത്തിൽ ക്രമപ്പെടുത്തിയ ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളും പരിശോധിച്ചു് കെ. എൻ. ദാനിയേൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്ത "ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ കാനോനകളിൽ" നിന്നു്

ക്കിയതിൽനിന്നു് അവർ കണ്ടുപരിചയിച്ചതു വേറെ രീതിയാണെന്നു വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. റോസ് മെത്രാൻ (1599—1629) നൽകിയ "നമ്മുടെ മലങ്കര മാത്തോമ്മാ ശ്ലീഹാടെ എടവകേടെ കല്പനകളി"ലെ (Vatican codex Borgiano Indiano 18) രണ്ടും മൂന്നും അദ്ധ്യായങ്ങൾ ലത്തീൻക്രമാശക്രമം വ്യക്തമായി പഠിപ്പിച്ചു. ലത്തീനിൽനിന്നു് സുറിയാനിയിലേയ്ക്കു് തർജ്ജമ ചെയ്തു് തയ്യാറാക്കിയ ലത്തീൻക്രമാശകളാണു് അടുത്തകാലംവരെ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതു്.

പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ക്രമാശക്രമം

ആരാധനക്രമങ്ങളെല്ലാം തുല്യനിലയിൽ കാണുന്ന സഭ അവയെ അഭംഗുരം പരിരക്ഷിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. "ചരിത്രപരമായ പരിതസ്ഥിതികളും മൂലം ക്ഷതമേറ്റ ഘടകങ്ങളും അവസരോചിതമോ ആവശ്യകമോ ആണെങ്കിൽ പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ ആദിമ മാനദണ്ഡങ്ങളനുസരിച്ചു് പുനരുദ്ധരിക്കണം" എന്നു് (C. S. L. 4,50) രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസ് പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഇതു് മലബാർ സഭയുടെ കാര്യത്തിൽ നേരത്തെതന്നെ പ്രാവർത്തികമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതാണു്.

(സീറോ) മലബാർ ലിറ്റർജി പുനരുദ്ധരിക്കാൻ നിയുക്തമായ കമ്മീഷൻ 1965 നവംബർ 17-ാംതീയതി സമ്മേളിച്ചു വിവാഹം, കുമ്പസാരം, രോഗീലേപനം എന്നീ ക്രമാശക്രമങ്ങൾ തയ്യാറാക്കി സമർപ്പിച്ചു. കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടിൽ 1965 ഫെബ്രുവരി 15, 22; മാർച്ചു് 1, 8, 15, 22 എന്നീ ദിവസങ്ങളിൽ ചർച്ചകൾ നടത്തിയതായി കാണാം. 1966 മാർച്ചു് 2-ാംതീയതി മാമ്മോദീസായും, സ്ഥൈര്യലേപനവും ക്രമപ്പെടുത്തി സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി.

പുനരുദ്ധരിച്ച ക്രമാശക്രമത്തിന്റെ ലത്തീൻ ടെക്സ്റ്റാണു് റോമിൽനിന്നു നൽകിയതു്. അതിന്റെ ഒരു മലയാളതർജ്ജമ ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്റെനേതൃത്വത്തിൽ, അല്പം

ചില അനുരൂപണങ്ങളോടെ തയ്യാറാക്കി അച്ചടിപ്പിച്ചു. (1968-ൽ) അഭിപ്രായത്തിനായി ശ്രുത ലിറ്റർജി കമ്മിറ്റികൾക്കും മറ്റും അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതിലെ പ്രസ്താവനയുടെ ചില പ്രസക്തഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ:

''ചില വായനകൾ, കാറോസൂസാകൾ, സമാപനാശീർവ്വാദങ്ങൾ മുതലായവ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. വിവാഹകർമ്മത്തിലെ വരണമാല്യവെഞ്ചരിപ്പും അതുപോലെതന്നെ രോഗിലേപനം സംബന്ധിച്ച ചില വിശദാംശങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തവയാണ്. ചില പ്രാർത്ഥനകൾ സാരാംശത്തിനു കോട്ടം തട്ടാതെ പരിഷ്ക്കരിക്കുകയും ദൈർഘ്യം കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള വേദപുസ്തകവായനകളുടെ സ്ഥാനത്തു ഉപയോഗിക്കാവുന്ന അവസരോചിതങ്ങളായ വേറെ കുറെ വായനകളും തെരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്.''

''1968 മെയ് മാസം 27, 28, 29 തീയതികളിൽ ചേർന്ന സീറോ-മലബാർ ലിറ്റർജി കമ്മറ്റി ഈ 'ക്രമീകരണം' ചർച്ചചെയ്തു. തർജ്ജമയിൽ അൽപ്പംകൂടി സ്വാതന്ത്ര്യമുപയോഗിച്ചു ചില പ്രാർത്ഥനകൾ കുറെക്കൂടി ആശയസമ്പുഷ്ടമാക്കാമോ എന്നു പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. വിവാഹകർമ്മത്തിൽ വധൂവരന്മാർ വേദപുസ്തകം തൊട്ട് വിവാഹവിശ്വസ്ത വാഗ്ദാനം ചെയ്യുവാൻ ഒരു പ്രതിജ്ഞാവാചകം കൂട്ടിച്ചേർക്കണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. വിവാഹകർമ്മത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും അന്ത്യത്തിലും ആലപിക്കാവുന്ന ഓരോ ഗാനം കൂടി ചേർക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ട്. ക്രമീകരണങ്ങളിൽ പ്രത്യേകിച്ചു മാമ്മോദീസാ, കുമ്പസാരം എന്നിവയിൽ, ക്രമീകരണമൊഴികൾ അനുജ്ഞായക (Subjunctive) കർമ്മണി (Passive) പ്രയോഗങ്ങൾക്കു പകരം മലയാളശൈലിക്കു കൂടുതൽ യോജിക്കുന്നവിധം നിർദ്ദേശിക (Indicative) യിലാക്കാമോ എന്നു റോമിലേയ്ക്കു എഴുതിച്ചോദിക്കാൻ കമ്മറ്റി തീരുമാനിച്ചു.''

അദ്ധ്യായം ഒന്നു്

ഇവിടെ സ്വർഗ്ഗത്തിനായി ഒരു ദൈവികജനത പിറക്കുന്നു. ഫലസമൃദ്ധമായ ജലം വഴി പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഇവർക്കു് ജീവൻ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

സഭാമാതാവു്, പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ ഗർഭം ധരിച്ച കന്യകയുടെ ഫലത്തെപ്പോലെ ഈ അലകളിൽ തന്റെ മക്കളെ വഹിക്കുന്നു.

ഈ ജലധാരയിൽ പുനർജന്മം പ്രാപിച്ചവരേ,
നിങ്ങടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പ്രതീക്ഷിക്കുക.

എന്തെന്നാൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം ജനിച്ചവനു് നിത്യാനന്ദത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പങ്കുമില്ല.

ക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുമുറിവിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ടു് പ്രപഞ്ചത്തെ മുഴുവൻ കഴുകുന്ന ജീവന്റെ സ്രോതസ്സു് കാണേണ്ടതിവിടെയാണു്.

പാപിയായ മനുഷ്യാ, നിന്റെ പാപങ്ങളും ക്ഷാളനം ചെയ്യാൻ ഈ പരിശുദ്ധമായ നീരൊഴുക്കിലേയ്ക്കു് കുതിച്ചു ചാട്ടു.

ജലം പഴയ മനുഷ്യനെ സ്വീകരിക്കുന്നു. അവന്റെ സ്ഥാനത്തു പുതിയ മനുഷ്യനെ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

നീ നിഷ്ക്കളങ്കനാവാൻ അഭിലഷിക്കുന്നോ?

നിന്റെ പാപമോ ആദത്തിന്റെ പാപമോ ആവട്ടെ നിന്റെ ഭാരം, നീ ഈ സ്നാനം വഴി സ്വയം നിർമ്മലമാക്കുക. പുനർജാതർ തമ്മിൽ ഒരന്തരവുമില്ല. അവർ ഒന്നാണു്; ഒരു മാമ്മോദീസായിൽ, ഒരു അരുവിയിൽ, ഒരു വിശ്വാസത്തിൽ.

പാപത്തിന്റെ എണ്ണവും ഭാരവും ആരെയും ഭയപ്പെടുത്താതിരിക്കട്ടെ. ഈ ജലധാരയിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നവൻ പരിശുദ്ധനാക്കപ്പെട്ടും.

(റോമിൽ സെന്റ് ജോൺസ് ലാറ്ററൻബസിലിക്കായിലെ മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയിന്മേൽ Sixtus മൂന്നാമൻ [432–440] ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.)

മാമ്മോദീസാ

ആദിമസഭയിൽ

ആദിമ നൂറ്റാണ്ടിൽ തന്നെ മാമ്മോദീസായ്ക്കുള്ള തിരുക്കർമ്മങ്ങളും രൂപംപ്രാപിച്ചിരുന്നു. വളരെ ആകർഷകവും ആഘോഷപൂർവ്വവുമായ ചടങ്ങുകളുള്ളതാണ് എല്ലാ റീത്തുകളിലേയും മാമ്മോദീസാ ക്രമം. എല്ലാ റീത്തുകളിലും പൊതുവായ ഒരു ഘടന ഇതിനുണ്ടുതാനും. ആദിമസഭയിലെ നടപടികളും ഈ ഘടന വ്യക്തമാക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവവിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ പേരു് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുകയും ജീവിത നവീകരണം വാഗ്ദാനം ചെയ്തുകൊണ്ട് നോമ്പുകാലം പ്രാർത്ഥനയിലും ഉപവാസത്തിലും പ്രായശ്ചിത്തത്തിലും ചെലവഴിക്കുകയും വേദപുസ്തകവും വിശ്വാസവും സംബന്ധിച്ച അദ്ധ്യയനം നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ദുഃഖശനിയാഴ്ച വൈകിട്ട് സ്നാനാർത്ഥികളും വിശ്വാസികളോടൊപ്പം ഉറക്കമിളച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചുവന്നു. പാതിരാത്രിമുമ്പ് സ്നാനാർത്ഥികൾക്ക് മാമ്മോദീസാ നൽകുകയും തുടർന്ന് അർപ്പിക്കുന്ന ബലിയിൽ പങ്കെടുത്ത് അവർ ദിവ്യകാരുണ്യം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആദിമസഭയിൽ മാമ്മോദീസായോടുകൂടിത്തന്നെയാണ് സ്ഥൈര്യലേപനവും നൽകിയിരുന്നതു്. ഈ വിവിധ ചടങ്ങുകളെല്ലാം വ്യക്തമായി കാണത്തക്കവിധത്തിലാണ് ഇപ്പോഴത്തെ മാമ്മോദീസാക്രമങ്ങളുടെ ഘടന.

ആരാധനക്രമം സംബന്ധിച്ച പൗരാണിക രേഖകളും വി. കർബാനയോടുചേർത്ത് മാമ്മോദീസായും പരാമർശിക്കുക സാധാരണമാണ്. ഒരുവനെ ക്രിസ്തുവിലേയ്ക്കുള്ള ആനയിക്കുന്ന ദീർഘമായ യാത്രയുടെ സമാപനമത്രെ ഇതു്. അതോടൊപ്പം ക്രിസ്തുവിന്റെ പെസഹാരഹസ്യത്തിൽ ഭാഗഭാക്കായി ക്രിസ്തുവിലൂടെ പിതാവായ ദൈവത്തിലേയ്ക്ക് ആനയിക്കുന്ന മാഗ്ദത്തിന്റെ തുടക്കവുമാണ്.

1. വേദപുസ്തകത്തിൽ

സുവിശേഷങ്ങളുടെയെല്ലാം പ്രധാന സ്രോതസ്സായ മർക്കോസിന്റെ സുവിശേഷവും (1:1–5) സഭയുടെ ആദ്യ കാല ചരിത്രം നൽകുന്ന അപ്പസ്തോല നടപടികളും (1:5) ആരംഭിക്കുന്നതു് മാമ്മോദീസായെപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശനത്തോടെയാണു്. സ്നാപകയോഹന്നാൻ നൽകിയ ''ജലം'' കൊണ്ടുള്ള മാമ്മോദീസായിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തവും ശ്രേഷ്ഠവുമാണു്, ക്രിസ്തുവിന്റെ ''ജലത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലുമുള്ള'' മാമ്മോദീസാ കർത്താവിന്റെ വാക്കുകളും തന്നെ പുതിയനിയമത്തിൽ കാണാം. മർക്കോ 1:8; നടപടി 1:5;11:16; യോഹ 3:5. ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷമാണു് പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ മാമ്മോദീസാ നൽകാനുള്ള കല്പന കർത്താവു നൽകിയതു് (മത്താ: 28:19) ഇതനുസരിച്ചു് കരണീയമായതെന്തെന്നു് പത്രോസ് ശ്രീഹായപ്രഭുക്കന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു: പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം ലഭിക്കാനായി പശ്ചാത്തപിക്കുവിൻ; പാപങ്ങളുടെ ശാന്തിക്കായി നിങ്ങളോരോരുത്തരും കർത്താവായ ഈശോയുടെ നാമത്തിൽ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ'' (നടപടി 2:38)

മാമ്മോദീസാ നവമായ ജന്മമാണെന്നു് നിക്കദീമോസിനോടുള്ള കർത്താവിന്റെ സംഭാഷണത്തിൽ (യോഹ. 3:5) വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്. അതൊരു ജീവിതനവീകരണമാവശ്യപ്പെടുന്നു (നടപടി 2:38) ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇതു് നന്നായി ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു: ''ഈശോമിശിഹായിൽ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച നാം അവന്റെ മരണത്തിലാകുന്ന മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നു് നിങ്ങളറിയുന്നില്ലയോ?....പുതിയ ജീവിതത്തിൽ വ്യാപരിക്കേണ്ടതിനു് നാമും അവനോടുകൂടെ മാമ്മോദീസാ മൂലം മരണത്തിനു സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (റോമ 6:3)

പശ്ചാത്തലം

പഴയനിയമത്തിലെ വെറും ആചാരനിഷ്ഠമായ (Ceremonial) ക്ഷാളനങ്ങളും ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അറിവുള്ളതാണ് (മർക്കോ 7:2-4; യോഹ 2:4) പല സ്ഥീനായിലെ എസ്സീൻ സന്ന്യാസികൾക്ക് (Essenes) ഇത്തരത്തിലുള്ള സ്നാനവും ക്ഷാളനവുമൊക്കെ ഉണ്ടായിരുന്നു. യഹൂദമതാത്മീയെ സിനഗോഗിലേയ്ക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന ചടങ്ങിൽ വെള്ളത്തിലിറങ്ങി മുങ്ങിയുള്ള സ്നാനവും ഒരു കർമ്മമായി കരുതിയിരുന്നത്രെ. മെച്ചപ്പെട്ട പുതിയൊരു ജീവിതം ആരംഭിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ആഗ്രഹ സൂചകമായിരുന്നു ഈ സ്നാനം. പുതിയൊരു സമൂഹത്തിലേയ്ക്ക് നവമായി ജനിച്ച ശിശുവായി ഇത്തരക്കാരെ മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതു മാമ്മോദീസായുടെ അർത്ഥം സുഗ്രഹമാക്കിത്തീർത്തു. പാപവിമോചനം പ്രാപിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ സ്നാനംപോലുള്ള ബാഹ്യമായ ചടങ്ങുകൾവഴി ഹൃദയസംതൃപ്തി തേടുന്നതു പല മതങ്ങളിലും കാണാം. യോഹന്നാൻ സ്നാപകൻ മാമ്മോദീസായ്ക്കു മുമ്പ് പാപം ഏറ്റുപറച്ചിലും പശ്ചാത്താപവും നിർബന്ധമാക്കിയിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വേണം പുതിയ നിയമത്തിലെ മാമ്മോദീസാ വീക്ഷിക്കാൻ.

മിശിഹായുടെ മാമ്മോദീസാ

സ്നാപകയോഹന്നാൻ പ്രവാചകനാണ്; ദൈവദൂതനും മിശിഹായുടെ മുന്നോടിയുമാണ്. അദ്ദേഹം കർത്താവിന്റെ വരവ് അറിയിക്കുകയും അനുതാപത്തിനായി ശക്തിയുക്തം പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു ക്രിസ്തുവിനു ജനങ്ങളെ ഒരുക്കിയതു യഹൂദന്മാക്കുപരിചയമുള്ള സ്നാപനംവഴിയായിരുന്നു. പശ്ചാത്താപം അതിനോടു യോചിപ്പിച്ചെന്നു മാത്രം. അനുതാപി സ്വയം ജലത്തിൽ മുങ്ങുകയല്ല, സ്നാപകൻ മുക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. ഈ മാമ്മോദീസയാണ് മിശിഹാ സ്വീകരിച്ചതു, അവിടത്തേയ്ക്ക് പാപമോചനം ആവശ്യമില്ലായിരുന്നെങ്കിലും മാനവസമുദായത്തെ മുഴുവൻ പ്രതിനിധീകരിച്ച് അവിടു

ന്നതു് സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ആ സംഭവം മൂലം അവിടുത്തെ പുത്രത്വം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടു: ''ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രനാകുന്നു''. അവിടുത്തോടുകൂടി പരിശുദ്ധാത്മാവു് പ്രാവിന്റെ രൂപത്തിൽ ഇറങ്ങി അവന്റെ മേൽ വന്നു'' പിന്നീടു് യോഹന്നാൻ കർത്താവിനെ ''ഇതാ ലോകത്തിന്റെപാപം നീക്കുന്ന കുഞ്ഞാടു്....'' ''ഇതാ പരിശുദ്ധാത്മാവിയിൽ മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നവൻ'' എന്നിങ്ങനെ പരിചയപ്പെടുത്തുന്നതു് സ്മരിക്കുക. (യോഹ 1:33;29). പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞ ഈശോമിശിഹായാണു് ഇനി മേൽ ''ദൈവരാജ്യത്തിനു്'' മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നതു്; അവിടുത്തേ 'ശ്രവിക്കുവാൻ' എല്ലാവർക്കും കടമയുണ്ടെന്നും വ്യക്തമാക്കട്ടെ.

കർത്താവിന്റെ ഈ മാമ്മോദീസാ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെയും ആദ്യസഭയുടെയും പ്രബോധനത്തിൽ തെളിഞ്ഞു നിന്നിരുന്നു. ആദിമസഭയിൽ ദനഹാത്തിരുനാളിൽ (Epiphany) അനുസ്മരിച്ചിരുന്നതു് ഈ മാമ്മോദീസായാണു്—ആദ്യസഭയിലാചരിക്കപ്പെട്ട ഏറ്റം പ്രധാനതിരുനാളുകളിലൊന്നാണിതെന്നു് സ്മരിക്കുമല്ലോ. സുവിശേഷകരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള കർത്താവിന്റെ സ്നാനംവഴി ജലംകൊണ്ടുള്ള മാമ്മോദീസാസ്സു് പ്രത്യേകമായ അംഗീകാരം ലഭിച്ചു. അപ്പസ്തോലന്മാർ ജലംകൊണ്ടു് മാമ്മോദീസാ നൽകിയതായി നാം കാണുന്നു. ഇതു് ''പരിശുദ്ധാത്മാവിയിലുള്ള മാമ്മോദീസാ'' ആയിട്ടാണു് മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ളതു് (നടപടി 1:5; 2:38; 8:37; 10:47 തീത്തൂസു് 3:5; 1 കൊറി 12:13)

ലളിതമായ കർമ്മം

ഇവിടെയെല്ലാം മാമ്മോദീസാ നൽകാനുള്ള കർമ്മം വളരെ ലളിതമാണു്. മനഃപരിവർത്തനം അത്യാവശ്യമാണു് മാമ്മോദീസാസ്സു്. അതിനായി സ്നാനത്തിനു മുമ്പു് ക്രിസ്തുവിലുള്ള രക്ഷയെപ്പറ്റി ഒരു സംഭാഷണമോ, സുവിശേഷപ്രസംഗമോ, മതാദ്ധ്യയനമോ ഉണ്ടെന്നുമാത്രം

(നടപടി 2,8,16,19 അദ്ധ്യായങ്ങൾ; 16:32). സ്നാന ത്തെത്തുടർന്ന് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകുന്നതിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയും കൈവയ്പുമുണ്ടായിരുന്നു.

(നടപടി 19:6; 8:15-17)

2. രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിൽ

ഡിഡക്കേ

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ട ഡിഡക്കേയിൽ മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നവിധം വിവരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണ്: ''താഴെപ്പറയുന്ന പ്രകാരം മാമ്മോദീസാ നൽകുക: എല്ലാ കാര്യങ്ങളും വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തശേഷം 'പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ' ഒഴുക്കുള്ള ജലത്തിൽ സ്നാനപ്പെടുത്തുക. ഒഴുക്കുള്ള ജലമില്ലെങ്കിൽ മറ്റുവെള്ളത്തിലാകാം. തണുത്തവെള്ളത്തിൽ വിഷമമെങ്കിൽ ചൂടുവെള്ളത്തിൽ മാമ്മോദീസാ നൽകുക. ഇവ രണ്ടുമില്ലെങ്കിൽ തലയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം വെള്ളം ഒഴിച്ച് 'പിതാവിന്റെയും.....നാമത്തിൽ' സ്നാനപ്പെടുത്തുക. സ്നാപകനും സ്നാനാർത്ഥിയും, കഴിവുള്ള മറ്റുള്ളവരും, മാമ്മോദീസായ്ക്കുമുമ്പ് ഉപവസിക്കട്ടെ. സ്നാനാർത്ഥി നേരത്തെ ഒന്നോ രണ്ടോ ദിവസം ഉപവസിച്ചിരിക്കണം.''

മാമ്മോദീസായ്ക്കു മുമ്പ് ഡിഡക്കേയിൽ (1–6 അദ്ധ്യായങ്ങൾ) ജീവന്റെയും മരണത്തിന്റെയും വഴികളെപ്പറ്റി പ്രബോധനമുണ്ട്. തുടർന്ന് സ്നാനാർത്ഥികളുടെയും മറ്റും ഉപവാസത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു. വെള്ളം ശിരസ്സിൽ ഒഴിച്ച് നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ആദ്യത്തെ രേഖയാണിത്.

തെർത്തുല്യൻ

മാമ്മോദീസായാകുന്ന സ്നാനത്തെ സമീപിക്കുന്നവൻ നേരത്തെതന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഉപവസിക്കുകയും

മുട്ടുകുത്തുകയും രാത്രിജാഗരണം നടത്തുകയും കഴിഞ്ഞകാലത്തെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യട്ടെ.

(De Baptismo, 20) ''പിന്നെ ഞങ്ങൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാനുള്ളവരെ വെള്ളമുള്ളിടത്തേയ്ക്ക് ആനയിക്കുകയും മാമ്മോദീസാ നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു....അതിനെത്തുടർന്ന് അവർ പരിശുദ്ധ തൈലത്താൽ ലേപനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. തുടർന്ന് കൈവച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നു. അങ്ങനെ ലളിതമായ രീതിയിൽ, അനാഡംബരമായി, പ്രത്യേക സജ്ജീകരണമൊന്നും കൂടാതെ വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങുന്നു; ചില വാക്കുകൾ കൊണ്ട് ക്ഷാളനം ചെയ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. (De Baptismo 4,7,8,2)

3. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ട്

അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യം

റോമിലെ ഹിപ്പോളിറ്റസിന്റെ അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യത്തിൽ മാമ്മോദീസാ നൽകുകയും അതിനൊരുക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിധത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതാണ് താഴെ കൊടുക്കുന്നത്:

പുതിയ വിശ്വാസം സ്വീകരിക്കാനുള്ളവരെ ആദ്യം തന്നെ മതോപദേശകന്റെ പക്കൽ സ്വീകരിക്കുക. അവർ എന്തുകൊണ്ട് നവവിശ്വാസ സ്വീകരണത്തിനു തുനിഞ്ഞുവെന്നു് ആരായുക. ഇവരെ കൊണ്ടുവരുന്നവർ ദൈവവചനം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കാനുള്ള ഈ ആളുകളുടെ കഴിവിനു് സാക്ഷികളാവണം. അവരുടെ ജീവിതാവസ്ഥയെപ്പറ്റിയും കൃത്യമായി അന്വേഷിക്കണം. ജോലി, ജീവിതവ്യാപാരങ്ങൾ എന്നിവയാണ പ്രശ്നം. അയാൾ വേശ്യകളോട് സഹകരിക്കുന്നവനെങ്കിൽ അതു നിറുത്തണം. അല്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചയയ്ക്കപ്പെടട്ടെ. കൊത്തുപണിക്കാരനോട് വിഗ്രഹങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കരുതെന്നു പറയണം. പരസ്യനടനവും നാടകവുമായി നടക്കുന്നവനും ഇതു തന്നെ

താക്കീതു്. സാരഥിയായാലും ഗ്രന്ഥകാരനായാലും അതൊക്കെ ഉപേക്ഷിക്കണം. ഖഡ്ഗപ്രയോഗങ്ങളും പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ ആ ജോലി വെടിയണം. വിഗ്രഹങ്ങളുടെ പുരോഹിതനും ആ തൊഴിൽ അവസാനിപ്പിക്കണം. ടേൻ ഒരിക്കലും ആരേയും കൊല്ലരുതു്. പരസ്യപാപികളും വ്യഭിചാരികളും അതപ്പാടെ നിറുത്തണം. അതു മാത്രമോ? കൈക്കുലവാങ്ങാർ, കൈനോട്ടക്കാർ, സ്വപ്നവിശകലനസമർത്ഥർ തുടങ്ങിയവർ ഇക്കാര്യങ്ങളും ത്യജിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ തിരിച്ചുവിടുകതന്നെ. അടിമയായാലും ആരായാലും അവിഹിതബന്ധമുണ്ടെങ്കിൽ നടക്കില്ലിതു് ....ഇനി തുടർന്നു പരിശോധിക്കുക. എന്തെങ്കിലും കുറ്റമുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ പരി. അരുപിയുടെ സഹായത്താൽ സ്വയം പരിശോധിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കണം.

മൂന്നു വർഷത്തെ സ്നാനാർത്ഥിത്വം

മൂന്നുവർഷത്തെ ഉപദേശങ്ങളും സ്നാനാർത്ഥികളുണ്ടു്. ഒരുവൻ തീക്ഷ്ണനാണോ, ശരിയായി നിലനില്ക്കുന്നവനാണോ എന്നൊക്കെ കൃത്യമായി തീരുമാനിക്കേണ്ടതു് സമയദൈർഘ്യം നോക്കിയല്ല. സ്വഭാവമേന്മ കണക്കാക്കിയാണു്.

ഉപദേശം

ഉപദേശം തീരുമ്പോൾ വിശ്വാസികളിൽനിന്നു് അകന്ന ഒരു സ്ഥലത്തുവച്ചു് സ്നാനാർത്ഥികളെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. ഇതിനുശേഷം, ഒരു പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലിക്കൊണ്ടു്, ഉപദേശി അവരുടെമേൽ കൈവയ്ക്കുന്നു. പുരോഹിതനായാലും അല്മായനായാലും അതു കർത്തവ്യമായിക്കരുതണം.

മാമ്മോദീസായ്ക്കൊരുക്കം

സ്ഥാനാർത്ഥികളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു

മാമ്മോദീസാ സ്വീകരണത്തിനുള്ളവരുടെ ജീവിതം പരിശോധിക്കണം. സ്നാനാർത്ഥിത്വകാലം ഭക്തി പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നോ? വിധവകളെ ബഹുമാനിച്ചിട്ടുണ്ടോ? രോഗികളെ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ടോ? മറ്റു സൽപ്രവൃത്തികളും ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?

വി. സുവിശേഷം നൽകുന്നു

ഇപ്രകാരമൊക്കെയാണു് ജീവിച്ചതെന്നു് അവരെ കൊണ്ടുവരുന്നവർ സാക്ഷിപ്പെടുത്തുന്നുവെങ്കിൽ അവ ക്കായി സുവിശേഷം വായിച്ചു വിശദീകരിക്കുന്നു.

സാത്താനെ ഓടിക്കുക

തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന ദിവസം മുതൽ എന്നും തല യിൽ കൈവച്ചു് സാത്താനെ അകറ്റണം.

മാമ്മോദീസായുടെ ദിവസങ്ങളും അടുക്കുമ്പോഴും മെത്രാനാണിതു ചെയ്യുക. അദ്ദേഹമാണു് അവർ നിർമ്മ ലരാണോ എന്നു പരിശോധിക്കുക. ഒരുവനെങ്കിലും നിർമ്മ ലനല്ലെങ്കിൽ അയാളെ പുറത്താക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ അയാളും വിശ്വാസത്തോടെ ദൈവവചനം ശ്രവിച്ചില്ല; അവനിൽ അപരിചിതനായ സാത്താൻ എപ്പോഴും ഒളി ഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഉപവാസവും പ്രാർത്ഥനയും

മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാനുള്ളവർ വെള്ളിയാ ഴ്ചയും ശനിയാഴ്ചയും ഉപവസിക്കണം. മെത്രാൻ ശനിയാ ഴ്ച അവരെയെല്ലാം ഒരിടത്തു കൂട്ടി മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥി ക്കാൻ കല്പിക്കുന്നു. കൈവച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ എല്ലാ ദുഷ്ടാരൂപികളും അവരെ വിട്ടുപോവുകയും അവരിലേ യ്ക്കു തിരിച്ചു വരാതിരിക്കയും ചെയ്യണം.

മാമ്മോദീസായ്ക്കുള്ള ജാഗരണം

സാത്താനെ പുറത്താക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം അവ രുടെ മുഖത്തു് നിശ്വസിക്കുന്നു. കർണ്ണങ്ങളിലും നാസി കയിലും കുരിശടയാളം വരയ്ക്കുന്നു. എഴുന്നേറ്റു് രാത്രിമുഴ വൻ ഉറക്കമിളച്ചിരിപ്പാൻ കല്പിക്കുന്നു. അവർക്കു് വായ നകളും ഉപദേശങ്ങളും സന്ദർഭോചിതമായി നൽകേണ്ട തുമാണു്.

കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രത്തിന്റെ അപ്പം കൊണ്ടുപോകാൻ എടുക്കുന്ന പാത്രമല്ലാതൊന്നും അവർ മാമ്മോദീസായ്ക്കും

എടുക്കേണ്ട. ഏതായാലും അർഹതയുള്ളവൻ കാഴ്ചവസ്തുക്കൾ സമർപ്പിക്കുകയെന്നതു് തികച്ചും യോജിച്ചതാകുന്നു.

മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നു

നിർമ്മലമായ നീരുറവിലേക്കു് വരിക

കോഴിക്കുവുമ്പോൾ അവർ നീരൊഴുക്കിൻറെറരികിൽ വരണം. ഈ ജലം നിർമ്മലവും ഒഴുകുന്നതുമായിരിക്കണം. അവർ വസ്ത്രങ്ങൾ നീക്കണം.

ആദ്യം കുട്ടികളെ മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നു. കഴിവുള്ളവരൊക്കെ സ്വയം (ചോദ്യങ്ങൾക്കു്) ഉത്തരം നൽകണം. അവക്കു് കഴിവില്ലെങ്കിൽ അവക്കുവേണ്ടി ഉത്തരം നൽകേണ്ടതു് അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരോ കുടുംബത്തിലെ ആരെങ്കിലുമോ ആണു്.

അടുത്തതായി പുരുഷന്മാരേയും പിന്നീടു സ്ത്രീകളേയും മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നു. സ്ത്രീകൾ അവരുടെ മുടിക്കെട്ടു് അഴിച്ചിടുന്നു. അവരുടെ മോതിരവും വെള്ളിയും സ്വർണ്ണവും മാറുന്നു. (ആഭരണങ്ങൾ മാറുന്നു)

അശുദ്ധാത്മാവിയുടെ യാതൊന്നുമായി ആരും ജലത്തിൽ മുങ്ങരുതു്. (മുങ്ങേണ്ട ആവശ്യമില്ല)

തൈലം—കൃതജ്ഞതയുടേതും പിശാചിനെ

ഒഴിപ്പിക്കലിൻറേതും

മാമ്മോദീസാസ്സു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തു് തൈലത്തിൻറെമേൽ മെത്രാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അതു ഒരു പാത്രത്തിൽ സംഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ തൈലത്തെയാണു് 'കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനത്തിൻറെ തൈല'മെന്നു വിളിക്കുക.

വേറൊരു പാത്രം തൈലമെടുത്തു് അതിൻറെമേൽ മെത്രാൻ പിശാചിനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്ന നിശ്ചിതപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. ഈ തൈലത്തെ 'പിശാചിനെ ഒഴിപ്പിക്കുന്ന' തൈലമെന്നു വിളിക്കുന്നു.

ഡീക്കൻ, രണ്ടാമതു പറഞ്ഞ തൈലപ്പാത്രവുമായി പുരോഹിതന്റെ വലതുവശത്തു നില്ക്കുന്നു.

സാത്താനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു

പുരോഹിതൻ സ്നാനാർത്ഥികളെ അടുത്തു വിളിക്കുന്നു. അവരോടു പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്നു് ഇപ്രകാരം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

സാത്താനേ, നിന്നേയും നിന്റെ എല്ലാ സംരംഭങ്ങളേയും നിന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളേയും ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു.

സാത്താനെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള ലേപനം

ഈ പ്രതിജ്ഞയ്ക്കുശേഷം സാത്താനെ ഒഴിപ്പിക്കാനുള്ള തൈലംകൊണ്ടു് ലേപനം ചെയ്യുമ്പോഴും ചൊല്ലുന്നു: നിന്നിൽനിന്നു് എല്ലാ ദുഷ്പ്രേരണകളും ദൂരെയകലട്ടെ. ഇനി, അദ്ദേഹം അവരെ നീരൊഴുക്കിന്റെ സമീപത്തു നില്ക്കുന്ന പുരോഹിതന്റേയോ മെത്രാന്റേയോ പക്കലേക്കു് ആനയിക്കുകയാണു്. സ്നാനപ്പെടുന്നവനേക്കൂട്ടി ഒരു ഡീക്കൻ ജലത്തിലേക്കിറങ്ങുന്നു.

മൂന്നുപ്രാവശ്യം സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു

സ്നാനാർത്ഥി വെള്ളത്തിലിറങ്ങുന്നു. മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നയാൾ കൈ സ്നാനാർത്ഥിയുടെ തലയിൽ വച്ചുകൊണ്ടു് ചോദിക്കുന്നു.

സർവ്വശക്തനായ പിതാവായ ദൈവത്തിൽ നീ വിശ്വസിക്കുന്നോ? സ്നാനാർത്ഥി ഉത്തരം പറയുന്നു: 'ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു'. അപ്പോഴും തലയിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ അയാളെ സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു.

അടുത്തതായി അദ്ദേഹം ചോദിക്കുന്നു: മരിക്കുകയും സംസ്കരിക്കപ്പെടുകയും മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർക്കുകയും (മരിച്ചവരിൽനിന്നു് ജീവിക്കുകയും) സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് കരേറുകയും പിതാവിന്റെ വലതു ഭാഗത്തിരിക്കുകയും മരിച്ചവരേയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരേയും വിധിക്കാൻ വരാനിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ കന്യ

കാമറിയത്തിൽ നിന്നു ജനിച്ച ദൈവപുത്രനായ യേശു ക്രിസ്തുവിൽ നീ വിശ്വസിക്കുന്നോ?

'ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്നു് ഉത്തരം നൽകുമ്പോഴും രണ്ടാം പ്രാവശ്യം അയാളെ സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു.

വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു.

പരിശുദ്ധാത്മാവിലും വിശുദ്ധ സഭയിലും ശരീരത്തിന്റെ ഉയിർപ്പിലും നീ വിശ്വസിക്കുന്നോ? മാമ്മോദീസാ മുങ്ങുന്നയാൾ ഉത്തരം പറയുന്നു: ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അയാളെ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം സ്നാനപ്പെടുത്തുന്നു.

കൃപാജ്ഞതാപ്രകാശനത്തിന്റെ തൈലംകൊണ്ടു് അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നു.

സ്നാനപ്പെടുത്തലിനുശേഷം അയാൾ കരയ്ക്കുകയറുന്നു. വെഞ്ചരിച്ച തൈലംകൊണ്ടു് പുരോഹിതൻ അയാളെ പൂശുന്നു. അപ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചൊല്ലുന്നു.

'യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ആശീർവദിച്ച തൈലംകൊണ്ടു് നിന്നെ ഞാൻ പൂശുന്നു.

തൈലം ഉണങ്ങിക്കഴിയുമ്പോൾ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ചു് ദൈവാലയത്തിനുള്ളിൽ കടക്കുന്നു.

4. കൽദായ റീത്തിൽ

കൽദായ റീത്തിലും ദുഃഖശനിയാഴ്ചയാണു് മാമ്മോദീസാ നൽകിയിരുന്നതു്. അന്നു സായംകാല ജപത്തിനുശേഷമുള്ള കുർബാനയുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ (Proper) (വലിയ) സുറിയാനിനമസ്കാരത്തിലുണ്ടു്. ഇതു് ഉയിർപ്പിന്റെ കുർബാനയല്ല; കാരണം, ഉയിർപ്പുതിരുനാൾ ദിനം പ്രഭാതത്തിൽ മറെറാരു കുർബാനയുണ്ടു്. ആദ്യത്തെ കുർബാനയിൽ മാമ്മോദീസായെപ്പററി പറയുന്നുണ്ടു്:

''കർത്താവിൽ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച നിങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽനിന്നും അരുപിയിൽനിന്നും ക്രിസ്തുവിനെ ധരിച്ചു. നിങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽഅവനോടുകൂടെ വസിക്കുകയുംചെയ്യും'' ''നിങ്ങൾഅരുപിയിൽ സ്നാനംസ്വീകരിച്ചു.

നിങ്ങളം ഏകാത്മപിയെസ്വീകരിച്ചു നിങ്ങളം ഏകകത്താവിനെ അറിയുകയും ചെയ്യ....'' (ഓനീസാദ് കങ്കെ)

പാത്രിയർക്കാ ഈശോയാബ് മൂന്നാമൻ (7–ാം നൂറാണ്ട്) പരിഷ്ക്കരിച്ചതാണ് കൽദയാ മാമ്മോദീസാക്രമം. ഇതിൽ സ്നാനാർത്ഥിതത്തെപ്പറ്റി അധികമൊന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്നാൽ മറ്റു രേഖകളിൽനിന്ന്—പ്രത്യേകിച്ച് നോമ്പുകാലത്തെ നമസ്കാരത്തിൽനിന്ന് (1) ചിലതെല്ലാം ഗ്രഹിക്കാം. നാലാമത്തെ ആഴ്ചയിലെ തിങ്കളാഴ്ച സ്നാനാർത്ഥി രക്ഷാകർത്താക്കളോടൊത്തുവന്ന് പേരെഴുതിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം എല്ലാ ആഴ്ചയിലെയും ബുധനാഴ്ച അയാളുടെ മേൽ കൈവയ്ക്കുകയും കുരിശടയാളം വരയ്ക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഏഴാമത്തെ ആഴ്ചയിൽ തിങ്കളാഴ്ച മുതൽ ദിവസവും മാമ്മോദീസാക്കുളത്തിലേയ്ക്ക് പ്രദക്ഷിണമുണ്ടായിരുന്നു; അവസാനം പ്രാർത്ഥനചൊല്ലി കൈവയ്പും നടത്തിയിരുന്നു.

മാമ്മോദീസാ മലയാളത്തിൽ

മാമ്മോദീസായ്ക്ക് ആദ്യം രണ്ടു ടെക്സ്റ്റുകളം ക്രമപ്പെടുത്തി. ഒന്നു ദീർഘമായതും മറ്റേതു ഹ്രസ്വമായതും. രണ്ടാമത്തേതാണ് സൗകര്യത്തെപ്രതി അവസാനം സ്വീകരിച്ചതു്. വെള്ളവും തൈലവും വെഞ്ചരിക്കാനുള്ള ക്രമങ്ങളം വളരെ ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും റീത്തിന്റെ പ്രത്യേകത പാലിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്.

കൂട്ടിയെ മാമ്മോദീസാ തൊട്ടിയിലിരുത്തി മാമ്മോദീസാ നൽകുന്ന രീതി അതിപുരാതനമാണ്. തിയഡൊർ(മൊപ്സ്വേസ്റ്റ്യാ) തന്നെ അതിനുസാക്ഷിയാണ്. ആ രീതിയാണ് അഭിലഷണീയം. എങ്കിലും ശിശുക്കളാണ് ഇപ്പോഴം സാധാരണ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നതെന്ന കാരണത്താലും മറ്റു പ്രായോഗിക വശങ്ങളം പരിഗണിച്ചും തലയിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യം വെള്ളമൊഴിച്ച് മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നതും റോമിൽ തയ്യാറ്ചെയ്ത ടെക്സ്റ്റിൽ തന്നെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

(അനുബന്ധം കാണുക)

---

(1) Breviarium Chaldaeorum Vol II

അദ്ധ്യായം രണ്ട്

സ്നാനാർത്ഥിത്വത്തിലേയ്ക്ക്

സ്നാനാർത്ഥികളുടെ ശിക്ഷണകാലം ഓരോ ദേശത്തും വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു. എന്നാൽ ശിക്ഷണക്രമങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും ഒന്നുതന്നെയായിരുന്നുവെന്നു പറയാം. ആദ്യമായിതന്നെ അർത്ഥിയുടെ പേർ ഔദ്യോഗിക ലിസ്റ്റിൽ എഴുതുന്നു. അതിനു് സ്നാനാർത്ഥിയുടെ ശരിയായ ഉദ്ദേശ്യം ആരാഞ്ഞറിയുന്നു. അയാളുടെ നിയോഗം ശരിയെങ്കിൽ അയാളിൽ മാനസാന്തരം ആരംഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ക്രിസ്തുവിനെ ആശ്ലേഷിക്കാനുള്ള അയാളുടെ ഔത്സുക്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ചില ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ കർത്താവിൽ കാണാവുന്നതാണു്. തുടർന്നു് മതാധ്യയനവും അതിന്റെ അവസാനം മാമ്മോദീസായും നൽകുന്നു.

പേരെഴുതിക്കൽ

സ്നാനാർത്ഥികൾ ക്രിസ്തുമതത്തെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നതിനാരംഭമായി തങ്ങളുടെ പേരു് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യുന്നു. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ എജറിയ എന്ന സ്പാനീഷ് തീർത്ഥാടക ജറുസലേം സഭയെപ്പറ്റി നൽകുന്ന വിവരണം ഇതിനു പോദ്ബലകമാണു്:

യോഗ്യരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു

ഉയിർപ്പു് തിരുനാളിനോടനുബന്ധിച്ചു് മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചിരുന്നവരെ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന വിധം എജറിയാ വിവരിക്കുന്നു: 'പേരുകൊടുക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ വലിയ നോമ്പിനുമുമ്പു് അതു ചെയ്യണം. പുരോഹിതനാണു് പേരുകൾ കുറിച്ചിടാറുള്ളതു്. നോമ്പാചരിച്ചിരുന്ന എട്ടാഴ്ചകൾക്കു മുമ്പാണു് ഇതെല്ലാം നടക്കുന്നതു്. നോമ്പാരംഭിക്കുന്ന ദിവസം പ്രധാന ദൈവാലയത്തിന്റെ

മദ്ധ്യത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള സിംഹാസനത്തിൽ മെത്രാൻ ഉപവിഷ്ടനാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരുവശത്തും പുരോഹിതന്മാർ ഇരിക്കുന്നു. മറ്റുള്ള വൈദികരൊക്കെ നിൽക്കുന്നു. ഇനി യോഗ്യനായ ഓരോരുത്തനും വരികയായി. പുരുഷന്മാരോടൊപ്പം അവരുടെ പിതാക്കന്മാരും (God fathers) സ്ത്രീകളോടൊപ്പം അവരുടെ മാതാക്കളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അപ്പോഴും മെത്രാൻ സ്നാനാർത്ഥിയുടെ അയൽക്കാരോട് അന്വേഷിക്കുന്നു: 'ഇയാൾ നല്ല ജീവിതമാണോ നയിക്കുന്നത്?' മാതാപിതാക്കന്മാർക്ക് കീഴ്വഴങ്ങി ജീവിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇവൻ വീഞ്ഞുകുടിയനും ചതിയനുമാണോ?' മനുഷ്യനിൽ പ്രായേണ പ്രബലപ്പെട്ട കാണുന്ന ഏതാനും തിന്മകളെപ്പറ്റിയും ആരായാറുണ്ട്. ഇത് ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും കാര്യത്തിൽ നടത്തണമത്രെ. സാക്ഷികളോടൊക്കെ അന്വേഷിച്ചതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ കുറമറവനെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടാൽ മെത്രാൻ തന്നെ സ്നാനാർത്ഥിയുടെ പേര് കുറിച്ചെടുക്കുന്നു. സാക്ഷികളിൽനിന്ന് ഒരാൾ ദുർമ്മാഗ്ദിയാണെന്നു അറിയുന്നെങ്കിൽ കരുതുക. അപ്പോഴും അയാളോട് പുറത്തുപോകാൻ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ട് മെത്രാൻ പറയും: 'അവൻ തന്റെ തെറ്റുകളും തിരുത്തിയശേഷം മടങ്ങിവന്നു പുനർജന്മത്തിന്റെ സ്നാനം സ്വീകരിക്കട്ടെ.' സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ചും അന്വേഷണം നടത്തേണ്ടതാണ്. അപരിചിതൻ തന്നെ അറിയുന്നവരുടെ 'സർട്ടിഫിക്കറ്റു'കളില്ലാതെ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിനു വരാറില്ല'.

ഈ ആശയത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതാണ് മലയാളം മാമ്മോദീസാ ക്രമത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ഭാഗം.— കർത്തൃപ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞുവരുന്ന പ്രാർത്ഥനയിൽ 'അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹം പ്രതീക്ഷിച്ചുവന്നിരിക്കുന്ന ഈ ദാസൻ' എന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ അടുത്ത പ്രാർത്ഥനയും: 'ചോദിക്കുവിൻ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും; അന്വേഷിക്കുവിൻ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കപ്പെടും എന്നരുളിച്ചെയ്ത കർത്താവേ, അങ്ങയുടെ മൗതിക ശരീരത്തിലംഗമാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഈ ദാസനെ....ജീവന്റെ അപ്പം

തേടിവരുന്ന ഈ ദാസനെ, തിരുസഭയുടെ വാതിൽ മുട്ടി വിളിക്കുന്ന ഈ ദാസനെ'....എന്നിങ്ങനെയുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും ആദിമകാലത്തെ സ്നാനാർത്ഥികളുടെ സമീപനത്തെയാണു് ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതു്. ഈ അവസരത്തിൽ ആലപിക്കുന്ന നാല്പത്തിരണ്ടാമത്തെ സങ്കീർത്തനം വ്യക്തമാക്കുന്ന ആശയവും മറ്റൊന്നല്ല. ദേവാലയത്തിൽ നിന്നും അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ നിന്നുമകന്നു് വിദൂരതയിൽ വസിക്കുന്ന സങ്കീർത്തകൻ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിനായി കേഴുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ പീഡനങ്ങളും ഈ വിലാപത്തിനു ശക്തികൂട്ടുന്നു. 'ജീവനുറ ദൈവത്തെ കാണാൻ' കാട്ടരുവിതേടുന്ന പേടമാനെപ്പോലെ സങ്കീർത്തകൻ ദാഹിക്കുന്നു. ദൈവവുമായുള്ള ബന്ധം ഇത്തരത്തിൽ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് സങ്കീർത്തകനുറ വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും പ്രസ്പഷ്ടമാണു്.

കുരിശടയാളം–ആദ്യത്തെ ആശീർവ്വാദം

നല്ല ഇടയനുറ ആട്ടിൻപറ്റത്തിലേയ്ക്കു പുതിയ അജത്തെ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള മുദ്രണമാണു് കുരിശടയാളം. പടയാളി നേതാവിനുറയെന്നപോലെ സ്നാനാർത്ഥി ക്രിസ്തുവിനുറ അടയാളം ധരിക്കുകയാണു്. അജയ്യമായ കുരിശിനുറ ശക്തി അയാളെ ഇനി പരിരക്ഷിക്കും. കുരിശിനു് ക്രിസ്തുവിനുറ മരണത്തോടെയുണ്ടായ മഹത്വവും അയാളുടെ ഓഹരിയാണു്.

മാനസാന്തരം

സ്നാനാർത്ഥികൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് മുമ്പു് ദൈവവചനം ശ്രവിക്കുകയും തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി പശ്ചാത്തപിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പന്തക്കുസ്താ ദിവസം വി. പത്രോസു് ചെയ്ത പ്രസംഗം ഇതിനു് മകുടോദാഹരണമാണു്. 'അവർ ഇവ കേട്ടപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ അനുതപിച്ചു് ശെമയോനോടും ശേഷം ശ്ലീഹന്മാരോടും: ഞങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു ചോദിച്ചു. ശെമ്ഓൻ അവരോടു പറയുന്നു:

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ദാനം ലഭിക്കേണ്ടതിനായി നിങ്ങൾ പശ്ചാത്തപിക്കയും, പാപങ്ങളുടെ ശാന്തിക്കായി നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനും കർത്താവായ ഈശോയുടെ നാമത്തിൽ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കയും ചെയ്യുവിൻ. വാഗ്ദാനം നിങ്ങളോടും, നിങ്ങളുടെ മക്കളോടും ദൈവം വിളിച്ചവരുൾപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന ദൂരസ്ഥരായ എല്ലാവരോടുമുള്ളതാണല്ലോ. അവരിൽ ചിലർ ഉത്സാഹത്തോടെ അവന്റെ വാക്കു സ്വീകരിച്ചു വിശ്വസിക്കുകയും മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങനെ ഉദ്ദേശം മൂവായിരം ആളുകൾ ആ ദിവസം ചേർക്കപ്പെട്ടു.' (നടപടി 2:37–44)

ഈ ആശയം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതാണു മാമ്മോദീസാ സ്വീകരണത്തിനുമുമ്പുള്ള ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ. പാപവും പാപമാർഗ്ഗവും ഉപേക്ഷിക്കുന്നുവോ? രക്ഷകനായ മിശിഹായെ രക്ഷകനായി സ്വീകരിക്കുന്നുവോ? മൂലത്തിൽ ഇവയുടെ ആദ്യഭാഗം പിശാചിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതും, രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം ത്രീയേക ദൈവത്തെയും രക്ഷകനായ മിശിഹായേയും ഏറ്റുപറയുന്നതുമാണു. അതനുസരിച്ചു സ്നാനാർത്ഥികനം പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു: 'സാത്താനേയും അവന്റെ നിന്ദ്യവും നീചവുമായ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളേയും ശക്തികളേയും ആഡംബരങ്ങളേയും ഞങ്ങളുപേക്ഷിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു തുടരുന്നു. 'പിതാവിലും പുത്രനിലും പരി. ആത്മാവിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവവചനമായ പുത്രൻ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ പൂർത്തിയാക്കിയ ദൈവപരിപാലനയിലും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു'. പടിഞ്ഞാറു് അന്ധകാരശക്തികളുടെ പ്രതീകമായ പിശാചിന്റെയും കിഴക്കു് ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ ക്രിസ്തുവിന്റെയും ആസ്ഥാനമായി പൗരാണികർ കരുതിയിരുന്നതത്രെ. പടിഞ്ഞാറുനിന്നു് കിഴക്കോട്ടുള്ള ഈ തിരിച്ചിൽ പാപത്തെയും പാപമാർഗ്ഗത്തെയും തീർത്തുമുപേക്ഷിച്ചു പരിപൂർണ്ണമായി ക്രിസ്തുവിനു് സമർപ്പിക്കുന്ന ജീവിതപരിവർത്തനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. തന്മൂലമാണു് സ്നാനാർത്ഥികനം വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം ഇങ്ങനെ നടത്തിയിരു

ന്നതു്. എല്ലാ റീത്തുകളിലും ഈ പതിവുണ്ടായിരുന്നതാ നും. ഇതിന്റെ സ്ഥാനത്താണു് 'പാപത്തെയും പാപമാ ഗ്രത്തെ'യും....എന്നുള്ള ചോദ്യങ്ങളും നല്കിയിരിക്കുന്നതു്.

ഭ്രതോച്ചാടനം (exorcism)

ആദ്യപാപത്തിനുശേഷം എല്ലാ സൃഷ്ടവസ്തുക്കളും പിശാചിന്റെ അധീനതയിലാണു് എന്ന ചിന്താഗതി യാണു് ഇതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. മാമ്മോദീസായ്ക്കു മുമ്പു സ്നാനാർത്ഥിയിൽനിന്നു് പിശാചിന്റെ ആധിപ ത്യം നീക്കം ചെയ്യുന്നു എന്നു കാണിക്കാനാണു് ഭ്രതോച്ചാ ടനം നടത്തുന്നതു്. കൽദായ റീത്തിൽ ഇതു സാർവ്വത്രിക മായിരുന്നില്ല. പരിഷ്ക്കരിച്ച റീത്തിൽ ഇതിന്റെ ആശയം ദ്യോതിപ്പിക്കാൻ പാപമാഗ്രങ്ങളെ ഉപേക്ഷി ക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നതേയുള്ളു.

പിശാചിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു

ബിസന്റെയിൻ റീത്തിൽ സ്നാനാർത്ഥി മൂന്നു പ്രാവ ശ്യം 'പിശാചിനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു' എന്നു ഏറ്റു പറയു ന്നു. പിശാചിന്റെമേൽ കുരിശടയാളം വരച്ചു തുപ്പുകയും പിന്നീടു് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നു് ഏറ്റുപറയുകയും മൂന്നു പ്രാവശ്യം വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുകയും 'ഏകസത്തയിൽ അവിഭാജ്യമായ പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ ദൈവത്തെ ഞാൻ ആരാ ധിക്കുന്നു' എന്നു ചൊല്ലി ക്രിസ്തുവിനെ വന്ദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മോപ്സോസ്റ്റിയായിലെ തിയഡോറിന്റെ വിവരണത്തിൽ ഇപ്രകാരം പിശാചിനെ ഉപേക്ഷിക്കു ന്നതിനെ പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അക്കൈസ്റ്റുവരെല്ലാം യഥാർത്ഥ ദൈവത്തെ അറിയാതെ വിഗ്രഹാരാധനയിലും 'ചാത്തൻ സേവ'യിലും കഴിഞ്ഞുകൂട്ടുന്നുവെന്നുള്ള ഒരു ധ്വനി ഇവിടെയുണ്ടാകാം. അതു നീക്കാനാണു് 'സാത്താ നെ' ഉപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നതു് പാപത്തെയും പാപമാഗ്ര ത്തെയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നാക്കിയിരിക്കുന്നതു്.

കൈവയ്പ്

നോമ്പിലെ 4-ാമത്തെ തിങ്കളാഴ്ച വായിക്കുന്നതു ബേത്സയ്ദാ കുളത്തിന്റെ കരയ്ക്കുവച്ചു തളർവാതരോഗിയെ അത്ഭുതകരമായി സുഖപ്പെടുത്തുന്ന സുവിശേഷഭാഗമാണ് (John 5) വി. അപ്രേമും മറ്റുസഭാപിതാക്കന്മാരും ഈ രോഗനിവാരണത്തെ മാമ്മോദീസായിൽ നടക്കുന്ന വിശുദ്ധീകരണത്തോടും, അത്ഭുതത്തോടും ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

ഈ ദിവസം മുതൽ സ്നാനാർത്ഥികളുടെ ശിരസ്സിൽ കാമ്മികൻ കൈവച്ചു ആശീർവദിക്കുന്നതായി പുരാതന രേഖകളിൽ കാൺമ്മു. കൈവയ്പിനുപയോഗിച്ചിരുന്ന പ്രാർത്ഥന എന്തെന്നറിയുവാൻ രേഖയൊന്നുമില്ല. ഇപ്പോഴും മലയാളം മാമ്മോദീസാകർമ്മത്തിൽ 'ചോദിപ്പിൻ നൽകപ്പെടും ലഭിക്കും' എന്നുതുടങ്ങുന്ന പ്രാർത്ഥന നൽകുന്നുണ്ട്. മൂലത്തിൽ ഈ പ്രാർത്ഥന ദൈർഘ്യമേറിയതാണ്: ചോദിക്കുവിൻ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും; അന്വേഷിക്കുവിൻ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ തുറക്കപ്പെടും. എന്നരുളിച്ചെയ്ത കർത്താവേ, അങ്ങേ കരുണ നിറഞ്ഞ വാഗ്ദാനം പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ജ്ഞാനികളും ബുദ്ധിശാലികളും മാത്രമല്ല, ബുദ്ധി വികസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ശിശുക്കളും അങ്ങേ ദാനം സ്വീകരിക്കുന്നു, അവർ ആത്മീയമായി വീണ്ടും ജനിക്കുന്നതിനും സുസ്ഥിരമായ വിശ്വാസി അവകാശികുന്നതിനും വേണ്ടി, കർത്താവേ, അവരെ അങ്ങ് ജീവദായകമായ വലയിൽപ്പിടിച്ച് അനുഗ്രഹദായകമായ മാമ്മോദീസായുടെ പാത്രത്തിൽ നിക്ഷേപിക്കുന്നുവല്ലോ. വി. കുദാശകളുടെ മേശയിൽനിന്നും ഭക്ഷിച്ച് ആത്മീയമായും ശാരീരികമായും പുഷ്ടി പ്രാപിക്കുന്നതിനു് അവരെ അങ്ങു മിശിഹായുടെ മൗതികശരീരത്തിന്റെ അംഗങ്ങളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആയതിനാൽ കർത്താവേ, അവരോടുകൂടിയും അവർക്കുവേണ്ടിയും ഞങ്ങൾ ഈ ദാനത്തിനു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. അങ്ങേയ്ക്കു് മഹത്വവും ബഹുമാനവും ആരാധനയും ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും എന്നേയ്ക്കും.'

(സ്നാനാർത്ഥികളെ ആശീർവദിക്കുന്നു)

അദ്ധ്യായം മൂന്ന്

മതാദ്ധ്യയനം

നോമ്പിന്റെ അവസാനം മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കു നൽകുന്ന പ്രബോധനത്തെപ്പറ്റി എജെറിയ എഴുതുന്നു: 'പഠിവിതാണു്: മാമ്മോദീസായ്ക്കു് ഈ കാലത്തു് തയ്യാറാകുന്നവർ നാല്പതു ദിവസം ഉപവസിക്കുന്നു. കർബ്ബാനയിലെ പിരിച്ചുവിടൽ കഴിഞ്ഞുടൻ ഇവരുടെ പിശാചുക്കളെ ഒഴിപ്പിക്കുന്ന കർമ്മം നടത്തുന്നു (പ്രഭാതത്തിൽ തന്നെ.) താമസിയാതെ മെത്രാനുള്ള സിംഹാസനം വിശുദ്ധ കബറിടത്തിനു മീതേ (Martyrium) സ്ഥാപിക്കുന്നു. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാനൊട്ടുശിക്ഷിക്കുന്നവർ അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റുമിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളേയും പുരുഷന്മാരേയും അനുഗ്രഹവചനം ചെയ്യുമാതാപിതാക്കന്മാർ സമീപത്തു നിൽക്കുന്നു. ഇതിനു പുറമേ, കേൾക്കാനൊരുഗ്രഹമുള്ള വിശ്വാസികളും വന്നു ചുറ്റുമിരിക്കാറുണ്ടു്. ഉടനെ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാത്ത സ്നാനാർത്ഥികളെ അവിടെ കടന്നു പോകരുതു്, പ്രത്യേകിച്ചും മെത്രാൻ 'നിയമം' പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ. ഉല്പത്തി മുതൽ വി. ഗ്രന്ഥത്തിലെ എല്ലാ പുസ്തകങ്ങളിലും കയറിയിറങ്ങി ഈ നാല്പതു ദിവസവും പരിശീലനമാണു്. ആദ്യം വാച്യാർത്ഥവും പിന്നീടു് അന്തരാർത്ഥവും പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നു. ഉത്ഥാനത്തെപ്പറ്റി കൂടി അവരെ പഠിപ്പിക്കുന്നു അതുപോലെതന്നെ വിശ്വാസത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന മറ്റെല്ലാക്കാര്യങ്ങളും. ഇതിനാണു് മതോപദേശമെന്നു പറയുന്നതു്.

വേദപുസ്തകവായനകൾ

കൽദായ രീതിൽ

നോമ്പുകാലത്തു വായിക്കുന്ന വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങളും, മാമ്മോദീസായേയും പുതിയനിയമത്തിലെ രക്ഷാകര പദ്ധതിയേയും വിശദമാക്കുന്നതാണു്. പഴയ നിയമ

ത്തിലെ വായനകൾ ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിൽനിന്നും ജോഷ്വയിൽനിന്നുമാണു്. എജെറിയായുടെ വിവരണത്തിൽ നോമ്പുകാലത്തു് ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകം മുതൽ വിവരിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പുതിയ നിയമത്തിൽ നിന്നുള്ള വായനകൾ, റോമാക്കാർക്കും എബ്രായർക്കുമുള്ള ലേഖനങ്ങളും, മത്തായി, മർക്കോസു്, ലൂക്കാ, യോഹന്നാൻ എന്നിവരുടെ സുവിശേഷങ്ങളുമാണു്. പഴയനിയമത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന രക്ഷാകരകർമ്മത്തിന്റെ സന്നാഹങ്ങളെല്ലാം–സൃഷ്ടി, ആദി മാതാപിതാക്കന്മാർ, രക്ഷകന്റെ വാഗ്ദാനം, ആദ്യപാപം, ജലപ്രവാഹം, എബ്രാഹമിന്റെ വിളി, പാത്രിയാർക്കീസുമാരുടെ കഥകൾ–ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിൽനിന്നു വായിക്കുന്നതു് തികച്ചും യോജിച്ചതാണു്. സഭാപിതാക്കന്മാർ, ആദത്തിലും ആബേലിലും നോഹിലും, ഇസഹാക്കിലും, ജോസഫിലും, മോശയിലും, ദാവീദിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങൾ ദർശിച്ചിരുന്നു. ചെങ്കടലിലൂടെയുള്ള പ്രയാണവും, നോഹിന്റെ കാലത്തെ ജലപ്രളയവും അവർക്കു് മാമ്മോദീസായുടെ പ്രതീകങ്ങളാകുന്നു. ഇവയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, വി. ക്രിസോസ്തോമിന്റെ നോമ്പുകാല പ്രസംഗങ്ങളിൽ എടുത്തുപറയുന്നവും ഉല്പത്തിപ്പുസ്തകത്തിൽനിന്നാക്കിയതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ലല്ലോ. ജോഷ്വയുടെ പുസ്തകത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന വിവരണമാണു് ഇസ്രായേൽ ജനം ചെങ്കടൽ കടന്നു് വാഗ്ദത്തനാട്ടിലേയ്ക്കു പോകുന്നതു്. ഈ പ്രയാണം സൂറിയാനി സഭാപിതാക്കന്മാർ മാമ്മോദീസായുമായി പ്രത്യേകം ബന്ധിച്ചു കാണിക്കാറുണ്ടു്. ഇസ്രായേലിന്റെ കടന്നുപോകൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുറപ്പാടു് 12–ാം അദ്ധ്യായം കൽദായ റീത്തിലും, സീനഗോഗിലും പെസഹാത്തിരുനാളിന്റെ തലേദിവസം വായിക്കുന്ന എന്നതു് ശ്രദ്ധാർഹമാണു്. അഫ്രാത്തസു് എന്ന എഴുത്തുകാരൻ പറയുന്നു: 'ജോഷ്വാ, ജനങ്ങളെ വാഗ്ദത്തനാട്ടിലേയ്ക്കു് ആനയിച്ചു. നമ്മുടെ രക്ഷകനായ മിശിഹായാകട്ടെ, വിശ്വസിച്ചു് യഥാർത്ഥ യോർദാൻ കടക്കുന്നവർക്കെല്ലാം–മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചവർക്കെല്ലാം–ജീവന്റെ നാടു് വാഗ്ദാനം ചെയ്തു.

റോമാക്കാർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ, ക്രിസ്തുവിലുള്ള പരിത്രാണം വഴി ദൈവനീതിയും രക്ഷാകര കർമ്മവും വ്യക്തമാക്കുന്നതായി പറയുന്നു. ഈ രക്ഷാകര കർമ്മത്തിൽ വിശ്വാസികളുടെ ഭാഗഭാഗിത്വത്തെ വ്യക്തമാക്കുന്ന ആറാം അദ്ധ്യായം, മലയാളത്തിലെ മാമ്മോദീസാ ക്രമത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. എബ്രായർക്കുള്ള ലേഖനത്തിലെ വായനകളിൽ, പഴയ നിയമത്തിലെ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമാകുന്നു ക്രിസ്തുവിന്റേതു് എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

നോമ്പിന്റെ ആരംഭത്തിലുള്ള പേത്തുർത്താ ഞായറിലെ വായനകളും ഉപവാസത്തെപ്പറ്റിയാണു്.

പുറപ്പാടു്, 34: 1–7–; 27; 35 (മോശയുടെ ഉപവാസം). ഏശയ്യാ 58: 1–12, 14 (യഥാർത്ഥ ചൈതന്യമില്ലാത്ത ഉപവാസത്തെ പഴിക്കുന്നു.)

വിശ്വാസപ്രമാണം പഠിപ്പിക്കുന്നു

വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുകയാണു് അടുത്ത പടി. ഇതു് പരിശീലനമാരംഭിച്ചു് അഞ്ചാഴ്ചകൾക്കു ശേഷമാണു്. വി. ലിഖിതങ്ങളുടെ അർത്ഥം വിശദീകരിച്ചതുപോലെ വിശ്വാസത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളുടെ അർത്ഥവും വിശദീകരിക്കുന്നു—അതിന്റെ വാച്യാർത്ഥം ആദ്യം. അന്തരാർത്ഥം പിന്നീടു്. മൂന്നു മണിക്കൂർ നേരമാണു് പരിശീലനം. 40 ദിവസം നീണ്ടുനില്ക്കും. ഇതോടെ ദൈവാലയത്തിൽ വായിക്കുന്ന വി. ലിഖിതഭാഗങ്ങളും കഴിവതുസരിച്ചു ഗ്രഹിക്കാൻ അവർക്കു സാധിക്കുന്നു. സ്നാനാർത്ഥികളും വളരെ ഉച്ചത്തിൽ മെത്രാന്റെ വിശദീകരണങ്ങൾക്കു സമ്മതം മൂളിയിരുന്നുവെന്നു് എജീറിയ എഴുതുന്നു. മൂന്നാമത്തെ മണിക്കൂറിൽ പിരിച്ചുവിടൽ നടത്തുന്നു. അതിനുശേഷം മെത്രാനെ ഗാനാലാപത്തോടെ Anastasis–ലേയ്ക്കു് ആനയിക്കുന്നു. ഏഴാഴ്ച നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന പരിശീലനം ഇങ്ങനെയാണു്. എട്ടാമത്തേതു്

* തിരുവുത്ഥാനത്തിന്റെ ബസിലിക്കാ.

വലിയ ആഴ്ചയാണു്. അപ്പോഴും പഠിപ്പിക്കാൻ സമയമില്ല. പഠിച്ച കാര്യങ്ങളും പ്രാവർത്തികമാക്കാനുള്ള സമയമാണതു്.

വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നു

വലിയ ആഴ്ചയായി. മെത്രാൻ 'മർത്തിരിയ'ത്തിൽ വരുന്നു. സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ടനായിക്കഴിയുമ്പോൾ യോഗ്യർ ഓരോരുത്തരായി സമീപിക്കുന്നു. അവരെ മാതാവോ പിതാവോ അനുഗമിക്കണം. മെത്രാന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു് വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലുന്നു. അതിനുശേഷം അവരെയെല്ലാം മെത്രാൻ ഇപ്രകാരം അഭിസംബോധന ചെയ്യുന്നു: ഇക്കഴിഞ്ഞ ഏഴാഴ്ചകളിലായി നിങ്ങൾ വി. ലിഖിതത്തിലെ നിയമങ്ങളൊക്കെ പഠിച്ചു. വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു് നിങ്ങൾ കേൾക്കുകയും ചെയ്തു. ശരീരത്തിന്റെ ഉയിർപ്പിനെക്കുറിച്ചും അറിഞ്ഞു. നിങ്ങളാലാവുംവിധം വിശ്വാസപ്രമാണത്തിന്റെ അർത്ഥവും മനസ്സിലാക്കി, സ്നാനാർത്ഥികളായിരുന്നപ്പോൾ. കൂടെക്കൂടി അഗാധമായ രഹസ്യമാണു് മാമ്മോദീസ. അതേപ്പറ്റി നിങ്ങൾക്കു് സ്നാനാർത്ഥികളായിരുന്നപ്പോൾ കേൾക്കാനൊത്തില്ല. നിങ്ങൾ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ മതിയായ കാരണമില്ലാതെ അതു ചെയ്യാതിരിക്കാൻവേണ്ടി പിരിച്ചുവിടീലിനു ശേഷം ഈ എട്ടു ദിവസവും മാമ്മോദീസായെപ്പറ്റി കേൾക്കുക. സ്നാനാർത്ഥികൾക്കു് കൂടുതൽ അഗാധമായ രഹസ്യങ്ങൾ വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കാവതല്ലതു്.

രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിശ്വാസികൾ കൂടുതലറിയുക

ഈസ്റ്റർ ദിനങ്ങൾ സമീപിക്കുമ്പോൾ ആ എട്ടു ദിവസവും പിരിച്ചുവിടീലിനു ശേഷം ഗാനാലാപത്തോടെ അവരെല്ലാം പഠനത്തിനു വരുന്നു (അനാസ്റ്റസീസ്.)

പ്രാർത്ഥനചൊല്ലി വിശ്വാസികളെ ആശീർവ്വദിച്ചശേഷം മെത്രാൻ അഴിയുടെ അടുക്കൽ അനസ്റ്റസീസിന്റെ ഗ്രഹ യിലേയ്ക്ക തിരിഞ്ഞുനിന്നു് മാമ്മോദീസായിൽ നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെന്തെന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നു. ആ സമയത്തു് ഒരൊറ്റ സ്ഥാനാർത്ഥിപോലും അവരെ സമീപിക്കാൻ പാടില്ല. വിശ്വാസികളും പുതുതായി ജ്ഞാനസ്നാനപ്പെട്ടവർക്കും മാത്രമാണതു്. അവർ വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്നു. സ്നാനാർത്ഥികളും അടുത്തുനിന്നു കേൾക്കാതിരിക്കാൻ വാതിലുകളും അടയ്ക്കുന്നു. മെത്രാന്റെ വിശദീകരണങ്ങൾക്കു ശേഷമുള്ള ആരവം പുറത്തു കേൾക്കാം. രഹസ്യങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ ആളുകൾ വികാരവിവശരാകുന്നുണ്ടത്രെ.

ഗ്രീക്കും സുറിയാനിയും ലത്തീനും ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന ഭാഷകളായിരുന്നു. മെത്രാന്റെ വിശദീകരണങ്ങൾ മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ പരിഭാഷപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിരുന്നു, പുരോഹിതന്മാർ. ആളുകൾക്കു് നന്നായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുക എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം.

പ്രദക്ഷിണം

നോമ്പിന്റെ ഏഴാം ആഴ്ചത്തെ തിങ്കളാഴ്ച മുതൽ അഞ്ചുദിവസത്തേയ്ക്കു് സാധാരണയുള്ള ഉപദേശവും ശുശ്രൂഷയും കൂടാതെ നമസ്കാരത്തിൽ മാമ്മോദീസാ തൊട്ടിയിലേയ്ക്കുള്ള (Baptistry) പ്രദക്ഷിണവും കാണാം. പ്രഭാത ജപത്തെത്തുടർന്നാണീ പ്രദക്ഷിണം. അതിനൊരു ചെറിയ ശുശ്രൂഷക്രമമുണ്ടു്. പ്രദക്ഷിണത്തെപ്പറ്റി പുരാതന വ്യാഖ്യാതാക്കളും പ്രതിപാദിക്കുന്നുമുണ്ടു്.

ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ കർത്താവിന്റെ മാമ്മോദീസായെപ്പറ്റിയും 'കർത്താവു് ദിവ്യരഹസ്യമാകുന്ന മാമ്മോദീസ ശിഷ്യർക്കു നൽകിയ'തിനെപ്പറ്റിയും ശിഷ്യന്മാരെ ലോകത്തിലേക്കയച്ചപ്പോൾ 'മാമ്മോദീസാ നൽകാൻ ആജ്ഞാപിച്ച'തിനെപ്പറ്റിയും പരാമർശിക്കുന്നു. മാമ്മോദീസാ

വഴി കത്താവിന്റെ മരണത്തിലും ഉയിർപ്പിലും പങ്കു ചേരുന്നുവെന്നും സഭാഗാത്രത്തിന്റെ അംഗങ്ങളാകുന്നുവെന്നും ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

'വിളിക്കപ്പെട്ട നിങ്ങളെ ആ ആനന്ദത്തിലേയ്ക്ക് നിർമ്മലഹൃദയത്തോടും സത്യവിശ്വാസത്തോടുംകൂടി പ്രവേശിക്കുവിൻ.'

'ഇതിൽനിന്നകന്നുനില്ക്കുന്നവർ ജീവന്റെ സമ്മാനവും നിത്യരക്ഷയും പ്രാപിക്കയില്ല.'

'കർത്താവേ ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളും കടങ്ങളും കഴുകിക്കളഞ്ഞ ജീവന്റെ ഉറവയാക്കോബിന്റെ കിണറ്റിൽനിന്നോ, മോശ പാറയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുത്തിയ ജലത്തിൽനിന്നോ, നീ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച യോർദാനിൽനിന്നോ അല്ല പുറപ്പെടുന്നത്. പിന്നെയോ അങ്ങയുടെ തിരുവിലാവിൽനിന്നത്രെ.'

'സംസാരസാഗരത്തിന്റെ തിരകളിൽ അലയുന്ന മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാത്തവരേ, മാമ്മോദീസായാകുന്ന തുറമുഖത്തേയ്ക്കു വേഗം വരിക.'

മാമ്മോദീസാക്കുളത്തിലേയ്ക്കുള്ള ഈ പ്രദക്ഷിണവും അതിലെ പ്രാർത്ഥനകളും മാമ്മോദീസായെപ്പറ്റിയുള്ള പഠനക്കളരിയാണ്. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കാനുള്ള അതിയായ ആഗ്രഹം സ്നാനാർത്ഥികളിലുളവാക്കാൻ പര്യാപ്തമാണവ.

അദ്ധ്യായം നാലു്

മാമ്മോദീസാക്കുളത്തിങ്കൽ

ഈ ഭാഗവും മുമ്പുള്ളതുമായി വ്യത്യാസം എല്ലാ റീത്തിലും കാണാവുന്നതാണു്. ഇവിടെ പൊതുവായ ഘടകങ്ങളം സ്നാനാർത്ഥികളുടെ ശരീരം വെഞ്ചരിപ്പു്, ലേപനം, വെള്ളം വെഞ്ചരിപ്പു്, സ്നാപനം, വസ്ത്രധാരണം എന്നിവയാകുന്നു.

1. തൈലം വെഞ്ചരിക്കുന്നു

ശരീരത്തിനു മാർദ്ദവവും അഴകും ലഭിക്കാനായി ഇക്കാലത്തു് ചില തൈലങ്ങളം (Cream, oils) ഉപയോഗിക്കാറുണ്ടല്ലോ. അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് പുരാതനകാലത്തു് ഒലിവെണ്ണ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. മാമ്മോദീസാസ്വീകരിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് സ്നാനാർത്ഥിയെ തയ്യാറാക്കുകയാണു് ഈ ലേപനത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. പണ്ടു് നെറ്റിയിലും നെഞ്ചിലും മാത്രമല്ല, ദേഹമാകെ ലേപനം ചെയ്തിരുന്നത്രേ. കായികാഭ്യാസികളം (Athletes) കളിയ്ക്കാരോ ഗുസ്തിക്കാരോ മുമ്പു് ദേഹത്തിനു വഴക്കവും ശക്തിയും കിട്ടാൻവേണ്ടി ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നത്രേ. ക്രിസ്തുവിന്റെ പടയാളി മാമ്മോദീസായിലെ മാനസാന്തരം നിമിത്തം പൈശാചിക ശത്രുവിനോടു യുദ്ധംചെയ്യേണ്ടിവരും. അതിനൊരുങ്ങേണ്ട ആവശ്യകത വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടിവിടെ.

പൗ. സിറിയൻ ക്രമത്തിൽ

പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ ചിന്താഗതിയിൽ മാമ്മോദീസാസ്വീകരണം നാലു ഘടകങ്ങളം അപരിത്യാജ്യമാണു്–ജലം, തൈലം, വൈദികൻ, പ്രാർത്ഥനകളം. പുരോഹിതനാണു് ജലം കൂദാശചെയ്യേണ്ടതു്.

അതുവഴി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി ജലത്തിനുണ്ടാകുന്നു. (നർസേ). വെള്ളം കൂദാശ ചെയ്യാൻ അതോടെ തൈലം ചേർക്കേണ്ടതുണ്ട്. മാമ്മോദീസായുടെ സാധുതയ്ക്ക് ഇതാവശ്യമാണ്. (Vati: Sir. 150 fol 54 V) ഇതുകൊണ്ടാകണം തൈലം വെഞ്ചരിക്കുന്നതിനു ഈ സഭ ഇത്ര പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. ആവശ്യമെങ്കിൽ വെഞ്ചരിക്കാത്ത വെള്ളവും ഉപയോഗിക്കാമെന്നുണ്ട്.

(Dietrich, Die Nestor, Taufliturgie, P. 52.)

പുരാതന രീതിയനുസരിച്ച്, വെഞ്ചരിച്ച തൈലം (Catechumeni) ഉണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെയും ഓരോ മാമ്മോദീസാസ്സും തൈലം വെഞ്ചരിച്ചിരുന്നു. ആശീർവ്വദിക്കേണ്ട തൈലം ഡീക്കൻ പാത്രത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയുടെ അടുത്തുള്ള അംശത്താരയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു തുണിയിട്ടു മൂടുന്നു—കുർബാനയിൽ ബലിവസ്തുക്കൾ ആവരണം ചെയ്യുന്നതുപോലെ. വിശ്വാസപ്രമാണം ചൊല്ലിയ ശേഷം കുർബാനയിലേതുപോലെ പുരോഹിതൻ ദൈവികവരത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 'നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ കൃപയും'....തുടങ്ങി അനാഫറയുടെ ഘടനയിലുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ചൊല്ലി എണ്ണ കൂദാശ ചെയ്യുകയും നേരത്തെ വെഞ്ചരിച്ചു രുന്ന വിശുദ്ധ തൈലം അതിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വളരെ ദീർഘമായ ഒരു ക്രമമാണിത്. ഇപ്പോഴത്തെ വെട്ടിച്ചുരുക്കി ഒറ്റപ്രാർത്ഥനയാക്കിയിരിക്കുന്നു. പുരാതനമായ പതിവനുസരിച്ച് ആഘോഷമായ രീതിയിൽ മാമ്മോദീസാ നൽകേണ്ട ദുഃഖശനിയാഴ്ചയിലെ ക്രമം തയ്യാറാക്കുമ്പോഴും മൂലക്രമവും അതിന്റെ തേജസ്സിൽ പുനരുദ്ധരിക്കുമെന്നു കരുതട്ടെ.

സാധാരണമായി മാമ്മോദീസാ നൽകുന്ന അംശത്താരയിൽ (മാമ്മോദീസാ തൊട്ടിക്കടുത്തു) കൂദാശചെയ്ത എണ്ണ സൂക്ഷിക്കാറുണ്ട്. പിന്നീടു വരുന്ന മാമ്മോദീസായിൽ തൈലം കൂദാശചെയ്യുമ്പോഴും അതോടു ചേർക്കാറുണ്ട്.

തൈലം വെഞ്ചരിക്കുന്നതു് പുരോഹിതൻ തന്നെ

ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസിന്റെ ഡിക്രീകളിൽ കുറപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്, 'മലങ്കര' മാമ്മോദീസാസ്സു് ഒരു സൈത്തേ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളുവെന്നും, അതുതന്നെയും മെത്രാനല്ല, വൈദികനാണു വെഞ്ചരിക്കുന്നതു് എന്നും. 'മാമ്മോദീസാ മുങ്ങുന്നവക്കു് രണ്ടുകൂട്ടം സൈത്തുകൊണ്ടു പൂശേണ്ടുന്നതു് അവച്ചണ്ണം ഇല്ലെന്നും ഒരുസൈത്ത പൂശുന്നതു് മേല്പട്ടക്കാരൻ കൂദാശ ചെയ്യാത്ത സൈത്തുകൊണ്ടു് ഏറെ വ്യാപരിച്ചതു ഞായമെന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട മെത്രാൻ അറിഞ്ഞാറെ....' ശുദ്ധമാന ഈ സൂനഹദോസ മാമ്മോദീസാ മുക്കുന്നേ പട്ടക്കാരോടു പ്രമാണിക്കുന്നു. മേല്പട്ടക്കാരൻ കൂദാശ ചെയ്ത സൈത്തുകൊണ്ടേ പെരുമാറാവൂ എന്നു്.

വെളിച്ചെണ്ണയോ?

മലബാറിൽ ഒലിവെണ്ണയുടെ പകരം വെളിച്ചെണ്ണ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതായി രേഖകളുണ്ടു്. (ഉദയംപേരൂർ സൂനഹദോസും ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.) ഒലിവുമരം വളരാത്ത മലബാറിൽ വെളിച്ചെണ്ണ ലേപനത്തിനുപയോഗിച്ചതു് ഒട്ടും അപ്രതീക്ഷിതമല്ല. പുനരുദ്ധരിച്ച കർബ്ബാനക്രമം തയ്യാറാക്കിയ റോമിലെ കമ്മീഷനും വിശുദ്ധ തൈലത്തിനു് വെളിച്ചെണ്ണ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്റെ സാംഗത്യത്തെ പരാമർശിക്കയുണ്ടായി. ഈ വിഷയത്തിൽ കൂടുതൽ പഠനവും ഗവേഷണവും ആവശ്യമാണെന്നു് കമ്മീഷനു ബോധ്യപ്പെട്ടതിനാൽ തല്ക്കാലത്തേക്കു് ഒലിവെണ്ണതന്നെ ഉപയോഗിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു (1968)

2. ലേപനം

സ്നാനാർത്ഥിയുടെ നെറ്റിയിൽ തൈലംകൊണ്ടു കുരിശു വരയ്ക്കുന്നു ഇതിന്റെ അർത്ഥത്തെപ്പറ്റി തിയഡോർ (മൊപ്സ്വേസ്തിയ) പറയുന്നു: ഈ അടയാളത്താൽ നീ മിശിഹായുടെ അജമായി മുദ്രിതമാകുന്നു; സ്വർഗ്ഗീയ രാജന്റെ പടയാളിയായും. ലേപനം ചെയ്യുമ്പോഴും

ചൊല്ലിയിരുന്ന വാചകം തിയോഡർ നൽകുന്നതു് ഇപ്പോഴത്തെപ്പോലെതന്നെ: ('ഇന്ന ആളെ) പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ ലേപനം ചെയ്യപ്പെടട്ടെ.' [Theodore, 'on Baptism' by Connolly pp. 46, 47] ദേഹം ലേപനം ചെയ്യുന്ന തൈലത്തിനു് 'ആനന്ദത്തിന്റെ തൈലം' എന്നത്രേ പേർ.

ഈ തൈലം അഗ്നിക്കു പകരമാണു്. തീ ആളിക്കത്താൻ എണ്ണ സഹായിക്കുന്നു. തീ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവു് തീജ്വാലകളുടെ രൂപത്തിലാണല്ലോ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ മേൽ ഇറങ്ങിയതു്. അഗ്നിക്കു പകരമായി തൈലം സ്വീകരിച്ചതു മനുഷ്യരാണു്. അതു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനു വിരുദ്ധമല്ലതാനും' (വി. തോമസ് അകവിനാസ്).

വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ തൈലത്തിന്റെ നേർക്കു് ബഹുമാനവും ആദരവും പ്രകടിപ്പിക്കുക സാധാരണമാണല്ലോ. മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ദേവാലയത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് കുരിശിനുനേരെ ആചാരം ചെയ്തതിനുശേഷം മാമ്മോദീസാ തൊട്ടിയുടെ നേർക്കും ആചാരം ചെയ്തിരുന്നു. വിശുദ്ധതൈലം അവിടെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടാണു് അവർ ഇപ്രകാരം ചെയ്തതു്. 1518–ൽ മലബാർ സന്ദർശിച്ച പെൻറയാഡോ ഇതേപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. മൂന്നാംനൂറ്റാണ്ടിലെ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ മാമ്മോദീസായ്ക്കു മുമ്പുള്ള ലേപനത്തെപ്പറ്റി ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: 'ഇസ്രായേലിലെ പുരോഹിതരേയും രാജാക്കളേയും ലേപനം ചെയ്തതുപോലെ മെത്രാൻ സ്നാനാർത്ഥികളുടെ ശിരസ്സു പൂശുന്നു. തുടർന്നു് അവർക്കു മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നു. വി. അപ്രേം ഈ ലേപനത്തേപ്പറ്റി പറയുന്നു: 'പഴയ കൃഷ്ണരോഗി വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷം പുരോഹിതൻ അയാളെ തൈലാഭിഷേകം നടത്തുകയും അരുവിയിലേയ്ക്കു നയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മൂറോൻ നിങ്ങളെ മൃദുതരാക്കുന്നു; മാമ്മോദീസാ പൂണ്ണരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ അജഗണത്തോടു് ചേർക്കപ്പെടുന്നു. സഭോത്രത്തിൽ നിങ്ങൾ സമൃദ്ധരാകുന്നു.

3. വെള്ളം വെഞ്ചരിക്കുന്നു

ജലവും പരിശുദ്ധാത്മപിയും

ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മപി വെള്ളത്തിനു മീതെ പറന്നു് അതിനെ ജീവചൈതന്യം പുറപ്പെടുവിക്കത്തക്കതാക്കുന്നതു് നാം കാണുന്നു (സൃഷ്ടി. 1:2) ഏസക്കിയേൽ ദീർഘദർശിവഴി ദൈവം വാഗ്ദാനം ചെയ്തു: 'ഞാൻ നിങ്ങളുടെമേൽ നിർമ്മലജലം തളിക്കും; അപ്പോൾ സകല മാലിന്യങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങൾ ശുദ്ധരാക്കപ്പെട്ടും, നിങ്ങളുടെ സകല വിഗ്രഹങ്ങളും നിങ്ങളിൽനിന്നും നീക്കി ഞാൻ നിങ്ങളെ വിശുദ്ധീകരിക്കും. നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ നവമായ ഒരു ഹൃദയം തരും. നവചൈതന്യം നിങ്ങളിൽ ഞാൻ നിക്ഷേപിക്കും. നിങ്ങളുടെ ശിലാതുല്യമായ ഹൃദയത്തെ നിങ്ങളിൽനിന്നു നീക്കി മാംസളമായ ഒരു ഹൃദയത്തെ ഞാൻ പകരം സ്ഥാപിക്കും' (36:25-26). സമരിയാക്കാരിയോടു് കർത്താവു് 'ജീവജലം' നൽകുന്നതിനെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നു. ദാഹിക്കുന്നവൻ തന്റെ അരികിൽവന്നു് പാനം ചെയ്തു ദാഹം ശമിപ്പിക്കുവാൻ കർത്താവു് ക്ഷണിക്കുന്നു'. ഇതു് അവിടുന്നു് മഹത്വപ്പെട്ട ശേഷം നൽകാനിരുന്ന പരിശുദ്ധാത്മപിയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നു് വി. യോഹന്നാൻ പറയുന്നു. (യോഹ 7:37–39) കർത്താവു് നൽകുന്ന നവജന്മം 'ജലത്താലും അത്മപിയാലും' (യോഹ 3:1–8) ഉള്ളതാണു്.

ജലം പാപപങ്കിലമായ ലോകത്തെ നശിപ്പിച്ചു് പുതിയ ലോകത്തിനു് ആരംഭം കുറിക്കുന്നതായി വേദപുസ്തകം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. നോഹിന്റെ കാലത്തെ പ്രളയം അത്തരത്തിലുള്ളതാണെന്നു് വി. പത്രോസു് പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. (1 പത്രോ: 3–20). പുറപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ ഈജിപ്റ്റുകാരെ നശിപ്പിക്കുന്നതും ഇസ്രായേൽ ജനത്തെ രക്ഷിച്ചു നവ്യമായ ജീവിതത്തിനു് പ്രാരംഭമിടുന്നതും ചെങ്കടലാ (Red sea)ണല്ലോ.

പരിശുദ്ധാത്മാവ്

യോഹന്നാൻ വെള്ളം കൊണ്ട് മാമ്മോദീസാ നല്കി. കർത്താവാകട്ടെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിയിലും. ആ വ്യത്യാസം സ്ഥാപകൻ തന്നെ പ്രഖ്യാപിച്ചിരുന്നു. (മർക്കോ. 1:8). അതുകൊണ്ട് യോഹന്നാനിൽനിന്നു മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചവരെയും അപ്പസ്തോലന്മാർ സ്നാനപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു (നടപടി 19:1–7).

ക്രൈസ്തവ മാമ്മോദീസാ മാനസാന്തരത്തെ സൂചിപ്പിക്കുക മാത്രമല്ല, പരിശുദ്ധാത്മാവിയെ സ്വീകരിക്കുന്നവരിൽ സ്ഥായിയായ വ്യതിയാനം ഉളവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ രഹസ്യവും അതിലുള്ള വിശ്വാസവും ക്രൈസ്തവ മാമ്മോദീസായ്ക്കു പിമ്പിലുണ്ട്.

പല ഘട്ടങ്ങൾ

പള്ളിയുടെ വാതിക്കൽ, മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിക്കു സമീപം, മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയിൽ എന്നിങ്ങനെ പല യിടത്തായി നടക്കുന്ന ചടങ്ങുകൾ പുരാതനമായ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വെള്ളം വെഞ്ചരിപ്പ്

കോപ്റ്റിക് എത്യോപ്യൻ റീത്തുകളിൽ മാമ്മോദീസാജലം വെഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ആദ്യം വെറും എണ്ണയും പിന്നീട് 'സ്നാനാർത്ഥികളുടെ തൈല'വും അവസാനം മൂറോനും ഒഴിക്കുന്നു. അന്ത്യോക്യൻ റീത്തിലും, അർമേനിയൻ റീത്തിലും മൂറോൻ ആണ് വെള്ളത്തിൽ ചേർക്കുക. സീറോ മലബാർ റീത്തിലും, ബിസൻതായിൻ റീത്തിലും സ്നാനാർത്ഥികളുടെ തൈലം ചേർക്കുന്നു. റോമൻ റീത്തിൽ ഇപ്പോൾ സ്നാനാർത്ഥികളുടെ തൈലവും മൂറോനും ചേർക്കുന്നുണ്ട് (The 1964 English Ritual).

കൽദായറീത്തിലെ തൈലംവെഞ്ചരിപ്പാണ്. ഏറ്റവും ആഡംബരത്തോടെ നടത്തുന്നത്; മറ്റു റീത്തുകളിലാകട്ടെ വെള്ളം വെഞ്ചരിപ്പാണ്.

പുനർജനനം ലഭിക്കുന്നതിനും ജലത്തിൽ മുങ്ങിക്കയറുന്നവർക്ക് ഉത്ഥാനം വഴി നവജീവൻ കിട്ടുന്നതിനുള്ള ശക്തി ജലത്തിനു നൽകാനുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ഇതിൽ കാണാം. പുരാതനകാലത്തു പിശാചുക്കളും വെള്ളത്തിൽ വസിച്ചിരുന്നതായി ചിലർ വിചാരിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് അവയെ ഉച്ചാടനം ചെയ്യാനുള്ള പ്രാർത്ഥനകളും ചിലപ്പോൾ കാണാനുണ്ട്. റോമൻറീത്തിൽ പിതാവിൻറെയും പുത്രൻറെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിൻറെയും നാമത്തിൽ 'ദൈവത്തിൻറെ സൃഷ്ടിയായ' ജലത്തിൽനിന്നു ശത്രുവായ പിശാചിൻറെ എല്ലാ ആധിപത്യവും നീക്കം ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ.

അർമേനിയൻറീത്തിൽ മാമ്മോദീസാ നൽകുന്നതിങ്ങനെയാണ്. മാമ്മോദീസാക്കുളത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന ആളിൻറെ (ശിശുവിൻറെ) തലയിൽ കൈകൊണ്ടു വെള്ളം കോരിഒഴിക്കുമ്പോൾ കാമ്മികൻ ചൊല്ലുന്നു 'സ്നാനാത്ഥിതത്വത്തിനുശേഷം മാമ്മോദീസയ്ക്കായി സ്വമനസ്സാലെ അണയുന്ന ദൈവത്തിൻറെ ദാസനായ (പേരു്) ഇപ്പോൾ പിതാവിൻറെയും പുത്രൻറെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിൻറെയും നാമത്തിൽ എന്നാൽ മാമ്മോദീസാ മുക്കപ്പെടുന്നു.' പിന്നീടു തല മൂന്നുപ്രാവശ്യം ജലത്തിൽ മുക്കുന്നു. ഓരോ പ്രാവശ്യവും ചൊല്ലുന്നു: 'മിശിഹായുടെ രക്തത്താൽ പാപദാസ്യത്തിൽനിന്നു വിമോചിക്കപ്പെടുകയും സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിൻറെ പിതൃസഹജമായ ശക്തിയാൽ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിക്കുകയും മിശിഹായുടെ കൂട്ടവകാശിയും പരിശുദ്ധാത്മാവിൻറെ ആലയവും ആയിത്തീരുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു'.

അന്ത്യോക്യൻറീത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേകതയുണ്ട്. വലതുകൈ ശിശുവിൻറെ തലയിൽവച്ചു ഇടതുകൈ കൊണ്ടു

ജലം കോരിയൊഴിക്കുന്നു'....നിത്യായുസ്സിനായി മാമ്മോദീസാ നല്കപ്പെടുന്നു'വെന്നാണ് അപ്പോൾ ചൊല്ലുന്നതു്.

മാർത്തോമ്മാക്കാരുടെ ക്രമത്തിൽ പട്ടക്കാരൻ സ്നാനാർത്ഥിയുടെ തലയിൽ വലതുകൈ വച്ചിട്ടു് മൂന്നുപ്രാവശ്യം മുകളുപോലെ ചൊല്ലുന്ന ഫോർമുലയിതാണു്: 'പാപമോചനത്തിന്റെയും, നിത്യജീവന്റെയും പ്രത്യാശയിൽ (ആയം) മാമ്മോദീസാമുഴുകപ്പെടുന്നു. പിതാവിന്റെയും + പുത്രന്റെയും + ജീവനും വിശുദ്ധിയുമുള്ള റൂഹായുടെയും + നാമത്തിൽ തന്നെ, ആമ്മീൻ'.

4. സ്ഥാപനം

മൊഴികളും

ഞാൻ നിന്നെ മാമ്മോദീസാ മുകളുന്നു എന്നല്ല വൈദികൻ പറയുന്നതു്. പിന്നയോ (ഇന്ന) ആയം മാമ്മോദീസ മുക്കപ്പെടുന്നുവെന്നാണു്. കാരണം, പുരോഹിതനല്ല മാമ്മോദീസ നൽകുന്നതു്. പ്രത്യുത, ക്രീതവത്തിന്റെ നാമത്തിലുള്ള ശക്തിയാണു്. ആ നാമങ്ങളാണു് പാപങ്ങളും കളുമോചനം നൽകുന്നതു്. അല്ലാതെ മനുഷ്യനല്ല.' നർസേ (5-ാം നൂറ്റാണ്ടു്)യുടെ വിശദീകരണമാണിതു്.

പൗരസ്ത്യർ സാധാരണമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതു് കമ്മണിപ്രയോഗമാണു്. അതു് സുവിശേഷത്തിലെ വാക്യത്തിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമാകയാൽ ഈ വാക്യം പൊല്ലി മാമ്മോദീസാ നൽകപ്പെട്ടവർ (ഗ്രീക്കുകാർ) വീണ്ടും മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കണമെന്നു് ഗ്രീഗറി ഒമ്പതാമൻ ബറിയിലെ ആർച്ചുബിഷപ്പിനു 1231 നവംബർ 12-ാംനു- എഴുതിയെങ്കിലും കൂലങ്കഷമായ പഠനത്തിനു ശേഷം 1232-ൽ ഗ്രീക്കുകാരുടെ മാമ്മോദീസാ വാസ്തവമെന്നു് മാർപ്പാപ്പാ തിരുത്തിപ്പറയുകയുണ്ടായി. [1] ഇതു് അക്കാലത്തെ ചിന്താഗതിയാണു സൂചിപ്പിക്കുക. (Orient. Christ. Periodica 9 (1944) PP 150-156.

---

1. Liturgical Homiles P. 51.

ക്കാശകത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിക്കു കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകുകയെന്നതാണു് ഈ കമ്മണിപ്രയോഗം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഗ്രീക്കു് ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ ചിന്താഗതിയിൽ 'നിർദ്ദേശകപ്രകാരത്തിലുള്ള പ്രയോഗം (പിതാവിന്റെയും....ഞാൻ മ മ്മോദീസാ മുക്കുന്നു. പരി ശുദ്ധാത്മാവാൽ മാമ്മോദീസാ നൽകുന്ന ക്രിസ്തുവിൽ നിന്നു് (യോഹ. 1:38) അധികാരം പിടിച്ചുപറ്റുന്നതു പോലെയാണു്. തന്നെയുമല്ല അതു് കാമ്മികനെ സ ശക്തിയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൊണ്ടു് അഹന്തയിലേയ്ക്കാന യിക്കാവുന്നതാണു്. വിശുദ്ധീകരണത്തിനുള്ള ശക്തി ക്രിസ്തുവിൽനിന്നാണെന്നതു് വിസ്മരിക്കാനിടയാവും![1] ഒരുപക്ഷെ സുവിശേഷത്തിലെ വാക്യത്തിൽനിന്നു വ്യ ത്യസ്തമാണു് ഈ കമ്മണിപ്രയോഗമെങ്കിലും മാമ്മോദീ സാ നൽകുന്നയാളിന്റെ വിശ്വാസത്തിനനുസരിച്ചേ അ തിന്റെ ഫലമുണ്ടാകൂ എന്ന നോവേഷ്യൻ ശീശ്മയ്ക്കെതിരാ യുള്ള ഒരു നീക്കമായിരുന്നിരിക്കാനും വഴിയുണ്ടു്.

മലബാറിൽ 149 ൽ ഇൻഡ്യ സന്ദർശിച്ച ലൂയിസ് കാർഡ്മൂസ്റ്റ് (Kadmust) ന്റെ യാത്രക്കുറിപ്പുകളിൽ നിന്നു് ഇവിടെ അന്നു നിലവിലിരുന്നതു് ഗ്രീക്കു് കമ്മി ണിപ്രയോഗമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാം. 'അന്നു കോഴി ക്കോട്ടുള്ളവർ ഒരു നദിയിൽ മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയിരുന്നു ....ചില പള്ളികളിൽ മാമ്മോദീസാ നൽകുന്ന സ്ഥല ത്തു് ആ സമയം പട്ടക്കാർ ഉച്ചരിക്കേണ്ട വാക്കുകൾ എഴു തിവച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. അവ ഗ്രീക്കുകാരുടെ വാക്കുകളോടു സാമ്യമുള്ളതാണു്.'[1] ഉദയംപേരൂർ സൂനഹ ദോസും നിർദ്ദേശകപ്രകാരമുപയോഗിക്കണമെന്നു നിർ ദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടു്:

---

1. Th. Spacil, Theologia Orientis separati de Sacramento Baptismi 1 (Rome. 1926), P. 225.

1. ഫാദർ ഗ്വാസിഡ്, നമ്മുടെ റീത്തു്.

5. വെള്ളവസ്ത്രം

മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചവർക്ക് ആദിമസഭയിൽ വെള്ളവസ്ത്രം നൽകിയിരുന്നു. പുതുഞായറാഴ്ചവരെ ധരിച്ചിരുന്ന അതു മാമ്മോദീസായിൽ സ്വീകരിച്ച വിശുദ്ധീകരണവും വെണ്മയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം ഉത്ഥിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹിമയിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വവും. മാമ്മോദീസായിൽ സ്വീകരിച്ച ഹൃദയനൈർമ്മല്യവും ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ഐക്യവും പരിരക്ഷിച്ചാൽ 'ക്രിസ്തു പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ മുഖപ്രസന്നതയോടെ മഹത്വത്തിൽ അങ്ങയുടെ മുമ്പിൽ നാം പ്രത്യക്ഷരാകും എന്നതിന്റെ അച്ചാരവും അടയാളവും കൂടിയാണീ വെള്ളവസ്ത്രം.

ജലത്തിൽമുക്കി മാമ്മോദീസാ നൽകിയ കാലത്തു് (immersion) വെള്ളത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പു് സ്നാനാർത്ഥി വസ്ത്രമെല്ലാം ഉരിഞ്ഞുവച്ചിരുന്നു. മാമ്മോദീസാ മുങ്ങിയശേഷം തിരിച്ചുവരുമ്പോൾ ആ വസ്ത്രമിടാതെ വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ചിരുന്നു. ഈ വെള്ളവസ്ത്രധാരണത്തിന്റെ അർത്ഥം സ്നാപകൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു: 'നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹാ വിശുദ്ധിയുടെ വസ്ത്രത്താൽ നിന്നെ അലങ്കരിക്കയും നിഷ്ക്കളങ്കമായി ജീവിക്കുവാൻ നിന്നെ സഹായിക്കയും ചെയ്യട്ടെ.' യോർദ്ദാൻ നദിയിൽ സ്നാനം ചെയ്യുന്ന തീർത്ഥാടകർ കുളിക്കുശേഷം വെള്ളവസ്ത്രം ധരിക്കാറുള്ളതു് ഇവിടെ സ്മരണീയമാണു്.

കത്തിച്ച തിരി

പത്തു കന്യകകളുടെ അന്യാപദേശത്തിൽ നിന്നെടുത്തതാവാം 'കത്തിച്ചതിരി'കളുടെ ഉപയോഗം. കർത്താവു് വരുമ്പോൾ അങ്ങയെ എതിരേല്ക്കുവാനുള്ള കടമയെ സൂചിപ്പിക്കയാണതു്. അനർഘമായ ദാനം തന്ന കർത്താവിന്റെ വരവിനെ അക്ഷമയോടെ വിശ്വാസി നോക്കിപ്പാർത്തിരിക്കണം, കത്തിച്ച തിരിയുമായി. സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേയ്ക്കു് നാം ജനിക്കുന്ന അന്ത്യദിവസത്തെ അനുസ്മ

രിക്കയാണിവിടെ. നവജന്മത്തിൽ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ ക്രിസ്തുവാണു് ഓരോ വിശ്വാസിക്കും മാർഗ്ഗദർശി. അതനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു തിരിനൽകുന്നതു് ശ്ലാഘനീയമാണു്. 'ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായ മിശിഹാ നിനക്കു മാർഗ്ഗദീപമായിരിക്കട്ടെ'.

മദ്ബഹായിലേയ്ക്കുള്ള പ്രദക്ഷിണം

സഭയിലേയ്ക്കു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ട വിശ്വാസി നിത്യജീവന്റെ ഉറവിടത്തിൽനിന്നു് സമൃദ്ധമായി പാനം ചെയ്യാൻ അൾത്താരയെ സമീപിക്കുന്നു. തദവസരത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന ദൈവദാനത്തിലുള്ള സന്തുഷ്ടിയും സംതൃപ്തിയും കാണിക്കത്തക്കവിധം 'സർവ്വേശാ നീ പരിശുദ്ധൻ' എന്ന പാടി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ മാമ്മോദീസായെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഗാനം ഇവിടെ കൂട്ടിച്ചേർത്തതു് ഉചിതംതന്നെ. (മാമ്മോദീസായ്ക്കു കുർബാനയോടും, കർത്താവിന്റെ മാമ്മോദീസായോടുമുള്ള ബന്ധം അന്യത്ര കാണുക.)

കർത്തൃപ്രാർത്ഥന

മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച ശേഷമാണു് യഥാർത്ഥത്തിൽ കർത്തൃപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുക ഒരുവനു് അനുവദനീയമായിരുന്നതു്. ദൈവത്തിന്റെ പിതൃത്വവും മനുഷ്യന്റെ പുത്രസ്ഥാനവും മാമ്മോദീസായിൽ വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

സമൂഹം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

മാമ്മോദീസാ ഇടവക സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു ചടങ്ങാണു്; അല്ലാതെ ഒറ്റപ്പെട്ട സംഭവമല്ല. അതുവഴി സഭാസമൂഹത്തിലേയ്ക്കു് ഒരാൾകൂടി ജനിക്കയാണല്ലോ ചെയ്യുക. സമൂഹം പുതിയ വിശ്വാസിയെ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നതിന്റെ അടയാളമായി, വിശ്വാസികളും അയാൾക്കു് സമാധാനചുംബനം നൽകിയിരുന്നതായി ചില പൂരാ

തനരേഖകളിൽ കാണാം. ഇതു് തികച്ചും അർത്ഥവത്താണു്. മുതിന്നവർ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിക്കുമ്പോഴെങ്കിലും മറ്റുള്ളവർ അയാഛംക്കു് ഇപ്രകാരം സമാധാനം ആശംസിക്കുന്നതു് സന്ദർഭോചിതമായിരിക്കും.

സമൂഹത്തിനും 'തലതൊട്ട'വക്കും ഈ അംഗത്തിന്റെ പുണ്യാഭിവൃദ്ധിയിൽ കടമയുണ്ടു്. ഇതേപ്പറ്റി അവബോധമുള്ള സമൂഹം പുതിയ അംഗത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണു് തുടർന്നുവരുന്ന കാറോസൂസ (സാവ്വത്രിക പ്രാർത്ഥന.) മാമ്മോദീസായുടെ അന്തസ്സുത്ത മനസ്സിലാകത്തക്കവിധം വേദപുസ്തക ഭാഗങ്ങളും ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്, ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ – മാമ്മോദീസാവഴി ഒരുവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പെസഹാ രഹസ്യത്തിൽ പങ്കുപറ്റുന്നതു്, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയമാകുന്നതു്, രാജകീയ പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുന്നതു്, ആത്മവിശുദ്ധി സമാർജ്ജിക്കുന്നതു് എന്നിങ്ങനെ പലതും.

പുണ്യവാന്മാരുടെ ഐക്യം സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണു് പുതിയ അംഗത്തിനുവേണ്ടി നടത്തുന്ന മധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന. ആശ്വാസസംദായകമായ സമാപനപ്രാർത്ഥനയോടെ ചടങ്ങുകളും അവസാനിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം അഞ്ച്

സ്ഥൈര്യലേപനം

മാമ്മോദീസാ കഴിഞ്ഞുടൻ തന്നെ സ്ഥൈര്യലേപനം നടത്തുന്നു. പൗരസ്ത്യർ ഈ രണ്ടു കൂദാശകളും ഒരുമിച്ചു നൽകിയിരുന്നു; മിക്കപ്പോഴും ഒരേ ക്രമത്തിൽത്തന്നെ. പാശ്ചാത്യർ, ഹിപ്പോളിറ്റസ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെ, ഇവരണ്ടും ഭിന്നക്രമങ്ങളുപയോഗിച്ച് നൽകിയിരുന്നു. പക്ഷേ, മിക്കവാറും ഒരേ ചടങ്ങിൽത്തന്നെ രണ്ടും നിർവഹിച്ചിരുന്നു.

ഹിപ്പോളിറ്റസിന്റെ കാലത്തു്

'അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യ'മനുസരിച്ചു് സ്ഥൈര്യലേപനക്രമത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഘടകങ്ങളും ഇവയാണു്: മെത്രാന്റെ കൈവയ്പു്, യാചനാപേക്ഷ, കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രത്തൈലംകൊണ്ടുള്ള ലേപനം, നെറ്റിയിൽ കുരിശടയാളം വരയ്ക്കൽ, സമാധാന ചുംബനം.

സ്ഥൈര്യലേപനം

ഒരുവൻ ജലത്തിൽനിന്നു കയറിവരുമ്പോൾ പുരോഹിതൻ അവനെ ലേപനം ചെയ്യുന്നു'. കാത്തേജിലെ അനുഷ്ഠാനരീതി വി. അഗസ്റ്റിൻ വിവരിക്കുന്നതാണു്. അപ്പസ്തോലന്മാർ സ്ഥൈര്യലേപനം നടത്തിയിരുന്നതു കൈവയ്പുവഴി ആയിരുന്നെങ്കിലും നാലാം നൂറ്റാണ്ടായപ്പോഴേയ്ക്കും ലേപനം സാധാരണമായിരുന്നെന്നു ജറുസലമിലെ വി. സിറിൽ സാക്ഷിക്കുന്നുണ്ടു്.

കൈവയ്പു്

മെത്രാൻ അവരുടെമേൽ കൈവച്ചുകൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: കർത്താവായ ദൈവമേ, പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള

പുനർജന്മത്തിന്റെ സ്നാനംവഴി പാപമോചനം പ്രാപിക്കാൻ ഇവരെ യോഗ്യരാക്കിയ നീ നിന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം നിന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ വേണ്ടി നിന്റെ കൃപാവരം കൊണ്ട് നിറയ്ക്കണമെ ത്രുസഭയിലെ സർവ്വമഹത്വവും പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ നിനക്ക് യോഗ്യമാകുന്നു. ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും എന്നേക്കും, ആമ്മേൻ.

ലേപനം

അടുത്തതായി കൈകൊണ്ട് വിശുദ്ധ തൈലം ഒഴിക്കുന്നു. അവരുടെ തലയിൽ ഒഴിച്ചുകൊണ്ട പറയുന്നു:

സർവ്വശക്തനായ പിതാവും യേശുക്രിസ്തുവും പരിശുദ്ധാത്മാവുമായ കർത്താവായ ദൈവത്തിൽ ഈ വിശുദ്ധ തൈലംകൊണ്ടുള്ള ലേപനം നിനക്കു ഞാൻ നൽകുന്നു.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മുദ്ര

അവരുടെ നെറ്റിയിൽ കുരിശുവരച്ചശേഷം സമാധാനത്തിന്റെ ചുംബനം അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട പറയുന്നു: കർത്താവ് നിന്നോടുകൂടെ. അയാൾ ഉത്തരം നൽകുന്നു: നിന്റെ ആത്മാവോടുംകൂടെ ഇതു് ഓരോരുത്തർക്കും ചെയ്യേണ്ടതാണു്. അപ്പോൾ മുതൽ അവൻ എല്ലാവരോടും (സമൂഹത്തോടു്) ചേർന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കണം. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം സ്വീകരിക്കുന്നതുവരെ അവർ വിശ്വാസികളോടു് ചേർന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പാടില്ലത്രെ. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം എല്ലാവരും സമാധാനത്തിന്റെ ചുംബനം നൽകണം.

പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ റീത്തിൽ

സ്ഥൈര്യലേപനം ഇവിടെ ഒരു പ്രശ്നമായിരുന്നു. പുരാതന പൗരസ്ത്യസുറിയാനി റീത്തിൽ മാമ്മോദീസായ്ക്കു മുമ്പുള്ള ലേപനം സുപ്രധാനമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു് മാമ്മോദീസായെ തുടർന്നുള്ള (സ്ഥൈര്യ)ലേപനം കാര്യമായി കണക്കാക്കിയിരുന്നില്ല. 7–ാംനൂറ്റാണ്ടിലെ പാത്രിയർക്കാ ഈശോയാബ് മൂന്നാമനു് ശേഷമേ മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച ആളുടെ നെറ്റിയിൽ ക്രിസ്മാ ചെയ്യുന്ന

തായി കാണുന്നുള്ള. ചുരുക്കം ചില കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളിലെ റൂശ്മാ തൈലം കൊണ്ടു് ചെയ്യുന്നതായി പറയുന്നുള്ളതാണു്. തന്നെയുമല്ല റൂശ്മാ ചെയ്യുമ്പോഴും ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന സ്ഥൈര്യലേപനത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നില്ല. '(ഇന്നയാളെ) പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമത്തിൽ എന്നേയ്ക്കുമായി മാമ്മോദീസാ മുക്കപ്പെട്ടുകയും പരിപൂർണ്ണമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു ആമ്മേൻ' ഇതു് മാമ്മോദീസായുടെ സമാപനപ്രഖ്യാപനമായി കരുതിയാൽ മതിയല്ലോ.

എന്നാൽ മാമ്മോദീസാനന്തരശേഷം നവവിശ്വാസിയുടെ തലയിൽ കൈവച്ചു ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന സ്ഥൈര്യലേപനത്തിന്റെ പ്രത്യേകത കാണിക്കുന്നു—പരിപൂർണ്ണമായ ക്രൈസ്തവജീവിതത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 'പരിശുദ്ധാത്മരൂപി നിന്നെ ജീവിതശുദ്ധിയിലും പ്രവർത്തിനൈപുണ്യത്തിലും കാത്തുസൂക്ഷിക്കട്ടെ'. സ്ഥൈര്യലേപനത്തിന്റെ സാധുതയ്ക്കു് കൈവയ്പു മാത്രം മതിയെന്നു വന്നാൽ പ്രശ്നം അവസാനിക്കും. ഇന്നത്തെ രീതിയിലുള്ള ലേപനത്തോടുകൂടി സ്ഥൈര്യലേപനത്തിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കത്തക്കരീതിയിലുള്ള മൊഴികളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ഈ കർമ്മം ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാണു്. ഇതിന്റെ മൊഴികളും സുറിയാനിഗ്രൂപ്പിൽപ്പെട്ട മാറോനീത്താരീത്തിൽ നിന്നുമെടുത്തതാണു്.

മാമ്മോദീസായ്ക്കു ശേഷമുള്ള ലേപനത്തെപ്പറ്റി നർസെ നിശ്ശബ്ദനാണു്. * ജോജ്ജു് അർബേൻ ഈ ലേപനത്തെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ടു്: 'അതു് പരിശുദ്ധാത്മരൂപി നൽകുന്ന കർത്താവിന്റെ മാമ്മോദീസായാണു്.'

---

* മാമ്മോദീസായും സ്ഥൈര്യലേപനവും ഒരുമിച്ചു നടത്തിയിരുന്നതിനാൽ സ്ഥൈര്യലേപനം പ്രത്യേകമായൊരു കൂദാശയായി എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അക്കാരണത്താലാണു് മലബാർസഭയിൽ ഈ കൂദാശ കൊടുത്തിരുന്നില്ലെന്നു് ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസിൽ പറഞ്ഞതു്.

സ്നാപനമാകട്ടെ യോഹന്നാൻ നൽകിയ മാമ്മോദീസായും. മാമ്മോദീസായുടെ പൂർണ്ണഫലം ലഭിക്കുന്നത് സ്നാപനത്തെ തുടർന്നുള്ള ലേപനം കൊണ്ടാണ്. (Exposition II P. 96).

മാമ്മോദീസായ്ക്ക് ശേഷമുള്ള കൈയ്പു് സ്ഥൈര്യ ലേപനമായി കരുതാമോ? അതിനോടുചേർത്തു ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ച മാമ്മോദീസായുടെ ഫലങ്ങളെപ്പറ്റിയെ പറയുന്നുള്ളൂ. ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയെപ്പറ്റി ഈ കൂദാശയിൽ പറയുന്നതായി കരുതാം.

അദ്ധ്യായം ആറ്

വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരണം

മാമ്മോദീസായ്ക്കും സ്ഥൈര്യലേപനത്തിനും ശേഷം നവമായി മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച ആളകം മദ്ബഹായിലേയ്ക്ക് ആനയിക്കപ്പെടും. എല്ലാ റീത്തുകാരും തന്നെ പൊതുവായ ഈ ചടങ്ങ് പുരാതനമായ ഒരു ചടങ്ങിനെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചശേഷം ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ബന്ധം ദൃഢമാക്കുന്നതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള ചടങ്ങ്.

ചില റീത്തുകളിൽ വിശ്വാസി അൾത്താരയെ സമീപിച്ച് അതിനെ ചുംബിക്കുകയും വൈദികനിൽനിന്നു വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ച ആരും ശിശുവെങ്കിൽ തിരുരക്തം മാത്രമേ നല്കാറുള്ള ഇവിടെയൊരു കാര്യം ശ്രദ്ധാർഹമാണ്. പൗരസ്ത്യ സിറിയൻറീത്തിൽ മാമ്മോദീസാ തൊട്ടിയുടെസ്ഥാനം മദ്ബഹായ്ക്കു പുറത്ത് അതിനോടു ചേർന്ന പാർശ്വത്താണ്. മാമ്മോദീസാ തൊട്ടിയും, അൾത്താരയും, മാമ്മോദീസായും കുർബ്ബാനയും തമ്മിലുള്ള അഭേദ്യമായ ബന്ധത്തെ അതു സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു. അൾത്താരയിൽ വന്നശേഷം ചൊല്ലുന്ന 'സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ....' എന്ന പ്രാർത്ഥന കുർബ്ബാനയിലെപ്പോലെ വി. കുർബ്ബാന സ്വീകരണത്തിനൊരുക്കമായി കരുതാം.

ഒരു കടന്നുപോകൽ

മാമ്മോദീസാ ഒരു കടന്നുപോകലാണ്. പെസഹാ– Exodus–സാത്താന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേയ്ക്ക്, പാപവീഥിയിൽനിന്ന് വിശുദ്ധിയുടെ പാതയിലേയ്ക്ക്. ലോകത്തിനു

മരിച്ച ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജീവനാണത്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഉയിർപ്പാണത്. ഇത പെസഹാരഹസ്യത്തിലുള്ള-ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിലും ഉയിർപ്പിലുമുള്ള-പങ്കുപറ്റലാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ പെസഹാരഹസ്യം പഴയ നിയമത്തിൽ നിഴലിച്ചതാണ്. ഇസ്രായേൽജനത്തിന്റെ ചെങ്കടലിലൂടെയുള്ള പ്രയാണം. ഈജിപ്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽനിന്ന് ഇസ്രായേൽജനം ചെങ്കടലി (Sea of Reeds) ലെ ജലത്തിലൂടെ കടന്ന രക്ഷപ്പെട്ട. ഇതു പോലെ ക്രിസ്ത്യാനിയിലും മാമ്മോദീസാ വഴി ഒരു പാരത്ര്യമോചനമുണ്ടാകുന്ന. കടൽ കടന്ന് ഇസ്രായേൽജനം കനാൻനാട്ടിലേയ്ക്ക കയറി. ദൈവം അവരെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽനിന്ന് മന്നാ പൊഴിച്ച പരിപാലിച്ച. തേനും പാലുമൊഴുകുന്ന കനാൻദേശം ദീർഘമായൊരു യാത്രയുടെ അന്ത്യമാണ്. മാമ്മോദീസായിലൂടെ ക്രിസ്ത്യാനിയും സഭയാകുന്ന കാനാൻദേശത്തു പ്രവേശിക്കുന്നുവെന്നു പറയാം. ഇതെല്ലാം അനുസ്മരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട് മാമ്മോദീസായ്ക്കു ശേഷമുള്ള വി. കുർബാനസ്വീകരണത്തിൽ. പെസഹാ രഹസ്യത്തിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദുവാണല്ലൊ പരിശുദ്ധ കുർബാന. എത്യോപ്യൻ റീത്തിൽ (മുൻപ് ഈജിപ്ത്, ആഫ്രിക്കാ റോമാ എന്നീ സഭകളിലും) കുർബാന നൽകിയശേഷം നവവിശ്വാസിക്ക് തേനും പാലും നൽകിയിരുന്നുവെന്നത് ഇവിടെ ശ്രദ്ധാർഹമാണ്.

പുതിയ മലയാള മാമ്മോദീസാക്രമം കുർബാനയോട് ചേർത്ത് -കുർബാനയുടെ ആദ്യഭാഗമായി- പരികർമ്മം ചെയ്യാമെന്നു വച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്ലാഘനീയമാണ്.

മാമ്മോദീസായും കുർബാനയും പാരമ്പര്യത്തിൽ

വി. കുർബാന സ്വീകരണം കൂടാതെ ക്രൈസ്തവ മതാശ്ലേഷം (Initiation to Christianity) അപൂർണ്ണമാണ്. ആദിമ നൂറാണ്ടുകളിൽ മാമ്മോദീസായെത്തുടർന്ന് കുർബാന നൽകിയിരുന്നതായി വി. ജസ്റ്റിനും (150 A.D), അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യവും A. D. (215) സാക്ഷ്യം

വഹിക്കുന്നു. വി. ആഗസ്തീനോസിന്റെയും, അംബ്രോ സിന്റെയും, ജറുസലേമിലെ സിറിലിന്റെയും പ്രബോ ധനങ്ങളിൽ മാമ്മോദീസായ്ക്കു ശേഷം കുർബാനയെപ്പററി യുള്ള വ്യാഖ്യാനം കാണാം. പിതാക്കന്മാർ ഈ ക്രമാശ കും തമ്മിൽ വലിയ ബന്ധം ദർശിക്കുകയുണ്ടായി. മാമ്മോദീസായുടെ പ്രതിരൂപവും പ്രകൃതിയും നിങ്ങൾ ദർശിച്ചു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളെ മേശയും വി. രഹ സ്യങ്ങളും കാണിക്കുവാൻ പോകയാണു്. കാരണം വി. പൗലോസ് പറയുന്നു, മേഘത്തിൻകീഴ് കടലിലൂടെ കടന്നശേഷം എല്ലാവരും ഒരേ ആദ്ധ്യാത്മികഭക്ഷണം കഴിച്ചു; ഒരേ ആദ്ധ്യാത്മികപാനീയം കുടിക്കുകയുംചെയ്തു (1 Cor. 10:34)....വെള്ളത്തിന്റെ ഉറവയിൽനിന്നു് നിങ്ങളിപ്പോൾ കയറിവന്നതേയുള്ളു. ത്വരിതഗതിയിൽ മേശയെ സമീപിക്കുക–മന്നാഭക്ഷിക്കുക. നിങ്ങൾക്കൊരു നിഗൂഢമായ പാനീയമുണ്ടു്–രക്ഷയുടെ കാസാ, ഇസ്രാ യേല്യാക്കു വരണ്ട പാറയിൽനിന്നു് വെള്ളം ഉണ്ടാക്കിയി രുന്നതുപോലെ (P. G. 51. 248). മാമ്മോദീസായും കുർ ബാനയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം പെസഹാരഹസ്യത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 'കുർബാന സന്നിഹിതമാക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ബലിയിൽനിന്നാണു് മാമ്മോദീസാ അതിന്റെ ശക്തി ആർജ്ജിക്കുന്നതു്. മാമ്മോദീസാ തന്നെ കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തോടു ചേർക്കുന്നു. ആ ഐക്യത്തിനു മുതൽ വസ്തുവാൻ നമുക്കു കർത്താവിന്റെ ശരീരം ഭക്ഷണമായി നൽകുകയും ചെയ്തു. മാമ്മോദീസാ വാഗ്ദത്തനാട്ടിലേയ്ക്കുള്ള വഴി നമുക്കു തുറന്നു തരുന്നു. ആ നാടിന്റെ സൗഭാഗ്യത്തി നുള്ള അച്ചാരവും അതിന്റെ മുന്നാസ്വാദനവുമാണു് വി. കുർബാന.' (Martimort G. A., The Signs of the New Covenant P. 199.)

13–ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ ലത്തീൻ റീത്തിലും മാമ്മോ ദീസായ്ക്കുശേഷം വിശ്വാസിക്കു് വി. കുർബാന നൽകി യിരുന്നു. ശിശുക്കൾക്കു് മാമ്മോദീസായ്ക്കുശേഷം തിരു രക്തം നൽകുന്ന പതിവു് പല പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിലുമു ണ്ടു്. മാമ്മോദീസായും കുർബാനയും തമ്മിലുള്ള സുദൃ

ഡമായ ബന്ധവും സഭോപാരമ്പര്യവും പരിഗണിച്ച് ആദർശപരമായി സമൂഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ മാമ്മോദീസാ പരികർമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്ന അവസരത്തിലെങ്കിലും നവവിശ്വാസിക്കു് വി. കുർബാന നൽകുന്നതിനു് അനുവാദം നൽകുക നന്നായിരിക്കും.

ആദ്യകുർബാനസ്വീകരണം

ആദ്യകുർബാനസ്വീകരണം മാമ്മോദീസായിലാരംഭിച്ച ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമാണെന്നുമുകളിൽ പറഞ്ഞതിൽനിന്നു വ്യക്തമാണല്ലൊ. അതേസമയം അതൊരു പ്രാരംഭം കൂടിയാണു്. ക്രിസ്തുവുമായി ബന്ധം ദൃഢതരമാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രയാണത്തിന്റെ ആരംഭം, അത്ര വെറുമൊരു ക്ഷേകൃത്യമല്ല. രാജകീയ പൗരോഹിത്യമുള്ള സമൂഹത്തിൽ ചേർന്നു് ആദ്യകുർബാനസ്വീകരിക്കുന്ന ആൾ ആദ്യമായി ബലിയിൽ പൂർണ്ണഭോഗഭാഗിത്വം വഹിക്കുകയാണു്. ഈ ആശയം പ്രഥമ ദിവ്യകാരുണ്യസ്വീകരണത്തിനണയുന്നവരെ പ്രത്യേകം ധരിപ്പിക്കേണ്ടതാണു്.

മാമ്മോദീസായും കുർബാനയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം

ചെങ്കടലിലൂടെയുള്ള പ്രയാണത്തിനു ശേഷം മന്നയും ഉണങ്ങിയ പാറയിൽനിന്നുള്ള വെള്ളവും ഇസ്രായേൽക്കാക്കു നൽകപ്പെട്ടതുപോലെ പുതിയ വിശ്വാസിക്കും–പുതിയ നിയമത്തിലെ ഇസ്രായേലിനും–തിരുശ്ശരീരരക്തങ്ങളും നൽകപ്പെടുന്നുവെന്നു് വി. ക്രിസോസ്റ്റം പറയുന്നു. ഇസ്രായേലിനെ രക്ഷിച്ച ആട്ടിൻകുട്ടിയുടെ രക്തം മാമ്മോദീസായുടെ ഛായയാണെന്നും യാത്രയ്ക്കൊരുക്കമായി അവർ കഴിച്ച അതിന്റെ മാംസം കുർബാനയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും പിതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. മോപ്സുവസ്റ്റിയായിലെ തിയഡോർ മാമ്മോദീസായെയും കുർബാന

യേയും കർത്താവിന്റെ മരണവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്നു. 'മിശിഹായുടെ മരണത്തിലൂടെ മാമ്മോദീസായിൽ ജനിച്ച നാം ഭക്ഷണത്തിലും ആ മരണത്തിലൂടെ പോഷിപ്പിക്കപ്പെടണം. കർത്താവിന്റെ മരണത്തിലൂടെ ക്രൂശാരോപിതമായ ജന്മം പ്രാപിച്ച നാം അതേ മരണത്തിലൂടെ അമർത്ത്യതയുടെ ക്രൂശായാൽ (കുർബാന) പോഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ജനിച്ച ഉറവിടത്തിൽനിന്നുതന്നെ നാം ഭക്ഷിച്ച പരിപുഷ്ടരാകണം.' (Bouyer L:, Liturgical Piety P. P. 165–72).

അദ്ധ്യായം ഏഴ്

കുമ്പസാരം

'കണ്ടോലും! പാപികൾവഴി പാപികളെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ മഹാത്ഭുതം! ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ നീധി അഗതികൾവഴി അഗതികൾക്കു വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.! സ്രഷ്ടാവിനെ അനുകരിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽ മനുഷ്യരെ ഭാഗഭോക്താക്കുന്ന ദൈവികമായ മഹാമനസ്കത! അക്ഷയമായ കലവറ തുറന്നു് മാനവരെ ധന്യരാക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കരുണ്യം!' (നർസെ).

കുമ്പസാരമെന്ന ക്ലേശയെ ദ്വിതീയ മാമ്മോദീസായെന്നു് പിതാക്കന്മാർ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതിനു് കാരണം, പുരാതനസഭയിൽ സാധാരണമായിരുന്ന പരസ്യപ്രായശ്ചിത്ത രീതിയത്രേ. സ്നാനാർത്ഥി മാമ്മോദീസായ്ക്കൊരുക്കമായി പ്രായശ്ചിത്തവും ഉപവാസവുമൊക്കെ ചെയ്തിരുന്നപോലെ സഭയുടെ തീരുമാനമനുസരിച്ചു് നിശ്ചിതകാലത്തേയ്ക്കു പരസ്യപാപികൾ പരസ്യമായി പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തിരുന്നു. 13–ാം നൂറ്റാണ്ടുവരെയ്ക്കും റോപ്പിൽ ഈ രീതി നടപ്പിലിരുന്നു. എന്നാൽ പാശ്ചാത്യസഭയിൽ ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ രഹസ്യകുമ്പസാരം സാധാരണമായിരുന്നു. മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചശേഷമുള്ള ചില കുറ്റങ്ങൾക്കു്–പാഷണ്ഡതയ്ക്കും വ്യഭിചാരത്തിനും കൊലപാതകത്തിനും–മോചനം നൽകാൻ പാടില്ലെന്നു് ചില തീവ്രവാദികൾ ശഠിച്ചെങ്കിലും സഭ അതിനോടു യോജിച്ചില്ല. കടുത്തതും ദീർഘവുമായ ശിക്ഷകൾ അവയ്ക്കൊക്കെ പ്രായശ്ചിത്തമായി നൽകിയിരുന്നെന്നതു് വാസ്തവമാണു്.

പരസ്യപാപികൾ ആരാധനാ സമൂഹത്തിൽ ചേർന്നിരുന്നില്ല. വി. ബലിയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ അവരെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. 'ഉന്നതനായ വിധിയാളൻ സ്വർഗ്ഗ

രാജ്യത്തിൽ നിന്നു് തന്നെ അകറ്റിനിറുത്തുമെന്നു ഭയപ്പെടുന്നവരാരും ഭ്രമിയിൽ സ്വർഗ്ഗീയ അപ്പമാകുന്ന ക്ഷോഭയിൽ പങ്കെടുക്കരുതു്; സഭ അതിനു് അനുവദിക്കയുമരുതു്,' എന്നു് വി. അഗ്രസ്തീനോസു് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്. പ്രായശ്ചിത്തകാലത്തു് പാപികളെ കുർബാനയുടെ ആദ്യഭാഗത്തു് മാത്രം സംബന്ധിക്കുന്നു. പിന്നീടു് സ്നാനാർത്ഥികളോടുകൂടെ പുറത്തു പോകും. അതിനുമുമ്പു് കാമ്മികൻ ഇവരുടെമേൽ കൈവച്ചു് ആശീർവ്വദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ആ കൈവയ്പു പ്രാർത്ഥന ഇന്നു പല കുർബാനക്രമങ്ങളിലുമുണ്ടു് (കുർബാന ഒരു പഠനം P. 225–236).

പരസ്യപാപികളെ ഉപവസിക്കണം, ധർമ്മം നൽകണം, പ്രാർത്ഥിക്കണം. പഴയനിയമത്തിലെ പ്രായശ്ചിത്തമാതൃകയായിരുന്ന അവരുടേതെന്നുപറയാം: ദുഃഖിതരായി കഴിയേണ്ടിയിരുന്നു, അവർ. രോമിലും മറ്റും അവർക്കു ധരിക്കാൻ പാകമുള്ളവസ്ത്രവും ദേഹം പൂശാൻ പാരവും നൽകിയിരുന്നു. (ഇന്നത്തെ വിഭൂതിത്തിരുനാളിനെറ അവശിഷ്ടമാണല്ലോ. കുർബാന ഒരു പഠനം PP. 99–101). പൈസഹാ വ്യാഴാഴ്ച മെത്രാൻ അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു് സഭയോടായി രമ്യപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അവർ വി. ബലിയിൽ പങ്കെടുത്തു്, വി. കുർബാന സ്വീകരിച്ചു്, ദുഃഖത്തിൽനിന്നു സന്തോഷത്തിലേയ്ക്കു 'കടന്നു പോകുന്നു.' പൈസഹാവ്യാഴാഴ്ചയിലെ കുർബാനവഴി പൈസഹാരഹസ്യവുമായി പാപമോചനത്തെ ബന്ധപ്പെടുത്തിക്കാണിക്കയാണു്. പരസ്യപാപികൾക്കു് പ്രായശ്ചിത്തത്തിനും തുടർന്നു് സമൂഹത്തിലേക്കുള്ള സ്വീകരണത്തിനും ശേഷം വൈവാഹികജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു് അനുവാദം ഇല്ലായിരുന്നു. അതിനാൽ പ്രായശ്ചിത്തം വാർദ്ധക്യകാലത്തേക്കു് നീട്ടിവയ്ക്കുക സാധാരണമായിരുന്നു. പ്രായശ്ചിത്തത്തിനെറ ദൈർഘ്യവും കാഠിന്യവും പിൽക്കാലങ്ങളിൽ കുറഞ്ഞുവന്നു. അപ്പോഴും പ്രായശ്ചിത്തം ആരംഭിക്കാനുള്ള പൊതുദിവസമായി വിഭൂതി ബുധനാഴ്ച കരുതപ്പെട്ടു; അവസാനിക്കുന്നതു പൈസഹാവ്യാഴാഴ്ചയും.

ഒരാൾക്കു് ഒരിക്കലേ പ്രായശ്ചിത്തം അനുവദിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുള്ള. രഹസ്യപ്രായശ്ചിത്തമായിട്ടു് 'കുമ്പസാരം' നടത്തിയിരുന്നു. ഇവിടെ പരസ്യപ്രായശ്ചിത്തത്തിലെപ്പോലെ ആരാധനാസമൂഹത്തിൽ വച്ചായിരുന്നില്ല സഭയുമായുള്ള അനുരഞ്ജനം. പാപിയും പുരോഹിതനും മാത്രമേയുള്ളു. പാപത്തിന്റെ ഗൗരവം അനുസരിച്ചു് പുരോഹിതൻ പ്രായശ്ചിത്തം കല്പിക്കുന്നു. അതു നിറവേറിയശേഷം പാപി തിരിച്ചുവന്നു് ആശീർവ്വാദം സ്വീകരിച്ചു് സഭയുമായി രമ്യപ്പെടുന്നു.

വിവിധ തരത്തിലുള്ള പാപങ്ങൾക്കു് നൽകേണ്ട പ്രായശ്ചിത്തമേതെന്നു് കാണിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളും ചില സഭകളിൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നു. ഇങ്ങനെ പ്രായശ്ചിത്തജീവിതം പാപവിമോചനവുമായി വളരെ ബന്ധപ്പെട്ടാണു് പൗരാതനസഭയിൽ കാണുന്നതു്. പാപം ഒരുവനെ ആരാധനാസമൂഹത്തിൽ നിന്നകറ്റുന്നു. പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്തശേഷം അയാൾ വീണ്ടും സഭയുമായി ഐക്യപ്പെടുന്നു. ഇതായിരുന്നു സഭയിലെ ചിന്താഗതി. അതിൽ പ്രായശ്ചിത്തത്തിനും പരിഹാരപ്രവൃത്തിക്കും വളരെ പ്രാധാന്യം നൽകിയതായിക്കാണാം. ഈ സാഹചര്യമാണു് ഇപ്പോഴത്തെ രഹസ്യകുമ്പസാരത്തിന്റെ മുന്നോടിയായി വന്നതു്.

പൗരസ്ത്യസിറിയൻസഭയിൽ

അബ്ദീശോ കുമ്പസാരത്തെ ക്രൂരാശകളുടെകൂടെ പെടുത്തുന്നുണ്ടു് (Margarita P. 355). രഹസ്യത്തിൽ പാപം ഏറ്റുപറയുന്നതിനെപ്പറ്റി അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ പേർഷ്യൻ സഭാനേതാവു് അഫ്രാത്തസു് പറയുന്നുണ്ടു് (PO. 1: 315). 'മാമ്മോദീസായ്ക്കു ശേഷമുള്ള പാപങ്ങൾ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ തീച്ചൂളയിൽ അന്തർദ്ധാനം ചെയ്യുമെന്നും മർത്യർക്കു പുരോഹിതന്മാർക്കു ദൈവം അധികാരം നൽകിയെന്നും നർസേയും (V cent.) ഈശോയാബു് 1 (VII cent) ഈശോദാദു് (X cent). അബ്ദീശോ (XIII cent)

എന്നിവർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. പരസ്യപാപങ്ങൾക്കു ആരാധനാസമൂഹത്തിൽനിന്നും ക്രൈസ്തവരിൽനിന്നും മാറിനിറുത്തുകയെന്നതു സാധാരണശിക്ഷയായിരുന്നു. പ്രായശ്ചിത്തമനുഷ്ഠിച്ചശേഷം സമൂഹത്തിലേക്കു് അവരെ തിരിച്ചെടുത്തതായി നർസേയും 486, 544 എന്നീ വർഷങ്ങളിൽ നടന്ന സൂനഹദോസിന്റെ ഡിക്രീകളും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടു്. (Liturgical Homilies, P 2; CHABOT, Synodicon Orientale, pp. 305, 337, 362). ജോജ്ജ് അർബേലിന്റെ (X cent) കാലത്തു പരസ്യപ്രായശ്ചിത്തം നടപ്പിലില്ലായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ പാപികളും സ്നാനാർത്ഥികളോടുകൂടി ബലിക്കു മുമ്പു് പള്ളിക്കു പുറത്തു പോയിരുന്നുവെന്നുള്ള പ്രസ്താവന ഇതിനു് ഉപോൽബലകമാണു്.

രഹസ്യമായി പാപം ഏറ്റുപറയുന്ന രീതി

'വൈദികർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിയുക്തരായ ആത്മീയ വൈദ്യരാണു്. അവർ രഹസ്യപാപങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അവ രഹസ്യമായി സൂക്ഷിക്കുകയും വേണം. വിശ്വാസികൾക്കു വൈദികനോടു് പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറയാം. ഇതു അപരിത്യാജ്യമല്ല. വൈദികനെ സമീപിച്ചു് ദീർഘവും ക്ലേശപൂർണ്ണവുമായ പ്രായശ്ചിത്തം സ്വീകരിച്ചും പാപമോചനം നേടാം (CHABOT pp. 433–35) ജോജ്ജ് അർബേൽ രഹസ്യമായ പാപസങ്കീർത്തനത്തെപ്പറ്റി യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല. വി. കുർബാന സ്വീകരണത്തിനു മുമ്പുള്ള പൊതുകുമ്പസാരത്തെപ്പറ്റിയേ അദ്ദേഹം പരാമർശിക്കുന്നുള്ളൂ. (Expositio II p. 66) അബ്ദീശോ, 'പാപികളും തങ്ങളുടെ ബലഹീനതകളും ആത്മീയവൈദ്യരെ കാണിച്ചുകൊടുക്കണമെന്നും ആത്മാവിന്റെ സൗഖ്യം വീണ്ടെടുക്കണമെന്നും തുടർന്നു കർത്താവിന്റെ അത്താഴം ഭക്ഷിക്കണമെന്നും'' പറയുന്നു. (Mai, X, p. 360) കൽദായ കത്തോലിക്കാ പാത്രിയർക്കീസായിരുന്ന സൂലാക്കാ റോമിൽവച്ചു് 1553-ൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി, 'ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ ഇട

യിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്ന രീതി ഒരിക്കൽ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടാ
യിരുന്നു. GIAMIL, Genuinae Relationes, p. 478)
എന്നു്. VOSTE O. P, La confession chez les
Nestoriennes, Angelicum VI (1929).

പൗരോഹിത്യപദവി നൽകുമ്പോഴും ചൊല്ലാനായി
പുരാതന പൗരസ്ത്യസിറിയൻ രേഖകളിലുള്ള കൈവയ്പു
പ്രാർത്ഥനകളിൽ പുരോഹിതനു് പാപവിമോചനാധി
കാരം കൊടുത്തിരിക്കുന്നുവെന്നു് വ്യക്തമായി പറയുന്നി
ല്ല. വിശുദ്ധീകരിക്കാനുള്ളഅനുഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി പരാമർശ
മുണ്ടു്. പത്തൊമ്പതാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യപകുതിയിൽ
നടപ്പിലിരുന്ന നെസ്റ്റോറിയരുടെ കുമ്പസാരരീതിയെ
പ്പറ്റി ബഡ്ജർ പറയുന്നതിപ്രകാരം സമാഹരിക്കാം:
കുർബാന സ്വീകരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ ദൈവാലയ
വാതിലുൽ വന്നു മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കും; പുരോഹിതൻ പാപ
മോചനത്തിനായി ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കുന്ന ചില
പ്രാർത്ഥനകളും പുസ്തകത്തിൽ നോക്കി ചെല്ലുകയും ചെയ്യും.
(Badger, Nestorians and their Rituals II p. 154).

ഫോർമുല

കൽദായ പൊന്താഫിക്കലിലെ അഞ്ചു ഫോർമുലക
ളിൽ ഏറ്റവും മെച്ചമാണു് ഇപ്പോഴും മലയാളത്തിൽ തയ്യാ
റാക്കിയിരിക്കുന്ന പാപമോചനമൊഴികളും. റോമിൽ
നിന്നു് ലഭിച്ചതിൽനിന്നു് അല്പം ഭിന്നമാണിതു്; കുറെ
ചുരുക്കിയിട്ടുണ്ടു്; ചിലതു കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുമുണ്ടു്. ദൈർ
ഘ്യം കുറഞ്ഞിരിക്കയാണു് പ്രായോഗികമായി സൗകര്യ
പ്രദമെന്നു് പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണു് ഇങ്ങ
നെ ചുരുക്കേണ്ടിവന്നതു്. 'കാരുണ്യവാനായ കർത്താവു
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ' എന്ന പ്രാരംഭാശീർവാദം ഒരു
ആശംസയാണു്. അതിനു പകരം 30-8-1968 ൽ അഭി
പ്രായത്തിനു സമർപ്പിച്ച ടൈപ്സ്ക്രിപ്റ്റിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന
തജ്ജമ ഇവിടെ പകർത്താം:

ദൈവമായ കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടി നിന്റെ പക്കലേക്കു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എന്തെന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യാശയും ശരണവും നിന്നിലാകുന്നുവല്ലോ. കർത്താവേ, കടങ്ങളുടെ മോചനം ഞങ്ങൾ യാചിക്കുന്നു. നിനക്കു പതിവായിരിക്കുന്നതുപോലെ നിന്റെ കരുണയാൽ ഇതു ഞങ്ങൾക്കു നൽകണമേ. ഇപ്പോഴും + എപ്പോഴും എന്നേയ്ക്കും.

പാപമോചനമൊഴികളിലുള്ള വ്യത്യാസം കാണുക:

ഇപ്പോഴത്തേതു്

പാപികളെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന കർത്താവു്, എനിക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന അധികാരമുപയോഗിച്ചു് പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ നിന്റെ പാപങ്ങൾ ഞാൻ + മോചിക്കുന്നു:

ആമ്മേൻ.

നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ.....

മൂലത്തിൽ

അശുദ്ധരെ വിശുദ്ധീകരിക്കയും പാപികളെ നീതീകരിക്കയും തിന്മയാൽമലിനമായവരെ കാരുണ്യത്തിന്റെ സോപ്പുകൊണ്ടു് വെടിപ്പാക്കുകയും ചെയ്ത കർത്താവേ, കരുണ നിറഞ്ഞ നിന്റെ കൃപ ഇറങ്ങി നിന്റെ ഈ ദാസന്റെ (ദാസിയുടെ) എല്ലാ കടങ്ങളും പാപങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായി മോചിക്കട്ടെ, ഇപ്പോഴും + എപ്പോഴും എന്നേയ്ക്കും. (വിശ്വാസിയെ ആശീർവദിക്കുന്നു) മിശിഹാ നിന്റെ നവീകരണം പൂർത്തിയാക്കട്ടെ. എന്നേയ്ക്കും. ഉത്തരം: ആമ്മേൻ.

ഇപ്പോഴത്തെ ഫോർമുലയിൽ, തിരുസഭയിൽനിന്നു ലഭിച്ച അധികാരമുപയോഗിച്ചാണു് പാപമോചനം നൽകുന്നതെന്നതു് എടുത്തുകാണിക്കാനുള്ള ബദ്ധപ്പാടാണു്. 'എനിക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അധികാരം ഉപയോഗിച്ചു്' എന്നു് ലത്തീൻറീത്തിലും, അതു തർജ്ജമ ചെയ്തു് (ഇവിടെ ഉപയോഗത്തിലിരുന്ന) ഫോർമുലയിലും ഉണ്ടായിരുന്നതാണു്. അതുപോലെതന്നെ അനുതാപിയെ

ആശീർവദിച്ചശേഷം ചൊല്ലുന്ന ഭാഗവും. 'പിടിക്കപ്പെട്ട' (reserved) പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തെപ്പറ്റി ഇതിൽ യാതൊന്നും പറയുന്നില്ല എന്നു് ചിലർ സൂചിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അതുപോലെതന്നെ പാപവിമോചനം വഴി ഒരുവൻ സഭയുമായി അനുരഞ്ജനപ്പെടുന്നുവെന്നതും വ്യക്തമാക്കുന്നതു നല്ലതാണു്.

സമൂഹമൊന്നാകെ അനുതപിച്ചു് കുമ്പസാരത്തിനണയുന്നതിനു യോജിച്ച ദൈവവചനശ്രുശ്രൂഷ നടത്തുന്നതു് ഉപയുക്തമാണു്. ചില തിരുനാളുകളോടനുബന്ധിച്ചു് അധികമാളുകളും കുമ്പസാരിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ സമൂഹത്തിലൊരാളും നേതൃത്വം നൽകിയെങ്കിലും ഈ ശ്രുശ്രൂഷ നിവ്വഹിക്കുന്നതു ആരാധനസമൂഹത്തിന്റെ ഐക്യത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കും (പശ്ചാത്താപം, മാനസാന്തരം പാപപരിഹാരജീവിതം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ പുരസ്കരിച്ചു് വടവാതൂർ സെമിനാരിയിൽനിന്നു് തയാറാക്കിയിട്ടുള്ള ദൈവവചനശ്രുശ്രൂഷകളും മാതൃകയായി സ്വീകരിക്കാവുന്നതാണു്). +

അദ്ധ്യായം എട്ട്

പൗരോഹിത്യം

സീറോ മലബാർ റീത്തിൽ പട്ടം കൊടുക്കുന്ന ക്രമം

മെത്രാന്മാർ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന ആഘോഷമായ കർമ്മക്രമങ്ങളെല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഗ്രന്ഥമാണല്ലോ പൊന്തിഫിക്കൽ. സീറോ മലബാർ റീത്തിനെ ലത്തീൻ മയമാക്കാൻ തുടങ്ങിയ 16–ാംനൂറ്റാണ്ടു മുതൽ പൗരസ്ത്യ സുറിയാനി പൊന്തിഫിക്കൽ ഉപയോഗിക്കാതെയായി; പകരം ലത്തീൻ പൊന്തിഫിക്കൽ ലത്തീൻഭാഷയിൽത്തന്നെ ഉപയോഗിച്ചു. ചില കർമ്മങ്ങളുടെയെല്ലാം സുറിയാനി തർജ്ജമയുണ്ടാക്കിയെങ്കിലും തിരുപ്പട്ട ശുശ്രൂഷകം ലത്തീനിൽത്തന്നെയാണു നടത്തിയിരുന്നതു്. മാർ യൗസേപ്പും (+1596) ബ. പാറേമാക്കിലച്ചനും അതിന്റെ തർജ്ജമയുണ്ടാക്കി എന്നതു വിസ്മരിക്കാവതല്ല. സുറിയാനി കുർബാനയുടെ മദ്ധ്യേ ലത്തീൻഭാഷയിൽ ലത്തീൻ ക്രമത്തിൽ തന്നെ തിരുപ്പട്ടം നൽകിയിരുന്നു. ഈ രീതി –ഗ്രുപ്പട്ടം നൽകുകയെന്ന ഏകകർമ്മത്തിൽ തന്നെ രണ്ടു റീത്തുകളും രണ്ടു ഭാഷയും ഉണ്ടായിരിക്കുക–ഉചിതമല്ലെന്ന കാരണത്താൽ അതിനൊരു പ്രതിവിധി നൽകണമെന്നു് മലബാർ മെത്രാന്മാർ പല പ്രാവശ്യം റോമിനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. അതനുസരിച്ചു് ഇവിടേയും കൽദായയിലും ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന പൊന്തിഫിക്കലിന്റെ വിവിധ കയ്യെഴുത്തുപ്രതികളും പഠിച്ചു് ഒരു പുതിയ പൊന്തിഫിക്കൽ ഉണ്ടാക്കി. 1957–ൽ അച്ചടിച്ചു. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗം–പട്ടംകൊടുക്കൽക്രമം–1959–ൽ മലയാളത്തിലാക്കി. പൗരസ്ത്യസിറിയൻരീതിയിലുള്ള ഈ ക്രമങ്ങളാണു് അന്നു മുതൽ മലബാർ വൈദികമേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. (വിശദമായ ചരിത്രത്തിനു്: വെള്ളിയാൻ, സീറോ മലബാർ ആരാധനക്രമം നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ, 78–82 വശങ്ങൾ.)

മലയാളത്തിലാക്കിയ പൊന്തിഫിക്കലിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു് ''കാറോയാ, ഹെവപ്പദ്യക്കനാ, മ്ശമ്ശാനാ, കശീശ എന്നീ പട്ടങ്ങളും നൽകുന്നതിൽ പാലിക്കേണ്ട ക്രമങ്ങളും നിയമങ്ങളും''ആണു്. കാറോയാ (=വായനക്കാരൻ) ലത്തീൻ റീത്തിലെ ആദ്യത്തെ നാലു പട്ടങ്ങൾക്കു തുല്യമാണെന്നു പറയാം. ഹെവപ്പദ്യാക്കനാ പട്ടം അഞ്ചാം പട്ടത്തിനും ദ്യാക്കോൻ (deacon) പട്ടം ആറാം പട്ടത്തിനും കശീശാ പട്ടം ഗുരുപ്പട്ടത്തിനും തുല്യമാണു്. ഇവ കൂടാതെ ആർച്ച ഡീക്കൻ, കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ, മെത്രാപ്പോലീത്താ, പാത്രിയർക്കീസ് മുതലായവരെ വാഴിക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമങ്ങൾകൂടി സുറിയാനി പൊന്തിഫിക്കലിലുണ്ടു്.

പൊതുഘടകങ്ങൾ

'1. കുറവുകളെ സദാ പരിഹരിക്കുന്ന....കൃപ'

ഈ പട്ടങ്ങൾ നൽകുന്നതിനുള്ള ക്രമങ്ങളിലെല്ലാം കാണുന്ന ഒരു പ്രാർത്ഥനയാണു് ഇവിടെ പരിശോധിക്കുക:

'കുറവുകളെ സദാ പരിഹരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ കൃപ, ദൈവമായ പിതാവിന്റെ പ്രസാദത്തോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടുംകൂടെ എല്ലാ സമയവും നമ്മോടൊന്നിച്ചുണ്ടായിരിക്കട്ടെ: ഭീതിജനകവും ഉന്നതവുമായ ഈ കർമ്മത്തെ നിസ്സാരരായ നാം വഴി നമ്മുടെ ജീവന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി പരിപൂർണ്ണമാക്കുകയുംചെയ്യട്ടെ. ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും എന്നേയ്ക്കും.' കൈകൊണ്ടയാചനാരൂപത്തിൽ (മലർത്തി നീട്ടി) പിടിച്ചുകൊണ്ടു് മെത്രാൻ ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണിതു്. തത്സമയം പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നവർ നിലത്തു കുമ്പിടുന്നു. പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനം മെത്രാൻ തന്റെമേൽ കുരിശടയാളം വരയ്ക്കുന്നുണ്ടു്.

പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നുതന്നെ ഇതു മെത്രാനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരു യാചനയാണെന്നു് വ്യക്തമാണു്, 'ഭീതിജന

കവും ഉന്നതവുമായ ഈ കർത്തവ്യത്തിന് പൂർത്തിയാക്കാനുള്ള അനുഗ്രഹം മെത്രാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സാർവ്വത്രികത

പട്ടംകൊടുക്കുന്നതിനുള്ള എല്ലാ ശുശ്രൂഷയിലും പൗരസ്ത്യസിറിയൻ മെത്രാൻ ഈ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. പാത്രിയർക്കീസായെ വാഴിക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമത്തിൽ മാത്രം അതിന്റെ പദഘടനയ്ക്ക് അല്പം വ്യത്യാസമുണ്ട്.

പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ റീത്തിലെ എല്ലാ തിരുപ്പട്ടങ്ങൾക്കും മാത്രമല്ല, മറ്റെല്ലാ പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിലെയും തിരുപ്പട്ടദാനക്രമങ്ങളിൽ ഈ പ്രാർത്ഥന ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ (കൽദായ, നെസ്തോറിയൻ, സീറോ-മലബാർ) റീത്തും മറ്റു റീത്തുകളും തമ്മിൽ ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രധാനമായ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ട്. പൗരസ്ത്യസിറിയൻറീത്തിൽ പട്ടം നൽകുന്ന മെത്രാനു വേണ്ടിയും മറ്റു റീത്തുകളിൽ പട്ടം സ്വീകരിക്കാനുള്ളവർക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയെന്നതാണ് ഈ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് 'ഇന്ന പദവിയിൽനിന്നും ഇന്ന പദവിയിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുന്ന ഇന്നയാൾക്കു വേണ്ടി' എന്നാണ് ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചേർക്കുന്നുവെന്നൊരു വ്യത്യാസവും കൽദായ റീത്തിൽ കാണാറുണ്ട്.

ചൊല്ലുന്ന രീതി

പൗരസ്ത്യസഭയിലെ വിവിധ റീത്തുകളിൽ ഈ പ്രാർത്ഥന വ്യത്യസ്തരീതിയിലാണു ചൊല്ലുക. കോപ്റ്റിക് റീത്തിൽ ആർച്ചു ഡീക്കനാണ് ഈ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നത്. തത്സമയം മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ മേൽ കൈകൾ വയ്ക്കാറില്ല. അന്ത്യോക്യൻ(യാക്കോബായ) റീത്തിൽ മെത്രാഭിഷേകത്തിനു കാർമ്മികനായ മെത്രാൻ തന്നെ ഇതു ചൊല്ലുന്നു. മറ്റു പട്ടങ്ങളിൽ ആർച്ചുഡീക്കനാണ് ചൊല്ലുക. മാറോനീത്താ റീത്തിൽ മെത്രാൻ

തന്നെ, വലതുകരം സ്ഥാനാത്ഥിയുടെ തലയിൽ വച്ചുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു. അമ്മേനിയൻറീത്തിൽ മെത്രാൻ, ഡീക്കൻപട്ടത്തിനു വലതുകരം സ്ഥാനാത്ഥിയുടെ തലയിൽ വയ്ക്കുന്നു; ഗ്രന്ഥപ്പട്ടത്തിനു, വലതുകരത്തിൽ കുരിശുകൂടി പിടിക്കുന്നുണ്ടെന്നുമാത്രം. മെത്രാൻ ഈ പ്രാത്ഥന ചൊല്ലുന്നതിനു മുൻപു് സന്നിഹിതരായ പുരോഹിതരെല്ലാവരും കൂടി ഈ പ്രാത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. പാത്രിയർക്കാതന്നെ ഈ പ്രാത്ഥന ചൊല്ലി സ്ഥാനാത്ഥിയുടെ തലയിൽ കൈ വയ്ക്കുകയാണു്. മെത്രാഭിഷേകത്തിൽ ചെയ്യുന്നതു്.

ബിസൻറയിൻ റീത്തിൽ മെത്രാൻ വലതുകരം വച്ചു ചൊല്ലുന്നു. കൽദായറീത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന രീതി മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ; പാത്രിയക്കാ പദവിയിലേക്കുയരുന്ന ആൾക്കു വേണ്ടി അനുഗ്രഹം യാചിക്കുവാനാണെന്നൊരു വ്യത്യാസമേയുള്ള. തത്സമയം, സന്നിഹിതരായ മെത്രാന്മാർ കൈകൾ നീട്ടിപ്പിടിക്കുന്നു. അപ്പോൾ തലയിൽ കൈ വയ്ക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു ശ്രദ്ധാർഹമാണു്.

പൗരാണികത്വം

എല്ലാ പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിലും കാണുന്ന ഈ പ്രാത്ഥന എത്രകണ്ടു പുരാതനമായിരിക്കണം? ആരാധനക്രമശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഈ പ്രാത്ഥനയുടെ ഏറ്റവും പുരാതനരൂപം ബിസൻറയിൻ റീത്തിലേതാണു്. 'നമ്മുടെ കത്താവീശോമിശിഹായുടെ കൃപ' എന്നതിനു പകരം 'ദൈവകൃപ' എന്ന പ്രയോഗമാണതിൽ കാണുന്നതു്. വി. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം, വി. ഗ്രിഗറിനസിയാൻസൻ മുതലായവരുടെ കാലത്തു് (നാലാം നൂറ്റാണ്ടു്) ഈ പ്രാത്ഥന ഉപയോഗത്തിലിരുന്നു.

വിലയിരുത്തൽ

പുരാതനകാലങ്ങളിൽ ഇതു് ഗ്രന്ഥപ്പട്ടം കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമത്തിലെ പ്രധാന പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നുവെന്നു് പലേ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും പറയുന്നുണ്ടു്. ഇതി

നേത്തുടർന്നു് സ്ഥാനാർത്ഥിക്കുവേണ്ടി പ്രാത്ഥനയർപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു യാചന ഉണ്ടായിരുന്നു. ജനങ്ങളും അതിനു മറുപടിയായി 'കിരിയേ ഏലൈസോൺ' (കർത്താവേ, അനുഗ്രഹിക്കണമെ) എന്നു് ആലപിച്ചിരുന്നു. ഈ കർമ്മക്രമം ഏറെറം ചുരുങ്ങിയതായിത്തോന്നിയതിനാൽ ഇതിലെ ആശയവും, ഓരോ പട്ടത്തിലും നൽകപ്പെടുന്ന അധികാരത്തിൻെറ പ്രകൃതിയും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി പുതിയ പ്രാത്ഥനകളും ഉണ്ടാക്കിച്ചേർത്തു. ഇത്തരത്തിലുള്ള 'കൈവയ്പുപ്രാത്ഥന'കളും ഓരോ റീത്തിലും ഓരോതരത്തിൽ രൂപം കൊണ്ടു. പുതിയ കൈവയ്പുപ്രാത്ഥനകളും കൂടുതൽ ആകർഷകമായിത്തോന്നിയതിനാൽ ചില റീത്തുകാർ ആദ്യപ്രാർത്ഥനയെ അല്പം തരംതാഴ്ത്തി അകററി നിർത്തി. എന്നാൽ മിക്ക റീത്തുകളിലും അതു കൂദാശ പ്രാർത്ഥന (Consecration Prayer) യിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ബിസൻറയിൻ റീത്തുകാർ ഈ പ്രാർത്ഥനയും മറു രണ്ടു കൈവയ്പു പ്രാത്ഥനകളും തിരുപ്പട്ടമെന്ന കൂദാശ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ഏകപ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഗങ്ങളായി കണക്കാക്കുന്നു. അതിൽ 'ദൈവികകൃപ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ആദ്യത്തെ പ്രാർത്ഥന ചെറുതും എല്ലാ പട്ടങ്ങൾക്കും ചൊല്ലുന്നതുമാണു്. മറ്റുള്ള രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകളും ഓരോ പട്ടത്തിനും പ്രത്യേകമാണു്.

പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ റീത്തിൽ

ഇതിൻെറ ആദ്യഭാഗം പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ആശംസാവാക്യം പോലുള്ളതാണു്: 'നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ കൃപയും പിതാവായ ദൈവത്തിൻെറ സ്നേഹവും പരിശുദ്ധാത്മാവിൻെറ സംസർഗ്ഗവും നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ'(കൊറി. 12:13). വി. കുർബാന, മാമ്മോദീസാ എന്നീ കൂദാശകളിലും അംശത്താര കൂദാശ ചെയ്യുന്നതിലും കൗദാശിക വചസ്സുകൾക്കു മുൻപു് ഈ ആശംസാവാചകം കാണ്മാനുണ്ടു്.

പൗലോസ് ശ്ലീഹാ മേല്പറഞ്ഞ വാക്യത്തിൽ പരിശുദ്ധ ത്രീത്വത്തെപ്പററിയുള്ള പ്രബോധനം സമ്യക്കായും

സുഗ്രഹമായും നൽകുന്നുണ്ട്. 'നമ്മുടെ കർത്താവീശോ മിശിഹായുടെ കൃപ'കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നതു്, മനുഷ്യരക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ക്രിസ്തുനാഥൻ ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയാണു്. രക്ഷാകര കർമ്മഫലം അധ:പതിച്ച മനുഷ്യനു് പ്രദാനംചെയ്യുന്നതു് 'ദൈവകൃപ' വഴിയാണു്. ആ കൃപ ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ പട്ടം നൽകുന്ന മെത്രാന്റെമേൽ ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു യാചിക്കുന്നു.

ഈ കൃപയെന്തെന്നു് വ്യക്തമായി പ്രാർത്ഥനയിൽ പറയുന്നുണ്ടു്. കുറവുകളെ സദാ പരിഹരിക്കുന്നതാണതു്. ബിസന്റൈൻറീത്തിൽ കൃപ, ബലഹീനരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതു്' കൂടിയാണെന്നു പറയുന്നുണ്ടു്. അതു്; 'അപ്പസ്തോലിക സഭയുടെ പരിശുദ്ധമായ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു് ആവശ്യമായതെല്ലാം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു'വെന്നു് അർമേനിയൻ റീത്തിൽ പറയുന്നു. തിരുസ്സഭയുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കും സേവനത്തിനും ആവശ്യമാണു പുരോഹിതർ. പുരോഹിതപദവി നൽകുകയെന്നതു് സഭയുടെ അനിവാര്യമായ ആവശ്യമാണു്. പുരോഹിതന്മാരുടെ വിരളതയെ പരിഹരിക്കുകയുമാണു്, ഗുരുപ്പട്ടദാനം വഴി മെത്രാൻ ചെയ്യുന്നതു്. ഈ കൃത്യത്തിനു് ആവശ്യമായ കൃപ യാചിക്കുകയാണു് ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ. ബലഹീനമായ മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ കുറവു പരിഹരിച്ചുകൊണ്ടു്, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കൃപ മെത്രാന്റെ മേൽ ചൊരിയുന്നതിനു് അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. അതു് 'ദൈവമായ പിതാവിന്റെ പ്രസാദത്തോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടുംകൂടെ' മെത്രാന്റെമേൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

മനുഷ്യനു 'കൃപ' ലഭിക്കുന്നതു് പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിൽനിന്നാണു്. അതു് പിതാവിൽനിന്നു പുത്രനിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു. തിരുപ്പട്ടം നൽകുന്ന അവസരത്തിൽ മെത്രാൻ പിതാവിന്റെ പ്രസാദത്തെ ചലനാത്മകമാക്കുന്നു. ആ പ്രസാദം മെത്രാഭിഷേകത്തിൽ അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചതാണു്. കർത്താവിന്റെ കൃപ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിവഴി മെത്രാനിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ക്രിസ്തു ലോകത്തിലായിരുന്നപ്പോഴും

സർവത്രം പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. ഇപ്പോഴും അതേ രീതിയിൽത്തന്നെ അവിടുന്നു വർത്തിക്കുന്നു.

ആ ദൈവികകൃപ 'നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കുക' യും ഈ കർമ്മത്തെ 'നമ്മുടെ കരങ്ങൾ വഴി പരിപൂർണ്ണമാക്കുക'യും ചെയ്യട്ടെ എന്ന പ്രയോഗങ്ങളിലെ 'നാം' പൂജകബഹുവചനമാണു്; കാരണം ഈ പ്രാർത്ഥനയോടു ചേർത്തിട്ടുള്ള കർമ്മാനുഷ്ഠാനവിധിയിൽ 'മെത്രാൻ തനിക്കു വേണ്ടിത്തന്നെ' പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെന്നു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്.

മെത്രാഭിഷേകത്തിലും മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ വാഴ്ചയിലും 'നമ്മുടെ കരങ്ങൾ വഴി' എന്നതിനു പകരം നമ്മുടെ ബലഹീനമായ കരങ്ങൾ വഴി' എന്നാണു കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. തിരുപ്പട്ടം നൽകുന്നതിൽ മെത്രാൻ തീർത്തും ദൈവത്തിൽ ആശ്രിതനാണെന്നു ഈ പ്രയോഗം സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

'ഭയജനക'മായ ശുശ്രൂഷയാണിതു്. കാരണം അതു് മനുഷ്യരക്ഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണു്. അതു് കാർമ്മികന്റെ രക്ഷയ്ക്കും ബാധകമാണു്; അയോഗ്യരുടെമേൽ കൈകൾ വയ്ക്കാതിരിപ്പാൻ മെത്രാൻ സൂക്ഷിക്കണമെന്നു് പൗലോസ്ശ്ലീഹാ അനുശാസിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ (1 തിമോ, 5:22).

'കുറവുകളെ സദാ പരിഹരിക്കുന്ന കൃപ' എന്ന പ്രാർത്ഥന മാത്രമാണു് ഒരിക്കൽ തിരുപ്പട്ടം നൽകാനായി ഉണ്ടായിരുന്നതെന്നും (Pseud. Dionysius) അതു പൊല്ലപ്പോഴും കാർമ്മികൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെമേൽ കൈവച്ചിരുന്നുവെന്നും ആരാധനക്രമ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ B. Botte പറയുന്നു. ഇന്നു് ഈ പ്രാർത്ഥന എല്ലാ പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിലും എല്ലാ പട്ടങ്ങളിലും പൊല്ലി വരുന്നു; ചിലയവസരങ്ങളിൽ ഗ്രുപ്പട്ടാനപ്രാർത്ഥനയുടെ ഒരു ഭാഗമായും. ആരാധനക്രമസംബന്ധമായ ദൈവശാസ്ത്രത്തിൽ (Liturgical theology) ഈ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള സ്ഥാനം സുപ്രധാനമാണെന്നു പറയാം. തിരുപ്പട്ടം ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നും, അതു തിരുസ്സഭയുടെ പൂർണ്ണതയ്ക്കു വേണ്ടി നൽകപ്പെടുന്നുവെന്നും നാം അർഹിക്കാത്ത ദൈവ

ദാനമാണതെന്നും സ്ഥാനാർത്ഥികളെ ഈ പ്രാർത്ഥന അനു സ്മരിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പ്രാർത്ഥന സ്ഥാനാർത്ഥികളുവേണ്ടി ചൊല്ലുമ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ ആശയങ്ങൾ കൂടുതൽ വ്യക്തമാകുന്നു. (Botte B., 'La Formule d' ordination La grace divine' OS 5 (1960) 63–81).

2. മുടിവെട്ട്

പൗരസ്ത്യസിറിയൻ റീത്തിൽ പൗരോഹിത്യം ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ പട്ടങ്ങൾക്കും സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ അല്പം മുടി കുരിശാകൃതിയിൽ വെട്ടിക്കളയുന്നു. 'നിന്നിലുള്ള പാപഭാരമെല്ലാം മിശിഹാ നിന്നിൽനിന്നു എന്നേയ്ക്കുമായി നീക്കിക്കളയട്ടെ' എന്നു ചൊല്ലിക്കൊണ്ടാണു് മുടി വെട്ടുന്നതു്. ദൈവകൃപയും അനുഗ്രഹവും സമൃദ്ധമായി സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു് വി. പദവികളിലേക്കു് വരാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർ പാപവുമായുള്ള ബന്ധം പരിപൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നു് തിരുസ്സഭ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു.

വിശുദ്ധ പദവികളും വഴി ദൈവത്തിനു തങ്ങളെ സമർപ്പിക്കണമെന്ന സ്ഥാനാർത്ഥികളും ഈ ചടങ്ങുവഴി മനസ്സിലാക്കുന്നു. ആചാരനിഷ്ഠമായ ഈ മുടിവെട്ടു് പുരാതന അടിമത്തസമ്പ്രദായവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അടിമകളുടെ മുടിവെട്ടു് യജമാനന്റെ നേർക്കുള്ള വിധേയത്വവും സമർപ്പണമനസ്ഥിതിയും വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നേക്കുള്ള വിധേയത്വവും ദൈവസേവനത്തിനുള്ള സമർപ്പണ മനോഭാവവും സൂചിപ്പിക്കുന്നതിനു് പൗരസ്ത്യരായ സന്ന്യാസികളും പില്ക്കാലത്തു് മറ്റു വൈദികരും സ്വീകരിച്ചതാണു് ഈ ചടങ്ങു്.

ഈ സമർപ്പണം അതതവസരങ്ങളിൽ നവീകരിക്കാനാണു് ഓരോ പട്ടത്തിന്റെയും ആരംഭത്തിൽ മുടി വെട്ടുന്നതു്. പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ നിത്യസ്ഥങ്ങളായ തിരുപ്പട്ടപദവികളും–ജീവകാലം മുഴുവൻ ഡീക്കന്മാരും സബ്ഡീക്കന്മാരും കാറോയക്കാരു (ആറാം പട്ടക്കാർ, അഞ്ചാം

പട്ടക്കാർ, വായനക്കാർ) മായി കഴിയുന്നവർ–ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഉയർന്ന ഓരോ പദവിയും സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് സമർപ്പണം നടത്തുന്നതിനെ സൂചനയായി മുടി വെട്ടുന്നതു് അർത്ഥഗർഭമാണല്ലോ.

3. കൈവയ്പു്

കൈവയ്പുവഴിയാണു് താൻ തിമോത്തിക്കു പൗരോഹിത്യം നൽകിയതെന്നു് പൗലോസു് പറയുന്നുണ്ടു്: 'വിവേചനകൂടാതെ ആരുടെമേലും കൈ വയ്ക്കരുതു്' (II Tim 1/0). ആദിമസഭയിൽ പൗരോഹിത്യപദവി നൽകുന്നതിനുള്ള പ്രധാനകർമ്മം കൈവയ്പായിരുന്നു. പൗരസ്ത്യസിറിയൻറീത്തിൽ പട്ടം നൽകാനുള്ള കർമ്മത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനം കൈവയ്പിനാണു്. ''കൈവയ്പുവഴി പുരോഹിതൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നും അതുവഴി എല്ലാ കൂദാശകളും പരികർമ്മം ചെയ്യുവാൻ അയാൾ ശക്തനാകുന്നുവെന്നും നർസേ (5–ാംനൂറ്റാണ്ടു്) പറയുന്നു. കൈവയ്പുവഴി അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യം നമുക്കു ലഭിക്കുന്നുവെന്നു് അബ്ദീശോ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.

പിൽക്കാലങ്ങളിൽ ചില റീത്തുകളിൽ കൈവയ്പിനോടുകൂടി തൈലാഭിഷേകവും ചേർക്കുകയുണ്ടായി. പൗരസ്ത്യ സിറിയൻറീത്തിൽ പൗരോഹിത്യസ്ഥാനത്തിനു് തൈലാഭിഷേകം നടത്തിയിരുന്നതായി രേഖകളൊന്നുമില്ല. കൈവയ്പിനെ ''തൈലത്തിന്റെ അരുപി'' യെന്നു അബ്ദീശോയും, പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ അഭിഷേചനമെന്നു മേർബിലെ ഈശോദാദും വിളിക്കുന്നുണ്ടു്. പൗരോഹിത്യം നൽകപ്പെടുന്നതു കൈവയ്പാകുന്ന അരുപിക്കെട്ടത്ത തൈലത്താലാണു്. അല്ലാതെ ഭൗതികമായ തൈലത്താലല്ലെന്നും അബ്ദീശോ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

കൽദായക്രമത്തിലെ തിരുപ്പട്ടങ്ങളെ രണ്ടായി തിരിക്കാം. രണ്ടിനും കൈവയ്പ് ഉണ്ടെങ്കിലും ആദ്യത്തെ രണ്ടു പട്ടങ്ങൾക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിയെ വിളിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥനയില്ല. (ആർച്ച് ഡീക്കൻ, കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾക്കു കൈവയ്പില്ല. സ്ഥാനത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചില പ്രാർത്ഥനകളേയുള്ളൂ).

കൈവയ്പിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി പൗരസ്ത്യ സഭാ പിതാക്കന്മാരെല്ലാം നിശ്ശബ്ദരാണ്. 410–ലെ സെലൂഷ്യൻ സിനഡിൽ, മെത്രാനെ വാഴിക്കുമ്പോൾ സന്നിഹിതരായ മെത്രാന്മാരെല്ലാം കൈവയ്ക്കണമെന്നും എന്നാൽ പ്രധാന ആൾ മാത്രം പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു'വെന്നും കാണുന്നു.

ഡീക്കൻ, പുരോഹിതൻ, മെത്രാൻ എന്നീ സ്ഥാനങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ കൽദായ രീതിയിൽ രണ്ടു കൈവയ്പു പ്രാർത്ഥനകളുണ്ട്.

കാറോയേ ഹെവ്പദ്യാഖ്നാ പട്ടങ്ങൾ
(Lectorate & Subdiacoate)

രണ്ടിനും പൊതുവായ ഘടനയാണുള്ളത്. മറ്റു കർമ്മങ്ങളെപ്പോലെ ഇവയും കർത്തൃപ്രാർത്ഥനകൊണ്ടാരംഭിക്കുന്നു. തുടർന്ന് ദൈവശക്തിക്കായി ഒരു പ്രാർത്ഥനയും 105–ാമത്തെ സങ്കീർത്തനവും. പിന്നീട് എല്ലാ പട്ടങ്ങൾക്കും പൊതുവായ 'കുറവുകളെ സദാ പരിഹരിക്കുന്ന.... കൃപ' എന്ന പ്രാർത്ഥന. അതിനുശേഷം കൈവയ്പ്.

1. കർത്തൃപ്രാർത്ഥന: ഇതു് എല്ലാ കർമ്മങ്ങളുടേയും ആരംഭത്തിലുള്ളതാണല്ലോ.

2. ദൈവശക്തിക്കായി യാചിക്കുന്നു: ഞായറാഴ്ചയും മറ്റു തിരുനാളുകളിലും കുർബാനയിൽ ചൊല്ലുന്ന ആദ്യത്തെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ശൈലിയിൽ 'ഈ ആദ്ധ്യാത്മികകർമ്മം നിന്റെ ശക്തിയാൽ ബലഹീനന്മാരായ ഞങ്ങളിലൂടെ നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുകയും....പരിപൂർണ്ണമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യാൻ' മെത്രാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

3. സങ്കീർത്തനം 105: 'ദൈവത്തെ അന്വേഷിച്ചു', അങ്ങിൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചു' സന്തുഷ്ടനാകുന്ന ആരാധകനെപ്പറ്റിയാണു' ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു'. കർത്താവിന്റെ 'അത്ഭുതമെല്ലാം പ്രസിദ്ധമാക്കി'ക്കൊണ്ടു' 'അനാദ്യനും അദൃശ്യനുമായ സർവ്വേശ്വരനെ' സ്തുതിക്കുവാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു. അബ്രഹാമിനോടും യാക്കോബിനോടും ചെയ്ത വാഗ്ദാനങ്ങളും അനുസ്മരിച്ചു ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കണം. ലേവ്യ പദവിയിലേയ്ക്കു ചുവട് വയ്ക്കുന്ന ആളിൽ ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനാണു' താനെന്ന ചിന്ത ആത്മധൈര്യം ഉളവാക്കുന്നു. അത്ഭുതപ്രവർത്തകനായ ദൈവം തന്നെ സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു' അയാളും സമാശ്വസിക്കുന്നു.

4. 'കുറവുകളെ സദാ പരിഹരിക്കുന്നു.....കൃപ' (വിശദീകരണം അന്യത്ര കാണുക.)

കുറേയും

5. കൈവയ്പു പ്രാർത്ഥന: സ്ഥാനാർത്ഥിയെ വിശുദ്ധീകരിക്കാനും, 'ശ്രേഷ്ഠമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പു വഴി സ്വീകരിക്കാനും' നിർമ്മലനായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു' 'തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട തിരുനാമത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥങ്ങളും ദൈവവചനങ്ങളും വായിക്കുന്നതിനു'' യോഗ്യനാക്കാനും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഇടത്തുകൈ യാചനാരൂപത്തിൽ നീട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടും വലത്തുകൈ പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നവരുടെ ശിരസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടുമാണു' മെത്രാൻ ഈ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതു'. പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസാനം സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ശിരസ്സിൽ ദുശ്മ ചെയ്യുന്നു. തുടർന്നു' പഴയനിയമം വായിക്കാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നു കാണിക്കാൻ പ്രവചനങ്ങളും അടങ്ങിയ പുസ്തകവും, മറ്റു ശുശ്രൂഷകളിൽ സഹായിക്കാൻ കടമയുണ്ടെന്നു കാണിക്കാൻ വിടർത്തിയ ഊറാറയും അയാൾക്കു നൽകുന്നു.

കാറോയപ്പട്ടക്രമത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ മെത്രാൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ മുടിവെട്ടുകയും കൂപ്പായവും (കൊത്തീന) അരക്കെട്ടും നൽകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

ഹെവ്പ്പദ്യഖ്ന (സബ്ഡീക്കൻ)

കൈവയ്പ്

സ്ഥാനാർത്ഥിയെ 'ത്രുക്കൺപാർത്തു്' തിരഞ്ഞെടുപ്പു വഴി സ്വീകരിക്കാൻ ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ യാചിക്കുന്നു. 'സഭയിൽ കുറവു പരിഹരിക്കാൻ വേണ്ടി' ഇയാളെ 'യോഗ്യനാ'ക്കണം 'ദൈവജ്ഞാനം ഇയാളിൽ സകല സുകൃതവും പൂർത്തിയാക്കവേ, നിർമ്മലഹൃദയത്തോടും ശുദ്ധ മനസ്സാക്ഷിയോടും കൂടെ കുറയില്ലാത്തവനായി നിന്റെ മുമ്പിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാ'നും മെത്രാൻ അനുഗ്രഹം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

സ്ഥാനാർത്ഥികളിൽ നിന്നാവശ്യപ്പെടുന്നതു് നിർമ്മലമായ ജീവിതമാണു്. പരിശുദ്ധമായ മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യേണ്ടവർ പരിശുദ്ധരായിരിക്കണമല്ലോ. അവക്കു് ഊറാറ നൽകുകയും മദ്ബഹായുടെ മദ്ധ്യഭാഗം വരെ അവരെ ആനയിക്കയും ചെയ്യുന്നു. വാതിലടയ്ക്കാനും ലേവായവരുടെ മുമ്പിൽ ശുശ്രൂഷ നടത്തുവാനും പ്രവചനങ്ങൾ വായിക്കാനുമായി സാധാരണ ജനങ്ങളിൽനിന്നു് അവരെ വേർതിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന'യാണു് കൈ വച്ചുകൊണ്ടു് മെത്രാൻ ചൊല്ലിയതെന്നു് പട്ടം കൊടുക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ഡീക്കൻപട്ടവും വൈദികപട്ടവും

രണ്ടു ക്രമത്തിനും ഏതാണ്ടു് പൊതുവായ ഘടനയാണുള്ളതു്. മിക്ക റീത്തിലും ഇങ്ങനെതന്നെയാണെന്നതു് ശ്രദ്ധാർഹമാണു്.

1) പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥന.

2) യാചനകളും സങ്കീർത്തനങ്ങളും ഗാനങ്ങളും ചേർന്ന പല ഗണം പ്രാർത്ഥനകളും ഓരോന്നിനും പ്രത്യേകമായിട്ടുള്ളതു്.

ഈ അവസരത്തിൽ പൗരോഹിത്യാർത്ഥി മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയും അംശത്തായും ചുംബിക്കുന്നു. ബലി അർപ്പിക്കാനും മാമ്മോദീസാ നൽകാനും ആചാര്യശുശ്രൂഷ ചെയ്യാനും വേണ്ട അനുഗ്രഹം യാചിക്കുന്ന ഒരു ഗാനത്തിന്റെ സമയത്താണു് ഈ ചുംബനം നടത്തുന്നതു്.

ഇതുവഴി പൗരോഹിത്യാർത്ഥി സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനു സന്താനങ്ങളെ ഉല്പാദിപ്പിക്കാനുള്ള തന്റെ കർത്തവ്യത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുകയാണു്. അംശത്തായിൽ ബലിയർപ്പിക്കണമെന്നാണു് അംശത്തായ ചുംബിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം. ക്രിസ്തുവുമായി മാമ്മോദീസായിലാരംഭിക്കുന്ന ബന്ധം ബലിയർപ്പണത്തിൽ ദൃഢതരമാകുകയാണല്ലോ. പട്ടം സ്വീകരിച്ചശേഷം ബലിപീഠം ചുംബിക്കുന്നതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനാൽ ഈയവസരത്തിൽ ചുംബിക്കുന്ന അംശത്തായ മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയോടു ചേർന്നുള്ള പീഠമാണോ–മൂറോൻ വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതു്–എന്നു സംശയിക്കാവുന്നതാണു്.

3) സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവനേ, നിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു ഞാൻ കണ്ണുകളുയർത്തി എന്നാരംഭിക്കുന്ന 122–ാം സങ്കീർത്തനം. അത്യുന്നതങ്ങളിൽ നിന്നു് ദൈവദാനം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ആരാധകന്റെ മനോഭാവം ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

4) ഒന്നാമത്തെ കൈവയ്പു പ്രാർത്ഥന—പൊതുവാണു്.

5) ആർച്ചുഡീക്കന്റെ അറിയിപ്പു്–പൊതുവാണു്.

6) രണ്ടാമത്തെ കൈവയ്പുപ്രാർത്ഥന. അതതു പട്ടത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളും എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. കൃപാവരത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

7) സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾ നൽകുന്നതു്.

8) കൃതജ്ഞതാപ്രകാശനം—പൊതുവാണു്.

ഈ സമയത്തു് ആർച്ചുഡീക്കനും പട്ടം സ്വീകരിച്ച വരും നവവൈദികരും അൾത്താരയ്ക്കു പ്രദക്ഷിണംവച്ചു് അതിന്റെ രണ്ടഗ്രവും ചുംബിക്കുന്നു. അൾത്താര അവരുടെ അവകാശമാണു്. ദൈവികശുശ്രൂഷയുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനവും അതാണല്ലോ. അവരതിനെ സംതൃപ്തിയോടെ ചുംബിക്കുന്നതു് തികച്ചും ഉചിതമാകുന്നു.

കൈവയ്പു പ്രാർത്ഥനകൾ

സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ശിരസ്സിൽ കൈ വച്ചുകൊണ്ടു് മെത്രാൻ ചൊല്ലുന്ന രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകളുണ്ടു്. അവ രണ്ടും കൈവയ്പിനേറെതായി കണക്കാക്കാവുന്നവയത്രെ. രണ്ടും മെത്രാൻതന്നെയാണു ചൊല്ലുക. രണ്ടു പ്രാർത്ഥനകളുടേയും സമയത്തു് സ്ഥാനാർത്ഥി നിൽക്കുന്നതു് ഒരേ രീതിയിൽത്തന്നെയാണു്. 'കൃപകളെ സദാ പരിഹരിക്കുന്ന' എന്ന പ്രധാന പ്രാർത്ഥനയെത്തുടർന്നു് ഇരു പ്രാർത്ഥനകളും ചൊല്ലുന്നു.

ബിസന്റയിൻ റീത്തിൽ മൂന്നു കൈവയ്പുപ്രാർത്ഥനകളാണുള്ളതു്. കോപ്റ്റിക്കു് റീത്തിൽ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ശിരസ്സിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ടു് മെത്രാൻ ചൊല്ലുന്ന പല പ്രാർത്ഥനകളുണ്ടു്.

ആദ്യത്തെ കൈവയ്പു്

ഒന്നാമത്തെപ്രാർത്ഥനയിൽ നാലാശയങ്ങൾ കാണാം:

i മെത്രാൻവഴി പൗരോഹിത്യപദവി നൽകുന്നു.

ii സ്ഥാനാർത്ഥിയെ അംഗീകാരത്തിനു സമർപ്പിക്കുന്നു.

iii പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപ യാചിക്കുന്നു.

iv പ. ത്രീത്വത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടു് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ശിരസ്സിൽ കുരിശടയാളം വരയ്ക്കുന്നു.

ഇവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിചിന്തനങ്ങളും ചുരുക്കമായി താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:

i. മെത്രാന്റെ കരങ്ങളും വഴി 'ആദ്ധ്യാത്മിക നാണയങ്ങളും' നൽകുന്നു:

'നല്ലവനായ....ദൈവമേ....നിന്റെ വിശുദ്ധസഭയിൽ ദൈവികദാനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായി നീ എന്നെ (മെത്രാനെ) നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ഇതു് നിന്റെ പരിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകന്മാർക്കു് ആദ്ധ്യാത്മിക ശുശ്രൂഷയുടെ നാണയങ്ങളും നിന്റെ നാമത്തിൽ നൽകുവാൻ വേണ്ടിയത്രേ.'

ദൈവമാണു് പുരോഹിതപദവികളും കൃപയും നൽകുന്നതു്. അവ മെത്രാൻ വഴിയാണു ലഭിക്കുന്നതു്. 'ദൈവികദാനങ്ങളും,' 'ആദ്ധ്യാത്മികശുശ്രൂഷയുടെ നാണയങ്ങളും' എന്നിവ എന്തു് അർത്ഥമാക്കുന്നു? പരിശുദ്ധാത്മപിയാണു് ഏറ്റവും വലിയ ദൈവദാനം. ക്രിസ്തു നമുക്കായി സമ്പാദിച്ചതും നമുക്കു നൽകുന്നതുമായ കൃപാവരവും നിത്യപുരോഹിതനെന്ന നിലയിൽ നേടിയ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും ദൈവികദാനങ്ങളാകുന്നു. ഇവിടെ എടുത്തുപറയുന്നതു് 'പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയുടെ നാണയങ്ങളും നൽകാനുള്ള കടമ മാത്രമാണു്.

സുവിശേഷത്തിലെ താലന്തുകളുടെ ഉപമ അനുസ്മരിക്കുകയാണിവിടെ (മത്തായി, 25:14-30). പ്രേഷിതത്വവും (1 കൊ. 12:28), അദ്ധ്യാപനവും, പ്രവചനവും (റോമ. 12:7, 6) വിജ്ഞാനവും പ്രസംഗവരവും, അത്ഭുതപ്രവർത്തനവും രോഗശമനവുമെല്ലാം (1 കൊ. 12:8, 9, 10, 28) ഇതിൽപ്പെടുന്നു.

'വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷകർ' എന്നതു് ദൈവരഹസ്യങ്ങളുടെ നടത്തിപ്പുകാർ എന്ന വേദപുസ്തകാശയം അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു് (1 കൊ. 4:1). ദൈവത്തിന്റെ സത്തയെന്ന ദുർഗ്രഹമായ രഹസ്യം, മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെയും പരിത്രാണനത്തിന്റെയും രഹസ്യം,

സഭയുടെ രഹസ്യം, കൂദാശകളുടെ രഹസ്യം–ഇവയെല്ലാം ചേർന്നതാണ് ദൈവികരഹസ്യങ്ങൾ.

പാത്രിയക്കാ ഈശോയാബ് ഒന്നാമൻ ദാരായിലെ മാർ യാക്കോബിനെഴുതിയ കത്തിൽ മെത്രാൻ അഞ്ചു നാണയങ്ങളും, പുരോഹിതൻ രണ്ടു നാണയങ്ങളും, ഡീക്കൻ ഒരു നാണയവും സ്വീകരിക്കുന്നതായിപ്പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ആശയംതന്നെ മേർവിലെ ഈശോദാദും, അബ്ദീശോയും എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. 544-ലെ നേസ്റ്റോറിയൻ സിനഡിൽ ഇതാവർത്തിച്ചിട്ടുമുണ്ട് (Canon 28). അതനുസരിച്ച്, ഡീക്കൻ സ്വീകരിക്കുന്നതു്, മാലാഖാമാരെപ്പോലെ മദ്ബഹായിൽ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാനുള്ള നാണയമാണ്. പുരോഹിതൻ വാങ്ങുന്ന രണ്ടു താലന്തുകളും മാമ്മോദീസാ നൽകാനും ബലിയർപ്പിക്കാനും ഉള്ളവയാണ്. മെത്രാൻ കൂടുതൽ സ്വീകരിക്കുന്നതു് പട്ടം നൽകാനും അംഗത്താര (ദൈവാലയം) കൂദാശ ചെയ്യാനുമാണ് (ഇരുമുട്ടുകളും കുത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി അന്യത്ര കാണുക.)

പുരോഹിതന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട കൃത്യങ്ങളും മാമ്മോദീസാ നൽകി സഭയിൽ പുതിയ അംഗങ്ങളെ ജനിപ്പിക്കുക, ബലിയർപ്പിക്കുക എന്നിവയാണ്. ഇതു ദ്യോതിപ്പിക്കാൻ പൗരോഹിത്യം സ്വീകരിക്കുന്നവർ മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയെ ചുംബിക്കയും അംഗത്താര ചുംബിച്ച് അതിനു പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. പ്രസംഗിക്കാനും രോഗികളെ ആശ്വസിപ്പിക്കാനും പാപം മോചിക്കാനുമുള്ള കടമ രണ്ടാമത്തെ കൈവയ്പ്പ് പ്രാർത്ഥനയിലും പട്ടം കൊടുക്കുന്ന ക്രമത്തിലെ മറ്റുചില പ്രാർത്ഥനകളിലും കാണാം. ഇതെല്ലാംകൂടി 1968–ൽ കോട്ടയത്തടിച്ചപൊന്തിഫിക്കലിൽ ഗാനരൂപത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്:

പരിശുദ്ധാത്മാവേ, വേഗം
പറന്നിറങ്ങണമേ
പൗരോഹിത്യത്തിൻ പദവി
ഭാസക്കേകണമേ.

നീൻ തിരുസഭയെ നയിച്ചിടുവാൻ
നിൻ സുവിശേഷം നൽകിടുവാൻ
ദുഃഖിതരെ പരിരക്ഷിപ്പാൻ
വരമിങ്ങരുളുക ദാസക്കായ്

പരിശുദ്ധാ....

പുതിയൊരു ജീവൻ പുൽകാനായ്
കുതുകൊടു നിൻ വാതിൽ മുട്ടും
ജനമതിനേകട്ടെ, ദാസർ
ജീവജലം മാമ്മോദീസ

പരിശുദ്ധാ....

നിന്നുടെ ബലിയർപ്പിക്കാനും
സ്നേഹത്തിൻ ബലിയാകാനും
ജനതതി നന്മയിലേറാനും
വരമിങ്ങരുളുക ദാസക്കായ്

പരിശുദ്ധാ....

ഈ കർക്കാകും (നാണയങ്ങൾ) വാങ്ങുന്നതു് വ്യാപാരംചെയ്യു് മുതലും ലാഭവും തിരിച്ചേല്പിച്ചു് പ്രതിഫലം പറാനാണു്.

ശരണമിയന്നിവരാത്മികവ്യാപാരത്തിന്നായ്
വാങ്ങിയ കർക്കാ കാലത്തികവിൽ
വർദ്ധിപ്പിച്ചു നിറസ്സാനും
'തീരാത്തൊരു പരമാനന്ദം
ചേരുവിൻ' ആശ നിറഞ്ഞോരീ
ക്ഷണമതിനർഹതയേകാനും.'

ii. സ്ഥാനാർത്ഥിയെ ദൈവികാംഗീകാരത്തിനായി സമർപ്പിക്കുന്നു

'നിന്റെ ഈ ദാസൻ നിന്റെ വിശുദ്ധസഭയിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പുരോഹിതനായിത്തീരുന്നതിനു് ഇതാ നിന്റെ മുമ്പാകെ സമർപ്പിക്കുന്നു. ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഇവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സമൂഹം മുഴുവൻ ചേർന്നാണു് സ്ഥാനാർത്ഥിയെ ദൈവികാംഗീകാരത്തിനായി

സമർപ്പിക്കുന്നതു്. ഇതു് പുരാതനരീതിയെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. സമൂഹം മുഴുവൻ സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കുവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നുണ്ടിവിടെ.

iii. പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ ദാനത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപാവരം ഇവരിൽ ഇറങ്ങിവന്നു്....പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയുടെ നിർവ്വഹണത്തിനു് ഇവരെ പരിപൂർണ്ണരാക്കട്ടെ.

'പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരം ഇറങ്ങിവന്നു' വേണം സ്ഥാനാർത്ഥികളെ പൗരോഹിത്യശുശ്രൂഷയുടെ നിർവ്വഹണത്തിനുവേണ്ടി പരിപൂർണ്ണരാക്കാൻ. 'പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസത്താൽ വിശുദ്ധമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുവഴി ഇവരെ നീ സ്വീകരിക്കണമെ' എന്നു് രണ്ടാമത്തെ പ്രാർത്ഥനയിൽ കാണുന്നു.

പുരോഹിത കടമകളെല്ലാം പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ സഹായത്താൽ നിവർത്തിക്കണം. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കടമയാണല്ലോ ബലിയർപ്പണം. അതേപ്പറ്റി പറയുന്നതു നോക്കുക:

> ബലിപീഠമേനിന്നവികലമാം
> ശുദ്ധിയെടെ നിൻ കരയുഗ്മം
> വൈദികനന്നത നാകത്തിൽ
> നീട്ടി നിതാന്തം ഭക്തിയോടെ
> നിർമ്മലനാകും രൂഹായെ
> വിനയമിയന്നു വിളിക്കുമ്പോഴം
> പരിശുദ്ധാത്മാവുന്നതമാം
> സ്വർഗ്ഗതലങ്ങളിൽ നിന്നുടനെ
> മേദിനിതന്നിലിറങ്ങിയിതാ
> കർത്താവീശോമിശിഹാതൻ
> മെയ്യും നിണവുമമൂല്യങ്ങം
> പാവനമാക്കിച്ചെയ്യുന്നു. [1]

---

1. (ഈ ഗാനത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനത്തിനു്: കുർബാന–ഒരു പഠനം 1. P, 270–73).

കൈകൊ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കുയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് കുർബാനയിലെ രൂഹാക്ഷണന്റെ രീതി കാണിക്കുണെന്നു് നർസെ പറയുന്നു. അതിനുള്ള അധികാരം നൽകുന്നതായി സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നു സാരം.

iv. ത്രീത്വസ്തുതിയും ആശീർവ്വാദവും

'നിനക്കും പരിശുദ്ധാത്മാവിനും സ്തുതിയും മഹത്വവും....സമർപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി....' തുടർന്നു് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ശിരസ്സിൽ കൈവച്ചു് രൂശ്മാ ചെയ്യുന്നു.

രൂശ്മാ

കൈവയ്പിന്റെ അവസാനം പട്ടം സ്വീകരിച്ച ആളിന്റെ ശിരസ്സിൽ കാർമ്മികൻ കുരിശു വരച്ചു് ആശീർവ്വദിക്കുന്നു. ഈ അടയാളപ്പെടുത്തലിനെപ്പറ്റി മോസസ് ബർകേഫാ പറയുന്നു: 'അതു് മർത്ത്യതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അടയാളത്താൽ മുദ്രിതരായവർ ലോകത്തിനു മരിച്ചവരാണു്. അശുദ്ധവിചാരങ്ങളിൽനിന്നു് അവർ സംരക്ഷിതരായിരിക്കണമെന്നും അവർ ദൈവമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിൽ പങ്കു പറ്റുന്നവരാണു് എന്നും അർത്ഥമാക്കുന്നു.' ഹിപ്പോളിറ്റസിന്റെ അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യത്തിൽ (+215) ഇതു് 'സാത്താനിൽനിന്നും നമ്മെ സംരക്ഷിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ പീഡാസഹനത്തിന്റെ അടയാളമാണു്' എന്നു പറയുന്നു.

അദ്ധ്യായം ഒൻപതു്

ഡീക്കൻ പട്ടം

അടുത്തതായി ഓരോ പട്ടത്തിനും പ്രത്യേകമായുള്ള ചില കാര്യങ്ങളും കുറിക്കാം:

പ്രാരംഭ സങ്കീർത്തനം

ദൈവഭവനത്തിൽ വസിക്കുന്നതിനു് ആവശ്യമായ വിശുദ്ധിയെ പരാമർശിക്കുന്നതാണു് പതിനഞ്ചാം സങ്കീർത്തനം. 'കർത്താവേ നിന്റെ കൂടാരത്തിൽ ആരു വസിക്കും?....' വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു് ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ ഡീക്കൻ (മ്ശംശാന, ശുശ്രൂഷി) പ്രത്യേകം തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയാണു്. ബലിയർപ്പണരംഗത്തു് സഹായിക്കേണ്ട ശുശ്രൂഷിക്കു വേണ്ട യോഗ്യത ഇവിടെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതു് തികച്ചും ഉചിതമാണു്. (കുർബാന ഒരു പഠനം I pp 10–12)

ഡീക്കൻ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ നില

'പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നവർ വലത്തെ മുട്ട കുത്തുകയും വിനയപൂർവ്വം മുഖം താഴ്ത്തി ഇരുകൈകളും ചെവികളിന്മേൽ വച്ചു്, ചൂണ്ടുവിരലുകൾ മുകളിലേയ്ക്കു് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.'

അലക്സാന്ത്രിയൻ, അന്ത്യോക്യൻ, മാറോനീത്താ, ഗ്രീക്കു് എന്നീ റീത്തുകളിലും സ്ഥാനാർത്ഥി വലതു മുട്ട മാത്രം കുത്തി നിന്നാണു പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതു്. അമ്മേനിയൻ റീത്തിൽ ഡീക്കൻ ഇടത്തെ മുട്ടുകുത്തുന്നു എന്നൊരു വ്യത്യാസമുണ്ടു്.

ഡീക്കന്റെ ഈ നിലയെപ്പറ്റി പൊന്തിഫിക്കൽ നൽകുന്നവിശദീകരണം ശ്രദ്ധിക്കുക: 'അവർ ഒരു നാണയം

സ്വീകരിച്ചു എന്നു സൂചിപ്പിക്കാനാണ് ഒരു മുട്ട കൊടുത്തതു്. മുഖം താഴ്ത്തി, കൈകളും ചെവികളിന്മേൽ വച്ചു് ചുണ്ടുവിരലുകളും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതു്, പട്ടക്കാരനേറെയും മേല്പട്ടക്കാരനേറെയും മുമ്പാകെ വിധേയത്വത്തോടെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുവാൻ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്നു കാണിക്കുവാനാണു്.'

ഈ നില വിധേയത്വവും അനുസരണയും സൂചിപ്പിക്കുന്നതെങ്ങനെയാണു്? കർത്താവിന്റെ അനുസരണയെപ്പറ്റി വി. പൗലോസു് പറയുന്നു: അങ്ങു് യാതൊരു ബലിയും ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല; പകരം അങ്ങു് എനിക്കൊരു ശരീരം നൽകി (എബ്ര 10:5) ഇതു് 40-ാംസങ്കീർത്തനം 7-ാം വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചതാണു്: അങ്ങു് ബലി ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല; ശ്രവിക്കാനൊരു കാതു് എനിക്കു നൽകി. ഇതു ലത്തീൻ (വൾഗേറ്റു്) ടെക്സ്റ്റനുസരിച്ചാണു്. ഗ്രീക്കു് ടെക്സ്റ്റിൽ (Septuagint) കേൾക്കാൻ സന്നദ്ധമായ ഒരു ചെവി അങ്ങെനിക്കു നൽകി എന്നാണു്. സുറിയാനി ടെക്സ്റ്റിൽ (Pisita) അങ്ങെന്റെ ചെവികളും തുളച്ചു എന്നാണു്.'ചെവിക്കു തുളയില്ലേ?' 'ചെവി കേൾക്കില്ല' എന്നീ പ്രയോഗങ്ങളും 'അനുസരണം' ആണല്ലോ സൂചിപ്പിക്കുക. ഈ അർത്ഥം തന്നെ സുറിയാനിയിൽ 'ചെവി തുളച്ചു' എന്നതിനുമുണ്ടു്.

ഒറ്റ മുട്ട കുത്തി നിൽക്കുന്നതു് മത്സര ഓട്ടത്തിനു് തയാറായിനില്ക്കുന്നവരെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നു. 'വിസിൽ' കേട്ടാലുടൻ ഓടാൻ തയാറാണവർ. അതുപോലെ മെത്രാന്റെ കല്പന കേട്ടു് പ്രവർത്തിക്കാൻ സന്നദ്ധരായി നില്ക്കുകയാണിവർ. ചെവികളും വട്ടംപിടിച്ചു് ആജ്ഞ കാത്തു നില്ക്കുയാണവർ.

രണ്ടാമത്തെ കൈവയ്പു്

ഗ്രന്ഥപ്പട്ടത്തിനേറ്റതുപോലെ ഈ പട്ടത്തിനേറെയും രണ്ടാമത്തെ പ്രാർത്ഥന നാലായി വിഭജിക്കാം.

1. സർവ്വശക്തനായ ദൈവം സ്വപുത്രൻ വഴി മനുഷ്യനു് വിജ്ഞാനം നൽകുകയും സഭയെ തിരഞ്ഞെടുത്തു്

അതിൽ ശ്രീഹന്മാരെയും പുരോഹിതന്മാരെയും....എസ്സ പ്പാനോസിനെപ്പോലെ ഡീക്കന്മാരെയും നിയമിച്ചാക്കി.

2. പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ കൃപാവരം സ്ഥാനാർത്ഥി കൾക്കു നൽകണം. 'അതു' അവർ വി. സഭയിൽ തെര ഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ശുശ്രൂഷകരായിത്തീരുന്നതിനും നിർമ്മല ഹൃദയത്തോടുകൂടെ....നിന്റെ പരി. മദ്ബഹയ്ക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനും....നീതിയുടെ പ്രവർത്തികളാൽ ശോഭിക്കു ന്നതിനും, പ്രതിസമ്മാനദിവസത്തിൽ....ഈ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു പകരം സ്വർഗ്ഗീയനന്മകളും നിന്നിൽനിന്നു കൈക്കൊള്ളു വാൻ അർഹരാക്കപ്പെടുന്നതിനും വേണ്ടി'യാണു്.

ഡീക്കൻ പട്ടം

മാരോനീത്താ റീത്തിൽ

ഡീക്കനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണഗണങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്ന ഒരു പ്രബോധനം (Canon of the Apostles) ആദ്യം തന്നെ വായിക്കുന്നു. 'ഡീക്കൻ ഏഷ ണി പറയാത്തവനും വിരക്തനുമായിരിക്കണം. ഡീക്കൻ ആശീർവാദം നൽകുന്നില്ല; പുരോഹിതനിൽനിന്നു് കല്പനകളും സ്വീകരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. ഡീക്കനുള്ളപ്പോഴും വൈദികൻ ഡീക്കൻ ചെയ്യേണ്ട ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാൻ പാ ടില്ല. പുരോഹിതന്മാരോടൊപ്പം ഇരിക്കുവാനുള്ള അധി കാരം ഡീക്കന്മാർക്കില്ല.'

കുർബാനയ്ക്കു ശേഷമാണു് തിരുപ്പട്ടശുശ്രൂഷകൾ ആരംഭിക്കുക. അംശത്താരയുടെ മുമ്പിൽ സ്ഥാനാർത്ഥി നമ്ര ശിരസ്സനായി നില്ക്കുന്നു. മെത്രാൻ അദ്ദേഹത്തെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ആശീർവദിക്കുന്നു. ധൂപാർച്ചനയെത്തുടർന്നുള്ള പ്രാർത്ഥനകളിൽ വൈദികൻ ചൊല്ലുന്നു: 'നിന്റെ തിരു വിഷ്ടമനുസരിച്ചു് സദാ നിയമങ്ങളും കാത്തുകൊണ്ടും, ആത്മശരീരങ്ങളുടെ വിശുദ്ധി പാലിച്ചുകൊണ്ടും, പരിശു ദ്ധമായ വിശ്വാസം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടും സുവിശേഷ ത്തിന്റെ പാതയിലൂടെ അതിശീഘ്രം ചരിക്കുവാനും,

യഥാത്ഥമായ ഉപവിയിൽ ഉറപ്പിക്കുവാനുമായി ഇയാളെ ഡീക്കൻപദവിയിലേയ്ക്കു് ഉയർത്തണമെ. നിന്റെ കൃപ എന്നേയ്ക്കും പാടുന്നതിനു നീ നൽകിയ താലന്തുകളെ സുവിശേഷത്തിനൊത്തവിധം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും തന്റെ ഹൃദയത്തെ എല്ലാ തിന്മയിൽനിന്നും ചതിയിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും ഇയാളെ ഡീക്കന്റെ പദവിയിലേയ്ക്കു് ഉയർത്തണമെ. ആർച്ചുഡീക്കൻ സ്ഥാനാത്ഥിയെ (വലതുകരം പിടിച്ചു്) മെത്രാന്റെ പക്കലേക്കാനയിക്കുന്നു. സ്ഥാനാത്ഥി വലതുമുട്ടു കുത്തുന്നു. മുട്ടുകുത്തി നില്ക്കുമ്പോൾ മെത്രാൻ കൈവച്ചു് 'കുറവുകളെ സദാ പരിഹരിക്കുന്ന ദൈവികകൃപ' ....എന്ന പ്രാത്ഥന ചൊല്ലുന്നു. വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളുടെമേൽ കൈകളുയത്തി മൂന്നു പ്രാവശ്യം കൈകൾ ചലിപ്പിക്കുകയും സ്ഥാനാത്ഥിയുടെ തലയിൽ കൈകൾ വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പല പ്രാവശ്യം ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

വലതുകൈ സ്ഥാനാത്ഥിയുടെ തലയിൽവച്ചു് എസ്സപ്പാനോസിനു നൽകിയ വരത്തിനായി മെത്രാൻ പ്രാത്ഥിക്കുന്നു. അവസാനം, ഡീക്കന്റെ നെറ്റിയിൽ കുരിശു വരച്ചുകൊണ്ടു ചൊല്ലുന്നു. 'ദൈവദാസനായ (ഇന്ന) ആഗം (ഇന്ന) പള്ളിയിലെ അംത്താരയ്ക്കായി, വിജയം നേടിയ കുരിശിന്റെ അടയാളത്താൽ, മുദ്ര വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.' തുടർന്നു് ഊറാറ ധരിപ്പിക്കുന്നു. ഡീക്കൻ ലേഖനം (1 തിമോ. 3; 8–10, 12, 13) വായിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ മെത്രാൻ അയാൾക്കു ധൂപക്കുറ്റി നൽകുകയും അതുമായി ഡീക്കൻ അംത്താരയ്ക്കു പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മെത്രാനിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ച 'അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ നടപടി' പുസ്തകവുമായി ദൈവാലയത്തിനുള്ളിൽ ഡീക്കൻ പ്രദക്ഷിണം വയ്ക്കുന്നുണ്ടു്. വി: രഹസ്യങ്ങളുടെ അടുത്തു നിന്നു വീഞ്ഞുനിൽക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ തലയിൽ ആദ്യം തിരുശരീരം വയ്ക്കുന്ന പീലാസായും, പിന്നീടു് തിരുരക്തമുള്ള കാസയും വയ്ക്കുന്നു.

വീണ്ടും ഡീക്കന്റെ തലയിൽ കൈവച്ചു് മെത്രാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ടു്. '(ഇന്ന) പള്ളിയിലെ ഡീക്കനായി (ഇന്ന) ആയം ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു'വെന്നു് മെത്രാൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനെത്തുടർന്നു് ഡീക്കൻ അംശത്താര യേയും മെത്രാനേയും ചുംബിക്കുന്നു. മെത്രാന്റെ ഡീക്കൻ പദവിയുടെ ഗൗരവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉപദേശത്തോടെ ചട ങ്ങുകളം സമാപിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം പത്തു്

ഗുരുപ്പട്ടം

വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം

സത്യവിശ്വാസം പ്രസംഗിക്കുവാനും, സംരക്ഷിക്കുവാനും പ്രത്യേകം കടപ്പെട്ടവരാണല്ലോ മെത്രാന്മാരും പുരോഹിതന്മാരും. വൈദികപട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നതിനൊരുക്കമായി സ്ഥാനാർത്ഥികളും സഭയുടെ വിശ്വാസം ഉറപ്പിച്ചു ഏറ്റുപറയുന്നു. ഇതിനുള്ള പ്രതിജ്ഞാവാചകം കൽദായ രീതിയിൽ പുരാതനകാലം മുതൽ ഉപയോഗത്തിലിരുന്നതാണു്.

പ്രാരംഭസങ്കീർത്തനം

ഗുരുപ്പട്ടത്തിനും ഡീക്കൻപട്ടത്തിനും ആരംഭത്തിൽ ചൊല്ലുന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങളും അതതു പദവിയുടെ പ്രത്യേകതകളും കാണിക്കുന്നതാണു്. പൗരോഹിത്യക്രമത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലെ 84-ാംസങ്കീർത്തനം ജറുസലേം ദേവാലയത്തിലേക്കു് വരുന്ന തീർത്ഥാടകർക്കു ആലപിക്കുവാനായി രചിച്ചതാണു്. അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ ഭവനം ദർശിച്ചാനന്ദിക്കുന്ന ഭക്തന്റെ വികാരവിചാരങ്ങളാണുള്ളതു്. ‘ശക്തനായ കർത്താവേ, നിന്റെ കൂടാരങ്ങൾ എത്ര സ്നേഹയോഗ്യങ്ങളാകുന്നു: കർത്താവിന്റെ ഭവനാങ്കണങ്ങളെ എന്റെ ആത്മാവു പ്രത്യാശാപൂർവ്വം അഭിലഷിച്ചു’. വളരെക്കാലം കാത്തിരുന്ന ആ ദർശനം തീർത്ഥാടകരെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു: ‘നിന്റെ ഭവനത്തിൽ വസിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, ദൈവാലയം കേന്ദ്രമാക്കി പ്രവർത്തനനിരതനാകേണ്ട പുരോഹിതസ്ഥാനാർത്ഥിയെ ദൈവാലയത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെപ്പറ്റി അനുസ്മരിപ്പിക്കയാണു്. ദൈവം തന്റെ ‘അഭിഷിക്തനെ’ കടാക്ഷിച്ചു് അനുഗ്രഹിക്കുമെന്ന പ്രത്യാശയും സങ്കീർത്തനം പുലർത്തുന്നുണ്ടു്.

പൗരോഹിത്യാർത്ഥിയുടെ നില്പു്

ഇരുമുട്ടുകളും കുത്തി
തല കുനിച്ചു്
കൈകളും യാചനാരൂപത്തിൽ വിടർത്തി
കണ്ണിനു മുകളിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു.

ഇരുമുട്ടുകളും കുത്തുന്നതു് പുരോഹിതൻ രണ്ടു നാണയങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നു് സൂചിപ്പിക്കുവാനാണു്. കരങ്ങളും കണ്ണിനു മുകളിൽ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നതു് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വിളിക്കാനും, ആശീർവ്വാദം നൽകുവാനും ആദ്ധ്യാത്മികസന്താനങ്ങളെ ജനിപ്പിച്ചു് അവരെ ദിവ്യഭോജനംകൊണ്ടു് പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ കർത്താവിൽ നിന്നു് അനുമതിയും അധികാരവും കൃപാവരവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു കാണിക്കാനുമാണു്. ഈ വിശദീകരണങ്ങളും 'കർബാനപ്പട്ടം കൊടുക്കുന്ന ക്രമ'ത്തിൽ നൽകിയിട്ടുണ്ടു്.

എല്ലാ റീത്തുകളിലും കർബാനപ്പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നവർ ഇരുമുട്ടുകളും കുത്തുന്നുണ്ടു്. അലക്സാന്ത്രിയൻ റീത്തിൽ സ്ഥാനാർത്ഥി കൈകളും കുരിശാകൃതിയിൽ നെഞ്ചത്തു് വയ്ക്കുന്നു. മറ്റു റീത്തുകളിൽ കൈകളും കൂപ്പിപ്പിടിക്കുകയാണു്; പൗരസ്ത്യസിറിയൻറീത്തിൽ മാത്രം യാചനാരൂപത്തിൽ കൈകളും ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്നു. അതിനു് പ്രതീകാത്മകപ്രധാന്യമായ അർത്ഥവും നൽകിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

വിനീതമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ അടയാളമായിട്ടാണു് ഇരുമുട്ടുകളും കുത്തുക. മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പു് പത്രോസു് ഇപ്രകാരം മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു (നടപടി 9:40). വിശ്വാസദാർഢ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണമാണിതു്. മരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കാനാണു് ഇരുമുട്ടുകളും കുത്തുന്നതെന്നു് ജോർജു് അർബേൽ പറയുന്നു.

പഴയനിയമത്തിൽ, കൈകളും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് പ്രാർത്ഥനയുടെ ശരിയായ സ്വഭാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നവയാണു്. ദൈവാലയത്തിന്റെ നേർക്കു് കൈനീട്ടിയിരുന്നതു് (സങ്കീ. 28:2;3 രാജാ. 8:22) 'ശുദ്ധിയോടുകൂടെ തങ്ങളുടെ കൈകളും ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥി

ക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു' എന്നു് വി. പൗലോസ് തിമോത്തിക്കെഴുതുന്നു (1 തിമോ. 2:8). ഹൃദയം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുയർത്തുന്നതിന്റെ പ്രതീകമായാണു് കൈകളും ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെന്നു് ഒരുവൻ പറയുന്നു.

അത്ഭുതരോഗശാന്തിക്കായി ക്രിസ്തു കൈകളും പലപ്പോഴും നീട്ടിയതായി സുവിശേഷത്തിൽ കാണുന്നുണ്ടു് (മത്താ. 8:3; മർക്കോ. 16:18). പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നൽകാൻ അപ്പസ്തോലന്മാർ കൈകളും നീട്ടിയിരുന്നതായി (നടപടി 8:17). വിധേയത്വത്തോടെയുള്ള യാചന വഴി പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വരങ്ങളും സ്വീകരിക്കുന്നുവെന്നാണു് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ നിലപാടു സൂചിപ്പിക്കുക.

തല കുനിച്ചുകൊണ്ടു് വിധേയത്വവും എളിമയും കാണിക്കുകയാണു്. കണ്ണുകളുടെ മീതെ കൈകളും ഉയർത്തുന്നതു് യാചനയുടെ അടയാളമാണു്, പ്രത്യേകിച്ചും മദ്ധ്യപൂർവ്വദേശത്തെ ആളുകളുടെ.

രണ്ടാമത്തെ കൈവയ്പു്

നിയതാർത്ഥത്തിൽ ഇതാണു് പൗരോഹിത്യപദവി നൽകുന്ന ചടങ്ങു്. ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും കൈവയ്പിനിടയ്ക്കു് ആർച്ച ഡീക്കൻ, പുരോഹിതപട്ടം നൽകപ്പെടുവാൻ നിയുക്തനായിരിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷകൾക്കു് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ വിശ്വാസികളെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് ഇതു വ്യക്തമാണു്.

ഈ പ്രാർത്ഥനയെ നാലായി തിരിക്കാം.

1. സർവ്വശക്തനായ ദൈവം മാനവരക്ഷയ്ക്കായി സഭയേയും പൗരോഹിത്യത്തെയും സ്ഥാപിച്ചതു് അനുസ്മരിക്കുന്നു.

2. 'പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസം വഴി വിശുദ്ധമായ തിരഞ്ഞെടുപ്പാൽ' സ്ഥാനാർത്ഥികളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

3. പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കു് തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്നു് അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു് അതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഓരോന്നും എടുത്തുപറയുന്നു: പ്രസംഗത്തിൽ സത്യത്തിന്റെ വചനങ്ങളും ഇവക്കു നൽകണമേ....രോഗികളുടെമേൽ കൈവച്ചു സൗഖ്യപ്പെടുത്തുന്നതിനും....പ്രാർത്ഥനയുടെയും കൃതജ്ഞതയുടെയും ബലികളും സമർപ്പിച്ചു്....വിശുദ്ധ മദ്ബഹായിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനും. പാപമോചകമായ മാമ്മോദീസാതൊട്ടി....ആശീർവദിക്കുന്നതിനും ....പാപമോചനം നൽകുന്നതിനും സഭയുടെ സന്താനങ്ങളെ പുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങളാൽകൊണ്ടലങ്കരിക്കുന്നതിനും.... ഇവർ ചെയ്യുന്ന നിസ്തുലമായ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു പകരം നവ്യലോകത്തിൽ പ്രസന്നവദനരായിരിക്കുന്നതിനും .വേണ്ടി ഇവരെ പൗരോഹിത്യത്തിലേക്കു് തിരഞ്ഞെടുക്കണമേ'.

4. പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിനു് കൃതജ്ഞതയും ആരാധനയും സമർപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണിതു്.

പല റീത്തുകളിലും പല തരത്തിലാണു് അനുഷ്ഠാനവിധികളും ക്രമപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞല്ലോ. വിസ്തരഭയത്താൽ, എത്യോപ്യൻറീത്തിലെ രീതി മാത്രം ഒരു ഉദാഹരണമായി എടുത്തുകാണിച്ചു് തൃപ്തിപ്പെടുകയാണു്.

സ്ഥാനപ്പട്ടം എത്യോപ്യൻ റീത്തിൽ

സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ് തങ്ങളുടെ യോഗ്യതയെപ്പറ്റി മറ്റു വൈദികർ നൽകുന്ന സാക്ഷിക്കുത്തുകളും ഉണ്ടായിരിക്കണം. അവയിൽ അവർക്കു് എളിമ, ഉപവി, ഭക്തഭയ, വിജ്ഞാനം ഇവയുണ്ടെന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കണം. തലമുടി, അൾത്താരയുടെ മുമ്പിൽ അവർ കുനിഞ്ഞു നില്ക്കുന്നു. കരങ്ങളും നെഞ്ചിന്മേൽ കുരിശാകൃതിയിൽ വച്ചിരിക്കും. ഇടതുകൈത്തണ്ടിൽ വൈദികന്റെ സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങളും. പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠനും (ആർച്ച് പ്രീസ്റ്റ്) മറ്റു രണ്ടു വൈദികരും കൂടിയാണു് സ്ഥാനാർത്ഥികളെ അൾത്താരയിലേക്കാനയിക്കുക. ഈ വൈദികർ മെത്രാൻ

ഇരിക്കുന്ന സിംഹാസനത്തിന്റെ സമീപത്തു നിൽക്കുന്നു. മെത്രാന്റെ സമീപം മറെറാരു വൈദികൻകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കണം. അംഗത്താരയുടെ പടവിയിൽ സ്ഥാനാത്ഥി മുട്ടുകുത്തി നൽക്കുമ്പോഴും മെത്രാൻ വൈദികരോട് ചോദിക്കുന്നു: ഈ ആളെ ഗുരുപ്പട്ടസ്വീകരണത്തിനു യോഗ്യനാണെന്നു നിങ്ങളും സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നുവോ? അവർ പറയുന്നു: ഇയാളെ തീർച്ചയായും യോഗ്യനാണു്.

മെത്രാൻ ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞത പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. ധൂപാർച്ചനയുടെശേഷം 'വി: ബേസിലിന്റെ കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം' ആലപിക്കുന്നു: 'അങ്ങു ഞങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കി, സഹായിച്ചു, സംരക്ഷിച്ചു, സമീപസ്ഥരാക്കി, ശക്തിപ്പെടുത്തി ഈ നാഴികയിലേക്കു ഞങ്ങളെ ആനയിക്കുകയും ചെയ്തു....' ധൂപക്കുറ്റിയിൽ കുന്തുരുക്കം ഇട്ടുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ചൊല്ലുന്നു: 'ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ പവിത്രീകരിക്കണമേ, ആത്മാവിനേയും ശരീരത്തേയും വിശുദ്ധീകരിക്കണമേ. പാപക്കറകളും നീക്കണമേ'. അംഗത്താരയുടെനേർക്കു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു് മെത്രാൻ തുടർന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയവരങ്ങളും പ്രത്യാശയോടെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു് നിന്റെ മുമ്പിൽ നിൽക്കുന്ന നിന്റെ ഈ ദാസന്റെ പൗരോഹിത്യത്തെ തൃക്കൺ പാർക്കണമേ. എന്തെന്നാൽ അങ്ങുന്നു നല്ലവനാകുന്നു.

ആർച്ചുഡീക്കൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു 'പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സംപ്രീതിക്കനുസൃതമായി കൃപകളെ പരിഹരിക്കുന്ന നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ കൃപ പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടുകൂടി ഈ ദാസന്റെമേൽ ഇറങ്ങിവരട്ടെ. ഡീക്കൻ പടവിയിൽനിന്നു് പൗരോഹിത്യപദവിയിലേക്കുയരുവാൻ ഭയത്തോടും വിറയലോടുംകൂടെ മദ്ബഹായെ സമീപിച്ചു് ഇയാളിതാ സ്വർഗ്ഗീയദാനങ്ങളും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഇയാളുടെ മേൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനുടെ വരപ്രസാദം ഇറങ്ങിവരുന്നതിനു് നിങ്ങളെല്ലാവരും പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ' ജനങ്ങളെല്ലാം 'കർത്താവേ ഞങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കണമെ' എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലുന്നു. സ്ഥാനാ

ത്ഥിയുടെ ശിരസിന്മേൽ വലതുകൈ വച്ചുകൊണ്ട് കാമ്മി കൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 'സർവ്വവും നിന്റെ വചനത്താൽ സൃഷ്ടിച്ചവനും തിരുസഭയെ സദാ കടാക്ഷിക്കുന്നവനും അതിന്റെ ഭരണകർത്താക്കളെ നൽകുന്നവനും വചനത്തി ലും പ്രവൃത്തിയിലും പരിക്ഷീണിതരാകാതിരിക്കാൻ അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നവനുമായ ദൈവമേ, നിന്റെ ഈ ദാസനെ തൃക്കൺപാർക്കണമേ, ഈ ആളെ നയിച്ചവ രുടെ സാക്ഷിപത്രവുമായി പൗരോഹിത്യപദവിയിലേക്കു കയറുവാൻ ഇയാളിതാ വന്നിരിക്കുന്നു.

'നിന്റെ ജനത്തിനുവേണ്ടി മോശ നിയമിച്ചാക്കിയ പുരോഹിതന്മാരെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നീ നിറച്ചതു പോലെ നിന്റെ ഈ ജനത്തിനു് ആശ്വാസവും മാർഗ്ഗദർശ കവും ആയിത്തീരാൻ ഈ ദാസനെയും പരിശുദ്ധാത്മാവി കൊണ്ടു നിറയ്ക്കണമെ.

സ്ഥാനാർത്ഥിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ആർച്ച ഡീക്കൻ ജനങ്ങളോടു് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. സ്ഥാനാർത്ഥി യുടെ തലയിൽ കൈവച്ചുകൊണ്ടു് മെത്രാൻ പരിശുദ്ധാത്മാ വിയോടു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു—ജനങ്ങൾക്കും തനിക്കുംവേണ്ടി അംത്താരയുടെ നേർക്കു തിരിഞ്ഞുതുടരുന്നു. 'അപകീർത്തി കൂടാതെ വൈദികവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുവാനുള്ള യോ ഗ്യത ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇയാളുടെമേൽ നിന്റെ പ്രസാദവരം അയക്കണമേ' സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ നെറ്റി രൂശ്മാ ചെയ്തുകൊണ്ടു് മെത്രാൻ ചൊല്ലുന്നു 'നിന്നെ ഞാൻ തിരുസഭയിലെ പുരോഹിതനായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.' ആർച്ചുഡീക്കൻ തുടരുന്നു: 'മശിഹായെ സ്നേഹിക്കുന്ന (ഇന്ന) പട്ടണത്തിലെ കാതോലികവും അപ്പസ്തോലിക വുമായ ദൈവജനത്തിന്റെ അംത്താരയ്ക്കായി (ഇന്ന) പുരോഹിതൻ (നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു)' വൈദികന്റെ നെറ്റിയിൽ രൂശ്മാ ചെയ്തുകൊണ്ടു് മെത്രാൻ പറയുന്നു: 'നിന്നെ ഞാൻ (ഇന്ന) പട്ടണത്തിലെ വിശ്വാസികളുടെ പുരോഹിതനായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. പിതാവിന്റെ യും പുത്ര... നാമത്തിൽ'. മെത്രാൻ കൃതജ്ഞതാപ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നു.

പൗരോഹിത്യദാനകർമ്മം പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിൽ

സുദീർഘമായ പഠനത്തിന്റെ നിഗമനങ്ങൾ മാത്രം ഇവിടെ ചേർക്കട്ടെ[1]. റീത്തുകളിലെ പൗരോഹിത്യ ദാന ശുശ്രൂഷകളെല്ലാം അന്ത്യോക്യയിൽ ഉത്ഭവിച്ചവയാണു്. അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന പാരമ്പര്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി അവയെ മൂന്നു ഗണമായി തിരിക്കാം:— ഒന്നാമത്തെ ഗണത്തിൽപെടുന്നതാണു് പാശ്ചാത്യസിറിയൻ, ബിസന്റയിൻ, അർമ്മേനിയൻ, മാറോനീത്താ എന്നീ ക്രമങ്ങൾ. രണ്ടാമത്തേതു് പൗ. സിറിയൻ ക്രമമാണു്. കൈവയ്പു് പ്രാർത്ഥനകളിലെ ഏതാണ്ടു് ഘടന മെത്രാൻ പട്ടത്തിലും സംരക്ഷിക്കുന്നു ഈ റീത്തു് മറ്റുഗ്രൂപ്പുകളിൽനിന്നു് ഭിന്നമാണു്. മൂന്നാമത്തേതു് അപ്പസ്തോലിക്കു് കോൺസ്റ്റിട്യൂഷന്റെ രൂപമാണു്. അതിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ രൂപം കൊണ്ടതാണു് കോപ്റ്റിക്ക്ക്രമം.

---

(1) പൗ റീത്തുകളിലെ പൗരോഹിത്യ ദാനക്രമങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിശദമായ താരതമ്യപഠനം മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥമൊരുക്കാനുള്ള വിഭവമാണു്.

മെത്രാഭിഷേകം

പുനരുദ്ധരിച്ച സുറിയാനിക്രമമനുസരിച്ചുള്ള പൊന്തിഫിക്കൽ 1968–ൽ മലയാളത്തിലേയ്ക്കു തർജ്ജിമചെയ്തു. ആ വർഷം ഫെബ്രുവരി 7-ാംതീയതി വടവാതൂർ സെമിനാരിയിൽ ചേർന്ന ബിഷപ്സ് കോൺഫ്രൻസിൽ വച്ച് ചില വ്യതിയാനങ്ങളും അംഗീകരിക്കുകയും അതനുസരിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ ടെക്സ്റ്റ് ആദ്യമായി ബിഷപ്പ് കുര്യാക്കോസ് കുന്നശ്ശേരി തിരുമേനിയുടെ മെത്രാഭിഷേക കർമ്മത്തിനു് ഉപയോഗിക്കയും ചെയ്തു. ബിഷപ്സ് കോൺഫ്രൻസ് അംഗീകരിച്ച വ്യതിയാനങ്ങളും താഴെപ്പറയുന്നവയാണു്.

1. പ്രദക്ഷിണം മദ്ബഹായിൽ എത്തുന്നതിനു മുമ്പ് രക്തസാക്ഷികളുടെ തിരുശേഷിപ്പു വച്ചിരിക്കുന്നിടത്തുനിന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, തദവസരത്തിൽ രക്തസാക്ഷികളുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം യാചിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലുത്തിനിയാ ആലപിക്കുകയും ചെയ്യുക.

2. ടെക്സ്റ്റിലുള്ള സുവിശേഷവായനയ്ക്കു മുമ്പ് റാസയിൽ ചെയ്യുന്നതുപോലെ പഞ്ചഗ്രന്ഥിയിൽനിന്നും പ്രവചനത്തിൽനിന്നും പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ ലേഖനത്തിൽനിന്നും ഓരോ വായന കൂട്ടിച്ചേർക്കുക.

3. മറുപടികാരചിഹ്നങ്ങളോടുകൂടെ മോതിരവും കുരിശും (മാലയും) നൽകുക. തദവസരത്തിൽ 'സഭയോകുന്ന മണവാട്ടിയെ ക്രിസ്തു വരിച്ചു' എന്ന ആശയം ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന ഗാനം ആലപിക്കുക.

4. പുതിയ മെത്രാനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു് മെത്രാൻസ്ഥാനത്തെപ്പറ്റി വേദപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്ന

വിവിധ ഭോഗങ്ങളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു് ഒരു കാറോസൂസാ ഉണ്ടാക്കുക. പുതിയ മെത്രാൻ സമൂഹത്തെ ആദ്യമായി ആശീർവദിക്കുമ്പോഴും, സമൂഹം കൃതജ്ഞതാകീർത്തനം ആലപിക്കണം.

കുമ്മത്തിലേയ്ക്കൊരു എത്തിനോട്ടം

ഈ കുമ്മത്തിന്റെ ആദ്യഭോഗം ദൈവവചനശ്രുശ്രൂഷയാണു്. രണ്ടാംഭോഗം കൈവയ്പാണു്. അവസാനം അധികാരചിഹ്നദാനവുമാണു്. സ്ഥാനാരോഹണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രഖ്യാപനത്തോടെ കുർബാന തുടരുന്നു.

മെത്രാൻപട്ടം കൊടുക്കുന്നതു് ഞായറാഴ്ചകളിലോ, തിരുനാളുകളിലോ, വിശുദ്ധരുടെ ഓർമ്മ സാഘോഷം ആചരിക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിലോ ആയിരിക്കണം. സ്ഥാനാർത്ഥി പുരോഹിതന്റെ വേഷമണിഞ്ഞു് അഭിഷേകകാർമ്മികരായ മെത്രാന്മാരോടുകൂടി പ്രദക്ഷിണമായി മദ്ബഹായിലേയ്ക്കു വരുന്നു. തദവസരത്തിൽ അപ്പസ്തോലന്മാരെയും അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഗാനം ആലപിക്കുന്നു. മെത്രാന്മാർ അപ്പസ്തോലന്മാരുടെ പിൻഗാമികളാണല്ലോ.

> 'തെല്ലും ചലിക്കാത്ത പാറകളാം നിങ്ങടെ
> സത്യത്തിൻ സാക്ഷികരം തന്നെയല്ലോ?....
> വന്നവൻമാരവരെന്നെന്നും പള്ളിയെ
> താങ്ങിനിറുത്തുന്ന തൂണുകളാം താൻ
> ദീപസ്തംഭങ്ങളായ് ശോഭിച്ച ശ്രീഹന്മാർ
> ലോകത്തെ ദീപ്തിയിലാഴ്ത്തിയല്ലോ?'

രക്തസാക്ഷികളുടെ തിരുശേഷിപ്പിനു മുമ്പിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. മദ്ബഹായിലെത്തി വിശ്വാസപ്രതിജ്ഞ ഏറ്റുചൊല്ലുന്നു. തുടർന്നു് കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയും സങ്കീർത്തനങ്ങളും ഗാനങ്ങളും ആലപിക്കുന്നു. ഇവയിലൊക്കെ മെത്രാൻസ്ഥാനത്തിന്റെ മഹിമയും കടമയും സൂചിപ്പിക്കയും സ്ഥാനാർത്ഥിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണു്:

'അങ്ങയുടെ പ്രകാശം അദ്ദേഹത്തിന്റെമേൽ ചൊരിയണമെ. അങ്ങയുടെ ആട്ടിൻപറ്റത്തെ തിരുവുള്ളമനുസരിച്ചു ഭരിക്കുവാൻവേണ്ടി ദിവ്യപ്രയോൽ ഇദ്ദേഹത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കണമേ. സ്തുതിയുടെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുകയും അങ്ങേ അദ്ധ്യാപനാധികാരമാകുന്ന വാൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ പിടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണമേ. ഇദ്ദേഹം അങ്ങയുടെ മഹത്വത്തിനു് ഒരു വിശുദ്ധസ്ഥലമാകട്ടെ. പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഈ ദാസത്തിൽ ആവസിക്കട്ടെ. രഹസ്യങ്ങളുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാരനായും ഈ ദാനങ്ങളുടെ ദാതാവായും ഇദ്ദേഹം പുരോഗമിക്കട്ടെ.'

തുടർന്നു് വേദപുസ്തകവായനയാണു്. മോശ അഹറോനെ പ്രധാനാചാര്യനായി വാഴിച്ചതും(ലേവ്യർ 8:7-12), എസക്കിയേൽ ദീർഘദർശി ഇസ്രായേലിന്റെ ഇടയനെപ്പറ്റി പ്രവചിച്ചതും (എസക്കി 34:11-16) മെത്രാനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട അവശ്യഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി വി. പൗലൂസു് പഠിപ്പിക്കുന്നതും (തീത്തൂസു് 1:7-10) വായിക്കുന്നു. തുടർന്നു് സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ചുമലിൽ സുവിശേഷപുസ്തകം വായിക്കത്തക്കവിധം തുറന്നുവയ്ക്കുന്നു. അനന്തരം തന്റെ അജഗണത്തെ ഭരിക്കുവാൻ കർത്താവു് പത്രോസു് ശ്ലീഹായെ നിയമിച്ചാക്കിയ സുവിശേഷഭാഗം വായിക്കുന്നു (യോഹ: 27:15-18).

കാർമ്മികന്റെ വലതുകൈ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ തലയിൽ വച്ചുകൊണ്ടും ഇടതുകൈ യാചനാരൂപത്തിൽ നീട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുമാണു് കൈവയ്പ്പുപ്രാർത്ഥനകളും ചൊല്ലുക. പിന്നീടു് കൈവയ്പാണു്. അതിന്റെ ആദ്യത്തെ പ്രാർത്ഥന ഗുരുപട്ടത്തിനും ഡീക്കൻപട്ടത്തിനും പൊതുവാണു്. രണ്ടാമത്തെ പ്രാർത്ഥനയിൽ 'പരിപൂർണ്ണനായ ഒരു പുരോഹിതനായിത്തീരുന്നതിനുവേണ്ടി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഈദാസനെപരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ തൈലത്താൽ അഭിഷേകം ചെയ്യണമേ. പരിശുദ്ധാത്മാവിയാൽ ഇദ്ദേഹം ശക്തിപ്രാപിക്കട്ടെ....സത്യത്തിന്റെ വചനം പ്രസംഗിക്കുമ്പോഴും തന്റെ അജഗണത്തെ ഹൃദയനിർമ്മലതയോടു

ക്കുടെ നയിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം ഇദ്ദേഹത്തിനു നൽകണമേ. അന്ധകാരത്തിലിരിക്കുന്നവർക്കു് ഇദ്ദേഹം പ്രകാശവും, അറിവില്ലാത്തവർക്കു് അദ്ധ്യാപകനും, ബാലികാബാലന്മാർക്കു് ഉപദേഷ്ടാവുമായിരിക്കട്ടെ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവയ്പു വഴി എല്ലാ രോഗികളും സുഖം പ്രാപിക്കട്ടെ ...സഭയിലെ ശുശ്രൂഷ്യക്കായി വൈദികന്മാരെയും, മിശ്മിശാനാമാരെയും നിയമിക്കുന്നതിനും....അജഗണത്തെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനും പരിപാലിക്കുന്നതിനും....പരിശുദ്ധിയിൽ പരിപൂർണ്ണരാക്കുന്നതിനും....അങ്ങു വാഴാനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന സമ്മാനം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് അർഹനാകുന്നതിനും ഇദ്ദേഹത്തെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ...

കൈവയ്പിനുശേഷം മുടിയും, അംശവടിയും, കുരിശും മാലയും മോതിരവും അണിയിക്കുന്നു. സമൂഹം അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പട്ടം കൊടുക്കുന്ന ക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി

ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ

1. പുരാതനകാലം മുതൽ പട്ടം സ്വീകരിക്കുന്നവരും കൊടുക്കുന്നവരും അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ഉപവാസം പുനരുദ്ധരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.
2. പട്ടംകൊടുക്കുന്നതിലുള്ള ക്രമം പരിഷ്കരിക്കുമ്പോഴും അതതു പട്ടത്തിനു യോജിച്ച വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങൾ വായിക്കുന്നതു്, ഗാനങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും, സൂചിതമായ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥഭാഗങ്ങൾ പൂർണ്ണരൂപത്തിൽ കേട്ട മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധാരണക്കാരെ സഹായിക്കും.
3. വേദപുസ്തകവായനയ്ക്കു ശേഷം നൽകാൻപോകുന്ന പട്ടത്തിന്റെ ഗൗരവവും കടമയും സൂചിപ്പിച്ചും വിശ്വാസികളും സ്ഥാനാർത്ഥികൾവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട ആവശ്യകത വ്യക്തമാക്കിയും ഒരു പ്രസംഗം ഉണ്ടായിരിക്കണം.

4. പട്ടം നൽകിയശേഷം സമൂഹമൊന്നാകെ പട്ടം സ്വീകരിച്ചവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് അർത്ഥവത്താണു്. (കാറോസൂസ)

5. കൂട്ടുതൽ ആംഗ്യാനുഷ്ഠാനങ്ങളും-ഇൻഡ്യൻ രീതിയിൽ ഉത്തമം--സ്വീകരിക്കുന്നതു കൊള്ളാം. പ്രാർത്ഥനകളും മറ്റും സ്ഥാനാർത്ഥികളും മുട്ടുകുത്തികുമ്പിടുന്നതു് ചിലയവസരങ്ങളിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമമാക്കുന്നതു് കൂട്ടുതൽ യോജിച്ചുതന്നെ.

6. പരിശുദ്ധാത്മാവിയുടെ ലേപനമെന്നതു് തൈലം പൂശി വ്യക്തമാക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ? അതു് ഇൻഡ്യൻരീതിക്കു ചേർന്നതാണോ എന്നു പഠിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

അദ്ധ്യായം പന്ത്രണ്ട്

രോഗീലേപനം

രോഗം സുഖമാകാൻ വേണ്ടി തൈലം കൊണ്ട് അഭിഷേചനം ചെയ്യുന്നതായി വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണാം. സുവിശേഷ പ്രസംഗത്തിനായി കർത്താവു പറഞ്ഞയച്ച ശിഷ്യന്മാർ രോഗികളെ തൈലം കൊണ്ട് പൂശിയതും (മർക്കോ 6/13) നല്ല സമരിയാക്കാരൻ, ആക്രമണ വിധേയനായി വഴിയിൽ കിടന്ന മുറിവേറ്റ യാത്രക്കാരന്റെ മുറിവുകളിൽ തൈലം ഒഴിച്ചതും (ലൂക്കോ 10:34) 'ഇസ്രായേലിന്റെ മുറിവുകൾ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനു് ഈജിപ്തിന്റെ പുത്രി അതിൽ തൈലമൊഴിക്കണമെന്നു്' നിർദ്ദേശിക്കുന്നതും (ജറമി 46:10) നാം വായിക്കുന്നുണ്ട്. രോഗിയായ ക്രിസ്ത്യാനിയെ തൈലം പൂശി അയാൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു വി. യാക്കോബ് ശ്ലീഹായും ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. (യാക്കോ 5:13,16) ഇതനുസരിച്ച് എല്ലാ റീത്തുകളിലും രോഗീലേപനം ഒരു കൂദാശയായി അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്നു. അവയിലെല്ലാം യാക്കോബ് ശ്ലീഹായുടെ ഈ നിർദ്ദേശത്തെ പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്.

കൽദായ സഭയിൽ

നെസ്തോറിയർ രോഗീലേപനത്തെ കൂദാശയായി എണ്ണിയിരുന്നില്ല. ഇതു് ഏഷ്യാബായിലെ അബ്ദീശോ (12–ാം നൂറ്റാണ്ട്) യുടെ ലിഖിതങ്ങളിൽ നിന്നു വ്യക്തമാണു്. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മംഗോളിയായിലെ നെസ്തോറിയരുടെയിടയിൽ രോഗീലേപനം നടപ്പില്ലായിരുന്നുവെന്നു റൂബ്രുക്കു് എന്ന സന്ന്യാസി രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്[1]. 544 ലെ നെസ്തോറിയൻ സിനഡിൽ സുഖപ്രാപ്തിക്കായി രോഗികൾക്കു നൽകിയിരുന്ന 'പ്രാർത്ഥനാ

1 – GULIELMUS de RUBRUK, Sinica I P. 284.

തൈല'ത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ട്[2]. വി. മാർ അബ്ദാ 'പരിശുദ്ധവരപ്രസാദ തൈലത്താൽ' രോഗിയെ ലേപനം ചെയ്യുന്നതായിക്കാണുന്നു[3]. രോഗികളുടെ മേൽ കൈ വച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനുള്ള പുരോഹിതന്റെ കടമയെപ്പറ്റിപ്പറഞ്ഞിട്ട് അതിനുള്ള ക്രമവും അസ്സമാനി നൽകുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ പൊന്തിഫിക്കലിൽ നിന്നെടുത്ത ആ ടെക്സ്റ്റിൽ ലേപനത്തെപ്പറ്റി ഒന്നുമില്ല തന്നെ[4]. നെസ്റ്റോറിയർ രക്തസാക്ഷികളുടെ കുഴിമാടങ്ങളിൽ നിന്നെടുത്ത മണ്ണ് വെള്ളവും എണ്ണയും ചേർത്തു കലക്കിയ 'ഹന്നാനാ' രോഗികൾക്കു നൽകിയിരുന്നു. ഇതുയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു തൈലലേപനം ചെയ്തിരുന്നതു കാണാത്തവരാണു രോഗീലേപനം ഇല്ലെന്നു പറയുന്നതെന്നു അനുമാനിക്കാമല്ലോ. 'രോഗികളുടെമേൽ കൈവച്ചു അവരെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള' വരം പുരോഹിത പട്ടത്തിനേറെയും മെത്രാൻ പട്ടത്തിനെറെയും രണ്ടാമത്തെ കൈവയ്പിൽ യാചിക്കുന്നതു തന്നെ ഈ ക്രമം പരിഗണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നുവെന്നതിനു മതിയായ തെളിവാണു. ചിലയിടങ്ങളിൽ തൈലം പൂശിയിരുന്നില്ലായിരിക്കാം. കൂടിക്കാഴ്ച നൽകിയിരുന്നതേയുള്ള. മറ്റു ചിലയിടങ്ങളിൽ എണ്ണ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നില്ലെന്നും വരാം. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഈ ക്രമം പല വിധത്തിൽ റോമൻസഭയിൽ നൽകിയിരുന്നുവെന്നതു ശ്രദ്ധാർഹമാണു[5].

2—Can 19, CHABOT P. 364

3—Patrologia Orientalis 13, P. 558

4—പുരാതനമായ ആരാധനക്രമരേഖകളിൽ അപ്പസ്തോലിക് കോൺസ്റ്റിട്യൂഷനൊഴികെ ഒരു രേഖയും രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്താനുള്ള വരത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നില്ല. കൽദായറീത്തിലില്ലാതെ മറ്റു പൗരസ്ത്യ റീത്തുകളിലൊന്നിലും ഗ്രന്ഥപ്പട്ട ദാനക്രമത്തിൽ രോഗീലേപനത്തെപ്പറ്റി ഒരു സൂചനയില്ല. 'മനുഷ്യർക്ക് എല്ലാ നന്മയും' ചെയ്യാനുള്ള പൊതുവായ കടമയേപ്പറ്റിയുള്ള പരാമർശനമേ അവിടെയുള്ള.

5—സീറോ മലബാർ ആരാധനക്രമം നൂറ്റാണ്ടുകളിലൂടെ—36—ാം വാല്യം.

ഇൻഡ്യയിൽ, തോമാശ്ലീഹായുടെ കബറിടത്തിൽ നിന്നെടുത്ത മണ്ണ് വെള്ളത്തിൽ കലക്കി രോഗികൾക്കു കുടിക്കാൻ നൽകിയിരുന്നെന്നും അതു രോഗശമനമുണ്ടാക്കിയിരുന്നെന്നും മാർക്കോ പോളോയുടെ ദുക് സാക്ഷിവിവരണമുണ്ട്[6]. ഈ ക്രൂശായെപ്പറ്റി ഇൻഡ്യാക്കാർക്കറിവില്ലെന്നും അതിനുപകരം രോഗികളെ ആശീർവ്വദിച്ചിരുന്നതേയുള്ളുവെന്നും 'ഇൻഡ്യാക്കാരൻ ജോസഫ്' (1501) പറയുന്നു[7]. കൽദായക്കാർ ഇപ്രകാരം രക്തസാക്ഷികളുടെ കബറിടങ്ങളിലെ മണ്ണ് എണ്ണയിൽ കലക്കി രോഗികളെ 'അടയാളപ്പെടുത്തിയതായി' രേഖകളുണ്ട്[8]. ഇതിനവർ 'തോമാശ്ലീഹായുടെ അനുഗ്രഹം' (തൈലൂസേ മാർതോമ) എന്നാണ് പറഞ്ഞിരുന്നതു്. വിശുദ്ധ തൈലങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ ജോർജ്ജ് അർബേൽ മാമ്മോദീസാസ്സും സ്ഥൈര്യലേപനത്തിനുമുള്ള തൈലം കൂടാതെ അനുഗ്രഹത്തിന്റെ തൈലം (തൈലൂസ) എന്നു കൂടി പറയുന്നതു് രോഗിലേപനത്തെ മനസ്സിൽ കണ്ടുകൊണ്ടാണെന്നു വിചാരിക്കാം. ഈ ക്രൂശാ സിറിയൻ സഭയിൽ പ്രായേണ ഉപയോഗത്തിലില്ലായിരുന്നു. അതിന്റെ കാരണം, ഇതു പരികർമ്മം ചെയ്യാൻ ഏഴു വൈദികർ വേണമെന്ന നിബന്ധനയും സ്വകാര്യപ്രാർത്ഥനകളിൽ ഇത്തരം കർമ്മങ്ങളും അനുഷ്ഠിക്കുന്നതിനുള്ള അസൗകര്യവുമായിരുന്നിരിക്കണമെന്നു പറയുന്നവരില്ലാതില്ല[9].

ഭവനത്തിൽ നടത്തുന്നു

ആദിമസഭയിൽ, വെഞ്ചരിച്ച തൈലം ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ വിശ്വാസികൾതന്നെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു് രോഗിയെ ലേപനം ചെയ്യുകയോ അതു കലക്കിയ പാനീയം നൽകുകയോ ചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. മിക്കപ്പോഴും പുരോഹിതന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നടത്തിയിരുന്ന ചട

6—M. Polo, II Millione, Milan 1965, P.312

7—Mansi 35, 1271

8—De Vries, Sacramenten the Cologie Nestor. P. 282.

9—Denzinger, Ritus Orientalium I, P. 184.

ങ്ങായിരുന്നു ഇതു്. ബന്ധുക്കളും മിത്രങ്ങളും അതിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ബൈസൻറയിൻ റീത്തിലും മറ്റും ഈ ചടങ്ങിനൊരുക്കമായി ദീർഘമായ ജാഗരണജപം നടത്താറുണ്ടു് ഈ കൂദാശയുടെ സാമൂഹ്യവശം വ്യക്തമാക്കാനതകുന്നതാണു് ഈ രീതി.

തൈലാശീർവ്വാദം

പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ തൈലം ആശീർവ്വദിയ്ക്കുന്നതു് ശുശ്രൂഷയ്ക്കുമദ്ധ്യേ രോഗിയുടെ ഭവനത്തിൽവച്ചു തന്നെയാണു്. പുരോഹിതൻ തന്നെയാണിതു ചെയ്യുന്നതെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. റോമൻ റീത്തിൽ പെസഹാ വ്യാഴാഴ്ച മെത്രാനാണു് ആശീർവ്വാദകർമ്മം ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിലും ആദിമനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ അപ്രകാരമായിരുന്നില്ല. ആണ്ടിലൊരിക്കൽ മാത്രം എന്ന നിഷ്ഠയില്ലായിരുന്നു. വിശ്വാസികൾ എണ്ണ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ കർബാനയ്ക്കിടക്കു അതു വെഞ്ചരിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നു. മെത്രാനുമാത്രമല്ല വൈദികർക്കും തൈലം ആശീർവ്വദിക്കാമായിരുന്നു. (റോമൻ റീത്തിൽ ഇപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കുന്ന ക്രമം സാരാംശത്തിൽ 6-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ നടപ്പിലിരുന്നതു തന്നെയാണു്. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഹിപ്പോളിറ്റസിന്റെ അപ്പസ്തോലിക പാരമ്പര്യവുമാണു്.)

വിഷാദാത്മകമല്ല

വിഷാദകലുഷിതമായ ഒരു അന്തരീക്ഷമല്ല രോഗീലേപനത്തിൽ ദർശിക്കുക. പാപങ്ങളുടെ മോചനവും സ്വർഗ്ഗഭോഗ്യത്തിലുള്ള ആനന്ദവുമാണു് പ്രാർത്ഥനകളിൽ മുന്തിനിൽക്കുന്ന ആശയങ്ങൾ. മൂലത്തിൽ ഒരു പ്രാരംഭഗാനമുണ്ടു് ഈ കൂദാശ പരികർമ്മം ചെയ്യുവാൻ പുരോഹിതന്മാരെ ഭരമേല്പിച്ചതും ഇതുവഴി പാപമോചനം സിദ്ധിക്കുന്നതും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവാൻ അർഹരായിത്തീരുന്നതും അതിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. പരി. കന്യകയുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം ദൃഢമായ വിശ്വാസത്തോടെ തേടുന്നതും

അതിൽ കാണാം. എല്ലാ പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിലും, മ റെല്ലാ ക്രമങ്ങളിലുമെന്നപോലെ, രോഗീലേപനത്തിനും ഗാനങ്ങളും ഉപയോഗിക്കാറുണ്ട്. ലളിതമായ രീതിയിൽ ആലപിക്കുമെന്നേയുള്ള. പോരെങ്കിൽ ഗാനങ്ങളും ആരാധനക്രമത്തിന്റെ ഒരവശ്യഘടകവുമാണല്ലോ. ഗാനം രോഗീലേപനത്തിനു ഉപയോഗിക്കുന്നതു് പലർക്കും രസിക്കുകയില്ല എന്ന കാരണത്താൽ ഇപ്പോഴത്തെ ക്രമത്തിൽ അതുപേക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു.

1968 ജൂണിൽ അഭിപ്രായത്തിനു സമർപ്പിച്ച ടെക്സ്റ്റിലെ ഗാനം താഴെച്ചേർക്കുന്നു:

സർവേശ്വരനാം ജഗദീശൻ
സഭയിലെ ദിവ്യപുരോഹിതരെ
ഭരമേൽപിച്ച പാവനമാം
അനുതാപത്തിൻ ദിവ്യവരം
നിത്യഭിഷഗ്വരനീശോതൻ
നിർമ്മലശിഷ്യരെയനവരതം
മുറിവുകൾകാണിച്ചൗഷധമാം
അനുതാപത്തെ നകർന്നിടുവിൻ
കരുണാനിധിയാം താതാ നിൻ
കനിവേറും തിരു സന്നിധിയിൽ
വന്നണയുന്നൊരു പാപികളം തൻ
പ്രാർത്ഥനകേട്ടു കനിഞ്ഞിടണേ.
സ്നേഹസഹായ നികേതനമാം
നിൻഭവനാങ്കണ വേദികയിൽ
അനവരതം സ്തുതിപാടട്ടെ
അനുദിനമെത്തും ധൂർത്തസുതർ.
നന്മനിറഞ്ഞൊരു കന്യകേ നിൻ
അന്തികമണയും പീഡിതരെ
മോചിതരാക്കി അയയ്ക്കണമെ
ആശ്രയമരുളി നയിക്കണമേ,
നിത്യനിതാന്തപ്രകീർത്തിതനാം
ദൈവികസുതനുടെ കൃപയാലെ
പാപപ്പൊറുതി ലഭിച്ചിടുവാൻ
പ്രാർത്ഥിക്കണമേ കന്യകാംബേ.

പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ശേഷം ചേർത്തിരിക്കുന്ന 'കർത്താവേ, കോപത്തോടെ എന്നെ ശകാരിക്കരുതേ' എന്നു

തുടങ്ങുന്ന 6-ാം സങ്കീർത്തനം അനുതാപ കീർത്തനമാണു്. മാനസിക വിഷമതകൊണ്ടും ശാരീരിക വേദനകൊണ്ടും വിഷമിക്കുന്ന ആരാധകന്റെ നിലവിളിയാണതു്. ശത്രുടെയിത്തിൽനിന്നു് രക്ഷപെടുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയം മാത്രമാണന്നത്രെ വിവക്ഷ: 'കർത്താവേ, അങ്ങു് എത്രത്തോളം വൈകും.'

പാപമോചകം

രോഗികളെ തൈലംപൂശി അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ പറയുന്ന വി. യാക്കോബിന്റെ ലേഖന ഭാഗവും (5:10–15) രോഗശാന്തിയും പാപവിമോചനവും ബന്ധപ്പെടുത്തി കർത്താവു് തളർവാതരോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തിയ രംഗവും (ലൂക്കോ 5:17–26) വായിക്കുന്നു. ഇതു് ലേപനസമയത്തു ചൊല്ലുന്ന മൊഴികളുടെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നുണ്ടു്. 'ആത്മികവും ശാരീരികവുമായ ആരോഗ്യം ലഭിക്കുവാനായി ഈ തൈലംകൊണ്ടു് (പേരു്) ദൈവമാ ചെയ്യപ്പെടുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു....'

രോഗിയുടെ നെറ്റിയിൽ പൂശിക്കൊണ്ടാണു് ഇതു ചൊല്ലുക. പഴയക്രമത്തിൽ (ലത്തീൻ ക്രമത്തിലും) ലേപനകർമ്മം മുഴുവൻ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ സാധിക്കാത്ത അസാധാരണ അവസരങ്ങളിൽ മാത്രമേ തലയിൽ പൂശിയിരുന്നുള്ള. ബുദ്ധിശക്തിയുടെയും, ചിന്താശക്തിയുടെയും, ആസ്ഥാനമെന്ന നിലയിൽ തല പൂശുന്നതു തികച്ചും അർത്ഥവത്താണു്. ഇക്കാരണത്താലാണു് 'നെറ്റി പൂശണമെന്നും മറ്റവയവങ്ങളിൽ പൂശാമെന്നും' മൂലത്തിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോഴത്തെ ടെക്സ്റ്റിൽ മറ്റവയവങ്ങളും പൂശുമ്പോഴും ചൊല്ലേണ്ട മൊഴികളും ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. 'ഈ കണ്ണുകൊണ്ടുവഴി ചെയ്തിട്ടുള്ള പാപങ്ങളെല്ലാം ദൈവം നിന്നോടു ക്ഷമിക്കട്ടെ....' എന്നിങ്ങനെ.

സ്വർഗ്ഗോന്മുഖം

പുരോഹിതന്മാരുടെ നെറ്റിയൊഴികെ മറ്റവയവങ്ങളും പൂശുമ്പോഴും ചൊല്ലുന്നതിനു പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥന

കയും ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. പൗരോഹിത്യ ശുശ്രൂഷകളുടെ നിർവ്വഹണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുത്തിയാണു് അതു ക്രമവത്ക്കരിച്ചിട്ടുള്ളതു്. 'ദേവാലയത്തിൽ അങ്ങയുടെ മഹത്വം ദർശിക്കുകയും ജനങ്ങളുടെ മേൽ അങ്ങു വർഷിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കു സാക്ഷിനിലയ്ക്കുകയും ചെയ്യുവയാണു് ഈ കണ്ണുകൾ എന്നു് ഓർക്കണമേ....അങ്ങയുടെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും അങ്ങയുടെ കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കുകയും ചെയ്യുവയാണു് ഈ അധരങ്ങൾ....' ഞായറാഴ്ചകളിലും തിരുന്നാളുകളിലും കുർബാന സ്വീകരണത്തിനു ശേഷം ആലപിക്കുന്ന കൃതജ്ഞതാഗാന (ഞങ്ങളുടെ കർത്താവേ, വിശുദ്ധ കുർബാന സ്വീകരിച്ച ഞങ്ങളുടെ കൈകളെ....)ത്തിൽ നിന്നാണു് ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൈതന്യം ആർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അവിടെ വിശ്വാസിയുടെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു. ഇവിടെ അതു് വൈദികനെപ്പറ്റി പറയുന്നു.

തുടർന്നു് രോഗിക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുകയും രോഗം ശമിപ്പിക്കുകയും പാപം മോചിക്കുകയും ചെയ്ത കർത്താവിനോടു് പ്രത്യാശാപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

സമാപനപ്രാർത്ഥനയിൽ പാപവിമോചനത്തിനുള്ള ആശംസയും ക്ലേശങ്ങൾ സഹിക്കുവാനുള്ള സാന്ത്വനവാക്കുകളും വിശുദ്ധരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥതയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. മരണസമയത്തു നല്ലതിനുള്ള ആശീർവ്വാദമോ മരണസമയത്തു ചൊല്ലാവുന്ന പ്രാർത്ഥനകളോ ക്രമാശകളിൽ ഇല്ല. അഭിപ്രായത്തിനു സമർപ്പിച്ച ടൈപ്പ്സ്ക്രിപ്റ്റിൽ കൊടുത്തിരുന്ന പ്രാർത്ഥന താഴെച്ചേർക്കുന്നു:

പിതാവായ ദൈവമേ, 'അനന്തമായ നന്മയാൽ അങ്ങു സൃഷ്ടിച്ച ഈ ആളിനെ കാരുണ്യപൂർവ്വം കടാക്ഷിക്കണമെ. ഞങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി മനുഷ്യസ്വഭാവം സ്വീകരിച്ച പുത്രനായ ദൈവമേ, അങ്ങേ തിരുരക്തം ചിന്തി രക്ഷിച്ച ഈ ആളിനെ കാത്തുകൊള്ളണമെ. ദിവ്യമായ കാരുണ്യത്താൽ മനുഷ്യനെ അങ്ങേ ആലയമാക്കിയ പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവമേ, ഈ അന്ത്യനിമിഷത്തിൽ ഈ ആളെ കൈവെടിയരുതേ.

കർത്താവേ, ക്രൂശുകൊണ്ട് വഴി ഈ ആളെ പരിപോഷിപ്പിച്ച തിരുസഭ ഈ ആത്മാക്കൾവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. നിത്യസൗഭാഗ്യത്തിനു വേണ്ടി, നിന്റെ തിരുസഭയുടെ അംഗമാക്കിയ ഈ ആളെ കർത്താവേ സ്വീകരിക്കണമേ.

പിതാവായ ദൈവമേ. കുരിശിൽ നിനക്കു ബലിയർപ്പിച്ച തിരുസുതനെ ഓർത്തു" ഈ ആളുടെ ക്ലേശങ്ങളും സ്നേഹബലിയായി സ്വീകരിക്കണമേ.

കുരിശിൻചുവട്ടിൽനിന്നു് സ്വപുത്രന്റെ സഹനത്തെ നിത്യ പിതാവിനു സമർപ്പിച്ച പരിശുദ്ധ കന്യകേ. വ്യാകുലമാതാവേ, മരണവേദനയനുഭവിക്കുന്ന ഈ ആളെ സഹായിക്കേണമേ. വി. യൗസേപ്പേ, ഈ ഇടവകയുടെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ വിശുദ്ധ....വിശുദ്ധ.... (ആളിന്റെ നാമകാരണൻ) പരിശുദ്ധ മാലാഖാമാരേ. നിങ്ങളുടെ പ്രത്യേക സംരക്ഷണത്തിനായി ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ആളെ ഈ അന്ത്യനിമിഷത്തിൽ സഹായിക്കാൻ വരേണമേ.

തിരുസഭയുടെ അംഗമായി നിരവധി അനുഗ്രഹങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗസൗഭാഗ്യത്തിനവകാശിയാവുകയും ചെയ്ത സഹോദരാ (സഹോദരീ) സമാധാനത്തിൽ പോകുക. ഞങ്ങളേവരുടേയും പ്രാർത്ഥന നിന്നെ അനുഗമിക്കും.

നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ കൃപാവരവും സകല വിശുദ്ധരുടെ യോഗ്യതകളും നിനക്കു സമൃദ്ധിയായി ലഭിക്കട്ടെ.

ഇപ്പോഴും എപ്പോഴും എന്നേയ്ക്കും.

ആമ്മേൻ.

അദ്ധ്യായം പതിമൂന്ന്

വിവാഹം

'ഇന്നു മുതൽ മരണം വരെ സന്തോഷത്തിലും ദുഃഖത്തിലും സമ്പത്തിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും ആരോഗ്യത്തിലും അനാരോഗ്യത്തിലും പരസ്പരസ്നേഹത്തോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടെ ഏകമനസ്സായി ജീവിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് ഞങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ഈ വാഗ്ദാനം പരിശുദ്ധമായ ഈ നിമിഷത്തിൽ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥം സാക്ഷിയാക്കി ദൈവത്തിനു ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു.'

X X X X X

റോമിൽ

പുരാതന റോമാക്കാരുടെ ഇടയിൽ വിവാഹനിശ്ചയസമയത്തു് വരൻ വധുവിനു് ഒരു മോതിരം നൽകുന്ന പതിവുണ്ടായിരുന്നു. വിവാഹത്തിനു് രണ്ടുകൂട്ടരും (കുടുംബനാഥന്മാർ) സമ്മതിക്കണം. വിവാഹകർമ്മം നടത്താൻ പത്തു പേരുടെ സാക്ഷ്യമാണു വേണ്ടതു്. ജൂപിറ്റർ ദേവനു് അർപ്പിക്കുന്ന 'കേക്കി'ൽനിന്നു് വധുവും വരനും ഭക്ഷിച്ചു് അവരുടെ ഐക്യത്തെ ദ്യോതിപ്പിച്ചിരുന്നത്രെ. ഭാര്യയ്ക്കു് മന്ത്രകോടി നൽകുകയും വധൂവരന്മാരെ മുടി അണിയിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇതിൽ മന്ത്രകോടി അണിയിക്കൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചടങ്ങായിരുന്നു. ഈ ചടങ്ങു് റോമൻസഭയിലെ വിവാഹകർമ്മത്തെ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

യഹൂദ വിവാഹം

പൗരസ്ത്യസഭകളിലെ വിവാഹകർമ്മങ്ങളെല്ലാം തന്നെ യഹൂദ വിവാഹകർമ്മവുമായി വളരെ ബന്ധപ്പെട്ടവ

യാണു്. വിവാഹവാശാനം സ്ത്രീയുടെ പിതാവിന്റെയോ, രക്ഷകത്താവിന്റെയോ സമ്മതത്തെ ആശ്രയിച്ചിരി ക്കുന്നു. സ്ത്രീക്കു് ഒരു തുകകൂടി (സ്ത്രീധനം) നൽകുന്ന പതി വുണ്ടു്.

വിവാഹദിവസത്തെ വിരുന്നും വരന്റെ വീട്ടിലേ യ്ക്കുള്ള വരവേൽപ്പും വളരെ ആഘോഷപൂർവ്വം നടത്തുന്നു. ഇരുവരേയും ഒരു മേൽക്കെട്ടി (Canopy) യുടെ കീഴിൽ ഇരുത്തുന്നു. പുരോഹിതൻ കാസായിലെ വീഞ്ഞു് ആശീർവദിച്ചു കുടിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നു; വധുവിനെ മോതിരം അണിയിക്കുന്നു. വിവാഹക്കരാർ വായിച്ചു കഴിഞ്ഞു് ഒരു കാസാകൂടി ആശീർവദിച്ചു കുടിപ്പിക്കുന്നു; ഒരു കാലത്തു് ഇരുവരേയും മുടിയണിയിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ആദിമസഭയിൽ

ആദിമസഭ പേഗൻ ജനതയുടെ വിവാഹച്ചടങ്ങുകളെ സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും അതിനു ക്രിസ്തീയമായ രൂപം നല്കാതിരുന്നില്ല. 'സഭയിൽ ആഘോഷിക്കുന്ന സന്തോഷപ്രദ മായ ചടങ്ങായി അതു കരുതപ്പെട്ടു. വി. ബലി അർപ്പിച്ചു് അതിനു മകുടം ചാർത്തുകയും ചെയ്തു' എന്നിങ്ങനെ തെർത്തുല്യൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു് (PL 1415). നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമൻസഭയിൽ മന്ത്രകോടിയണിയിക്കൽ, വി. കുർബാന, പ്രത്യേകാശീർവാദം എന്നിവ വിവാഹ കർമ്മങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 'വിശ്വാസികളെ മെത്രാന്റെ അംഗീകാരത്തോടെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നു' വെന്നു് അന്ത്യോക്യയിലെ വി. ഇഗ്നേഷ്യസു് പ്രസ്താവി ക്കുന്നു (PG. 5,723).

വധു ധരിക്കുന്ന മന്ത്രകോടിയെപ്പറ്റി വി. അബ്രോ സും (PL. 16. 984) വധൂവരന്മാർ വലതുകരങ്ങളും ഗ്രഹി ക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വി. ഗ്രിഗറി നസിയാൻസനും പ്രതി പാദിക്കുന്നതിൽനിന്നു് (PG. 37, 315) ഈ ചടങ്ങുകളുടെ പൗരാണികത്വം മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

പൗരസ്ത്യരുടെയിടയിൽ

നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ റോമൻസഭ അന്നു സാധാരണമായിരുന്ന റോമൻ വിവാഹരീതികളും സ്വീകരിച്ചു. പൗരസ്ത്യസഭകളും പൊതുവെ യഹൂദാചാരങ്ങളുടെ സ്വാധീനത്തിൽ വിവാഹകർമ്മം തയ്യാറാക്കി. മലബാർ ക്രിസ്ത്യാനികളും ഹൈന്ദവരീതികളും സ്വീകരിക്കാൻ മടിച്ചില്ല. മന്ത്രകോടി കൊടുക്കുന്നതിനു് റോമാക്കാർ പ്രാധാന്യം നൽകിയതോടെ വിവാഹത്തിനു് അവർ Naphia (Nubere=മൂടുക, വസ്ത്രം അണിയുക) എന്നു പേരിട്ടു. ഗ്രീക്കുകാർ കിരീടമണിയിക്കൽ പ്രധാനഘടകമാക്കിയതുകൊണ്ടു് Stephanoma (കിരീടമണിയുക) എന്നും ഹൈന്ദവരീതിയിലുള്ള താലികെട്ടു സ്വീകരിച്ച മാത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെയിടയിൽ വിവാഹത്തിനു് 'കെട്ടുകല്യാണം' എന്നും പേരുണ്ടായി. ഇതു വളരെ ശ്രദ്ധാർഹമാണു്.

'ഒത്തുകല്യാണത്തിനു്' (വിവാഹവാഗ്ദാനം) മോതിരം നൽകുക സാധാരണമായിരുന്നു–ഇതു് യഹൂദാചാരമാണെന്നു് മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഒരു കാലത്തു് അമ്മേനിയൻറീത്തിൽ പുരോഹിതൻ വധുവിനു് ഒരു കുരിശുകൂടി നൽകാറുണ്ടായിരുന്നു.

പ്രധാനപ്പെട്ട ചടങ്ങായി കരുതിയിരുന്ന കിരീടധാരണത്തെപ്പറ്റി വി. ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം (4–ാം നൂറ്റാണ്ടു്) പറയുകയാണു്. 'ദമ്പതികളും മുടി ചൂടുന്നു, അതു് വിജയത്തിന്റെ അടയാളാണു്. വിവാഹമാകുന്ന തുറമുഖത്തെത്തു് അവർ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞു. ജഡികാസക്തി അവരെ അധീനരാക്കിയില്ല. അവർ വിജയിച്ചു.' ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതാണു് കിരീടധാരണം. (PG. 62, 546). അന്ത്യോക്യൻ റീത്തിൽ ഈ വിജയം സൂചിപ്പിക്കുന്നതു നോക്കുക: 'കർത്താവു് നിന്നെ നീതിയിൻകിരീടം ധരിപ്പിക്കുകയും അക്ഷയമായ അലങ്കാരങ്ങളാൽ അണിയിക്കുകയും ശത്രുവിന്റെ സകല ശക്തികളുംകുമെതിരായി അജയ്യമായ ആയുധം ധരിപ്പിക്കയും ചെയ്യട്ടെ. മണവാളനെ മുടി

ധരിപ്പിക്കുമ്പോഴും ചൊല്ലുന്ന പ്രാർത്ഥന. മലങ്കര റീത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ കിരീടമണിയിക്കുന്നില്ല. പുരോഹിതൻ കുരിശിന്റെ മാല വലത്തുകൈയിൽ മുറുക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് വധുവിന്റെയും വരന്റെയും ശിരസ്സിന്മേൽ 'ശ്ലീബാ ആഘോഷിക്കു'ന്നേയുള്ള. കിരീടം വയ്ക്കുന്ന മട്ടിൽ ശ്ലീബാ തലയ്ക്കു ചുറ്റിച്ചു് തലയിൽ വയ്ക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ചെയ്തശേഷം കഴുത്തിൽ മാല വിടത്തിയിട്ടു് കുരിശു ധരിപ്പിക്കുന്നതേയുള്ള. എത്യോപ്യൻ റീത്തിൽ കിരീടധാരണം കുർബാനയ്ക്കിടയ്ക്കാണു്. അമ്മേനിയൻ റീത്തിൽ കുർബാനയ്ക്കു മുമ്പും.

കാസാ വെഞ്ചരിച്ചു നൽകുന്നതു്

ഇതു് ഒരു യഹൂദാചാരമാണെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞല്ലോ: കൽദായറീത്തിൽ ഇപ്പോഴും ചെയ്യുന്നതുപോലെ ബിസന്റൈൻ റീത്തുകാരും വിവാഹകർമ്മത്തിനിടയ്ക്കു് വീഞ്ഞു് വെഞ്ചരിച്ചു് ഒരേ കാസയിൽനിന്നു് വധൂവരന്മാരെ കുടിപ്പിക്കാറുണ്ടു്. ഒരുപക്ഷേ, വിവാഹത്തോടു ചേർത്തു് കുർബാന ചൊല്ലാതിരുന്ന അവസരത്തിൽ, നേരത്തെ കൂദാശ ചെയ്ത സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന തിരുശ്ശരീരരക്തങ്ങളും നൽകിയിരുന്നതാവണം. ആ ചടങ്ങു് ശ്ലൂഷ്ക്കമായിത്തീർന്നതിന്റെ ഫലമായിരിക്കാമിതു്, ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വീഞ്ഞു കുടിച്ചശേഷം പാനപാത്രം ഉടച്ചുകളയാറുണ്ടു്. വിവാഹത്തിന്റെ മാധുര്യം നശിക്കാതെ വരനും വധുവിനും മാത്രമേ അവകാശമുള്ളുവെന്നും ആ പാത്രത്തിൽനിന്നു് മറ്റാരും കുടിക്കരുതു് എന്നും കാണിക്കാനാവാം ഇപ്രകാരം ചെയ്തിരുന്നതു്.

പ്രബോധനപരം

പൗരസ്ത്യസകേളിലെ വിവാഹക്രമങ്ങളും വളരെ അർത്ഥസമ്പുഷ്ടവും പ്രബോധനപരവുമാണു്. വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ഇതിലും മെച്ചപ്പെട്ട ദൈവശാസ്ത്രം ഒരിടത്തും കാണുകയില്ല. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം

സഭയും മിശിഹായുമായുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലാണെന്ന സിദ്ധാന്തം ഭംഗിയായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതു കാണുക:

'നിന്റെ വിശ്രുതസ്നേഹം നശിച്ചുപോകാത്ത വിധത്തിൽ നീ അനുഗ്രഹങ്ങളും നൽകുകയും പരിമളവാസന കൊണ്ടു് ദയയോടെ അതിനെ നിറയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. നിന്റെ ദൈവികൈശ്വര്യങ്ങളാൽകൊണ്ടു് കുറവുവരാതിരിക്കുമാറു് നീ അതിനെ ഐശ്വര്യപ്പെടുത്തി. മഹത്വവസ്ത്രം നീ അതിനെ ധരിപ്പിച്ചു് വെള്ളംകൊണ്ടും ആത്മാവുകൊണ്ടും അതിനു വിവാഹനിശ്ചയം നടത്തി. അതിനെ നിനക്കു വധുവാക്കിത്തീർക്കുകയും ശത്രുവിന്റെ തലയിൽ ശക്തിയോടെ ചവിട്ടുകയും ചെയ്തു. ജയകരമായ നിന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളും അതിനു മോതിരമായിട്ടു് വെടിപ്പോടെ നീ നൽകി. അതിനെ നീ സന്തോഷിപ്പിച്ചു് നിന്റെ യോഗ്യതയേറിയ പ്രകാശത്താൽ മഹിമയോടെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ദൈവികമായി നീ അതിനു നൽകിയ നൽവരത്താൽ നിന്റെകൂടെ അതിനെ വസിപ്പിച്ചു. പരിശുദ്ധശ്ലീഹന്മാർ മൂലം ക്രമമായി അതിനു നീ പുണ്ണ്യത നൽകുകയും ചെയ്തു. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ സന്തോഷം മോതിരത്താൽ പൂർത്തിയാക്കപ്പെടുകയും വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നവരുടെ ആനന്ദം മോതിരത്തിൽകൂടി ഏകീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചവൻ നീയാകുന്നു.' (അന്ത്യോക്യൻ റീത്തു്).

പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ ക്രമത്തിൽ വധുവിനെ മുടിയും മന്ത്രകോടിയും അണിയിക്കുമ്പോഴും ആലപിക്കുന്ന ഗാനത്തിൽ തന്റെ മണവാട്ടിക്കു വേണ്ടി ജീവൻ ഹോമിച്ച ക്രിസ്തുവിനേയും അതുമൂലം ധന്യയായ സഭയേയും ചിത്രീകരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണു്:

മിശിഹാ തൻ വധുവേ
രാജകുമാരിയേ
ഞ്ഞൂളകീർത്തന വീചികളാൽ
മംഗളമോതുക മണവാട്ടീ

ഉന്നതനാഥൻ നിന്നെ
തൻ വധുവാക്കി ഉയർത്തി
പരിശുദ്ധം.....നിജ രക്തം
മണവാട്ടിക്കായ് ഏകിയവൻ
പാവന വധുവിന്നായ്
ശോണിതമേകിയവൻ
അരുണനെ വെല്ലുന്നക്ഷയമാം
അംബരമവളെയുടുപ്പിച്ചു
നിസ്തുലശോഭയിൽ മീന്നും
രത്നകിരീടം ചാർത്തി
നിൻ ശിരസ്സിൽ....കന്യകയേ
നിർമ്മല റാണി, പരിശുദ്ധേ.

കൽദായറീത്തിൽ

പൗരസ്ത്യ സീറിയൻ സഭയിൽ നിലവിലിരിക്കുന്ന വിവാഹക്രമം ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന പാത്രിയർക്കാ ഈശോയാബ് ക്രമപ്പെടുത്തിയതാണ്. പില്ക്കാലങ്ങളിൽ കുറെ ഗാനാംങ്ങൾ (ഓനീസാകൾ) കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയുണ്ടായി. വിവാഹക്രമത്തിലിപ്പോൾ ആശയസമ്പുഷ്ടങ്ങളായ പല ഓനീസാകളുണ്ട്.

കൽദായക്രമത്തിലെ വിവാഹത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചടങ്ങുകളാണ് മുടിയണിയിക്കൽ, കാസായും, മോതിരവും കൈമാറ്റം വെഞ്ചരിക്കുന്ന ക്രമം എന്നിവ. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ ഒരേ കാസായിൽ നിന്നു പാനം ചെയ്യണമെന്നു കാണിക്കാൻ വീഞ്ഞു ആശീർവ്വദിച്ചതു കാസായിൽനിന്നു അവരെ കുടിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

ഗൃഹത്തിലെ ചടങ്ങുകൾ

കൽദായ വിവാഹകർമ്മത്തിന്റെ അവസാനം ഇപ്രകാരം കാണുന്നു: 'ആഹ്ലാദത്തോടും ആരവത്തോടും കൂടി ദമ്പതികൾ വധുവിന്റെ ഗൃഹത്തിലേയ്ക്കു ആനയിക്കപ്പെടുന്നു.' വീട്ടിലുള്ളവർ അവരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്യ സ്വീക

രിക്കുവാൻ പടിവാതിലുൽ ചെല്ലുന്നു. സുഭിക്ഷതയുടെയും ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും അടയാളമാണു് മുന്തിരിങ്ങാ. മറ്റു പഴങ്ങളും ധാന്യം നാണയങ്ങളും ഇവ അവരുടെ മുമ്പിൽ വിടരുന്നു. (Raus A Lemalriagl dams les Eglisce Q'orient, Page 141).

കിടക്കമുറി ആശീർവ്വദിക്കുന്നു

വിവാഹശേഷം വധൂവരന്മാരുടെ കിടക്ക ആശീർവ്വദിക്കയെന്നതു് പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ റീത്തിലും റോമൻ റീത്തിലുമുള്ള കർമ്മമാണു്. ദൈവാലയത്തിലെ തിരുക്കർമ്മവും കുടുംബജീവിതവും തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന ശൃംഖലയാണിതെന്നു പറയാം. ലത്തീൻ റീത്തിൽ (Benecli--cho Thalamsl) എന്ന തലക്കെട്ടിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ആശീർവ്വാദം ഒരിക്കൽ ഇതിനായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതാണു്. വിവാഹത്തിനുശേഷം പോഗൻ രീതിയനുസരിച്ചു് ഭവനങ്ങളിൽ ലൈംഗികാസക്തിയുളവാക്കുന്ന ഗാനങ്ങളും ആരവങ്ങളും സാധാരണമായിരുന്നു. അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് സഭ നടപ്പിലാക്കിയതാണിതു്.

കൽദായറീത്തിലെ ആശീർവ്വാദ പ്രാർത്ഥന ഇപ്രകാരമാണു്:

'പൂർവ്വികപിതാക്കന്മാരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും അവരെ ഉയർത്തി ശ്രേഷ്ഠരാക്കുകയും, ലോകത്തിൽ അവരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു്, വർദ്ധിപ്പിച്ചു പെരുകുകയും അവരുടെ വിവാഹത്തിന്റെ നിർമ്മലശയ്യയെ വാഴ്ത്തുകയും അവരെ പുത്രന്റെ അവകാശത്തിനും സ്നേഹവാത്സല്യങ്ങൾക്കും അവകാശികളാക്കുകയും ചെയ്തവനായ ദൈവം, തന്റെ ദാസരുടെ ഈ ശയ്യയെ വാഴ്ത്തുമാറാകട്ടെ. ഇവർ സ്നേഹത്തിലും, ഐക്യത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്കയും അവരുടെ മക്കളെ അലംകൃതരാക്കുകയും യോഗ്യരാക്കുകയും ചെയ്യുമാറാകട്ടെ....' (കിഴക്കിന്റെ സുറിയാനിസഭയുടെ വിവാഹകർമ്മം, തൃശ്ശൂർ, 1960).

പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട മലയാളക്രമം

മലയാളത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്ന ക്രമത്തിൽ മുടിയണിയിക്കുന്നില്ല. കാസാ വെഞ്ചരിച്ചു നൽകുന്നുമില്ല. അതുപോലെ തന്നെ മോതിരത്തിന്റെ ആശീർവ്വാദവും ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കയാണു്. കഴിഞ്ഞ തലമുറവരെ നമ്മുടെ സഭയിൽ കുടുംബനാഥരാകാനുള്ളവർക്കു് ഉചിതമെന്ന നിലയിൽ മുടിയണിയിക്കൽ ഒരു പ്രത്യേക ചടങ്ങായി നീക്കിവച്ചിരുന്നതാണു്". അതു പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായം 1968 ജൂൺ മാസത്തിൽ അയച്ചിരുന്ന പ്രശ്നാവലിയിൽ ആരഞ്ഞിരുന്നു.

കാസാ വെഞ്ചരിച്ചു നൽകുന്നതു് റോമിൽനിന്നു ലഭിച്ച ടൈപ്പ്സ്ക്രിപ്റ്റിൽത്തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. വിവാഹകുർബാനയ്ക്കു് വധുവിനും വരനും കാസായിൽ നിന്നു് തിരുരക്തം പാനം ചെയ്യാമെന്നു് കുർബാനയെപ്പറ്റിയുള്ള നിബന്ധനകളിൽ (1958 തയ്യാറാക്കിയ Ordo) പറഞ്ഞിരുന്നു. ഒരേ കാസായിൽ നിന്നു് തിരുരക്തം കുടിക്കുന്നതിലധികമായ ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതീകമില്ലല്ലോ. ഇതിൽ നിന്നും വീണ്ടും ആശീർവ്വദിച്ചു നൽകുന്ന രീതി ഉപേക്ഷിച്ചതിന്റെ കാരണം വ്യക്തമാണല്ലോ. വിവാഹകുർബാനയിൽ കാസായിൽ നിന്നു് തിരുരക്തം കുടിപ്പിക്കുന്ന രീതി നടപ്പിലാക്കുന്നതു് തികച്ചും ശ്ലാഘനീയമാണു്. ലത്തീൻ സഭയിലെ ചില രൂപതകളിൽ-ഇൻഡ്യയിൽത്തന്നെയും-ഇതു് സർവ്വസാധാരണമായിട്ടുണ്ടു്.

മുഖ്യഘടകങ്ങളെപ്പറ്റി

വിവാഹക്രമത്തിനു് ദൈവവചനശ്രുശ്രൂഷയുടെ ഘടനയാണുള്ളതു്. ഈ ക്രമം കുർബാനയോടു ചേർന്നോ അല്ലാതെയോ നടത്താവുന്നതാണു്. കുർബാനയുണ്ടെങ്കിൽ

അതിന്റെ ആദ്യഭാഗമായി ഈ ശ്രുശ്രൂഷ വരുന്നു. പ്രാരംഭത്തിലെ കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നു....'സ്വർഗ്ഗീയ വരങ്ങളാൽ ഈ വധൂവരന്മാരെ സമ്പന്നരാക്കുകയും അങ്ങയുടെ കല്പനകളും പാലിച്ചു് മാതൃകാപരമായിജീവിക്കുവാൻ ഇവരെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യണമെ'. യഹൂദന്മാരുടെ വിവാഹകർമ്മത്തിന്റെ പ്രാരംഭപ്രാർത്ഥനയിലും ഇതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെപ്പറ്റി പറയുന്നുണ്ടു്: '....അങ്ങു് ദിവ്യമായ കല്പനകളാൽ ഞങ്ങളെ വിശുദ്ധീകരിച്ചു. നിഷിദ്ധമായ വിവാഹങ്ങളെപ്പറ്റി അങ്ങു ഞങ്ങൾക്കു കല്പന നല്കി' ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നമ്മുടെ ക്രമത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അർത്ഥം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്.

തുടർന്നു ചൊല്ലുന്ന നാല്പത്തിഅഞ്ചാമത്തെ സങ്കീർത്തനം പല റീത്തുകളും സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. രാജാവിനും രാജ്ഞിക്കും വിവാഹമംഗളം ആശംസിക്കാനായി വിരചിക്കപ്പെട്ടതാണു് 'എന്റെ പുത്രീ, ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുക' എന്നാരംഭിക്കുന്ന ഈ സങ്കീർത്തനം. ബാഹ്യാലങ്കാരങ്ങളും ആന്തരിക അഴകും അതിൽ പ്രശംസിക്കുന്നു.

ക്രിസ്തു സാക്ഷി

പുരാതനകാലത്തു മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികളും വിവാഹവാശാനം നടത്തിയിരുന്നതു് ദൈവാലയത്തിലെ കെടാവിളക്കിനു കീഴെവച്ചായിരുന്നു. ഹിന്ദുക്കൾ അഗ്നിസാക്ഷിയായി വിവാഹകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാറുണ്ടല്ലോ.

വേദപുസ്തകവും ആരാധനക്രമവും ലോകത്തിന്റെ ദീപമായ ക്രിസ്തുവിനെ ഉദിച്ചുയരുന്ന സൂര്യനായും ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമായും കാണുന്നു. ദമ്പതികളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവനും നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ഉടമ്പടിയ്ക്കു് ക്രിസ്തു സാക്ഷിയാണെന്നും, ക്രിസ്തുവിലാണു് ഈ സംയോഗം നടക്കുന്നതെന്നും കാണിക്കുവാൻ വിവാഹകർമ്മത്തിനിടയ്ക്കു് നിലവിളക്കോ മെഴുകുതിരിയോ കത്തിക്കുന്നുണ്ടു്. 'ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ പ്രകാശമാകുന്നു....' എന്നാണല്ലോ

അപ്പോഴും പുരോഹിതൻ ചൊല്ലുന്നതു്. ഈ സമയം വിളക്കു കൊളുത്തുന്നതിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമാണെന്നു് കരുതട്ടെ. മരണമാകുന്ന അന്ധകാരത്തെ ജയിച്ചു് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ക്രിസ്തുവാണു് ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം എന്നു കാണിക്കുവാൻ പോരുന്നതാണു് ആ സമയത്തു ചൊല്ലുന്ന 'സകലത്തിന്റെയും നാഥാ' എന്ന സ്തുതിഗീതം. (വിശദീകരണത്തിനു്: കുർബാന ഒരു പഠനം 1, 145-150 വശങ്ങൾ)

വായനകൾ

അർമ്മേനിയൻ റീത്തിൽ വിവാഹത്തോടനുബന്ധിച്ചുള്ള കർമ്മങ്ങൾക്കെല്ലാം കൂടി പതിനേഴു വായനകളുണ്ടു്. പല റീത്തുകൾക്കും മിക്കവാറും ഒരേ വായനകളാണു്. പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട ക്രമത്തിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്ന ലേഖനവും (അപ്പൊ 5,22-20) സുവിശേഷവും (മത്തായി 19, 3-6) നോക്കുക. സഭയും ക്രിസ്തുവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ സ്ഥാപിതമാണു് വിവാഹബന്ധമെന്നു് ലേഖനത്തിലും അതു് അവിഭാജ്യമാണെന്നു് സുവിശേഷത്തിലും സ്പഷ്ടമായി പറയുന്നു.

മനസ്സമ്മതം

റോമിൽനിന്നു നൽകിയ രണ്ടു ഫോർമുലകളും കൂട്ടിച്ചേർത്തു് രൂപപ്പെടുത്തിയതാണു് ഈ ഭാഗം. മിശിഹായുടെ നിയമത്തിലധിഷ്ഠിതമായ തിരുസഭയുടെ നടപടിയനുസരിച്ചാണോ വിവാഹത്തിനൊരുങ്ങുന്നതു് എന്ന ചോദ്യത്തിലുൾപ്പെടുന്നതാണു് ആദ്യഭാഗം. രണ്ടാമത്തേതു്. വിവാഹം സ്വതന്ത്രമനസ്സോടും പൂർണ്ണസമ്മതത്തോടും കൂടിയാണോ എന്നാണു്. മൂലത്തിൽ 'പൂർണ്ണമായ സമ്മത'ത്തിനുപകരം 'പൂർണ്ണമായ ഹൃദയം' എന്നു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. മറ്റാരും 'കരസ്ഥ'മാക്കാത്ത ഹൃദയം എന്നുസാരം. മനസ്സാകുന്നോ എന്നല്ല ചോദ്യം; ഇന്നയാളെ (ഭർത്താവായി) സ്വീകരിക്കുന്നോ എന്നാണു്. 'മനസ്സാണു്, പിന്നെ

കല്ല്യാണം കഴിച്ചുകൊള്ളാം' എന്ന ധ്വനി ഉണ്ടാകാതിരിക്കാൻ ഇപ്പോഴത്തന്നെ സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കയാണു്. കാനൻ നിയമമനുസരിച്ചു് വിവാഹത്തിനു് രണ്ടു സാക്ഷികളും വേണമെന്നുണ്ടു്. സാക്ഷികളോടു് 'നിങ്ങളും ഇതിനു സാക്ഷികളാണല്ലോ എന്നു ചോദിക്കുന്നു. പുരോഹിതൽ നൽകുന്ന ആശീർവാദം സാധുതയെ സ്പർശിക്കുന്നതാണെന്നു് കാനൻ നിയമങ്ങളും അനുശാസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹാ നിങ്ങളെ വിവാഹത്താൽ ഒന്നിപ്പിക്കട്ടെ' എന്നാണു് മൂലത്തിലെ ആശീർവ്വാദമൊഴികളും. ഇപ്പോഴത്തെ ക്രമത്തിൽ അതു് അല്പം കൂടി സമ്പുഷ്ടമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

മന്ത്രകോടിയും മുടിയും

വിവാഹകർമ്മത്തിൽ ഇവയുടെ ഉപയോഗത്തെപ്പറ്റി മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. പൗരസ്ത്യ സിറിയൻ ക്രമമനുസരിച്ചു് വിവാഹകർമ്മത്തിനു മുൻപു് അന്നോ, തലേദിവസമോ പള്ളിയിൽവച്ചോ വധൂവരന്മാരുടെ ഭവനത്തിൽവച്ചോ ഇവ ആശീർവദിക്കുന്നു. പ്രായോഗികവശങ്ങളും പരിഗണിച്ചു് ഈ ചടങ്ങുകളും വിവാഹകർമ്മത്തിൽത്തന്നെ പെടുത്താമെന്നു് തീരുമാനിച്ചു. മുടിയണിയിക്കൽ പൗരസ്ത്യർക്കെല്ലാം പൊതുചടങ്ങാണു്. വധൂവരന്മാരെ കുടുംബനായകരായി വാഴിക്കുന്ന ഈ ചടങ്ങു് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അടുത്തകാലംവരെ നടപ്പിലിരുന്നതുമാണു്. എങ്കിലും പലരുടെയും അഭിപ്രായമാദരിച്ചു്, ഭൂരിപക്ഷ പിന്തുണയോടെ ലിറർജി കമ്മീഷൻ ഈ ചടങ്ങു് തള്ളിക്കളഞ്ഞു.

റോമാക്കാർക്കും യഹൂദന്മാർക്കും ഹിന്ദുക്കൾക്കുമുണ്ടു്. വധുവിനെ മന്ത്രകോടിയണിയിക്കുന്ന പതിവു്. മിക്ക റീത്തുകളിലും പുരോഹിതനാണു് മന്ത്രകോടി നൽകുക. ഒന്നുകിൽ നേരിട്ടു വധുവിനു നൽകുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ വരനെ

ക്കൊണ്ട് കൊടുപ്പിക്കുന്നു(1) പല സ്ഥലങ്ങളിലും മന്ത്രകോടി വിവാഹാവസരത്തിൽ ആദ്ധ്യാത്മിക പുത്രിയായ വധുവിനു് പുരോഹിതൻ നൽകുന്ന സമ്മാനമായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നതത്രെ. അതിനാലാവണം പുരോഹിതൻ തന്നെ ഇതു നൽകുന്നതു്.

കൽദായ രീത്തിൽ മോതിരം വെഞ്ചരിക്കുന്നതിനും ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനകളുണ്ടു്: 'എന്റെ കർത്താവേ....ഈ മോതിരത്തെ അനുഗ്രഹിക്കണമേ. നിന്റെ കരുണയാൽ അതിനെ സ്വീകരിക്കുന്ന മണവാട്ടിയെ സന്തോഷിപ്പിക്കണമേ. മോതിരം മൂലം താമാറിന്റെ അടുക്കൽ യഹൂദായുടെ സത്യം കാണിച്ചതുപോലെയും....ഈ മോതിരമായിത്തീരുമാറാകണമേ. ഏതൊന്നിനാൽ വിശുദ്ധസഭ സ്വർഗ്ഗീയമണവാളനു് വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യപ്പെട്ടു് അവന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളും കൈക്കാണ്ടുവോ ആ മോതിരം ഇതാകുന്നു. വിശ്വാസിയും പിതാക്കന്മാരുടെ തലവനുമായ അബ്രാഹമിനു് സാറാ ഏതൊന്നിനാൽ വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യപ്പെട്ടുവോ, ആ മോതിരം ഇതാകുന്നു. വിശ്വസ്തദാസനായ ഏലിയാസർ മുഖാന്തിരം ഇസഹാക്കിനു് റബേക്ക ഏതൊന്നിനാൽ വിവാഹം നിശ്ചയം ചെയ്യപ്പെട്ടുവോ ആ മോതിരം ഇതാകുന്നു. ഇസ്രായേലെന്നു് മറുനാമമുള്ള യാക്കോബിനു് റാഹേൽ ഏതൊന്നിനാൽ വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്യപ്പെട്ടുവോ ആ മോതിരം ഇതാകുന്നു. താമാർവധത്തിൽ നിന്നു ഏതിനാൽ രക്ഷപെട്ടുമോ ആ മോതിരം ഇതാകുന്നു....'

കൽദായരീത്തിൽ കുരിശുവെഞ്ചരിച്ചു് കൊടുക്കാറുണ്ടു്. അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് മലബാറിൽ താലിയാണു്. രീത്തു പുനരുദ്ധാരണത്തിനു മുൻപു് ഇവിടെ ലത്തീൻ ക്രൂശാകൃതം സുറിയാനിയിൽ തർജ്ജമ ചെയ്തുപയോ

---

(1) മണവാട്ടി മുട്ടുകുത്തി പിറകോട്ടു ചാരിയിരിക്കുമ്പോഴും പുരോഹിതൻ അവളുടെ മടിയിലേക്കു് മന്ത്രകോടി ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു് കോട്ടയം ശ്രുതയിലെ പ്രത്യേകതയാണു്, മാറിടങ്ങളിൽ പുരോഹിതൻ അതു വരുനെ ഏൽപ്പിക്കുന്നു.

ഗീച്ചപ്പോഴും താലി വെഞ്ചരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന പ്രത്യേകം ചേർത്തിരുന്നു. ഹൈന്ദവരീതികളുടെ അനുരൂപണമാണു് താലിയെന്നു് പറഞ്ഞല്ലോ. താലിവെഞ്ചരിപ്പിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ, വിശുദ്ധ കുരിശു് ഐക്യത്തിന്റെ പ്രതീകമാണെന്നും ദമ്പതികളെ ബന്ധിക്കുന്ന ശൃംഖലയാണെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

പ്രതിജ്ഞ

വിവാഹത്തിന്റെ അവിഭാജ്യതയും ഐക്യദൃഢതയും മനസ്സിലാക്കി വധൂവരന്മാർ വേദപുസ്തകം തൊട്ടു് ഒരു സത്യപ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. 'ഇന്നു മുതൽ മരണം വരെ സന്തോഷത്തിലും ദുഃഖത്തിലും സമ്പത്തിലും ദാരിദ്ര്യത്തിലും ആരോഗ്യത്തിലും അനാരോഗ്യത്തിലും പരസ്പരസ്നേഹത്തോടും വിശ്വസ്തതയോടുംകൂടെ ഏകമനസ്സായി ജീവിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു ഞങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു'. ബിസൻറയിൻറീത്തുകാർ ഇത്തരമൊരു പ്രതിജ്ഞാവാചകം പൊല്ലുന്നുണ്ടു്. 1955-മുതൽ അമേരിക്കക്കാരും ന്യൂസിലൻഡു്, കാനഡ എന്നിവിടങ്ങളിലെ ലത്തീൻകാരും ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന ക്രമത്തിൽ ഇതുപോലൊരു പ്രതിജ്ഞ ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്. കൽദായറീത്തിൽ ഇപ്രകാരമൊരു ചടങ്ങില്ലെന്നതു് വാസ്തവമാണു്. എങ്കിലും അതിലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഈ ആശയം കാണുന്നുണ്ടു്. ഈ ആശയത്തിനു് വ്യക്തമായ രൂപം കൊടുത്തതാണു് നമ്മുടെ ക്രമത്തിലെ പ്രതിജ്ഞ.

കാറോസൂസയും ആശീർവ്വാദവും

കാറോസൂസായിൽ സ്വർഗ്ഗീയമണവാളനായ ക്രിസ്തുവിനെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വധൂവരന്മാരുടെ ദാമ്പത്യജീവിതത്തിനാവശ്യമായ അനുഗ്രഹങ്ങളും യാചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അവസാനമായി വരനെയും വധുവിനെയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ശിരസ്സിൽ കൈവച്ചനുഗ്രഹിക്കുവാൻ

പ്രാർത്ഥനകളുണ്ട്. മാർ അപ്രേം രചിച്ച ആശീർവ്വാദപ്രാർത്ഥനകളും മനോഹരമാണ്. ദൈർഘ്യമേറിയ അവയുടെ സംക്ഷിപ്തരൂപമേ ഇപ്പോഴത്തെ ക്രമത്തിലുള്ള ഇപ്പോഴത്തെ ആശീർവ്വാദം ദമ്പതിമാർക്കു പൊതുവായിട്ടുള്ളതാണ്.

തുടർന്നുവരുന്ന വിവാഹകുർബാനയ്ക്ക് പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകളുണ്ട്. വിവാഹമെന്ന ക്രമീകരണവും കുർബാനയും തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുവാൻ ഉപകരിക്കുന്നതിനാൽ ഒരിക്കലും ഈ പ്രാർത്ഥനകളും ഉപയോഗിക്കാൻ വിമുഖത കാണിക്കരുതു്.

വിവാഹകർമ്മം

മലങ്കരരീതിയിൽ

വിവാഹവാഗ്ദാനച്ചടങ്ങിൽവച്ച് മോതിരം വാഴ്ത്തുകയും പുരോഹിതൻ വരനേയും വധുവിനേയും അണിയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു: '....നിന്റെ വിവാഹനിശ്ചയത്തിനുള്ള ഈ മോതിരത്തോടുകൂടെ അവിടുത്തെ കൃപയും അനുഗ്രഹവും നിനക്കു ലഭിക്കുമാറാകട്ടെ...ഇസഹാക്കിന്റെയും റിബേക്കായുടെയും വിവാഹനിശ്ചയത്തെ സ്വർണ്ണാഭരണങ്ങളാൽ പൂർത്തിയാക്കിയതുപോലെ ഇവരേയും നീതിയാകുന്ന മോതിരങ്ങളും കൊണ്ടുള്ള അലങ്കാരങ്ങളേക്കാളും മഹിമയേറിയ വെടിപ്പിൽ മുദ്രകൊണ്ട് ഇവർ അലങ്കരിക്കപ്പെടട്ടെ.'

വിവാഹകർമ്മത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചടങ്ങാണ് കിരീടംവാഴ്ത്തൽ. അതിനു പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനകളും വായനകളും (അപ്പൊ 5; മത്തായി. 19) ഉണ്ട്. കിരീടത്തിനു പകരം മലങ്കരക്കാർ കുരിശും മാലയും ചൂരുക്കിപ്പിടിച്ച് കിരീടമെന്ന ഭാവേന അണിയിക്കുന്നുവെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. തുടർന്ന് ഇരുവരെയും കുരിശും മാലയും ധരിപ്പിക്കുന്നു. മണവാട്ടിയുടെ കഴുത്തിൽ താലികെട്ടുമ്പോഴും പാടുന്ന ഗാനമിതാണ്.

ശ്ലോകം താൻ—സ്ലീബാ
വിജയക്കൊടിതാ—ൻ സ്ലീബാ
നമ്മെ രക്ഷി—ച്ചിടും
സ്ലീബായിൽ പുകഴ—ത്തനാം.

കാമ്മികൻ മന്ത്രകോടി വരനെ ഏല്പിക്കുന്നു. വരൻ അതു നിവർത്തുന്നു. വധുവിന്റെ ശിരസ്സിൽ ധരിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീടുള്ള അനുഗ്രഹാശംസ വളരെ മനോഹരമാണു്. ദൈവം പൂർവ്വപിതാക്കന്മാരെയും അവർ തന്റെ സന്താനങ്ങളേയും അനുഗ്രഹിച്ചതനുസ്മരിക്കുന്നു. ഇസ്രായേലിന്റെ മണവാളനായ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം ദമ്പതികൾക്കു ആശംസിക്കുന്നതു് ഇപ്രകാരമാണു്: മെസ്രേനിൽനിന്നു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോന്ന മണവാട്ടിയോടു് ഉടമ്പടി ചെയ്യാനായി സീനായ്മലയിൽ ഇറങ്ങിവന്ന മഹോന്നതൻ നിങ്ങളെയും അനുഗ്രഹിക്കുമാറാകട്ടെ'.

സമാപനാശീർവാദത്തിനിടയ്ക്കു്, 'ഇതാ ഈ സമയം മുതൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ പരസ്പരം ഭരമേല്പിക്കുന്നുവെന്നു'' പറഞ്ഞു ദമ്പതികളുടെ കരങ്ങൾ പരസ്പരം പിടിപ്പിക്കുന്നു. കാമ്മികൻ തുടരുന്നു: എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ ദൈവം മദ്ധ്യസ്ഥനായിരിക്കട്ടെ. നിയമവിരുദ്ധമായി നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന സകലത്തിലും ഞാൻ നിരപരാധിയായിരിക്കും. തുടർന്നു ദമ്പതികൾക്കുവേണ്ടി വിശ്വസ്തന്മാരുടെ മാദ്ധ്യസ്ഥം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ചടങ്ങിൽ സംബന്ധിക്കുന്ന വിശ്വാസികളെ വിവാഹജീവിതത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വം അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണു് അവസാനിക്കുക:.... 'വിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ ഭാര്യയോടുള്ള ബന്ധം എങ്ങനെയായിരിക്കണമെന്നു നല്ലവണ്ണം ശ്രദ്ധിപ്പിൻ. അവൻ നഗ്നനായിരുന്നാലും അവൾക്കു ധരിപ്പാൻ നൽകണം. തന്റെ പ്രാണനേപ്പോലെ അവൾ അവനോടു വർത്തിക്കണം. അവൻ വിശന്നിരുന്നാലും അവൾക്കു ഭക്ഷണം നൽകണം. അവളും ന്യായമായപ്രകാരം അവന്റെ പരിചരണം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവളാകുന്നു'.

അനുബന്ധം

നമ്മുടെ പ്രത്യേകതകൾ

വിവാഹത്തോടനുബന്ധിച്ച് ഗൃഹത്തിലും ദൈവാലയത്തിലുമായി നടത്തിവന്ന പല ആചാരങ്ങളുമുണ്ട്. അവയിൽ പലതും ഇന്നു കോട്ടയം രൂപതയിൽ മാത്രമേ നിലവിലുള്ള എങ്കിലും വിവാഹകർമ്മാനന്തരശേഷം ആലപിക്കുന്ന 'ബദമറിയം' എന്ന കീർത്തനം, കൈപിടിത്തം, ഇല്ലപ്പണം എന്നിങ്ങനെ ചില ഘടകങ്ങളൊഴിച്ചുള്ളവയെല്ലാം മാർത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പൊതുവായിരുന്നു. അവയെപ്പറ്റി 'മലയാളത്തെ സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പുരാതനപാട്ടുകൾ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പി. യു. ലൂക്കോസ് വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉപയോഗരാഹിത്യം മൂലം പലരും വിസ്മരിച്ചുപോയ ഈ ചടങ്ങുകളുടെ സംക്ഷിപ്തരൂപം ഇവിടെ ചേർക്കട്ടെ.

വിവാഹത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചു തീരുമാനമെടുക്കേണ്ടതു് സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിൽവച്ചായിരിക്കണം. സ്ത്രീക്കു നൽകേണ്ട സ്ത്രീധനം, ആഭരണം എന്നിവയാണു് ഈ അവസരത്തിലെ പ്രധാന ആലോചനാവിഷയങ്ങൾ.

ഒത്തുകല്യാണം

പള്ളിയിൽവച്ചു് ഒത്തുകല്യാണത്തിനു കൈപിടിപ്പിക്കുന്നതു് സ്ത്രീയുടേയും പുരുഷന്റേയും പിതൃവഴിയിൽ ഏറ്റവും അടുത്ത ആളുകളായിരിക്കണമെന്നാണു് പഴയ നടപടി. അന്നത്തെ കല്യാണസദ്യയിൽ വധുവിന്റെ അമ്മാവനാണു് വിളമ്പുകാരൻ.

കെട്ടുകല്യാണം; മൈലാഞ്ചി ഇടീൽ

കെട്ടുകല്യാണത്തിന്റെ തലേദിവസം രാത്രിയിൽ വധൂഗൃഹത്തിൽവച്ചു നടത്തപ്പെടുന്ന ചടങ്ങാണു് മൈലാഞ്ചി ഇടീൽ. പന്തലിന്റെ മദ്ധ്യേ വെള്ളത്തുണികൊണ്ടു

പൊതിഞ്ഞ ഒരു പീഠം (പാവാട) സ്ഥാപിച്ച് അതി
ന്മേൽ വസ്ത്രാഭരണവിഭൂഷിതയായ വധുവിനെഇരുത്തുന്നു.
സമീപത്തായി മറ്റു സ്ത്രീകളും ഇരുപ്പുറപ്പിക്കുന്നു. വധു
വിന്റെ വല്യമ്മ പീഠത്തിനു മുമ്പിലിട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു
നാല്ക്കാലി (കൊരണ്ടി)യിൽ വന്നിരിക്കുമ്പോഴേക്കും ഒരു താല
ത്തിൽ അരച്ചുവച്ചിട്ടുള്ള മൈലാഞ്ചിയുമായി വധുവിന്റെ
സഹോദരി കടന്നുവന്നു് താലം പെണ്ണിന്റെ മുമ്പിൽ
ഒരു പീഠത്തിൽ വയ്ക്കുന്നു. അപ്പോഴേക്കും വധുവിന്റെ സമീപ
ത്തിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളും 'മാത്തോമ്മൻ' എന്ന പാട്ടു പാടുന്നു.
അതിന്റെ പ്രാരംഭഭാഗം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കുന്നു:

'മാത്തോമ്മൻ നന്മയാലെ നന്നു തുടങ്ങുന്നു
നന്നായ് വരേണമേയിന്നു്
ഉത്തമനായ മിശിഹാ തിരുവുള്ളം
ഉന്മെയെഴുന്നള്ളുകവേണം'....

'മാത്തോമ്മൻ' എന്ന പാട്ടു് അവസാനിച്ചാലുടൻ
മൈലാഞ്ചിപ്പാട്ടു് ആരംഭിക്കയായി. വല്യമ്മ അപ്പോഴേ
വധുവിന്റെ ഉള്ളംകൈയ്യിൽ മൈലാഞ്ചി പൂശി കൈകളും
രണ്ടും യോജിപ്പിക്കുന്നു. എന്നിട്ടു് വധുവിന്റെ നഖങ്ങ
ളിലും മൈലാഞ്ചി പൂശുന്നു.

പാട്ടുകളും അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്കും വധുവിന്റെ കൈ
കളും കഴുകി വെടിപ്പാക്കുന്നു. ഉടനെ വധുവിന്റെ സഹോ
ദരി 'ഇരുപ്പാട്ടു്' എന്നൊരു പലഹാരം വധുവിന്റെ
മുമ്പിലുള്ള പീഠത്തിൽ വയ്ക്കുന്നു. അപ്പോഴേക്കും വധുവിന്റെ
പിതൃഭഗിനിയിലുള്ള ഒരാൾ മുമ്പോട്ടുവന്നു് സ്വന്തം കൈകളും
ശുചിയാക്കുന്നു. അയാൾ വധുവിന്റെ വായിലും വെള്ളം
ഒഴിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. എന്നിട്ടു് അയാൾ ജനങ്ങളുടെ നേരെ
തിരിഞ്ഞു് 'ഇരുപ്പാട്ടു് കൊടുക്കട്ടെ' എന്നു മൂന്നു പ്രാവ
ശ്യം ചോദിച്ചു് അനുവാദം വാങ്ങിക്കുന്നു. സദസ്യരുടെ
അനുവാദം ലഭിച്ചാലുടനെ പാത്രത്തിലിരിക്കുന്ന വെൺ
പാൽച്ചോറിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തു ശർക്കരയിട്ടു തിരുമ്മി
മൂന്നു പ്രാവശ്യം വധുവിനു കൊടുക്കുന്നു. അനന്തരം സ്വന്തം
കൈ കഴുകി ശുചിയാക്കുകയും വധുവിന്റെ വാ വെടിപ്പാ

ക്കാൻ വൈള്ളം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെശേഷം വധുവിന്റെ സഹോദരി വധുവിനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. അതോടെ ചടങ്ങുകളവസാനിക്കുന്നു.

അന്തംചാർത്തു്

മൈലാഞ്ചി ഇടീൽപോലെ വരന്റെ വീട്ടിൽ വിവാഹത്തിന്റെ തലേ ദിവസം നടത്തുന്ന ചടങ്ങാണു് അന്തംചാർത്തൽ. ആചാരവിധിയനുസരിച്ചു് വരന്റെ മുഖം ആദ്യമായി ക്ഷൗരം ചെയ്യുന്നതാണു് ഈ ചടങ്ങു്. മൈലാഞ്ചി ഇടീൽചടങ്ങിലേപ്പോലെ ഒരു പീഠം പന്തലിൽ സജ്ജീകരിക്കുന്നു. അതിന്റെ സമീപം ഒരു കോലുവിളക്കും കത്തിച്ചു വയ്ക്കുന്നു. അനന്തരം വരനെ തന്റെ അളിയൻ അതിന്മേൽ ഇരുത്തുന്നു. അന്തംചാർത്തൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പു് ക്ഷുരകൻ, 'പതിനേഴു് പരിഷമേൽ മാളോരോടു ചോദിക്കുന്നു., അന്തം ചാർത്താൻ കയറിയിരിക്കട്ടെ' എന്നു പന്തലിലിരിക്കുന്നവരോടു മൂന്നു പ്രാവശ്യം സാദരം ചോദിക്കുന്നു. ചേരമാൻപെരുമാളിൽനിന്നു് സൂറിയാനിക്കാക്കു് പതിനേഴു് പരിഷ (ജാതി) മേൽ ലഭിച്ച സ്ഥാനത്തെയാണു് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുക. സഭയുടെ അനുവാദം ലഭിച്ചാൽ ക്ഷുരകൻ അന്തംചാർത്തു് തുടങ്ങും. അനന്തരം സ്നാനത്തിനുള്ള സാധനങ്ങളും വരന്റെ മുമ്പിൽ എത്തിക്കുന്നു. അനുവാദം സദസ്സിനോടു ചോദിച്ചു വാങ്ങിയശേഷം ക്ഷുരകൻ വരനെ എണ്ണ തേപ്പിക്കുന്നു. അതു കഴിഞ്ഞാലുടൻ വരൻ പല്ലു തേച്ചു നാവു വടിച്ചു വെള്ളംകൊണ്ടു വായു് ശുദ്ധി ചെയ്യുന്നു അനന്തരം വരനെ തന്റെ അളിയൻ കുളിസ്ഥലത്തേക്കു് കൊണ്ടുപോകുന്നു. കുളിയെല്ലാം കഴിഞ്ഞു് വരനെ സഭാമദ്ധ്യത്തിലുള്ള പീഠത്തിൽ ഇരുത്തുന്നു. അപ്പോഴും 'ഇഛപ്പാടു്' പലഹാരം വരന്റെ സഹോദരി ഒരു പീഠത്തിൽ കൊണ്ടുവയ്ക്കുന്നു. ഈ സമയം പെറുക്കന്റെ പിതൃവഴിയിലുള്ള ഒരാൾ മുമ്പോട്ടുവന്നു് 'ഇഛപ്പാടു് നൽകട്ടെ' എന്നു് സഭയോടു് മൂന്നുപ്രാവശ്യം അനുവാദം ചോദിക്കുന്നു. അനുവാദം ലഭിച്ചാലുടനെ പാത്രത്തിലിരിക്കുന്ന വെൺപാൽചോറു്

നൽകുന്നു. ഈ ചടങ്ങ് അവസാനിക്കുമ്പോഴേക്കും വരന്റെ അളിയൻ വരനെ പുരുഷന്മാരുടെ കൂടെ കൊണ്ടുപോകുന്നു.

കല്യാണം പള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നതിനു മുമ്പ്

കല്യാണദിവസം രാവിലെ പന്തലിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു കത്തിച്ച നിലവിളക്ക് തൂക്കിയിടുന്നു. അനന്തരം വരനെ പന്തലിന്റെ മദ്ധ്യത്തിലിട്ടിരിക്കുന്ന കസേരയിലോ. കട്ടിലിലോ ഇരുത്തുന്നു. വരൻ ഗുരുവിനു ദക്ഷിണ നൽകി അനുഗ്രഹം വാങ്ങിക്കുന്നു. പിന്നീട് ഒരു ചെറിയ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം വരൻ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കും മറ്റു പ്രായം ചെന്നവർക്കും ('ഈശോമിശിഹായ്ക്കു സ്തുതി' എന്നു പറഞ്ഞു) വന്ദനം നൽകി പള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുന്നു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ വരൻ പള്ളിയിലേക്ക് പുറപ്പെടുമ്പോഴേക്കും ഒരു സ്ത്രീ ഒരു കോലുവിളക്കും കത്തിച്ചു പിടിച്ചു എതിരെ വരുന്ന ആചാരവും നിലവിലുണ്ട്.

കല്യാണം പള്ളിയിൽ

വരൻ വരുന്നതിനുമുമ്പ് വധു പള്ളിയിൽ എത്തിയാൽ പള്ളിക്കുള്ളിൽ കയറാൻ പാടില്ലെന്നാണു ആചാരവിധി. കല്യാണാനന്തരം വധുവരന്മാർ വൈദികനു താംബൂലാദികളും കാഴ്ച കൊടുത്തു അനുഗ്രഹം വാങ്ങിക്കണം. പള്ളിയുടെ ഭണ്ഡാരത്തിൽ എന്തെങ്കിലും കാഴ്ചയിടുവാനും അവർ മറക്കരുതു. പള്ളിയിൽനിന്നു വിവാഹം ആഘോഷമായി പുറപ്പെടുന്നതിനു മുൻപു മൂന്നു പ്രാവശ്യം 'നട' വിളിച്ചിരിക്കണം. വധുവിന്റെ അമ്മാവനാണു ഈ ഘോഷയാത്രയിൽ പള്ളിക്കുട എടുക്കുവാനുള്ള അവകാശം.

പന്തലിലെ ഒരുക്കം

ആദ്യമായി വധുവരന്മാർക്കായി പന്തലിൽ ഒരു പൊങ്ങിയപീഠം സജ്ജീകരിക്കുന്നു. അതിന്മേൽ ആദ്യം ഒരു കമ്പിളിയോ കരിമ്പടമോ വിരിക്കുന്നു. മുകളിൽ ഒരു വെള്ളവസ്ത്രവും. കമ്പിളിവസ്ത്രം ലോകജീവിത

ത്തിന്റെ പരുപരുത്ത വശത്തെയും വെള്ളവസ്ത്രം അതിനെ വിജയപൂർവ്വം തരണം ചെയ്താൽ ലഭിക്കുന്ന സനാതന സൗഭാഗ്യത്തേയും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പീഠത്തിന്റെ താഴെ ഒരു കിണ്ടിയും, വട്ടക്കോളാമ്പിയും ഒരു പാത്രത്തിൽ കുറെ നെല്ലും നീരും മറ്റൊരു പാത്രത്തിൽ പാലും പഴവും പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കി വച്ചിരിക്കും. മൂന്നുനാലു ചെറുകുട്ടികളിൽ വെറ്റിലയും, പാക്കും കരുതിവയ്ക്കുന്നു. പന്തലിന്റെ നാലു കോണുകളിലും ഓരോ ഓട്ടതിരിവിളക്കും കത്തിച്ചുവച്ചിരിക്കും. പന്തലിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു വലിയ നിലവിളക്കു പ്രത്യേകമായി സജ്ജീകരിക്കുന്നു.

കല്യതഴകൾ

'അച്ഛൻകല്യ' (അമ്മാവ്യനു നൽകാനുള്ള തുണി) 'അമ്മകല്യ', അമ്മൂമ്മകല്യ' എന്നിങ്ങനെ മൂന്നുതരം 'കല്യതഴകൾ' ചടങ്ങു് വിവാഹത്തിലുണ്ടു്. വധൂവരന്മാർ പീഠത്തിലിരിക്കുമ്പോഴും മണവാട്ടിയുടെ വീട്ടുകാർക്കു് നൽകേണ്ട 'അമ്മാൻകല്യ' വരന്റെ കൈയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നു. അപ്പോഴും വധുവിന്റെ അമ്മാവൻ 'കല്യ തഴകട്ടെ' എന്നു് ചോദിച്ചു് സദസ്സിന്റെ അനുവാദം വാങ്ങിച്ചതിനുശേഷം വരനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം തഴകുന്നു. അനന്തരം ആ കല്യ വാങ്ങിച്ചു് വധുവിന്റെ കൈയ്യിൽ കൊടുക്കുന്നു. അയാളും വധുവിനേയും മൂന്നു പ്രാവശ്യം തഴകിയശേഷം ആ കല്യ വധുവിന്റെ കൈയ്യിൽനിന്നു വാങ്ങിച്ചു് രംഗത്തുനിന്നും പോകുന്നു. ഇതുപോലെ തന്നെ വധുവിന്റെ അമ്മയും, വല്യമ്മയും 'അമ്മകല്യയും', അമ്മൂമ്മകല്യയും യഥാക്രമം വാങ്ങിക്കുന്നു. സദസ്സിന്റെ അനുവാദം ഇവർ ചോദിച്ചെന്നേയുള്ള.

പൊലിവു് ചടങ്ങു്

നാലു ദിവസം നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന കല്യാണം തീകളാഴ്ച ആരംഭിച്ചു് വ്യാഴാഴ്ച അവസാനിക്കുന്നു. വ്യാഴാഴ്ച എല്ലാവരും പിരിഞ്ഞുപോകുന്ന സമയത്തു് വരന്റെ ബന്ധു

ക്കും വരനും വധുവിന്റെ ബന്ധുക്കൾക്കും വധുവിനും ഒരു തുക സംഭാവന നൽകുന്നു. ഇതിനെ 'കൈനീട്ട'മെന്നും 'പൊലിവെ'ന്നും വിളിക്കുന്നു. വ്യാഴാഴ്ച വിളക്കുതൊടീൽ എന്ന ചടങ്ങിനുശേഷം വരനെയും വധുവിനെയും രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരുത്തുന്നു. തങ്ങളുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരും പിറകേ മറ്റു ബന്ധുക്കളും എട്ടു പണത്തിൽ കുറയാതെ വരന്റെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ വരനേയും, വധുവിന്റെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ വധുവിനേയും ഏല്പിക്കുന്നു. അവസാനം അവയെല്ലാം ഒരു തളികയിൽ ശേഖരിച്ചു കണക്കു കൂട്ടി ആകെ തുക പരസ്യമായി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അനന്തരം പണവും കണക്കും വധുവിന്റെയും വരന്റെയും പിതാക്കന്മാരെ ഏല്പിക്കുന്നു. ഇതാണ് പൊലിവ് ചടങ്ങ്.

ഇല്ലപ്പണം

ഒരു സ്ത്രീയെ ഒരു താവഴി (ഇല്ലം) യിൽ നിന്നും മറെറാരു താവഴിയിലേക്കു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുക്കുമ്പോൾ വധു വരന്റെ താവഴിയിലായിത്തീരുന്നു. ഇതു വ്യക്തമാക്കുന്നതിനു വരന്റെ വീട്ടുകാർ വധുവിന്റെ വീട്ടുകാർക്കു നൽകുന്ന ധനത്തിനും ഇല്ലപ്പണം എന്നു പറയുന്നു. വിവാഹം അവസാനിച്ചു ബന്ധുക്കളെല്ലാം യാത്രപിരിഞ്ഞു പിരിഞ്ഞുമ്പോൾ വെറ്റ, പാക്കു, രണ്ടു നാലു പുകയില ഇവയെല്ലാം ഒന്നായി കെട്ടി ബന്ധുക്കളിൽ പ്രധാനിയെ ഏല്പിക്കുന്ന ഒരു ചടങ്ങുണ്ടു. ഈ അവസരത്തിലാണു വധുവിന്റെ വീട്ടുകാർ ഇല്ലപ്പണം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു. ഇങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന പണം വധുവിന്റെ വീട്ടുകാർ വധുവിനെ ഏല്പിക്കുന്നു. ആ പണം സാധുക്കൾക്കു ധർമ്മം നൽകുന്നതിനും, ദൈവാലയത്തിൽ നേർച്ചയിടുന്നതിനും വിനിയോഗിക്കണമെന്നാണു നിയമം.

അദ്ധ്യായം പതിനഞ്ച്

ക്രൈശകൾ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിൽ

വിശ്വാസസത്യങ്ങളും ക്രിസ്തീയ ജീവിതവും പരസ്പര ബന്ധമില്ലാത്ത രണ്ട് ഘടകങ്ങളായി കരുതപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരു ഭാഗത്തു വിശ്വാസസത്യങ്ങളും, മറുഭാഗത്തു് ധാർമ്മിക നിയമസംഹിത (Moral Code). ഒരുവശത്തു് ക്രൈശകളും, മറുവശത്തു് പ്രാർത്ഥനയും ആന്തരിക ജീവിതവും. ക്രൈശകളും എന്തിനു്? അവ എങ്ങനെ മനുഷ്യാത്മാവിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു? ഇവയൊന്നും ചിന്തിക്കാതെ തികച്ചും വ്യക്തിഗതമായ ആദ്ധ്യാത്മികത്വമാണു് വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നതു്. ആധുനികദൈവശാസ്ത്രം ഈ ചിന്താഗതിക്കു് ഒരു വ്യതിയാനം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടു്. എങ്കിലും ക്രൈശാനുഷ്ഠാനത്തിന്റെ അഗാധതലങ്ങളെ സ്പർശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാവതല്ല. ക്രൈശ പരികർമ്മം ചെയ്യപ്പെടുന്നതോടെ 'മാന്ത്രിക' ശക്തിയാലെന്നവണ്ണം യാന്ത്രികമായി ഫലം പുറപ്പെട്ടുകൊള്ളുമെന്ന മനോഭാവം പലരിലും രൂഢമൂലമായതു് ഇതിനു കാരണമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടാം. ആരാധകന്റെ വ്യക്തിപരമായ ഒരുക്കവും ജീവിതസാഹചര്യങ്ങളും ക്രൈശകളുടെഫലദായകത്വത്തെ ഒരു തരത്തിലും സ്പർശിക്കുന്നില്ലെന്നു വന്നാൽ! കുമ്പസാരത്തിൽ പശ്ചാത്താപം അവഗണിക്കപ്പെടുമ്പോഴും, വൈദികന്റെ ആശീർവാദം മാത്രം കാര്യമായി ഗണിക്കുന്നു. മനുഷ്യനെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നതു് ദൈവമാണു്. എങ്കിലും ആ പ്രക്രിയയ്ക്കു് വിധേയനാകുവാനുള്ള ആന്തരികഭാവം അയാളും പുലർത്തണം. അനുഗ്രഹപ്രവാഹത്തിന്റെ ഗതിയിൽ വിലങ്ങുതടികളും വലിച്ചിടാതിരുന്നാൽ മാത്രം പോരാ; പ്രവർത്തനം സുഗമമാക്കുകകൂടി വേണം.

വിശുദ്ധീകരണത്തിനു് — വരപ്രസാദലബ്ധിക്കു്, ദൈവത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തോടൊപ്പം മനുഷ്യന്റെ സഹ

കരണവും വേണമെന്നതു് ഒരനുരഞ്ജക ഫോർമുലയല്ല. വിശുദ്ധീകരണപദ്ധതിയിൽ ദൈവം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗമാണതു്. ദൈവികവും മാനുഷികവുമായവയെ പൊരുത്തപ്പെടുത്തുക. ദൈവം ലോകത്തിൽ വെറും അരൂപിയായിട്ടല്ല, മനുഷ്യനായിട്ടാണു് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്: ''വചനം മാംസമായി നമ്മുടെയിടയിൽ വസിച്ചു''. മനുഷ്യാത്മാവിനെ സമീപിക്കുവാൻ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള മാർഗ്ഗവുമിതാണു്. ഒരുകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്നവർ ക്രിസ്തുവിനെ നേരിൽക്കണ്ടു. പിന്നീടുള്ളവർ അവിടുത്തെ ദർശിക്കേണ്ടതു് ഭൗമികമായ രൂപങ്ങളിലൂടെയാണു്—കൂദാശകളിലൂടെ, പ്രതീകങ്ങളിലൂടെയാണു്. ഈ പ്രതീകങ്ങളിൽ വച്ചു് ദൈവം നമ്മെ കണ്ടുമുട്ടുന്നു. മനുഷ്യരെന്ന നിലയിൽ നാം അവിടുത്തെ അറിയണം. പ്രതീകങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ അതു് എളുപ്പമാകും.

ക്രിസ്തു നമ്മെ വിശുദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ നമ്മെയും നമ്മുടെ മനോഭാവത്തെയും കണക്കിലെടുക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ യാഥാർത്ഥ്യമത്രെ കൂദാശകളിൽ അടിസ്ഥിതമായ ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ ഉപോൽബലകമായിട്ടുള്ളതു്.

പ്രസാദവരത്തിനു സാമൂഹ്യമായ വശവുമുണ്ടു്. ശിരസ്സായ ക്രിസ്തുവിൽ മൗതിക ശരീരത്തെ മുഴുവൻ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയാണതു്. ഓരോ അംഗവും ആ വിശുദ്ധീകരണപദ്ധതിയിൽ ക്രിസ്തുവിനോടിടപെടുന്നു. ഇതു് പൂർണ്ണവും വ്യക്തിപരവുമാകണമെങ്കിൽ ആരാധകൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളോടു നേരെ തുറന്ന മനോഭാവം പുലർത്തണം.

ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ അന്യാദൃശ്യമായ മാർഗ്ഗദർശികളാണു് കൂദാശകൾ. ശിശുസഹജമായ നൈർമ്മല്യത്തോടെ സ്വർഗ്ഗാവകാശികളായ ദൈവമക്കളായിരിക്കുവാൻ മാമ്മോദീസാ നമ്മെ ഉൽബോധിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മെ ദൈവത്തിന്റെ കുടുംബത്തിലെ അംഗങ്ങളായി കണക്കാക്കുവാൻ അതു് ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അന

ന്തമായ കരുണയ്ക്ക് കൃതജ്ഞത പറയാനും ദൈവദാനങ്ങളിൽ സന്തുഷ്ടി പ്രദർശിപ്പിക്കുവാനും നമുക്കു കടമയുണ്ട്. നമ്മെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിനു സാക്ഷികളായി നിന്നു ലോകത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും പരസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണം പ്രാവർത്തികമാക്കുകയും ചെയ്യാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ "കല്പന ഹൃദയത്തിലെഴുതുക"യാണ് സ്ഥൈര്യലേപനം. ക്രിസ്തുവിന്റെ പാപപരിഹാരക്ഷമമായ പീഡാനുഭവം ഏറ്റുപറയുകയും അവിടുത്തെ വിധിയാളനായംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാ ദൈവികകാരുണ്യം നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുകയാണ് 'കമ്പസാരം'. സ്നേഹത്തിന്റെയും ഐക്യത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണ് കർബാന. ഓരോരുത്തനും സഭയോടുള്ള ബന്ധവും കടപ്പാടും വ്യക്തമാക്കുന്നതു് ആരാധനാസമൂഹത്തിലത്രെ. ബലിവേദിയിൽനിന്നു് ഐക്യത്തിലും സ്നേഹത്തിലും അധിഷ്ഠിതമായ ജീവിതത്തിനുള്ള പ്രേരണ സിദ്ധിക്കുന്നു. സമർപ്പണജീവിതത്തിന്റെയും സേവനസന്നദ്ധതയുടെയും പഠനക്കളരിയാണിതു്. വിദ്വേഷത്തിനും വൈരാഗ്യത്തിനും ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്നു് പുതിയനിയമത്തിലെ പൈസഹാവിരുന്നു കാണിക്കുന്നു. അനുഷ്ഠാനങ്ങളും പ്രവർത്തനങ്ങളും നൽകുന്ന ഉൽബോധനം ഇതല്ലാതൊന്നുമല്ല. ഇങ്ങനെ ക്ലാദാരകളുടെ പരികർമ്മം പ്രായോഗികജീവിതത്തിനു മാർഗ്ഗദർശകമായി ഭവിക്കുന്നു.

ആരാധനക്രമത്തിലെ തിരുക്കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തിനു പ്രേരണ നൽകുന്നുവെന്നു് പറഞ്ഞല്ലോ. ക്ലാദാശകളുടെ പൈതന്യം ക്രൈസ്തവജീവിതത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. ക്രൈസ്തവജീവിതത്തിനു വേണ്ട നിയമങ്ങളും ചൈതന്യവും അവ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു് പരസ്നേഹത്തിന്റെ പരമപ്രധാനമായ കല്പന തന്നെ എടുക്കുക. ഓരോ ക്ലാദാശയും ഈ മൗലികപ്രമാണം വിചിന്തനം ചെയ്യുകയും അതനുവർത്തിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. Sacramental Spirituality എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഫാദർ ഹേറിങ്ങ് ഈ ആശയം വിശദമാക്കുന്നുണ്ട് (Sheed and Ward N. Y. 1962).

മാമ്മോദീസായും പരസ്നേഹവും

മാമ്മോദീസായിലൂടെ നാം ദൈവപുത്രരായിത്തീരുകയാണല്ലോ. അതോടെ മറ്റുള്ളവർ നമുക്കു് ക്രിസ്തുവിൽ സഹോദരന്മാരുമാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം നമ്മിലുണ്ടു്. ആ സ്നേഹം നമ്മിൽ ആളിക്കത്തിക്കുന്നതു് പരിശുദ്ധാരൂപിയാണു്. ആ സ്നേഹംകൊണ്ടുതന്നെ നാം ക്രിസ്തുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു; നമ്മുടെ സഹോദരരേയും. ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഐക്യത്തിൽ നാം മറ്റുള്ളവരോടും ഐക്യപ്പെടുന്നു. മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുമ്പോഴാണു് നാം ക്രിസ്തുവിന്റെ മൗതികശരീരത്തിലെ സജീവാംഗങ്ങളാകുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് മാമ്മോദീസാവഴി ക്രിസ്തുവിനോടു ബന്ധപ്പെട്ടവരൊക്കെ സ്വസഹോദരരുമായി ഐക്യത്തിൽ വർത്തിക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ശിരസ്സായ മിശിഹായെ മാറോടണച്ചിട്ടു് അംഗങ്ങളെ മാത്രം സ്നേഹിക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല. അംഗങ്ങളെ സ്നേഹിക്കാതെ ശിരസ്സായ ക്രിസ്തുവിനെയോ പിതാവിനെ സ്നേഹിക്കാതെ പുത്രനെയോ മാത്രം സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു് തൃപ്തിപ്പെടാവുന്നതല്ല. പരിശുദ്ധത്രിത്വത്തിലെ സ്നേഹമാണു് മാമ്മോദീസാവഴി നമ്മിലേയ്ക്കു ചൊരിയുന്നതു്. മാമ്മോദീസാവഴി ആ സ്നേഹം സ്വീകരിച്ച നമുക്കു് പ്രതിസ്നേഹം നൽകാനും സഹോദരസ്നേഹം വഴി അതു പ്രദർശിപ്പിക്കാനും കടമയുണ്ടു്. സഹോദരന്റെ ശ്രേയസ്സിനെക്കുറിച്ചു സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണമായ ശ്രദ്ധയുണ്ടാകണം.

സ്ഥൈര്യലേപനവും പരസ്നേഹവും

മാമ്മോദീസായിൽ ലഭിച്ച ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമാണിവിടെ കാണുക. യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി ക്രിസ്തീയതത്ത്വങ്ങളും പ്രചരിപ്പിക്കാനായി താൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞ ദൈവസ്നേഹം മറ്റുള്ളവർക്കും അനുഭവവേദ്യമാക്കാൻ പരിശ്രമിക്കണം. അതു സഹോദരങ്ങളും അറിയാൻ ആഗ്രഹിക്കണം; അതിനു വേണ്ടതൊക്കെ ചെയ്യുകയും വേണം: "സ്നേഹം ക്ഷമയുള്ളതും ദയയുള്ളതുമാണു്; അതു് അസൂയപ്പെടുന്നില്ല; അതു് എല്ലാം സഹിക്കുന്നു. സർവ്വതും വിശ്വസിക്കുന്നു." (1 Cor. 13).

കുർബാനയും പരസ്നേഹവും

പരസ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെല്ലാം പ്രാവർത്തികമാക്കിയിരിക്കയാണു് വി. കുർബാനയിൽ. നമ്മെ പ്രതിയുള്ള സ്നേഹത്താൽ മരിച്ച കർത്താവിന്റെ ചുറ്റും സമ്മേളിക്കുകയാണു് നാം. സ്നേഹത്തിന്റെ സമ്മേളനമാണതു്. അവിടെ ദർശിക്കുന്നതും ശ്രവിക്കുന്നതും അനുഭവിക്കുന്നതും സ്നേഹമാണു്. സമൂഹത്തിന്റെ ഐക്യവും സ്നേഹവും വ്യക്തമാക്കുന്ന രീതിയിലാണു് പ്രാർത്ഥനകളും. തന്നെയുമല്ല, സ്നേഹമുള്ളവർക്കേ അതിൽ സന്നിഹിതരാകാൻ പാടൂ എന്ന ശാസനയുണ്ടതാനും. (കുർബാന ഒരു പഠനം P. 10: ധ്യാനം ആരാധനക്രമത്തിൽ P. 43–54) സമാധാനാശ്ലേഷം വഴി ക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ കല്പന(മത്താ. 5:23) അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നുമുണ്ടല്ലോ.

പാപമോചനവും പരസ്നേഹവും

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹാർദ്രമായ ക്ഷമയും കരുണ നിറഞ്ഞ പാപമോചനവും നാമിവിടെ ദർശിക്കുന്നു; അനുഭവിച്ചറിയുന്നു. "പിതാവേ, ഇവരോടു ക്ഷമിക്കണമേ" എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ച കർത്താവു തന്നെയാണു്, "ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങളും ക്ഷമിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ തെറ്റുകളും ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കണമേ" എന്നു പഠിപ്പിച്ചതു്. "കുറ്റംചെയ്ത സഹോദരനോടു് ഏഴല്ല എഴുപതു പ്രാവശ്യം ക്ഷമിക്കാൻ" അവിടുന്നു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു് (മത്താ: 18:21). പ്രമാണങ്ങളുടെയെല്ലാം സത്തയും പൂർത്തീകരണവും സ്നേഹമാണെങ്കിൽ സ്നേഹത്തിനെതിരായി ചെയ്ത പാപങ്ങളാണു് പ്രഥമമായി നമ്മുടെ പശ്ചാത്താപത്തിനു് വിഷയമാക്കേണ്ടതു്. എല്ലാ പാപത്തിനും സാമൂഹികമായൊരു വശമുണ്ടെന്നും മൗതികശരീരത്തെ അതു ശക്തിഹീനമാക്കുന്നുവെന്നും ഓർമ്മിക്കുക.

പൗരോഹിത്യവും പരസ്നേഹവും

കൃപാവരത്തിന്റെ ലോകത്തിലെ അത്ഭുതമാണു് പൗരോഹിത്യം. ദൈവത്തിൽനിന്നു സ്വീകരിച്ചു സ്നേഹം മറ്റു മനുഷ്യർക്കു പകർന്നുകൊടുക്കുകയാണു് പുരോഹിതൻ.

''ലോകത്തെ അതിയായി സ്നേഹിച്ചു'' പിതാവു് സ്വപുത്രനെ ലോകത്തിലേക്കയച്ചു ലോകത്തെ അതിയായി സ്നേഹിച്ച ക്രിസ്തു പുരോഹിതന്മാരെ തന്റെ കർമ്മം തുടരാനായി നിയോഗിച്ചു. പുരോഹിതൻ സ്വജനത്തെയും മെത്രാനെയും സ്നേഹിക്കണം; ജനം മെത്രാനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തുള്ള പുരോഹിതന്മാരെയും. ദൈവഭവനത്തിലുള്ള എല്ലാവരെയും, തെറ്റിപ്പിരിഞ്ഞു പോയവരെയും സ്നേഹിക്കാനുള്ള കടമ പുരോഹിതനുണ്ടു്. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം അടിയുറച്ച ആദ്ധ്യാത്മികതയുടെ പിൻബലത്തിൽ എല്ലാവർക്കും എല്ലാമാകണം.

വിവാഹവും പരസ്നേഹവും

സഭയുടെ നേർക്കുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ സ്ഥാപിച്ചതാണു് വിവാഹം. ഇതു് ക്രൂശിതനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിസ്വാർത്ഥവും ത്യാഗസമൃദ്ധവുമായ സ്നേഹത്തിന്റെയും സഭയുടെ കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ സ്നേഹത്തിന്റെയും പ്രതീകമാണു്.

സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി വിവാഹിതരാകുന്നവർ കർത്താവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ രഹസ്യത്തിനു യഥാർത്ഥ സാക്ഷികളാകണം. കുടുംബത്തിൽ മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു പരസ്പരവും തങ്ങളുടെ കുട്ടികളോടുമുള്ള സ്നേഹം കുടുംബാംഗങ്ങളെ ദൈവസ്നേഹത്തിൽ വളർത്താൻ ഇടയാക്കണം.

രോഗിലേപനവും പരസ്നേഹവും

''ക്രിസ്തുവിന്റെ മനഃസ്ഥിതിതന്നെ'' രോഗിയിലും ഉണ്ടാകത്തക്കവിധം, സമചിത്തതയോടെ രോഗവും, മരണംതന്നെയും വീക്ഷിക്കാനുള്ള അനുഗ്രഹം നൽകുന്ന കൂദാശയാണിതു്. രോഗിയുടെ വിശ്വാസ ചൈതന്യവും, മാതൃകാപരമായ ക്ഷമയും ഭക്തിയും കൃതജ്ഞതയും സ്വസഹോദരങ്ങളോടു നടത്തുന്ന നിശ്ശബ്ദമെങ്കിലും വാചാലമായ പ്രസംഗമാണു് — അപ്പസ്തോലപ്രവൃത്തിയാണു്. അനുദിനമുള്ള കുരിശുകൾ മറ്റുള്ളവർക്കു മാതൃകയാകുംവിധം വഹിക്കുന്നവനേ കഠിന രോഗത്തിന്റെ വേദനയിലും സമചിത്തത പാലിക്കാനാവൂ.

അനുബന്ധം

മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടി: ഗർഭാശയം

"ഒരുവൻ ജലത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല" (യോഹ. 3:4) എന്ന ഈശോയുടെ വചനം ആദിമസഭ കാമ്യമായി പഠിക്കയും സൂക്ഷ്മമായി വിശദീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിലും, മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ട് ആരംഭഘട്ടത്തിലും മാമ്മോദീസായെ പുനർജന്മമായും മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയെ ഗർഭാശയമായും പരിഗണിച്ചിരുന്നതായി കാണുന്നു. പാശ്ചാത്യസഭയിലെയും, പൗരസ്ത്യസഭയിലെയും ആദ്യകാല ലിഖിതങ്ങൾ മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയെ കന്യകയായ മാതാവിനോടും, സഭയുടെ ഗർഭാശയത്തോടും താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

1: പാശ്ചാത്യപാരമ്പര്യം

മാമ്മോദീസാകർമ്മങ്ങളെ വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ട് വി. ജസ്റ്റിൻ (d. 165) പറയുന്നതിതാണ്: "അതിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ സ്നാനാർത്ഥികളെ വെള്ളമുള്ളിടത്തേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു; അവർ വീണ്ടും ജനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം, ക്രിസ്തു പറയുന്നു, "നിങ്ങൾ....വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല".[1] ഇരണേവൂസ് (d. 202) ദ്വിതീയജനനത്തിനു കന്യകയുമായുള്ള ബന്ധം ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു: "നിർമ്മലൻ മനുഷ്യരെ ദൈവത്തിനായി ജനിപ്പിക്കുന്നു നിർമ്മല ഗർഭാശയത്തെ നിർമ്മലമായി തുറന്നുകൊണ്ട് വിശുദ്ധീകരിച്ചു"[2] (Purus pure purem aperiens vulvam eam quae regenerat homines in Deum

1. Apologia 1: 61: 34
2. Adv. Haereses 4: 52

quam ipse purem fecit) ഏഷ്യയിലെ ഒരുകൂട്ടം ക്രിസ്ത്യാനികളും ലീയോൺസിലെയും വിയന്നായിലെയും രക്തസാക്ഷികൾക്ക് എഴുതിയ കത്തിൽ (ഇതു് വി. ഇരണേവൂസു് രചിച്ചതാണെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു) സഭയെ 'മാതാവെ'ന്നു് അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.[3]

"ഞാൻ നഗ്നനായി എന്റെ അമ്മയുടെ ഉദരത്തിൽ നിന്നു വന്നു. നഗ്നനായി ഞാൻ തിരിച്ചുപോകുന്നു" (ജോബു് 1:12) എന്ന വാക്യം വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ടു് അലക്സാന്ത്രിയായിലെ ക്ലെമെന്റു് ചെയ്യുന്ന പ്രസ്താവന ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു. "ദൈവം ജലമാകുന്ന ഗർഭാശയത്തിൽനിന്നു് നമ്മെ ജനിപ്പിച്ചപ്പോൾ തിന്മയും പാപവും നമ്മിൽനിന്നു് നീക്കിക്കളയണമെന്നു നിശ്ചയിച്ചു.[4] മാമോദീസാജലത്തെ ഗർഭാശയമെന്നു ആദ്യം വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിവിടെയാണെന്നാണു് W. M. Bedard അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു്.[5]

തെർത്തുല്യൻ മാമോദീസായെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുമ്പോൾ മാമോദീസാത്തൊട്ടിയെ മാതാവായും ഗർഭപാത്രമായും പലപ്പോഴും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടു്. ഉല്പത്തിപുസ്തകത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് ജലത്തിനു മീതെ അടയിരുന്നതിനെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം പറയുകയാണു്: "ജീവനുള്ള വസ്തുക്കൾ പുറപ്പെടുവിക്കാനുള്ള ആജ്ഞ ലഭിച്ചതു ജലത്തിനാണു്; അതിനാൽ ജ്ഞാനസ്നാനത്തിൽ ജലം നവജീവൻ നൽകുന്നതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനൊന്നുമില്ല"[6] വിജാതീയരുടെ സ്നാനങ്ങളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന വൈധവ്യം ബാധിച്ച ജലമല്ല മാമോദീസായിലേതു്. പരിശുദ്ധാത്മാവു് വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ഫല

---

3. J. C. Plumpe, Mater Ecelisia. An Inquiry in to the concept of the Church as Mother in Early Christianity, Washington, 1949, p.37.
4. Stromata 4: 25
5. Walter M. Bedard, The Symbolism of the Baptismal Font in Early Christian Thought, Washington, 1951, p.18
6. De baptismo 3.

ദായകമാക്കുകയും ചെയ്ത ജലമാണത്രേ മാമോദീസാ കഴിഞ്ഞു മാമ്മോദീസാത്തൊട്ടിയിൽനിന്നും പുറത്തുവരുന്ന ആളുകളെ "പുനർജന്മം നൽകുന്ന വി. ഗർഭാശയത്തിൽനിന്നു പുറത്തുവരുന്നവരായത്രേ"[7] തെർത്തുല്യൻ വീക്ഷിക്കുക:

പാഷണ്ഡികളുടെ മാമ്മോദീസാ വാസ്തവമല്ല എന്നായിരുന്ന വി. സിപ്രിയാന്റെ (d. 258) നിലപാട്. അവരുടെ മാമോദീസാ സാധുവായി പരിഗണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അത് സഭയെ വ്യഭിചരിപ്പിക്കലായിരിക്കുമെന്നു അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചു. "വിശ്വാസജന്യവും; രക്ഷാകരവും നിർമ്മലവുമായ സഭയുടെ ജലം അശുദ്ധവും അവിശ്വാസ്യവുമാക്കിത്തീർക്കാൻ പാടില്ല. കാരണം, സഭതന്നെ പരിശുദ്ധയും, നിർമ്മലയും കന്യകയുമാണ്."[8]

മാമോദീസായുടെ ഫലദായകത്വം അത് പരികർമ്മം ചെയ്യുന്നയാളുടെ വിശുദ്ധിയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു വാദിച്ച ഡൊനാറ്റിസ്റ്റുകൾക്ക് ആഫ്രിക്കയിലെ മിലേവുമിലെ മെത്രാൻ വി. ഒപ്റ്റാറ്റസ് കൊടുക്കുന്ന മറുപടി പ്രസക്തമാകുന്നു. ദ്വിതീയജനനം സാധിക്കുന്നത് സഭയുടെ സിദ്ധിവിശേഷങ്ങളല്ല, അതിന്റെ ഗർഭാശയമാണ്.[9]

ഡൊനാറ്റിസ്റ്റുകളോട് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "ഒരേ ഉദരത്തിൽ ഉദ്ഭവിച്ച നമ്മൾ അവശ്യം സഹോദരന്മാരാകുന്നു, സഭാമാതാവാണ് നമുക്ക് രണ്ടുകൂട്ടർക്കും ജന്മം നല്കിയത്."[10]

പാഷണ്ഡികളുടെ മാമോദീസായെ ന്യായീകരിച്ചുകൊണ്ട് വി. അഗസ്റ്റിൻ അവരുടെ മാമോദീസാജലം അശുദ്ധമാണെന്നു പറയാൻ പാടില്ല എന്നു സ്ഥാപിക്കുന്നുണ്ട്.[11]

---

7. Ibid. 20.
8. Cyprian, Epistulae 73, Ad Iubianum.
9. Contra Parmerianum Donatistam·2: 10
10. Ibid 4: 2; CSEL 26 ; 103
11. De baptismo contra Donastitas 4: 17 CSEL 51; 251

അബ്രാഹത്തിന്റെയും രണ്ടു മക്കളുടെയും കഥയെ ആസ്പദമാക്കി വി. ആഗസ്റ്റിൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: ''സഭ തന്നെത്തന്നെ ഉദരത്തിൽ സത്യവിശ്വാസികളേയും, ദാസിയുടെ ഉദരത്തിൽ പാഷണ്ഡികളേയും വഹിക്കുന്നു. ഒരേ ഭർത്താവിന്റെ ബീജത്തിൽനിന്നെന്നപോലെ ഒരേ ക്ലേദാശയിൽനിന്നാണു് അവർ രണ്ടു കുട്ടരും ഉദ്ഭവിച്ചതു്[12] പുതുതായി മാമ്മോദീസാ സ്വീകരിച്ചവരെ അദ്ദേഹം 'നിർമ്മലമാതാവിന്റെ മക്കളെ' 'കന്യകാമാതാവിന്റെ മക്കളെ', 'ദൈവത്തിൽനിന്നു് ജനിച്ച മക്കളെ' എന്നൊക്കെയാണു് അഭിസംബോധന ചെയ്യുക. മാമ്മോദീസാജലം ആ മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ നിന്നത്രേ.[13]

മാമോദീസാത്തൊട്ടിയെ ഗർഭാശയത്തിന്റെ പ്രതീകമായി അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വി അഗസ്റ്റിൻ സ്നാനാർത്ഥികളോടു പറയുന്നതിപ്രകാരമാണു്: ''നിങ്ങളെ ജനിക്കുമ്പോൾ ദൈവം നിങ്ങളുടെ പിതാവായിരിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങളെ ജനിക്കുന്നതിനുമുമ്പു്, ഇപ്പോഴത്തന്നെ അവിടത്തെ ബീജംവഴി ഗർഭസ്ഥിതരായിരിക്കുന്നു. കാരണം, സഭയുടെ ഉദരമാകുന്ന മാമോദീസാത്തൊട്ടിയിൽ നിങ്ങളെ ജനിക്കാൻ പോകുകയാണു്[14] കുരിശിന്റെ അടയാളം വഴിയാണു് പ്രസ്തുത ഗർഭധാരണം നടക്കുന്നതെന്നു് അഞ്ചാംനൂറ്റാണ്ടിൽ കാർത്തേജിലെ മെത്രാനായ വി. കോദ്വുൽത്തേവുസ് പറയുന്നുണ്ടു്.[15] സഭ ''സന്തോഷചിത്തരായ മക്കളെ സന്തോഷപൂർവ്വം പ്രസവിക്കുമെന്നു'' അദ്ദേഹം തുടർന്നു പറയുന്നു. അതിനു കാരണം ''വേദനയിൽ മക്കളെ പ്രസവിക്കുന്ന ഹവ്വായുടെ ശിക്ഷ അവളെ ബാധിക്കുകയില്ലെന്നതത്രേ.[16]

---

12. Ibid, 1: 10 CSEL 51 : 160.
13. Sermones 223, in Vigiliis Paschae ML 38: 1092. Sermones 119, ML38, 674.
14. Sermones 56, De oratione, Dominica ad compententes ML 38:379.
15. De symbolo ad catechumenos I M L 40: 637.
16. PL 40 : 656

വെറോണായിലെ മെത്രാനായ സേനോ(362–372) മാമോദീസാത്തൊട്ടിയിലേക്ക് സ്നാനാർത്ഥികളെ ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ട് അക്കാലത്തു സുപരിചിതമായ ഈ പ്രതീകം അവതരിപ്പിക്കുന്നു. "മാമോദീസാത്തൊട്ടിയിലേയ്ക്ക്, നിത്യം കന്യകയും മാതാവുമായവളുടെ ഉദരത്തിലേയ്ക്ക് ഓടിയണയുക....അത്യത്ഭുതകരവും ദൈവികവും വിശുദ്ധവുമായ ജനനം! ഇവിടെ പ്രസവിക്കുന്നവരും വേദനിക്കുന്നില്ല. വീണ്ടും ജനിക്കുന്നവൻ കരയുന്നില്ല."[17] നിന്റെ മാതാവിന്റെ (സഭയുടെ) അടുത്തേയ്ക്ക് ഓടിച്ചെല്ലുക, അനേകർക്കു ജന്മം കൊടുക്കുമ്പോഴും അവൾക്കു പ്രസവവേദനയില്ല.[18] ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജനനത്തെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനവുമായാണ് അദ്ദേഹം താരതമ്യപ്പെടുത്തുക. "മറിയം ക്രിസ്തുവിനു ജന്മം കൊടുത്തതു് വേദനയിലല്ല, ആനന്ദത്തിലാകുന്നു."[19]

മിലാനിലെ വി. അംബ്രോസ്, സഭയുടെ കന്യകാത്വവും മാതൃത്വവും മനോഹരമായി വർണ്ണിക്കുന്നുണ്ട്. "സഭ സംയോഗത്തിൽ നിർമ്മലയും പ്രസവത്തിൽ ഫലദായികയും ബ്രഹ്മചര്യത്തിൽ കന്യകയും സന്താനങ്ങളിൽ മാതാവുമാകുന്നു....ശാരീരികവേദനയോടു് കൂടിയല്ല, വാനാരൂപികളുടെ ആമോദത്തോടെയാണ് അവൾ നമുക്കു ജന്മമരുളിയതു്."[20]

ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ നവ്യജനനം വിശദീകരിക്കുമ്പോൾ വി. അംബ്രോസ് അതിനു് ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനവുമായുള്ള സമാന്തരത എടുത്തുകാണിക്കുന്നു. ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങളുടെഅവസാനഭാഗത്തു് അദ്ദേഹം പറയുന്നു: "നാം എങ്ങനെ പുനർജനിച്ചു എന്നു നമുക്കു ചോദിക്കാതിരിക്കാം. നാം നമ്മുടെ മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ പ്രവേശിക്കയും വീണ്ടും ജനിക്കയും

---

17. Zeno of verona, Tractatus 2 : 33, Invitatio ad fontamt
18. Ibid 2 : 32.
19. Tractatus 2 : 9, De Nativitate Domini.
20. De Virginitate 1 : 6 ML 16 : 197

ചെയ്തില്ല (യോഹ. 3:4). ഇവിടെ പ്രകൃതിയുടെ ക്രമമല്ല ഉള്ളതു്." പ്രസാദവരത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയുള്ള ഇവിടെ പ്രകൃതിയുടെ ക്രമമില്ല.... നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോ കന്യകയിൽ ഗർഭസ്ഥിതനായിയെന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. അവിടെ നാം പ്രകൃതിക്രമത്തെ നിഷേധിക്കുകയാണു്. കാരണം, മറിയം പുരുഷനാലല്ല ഗർഭം ധരിച്ചതു്. അവൾ തന്റെ ഗർഭാശയത്തിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുകയാണു ചെയ്തതു് (മത്താ. 1:18).... പരിശുദ്ധാത്മാവു് കന്യകയുടെമേൽ എഴുന്നള്ളിവരുകയും അവളിൽ ഗർഭം ഉല്പാദിപ്പിക്കുകയും ജനനപ്രക്രിയ ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്തുകൊൾ, തീർച്ചയായും മാമ്മോദീസാ ജലത്തിൽ അഥവാ മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്നവരിൽ എഴുന്നള്ളി വരുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവു് പുനർജനനം സാദ്ധ്യമാക്കും.[21]

ബാർസെലോനായിലെ വി. പസിയാന്നസ് (d 392) ദ്വിതീയജനനത്തെ വിശദീകരിക്കുന്നതിങ്ങനെയാണു്: "പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആഗമനംവഴി നമ്മുടെ ആത്മാക്കളായുള്ള അവിടുത്തെ സങ്കലനംവഴി ക്രൈസ്തവൻ ജനിക്കുന്നു. നാം ജനിക്കുകയും ക്രിസ്തുവിൽ ജീവസ്സുറ്റവരാകുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ സഭയുടെ ഉദരത്തിൽ വളരുന്നു. അങ്ങനെ ക്രിസ്തു തന്റെ പുരോഹിതൻവഴി സഭയ്ക്കു് അസ്തിത്വം നൽകുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ബീജം, പരിശുദ്ധാത്മാവു് സഭയുടെ ഉദരത്തിൽ പുതിയ മനുഷ്യനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നു. മാമോദീസാതൊട്ടിയിൽ ജന്മം നൽകുന്നു പുരോഹിതരുടെ കൈകൊണ്ടുവഴിയാണു് അതു സംഭവിക്കുക.[22]

മഹാനായ വി. ലെയോ മാമോദീസായെപ്പറ്റിയുള്ള അന്നത്തെ പ്രതിരൂപാത്മകവ്യാഖ്യാനങ്ങളെ സംക്ഷിപ്തരൂപത്തിൽ നൽകുന്നുണ്ടു് "പുതുതായി ജനിക്കുന്നവർക്കും മാമോദീസാജലം കന്യകയുടെ ഗർഭാശയംപോലെയാണു്. കന്യകയെ നിറച്ച അതേ പരിശുദ്ധാത്മാവു്

21. Myst. 59: R. Deferrari. St Ambrose, Theological and Dogmatic works, Washington, 1963, p. 28.

22. Pacianus, sermo de Baptismo, ML 13: 1093.

മാമോദീസാജലത്തെയും നിറയ്ക്കുന്നു. അവിടുന്ന് (ക്രീസ്തു) കന്യകയിലുള്ള തന്റെ ഉത്ഭവം തന്നെ മാമോദീസാജലത്തിലും സാദ്ധ്യമാക്കുന്നു. അവിടുന്നു തന്റെ മാതാവിനു നൽകിയതു് ജലത്തിനു നൽകുന്നു. മറിയത്തെ രക്ഷകനു ജന്മം നൽകാൻ പ്രാപ്തമാക്കിയ അതേ ശക്തന്റെ ശക്തിയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസവും (ലൂക്ക 1:3) വിശ്വാസികളെ പുനർജന്മം നൽകാനുള്ള ശക്തി വെള്ളത്തിനും കൊടുക്കുന്നു.'' [23]

മൊസാറബിക് ലീറർജിയിൽ ദുഃഖശനിയാഴ്ചയിലുള്ള മാമോദീസാക്രമത്തിൽ കന്യകാമാതൃത്വവും ഗർഭാശയപ്രതീകവും വ്യക്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നുണ്ടു്. ''ഈ രാത്രി അന്ധകാരത്തിന്റെ മാതാവല്ല, പ്രകാശത്തിന്റെ താണു്....തന്റെ പരിശുദ്ധി നഷ്ടപ്പെടുത്താതെ അവൾ ഗർഭം ധരിക്കയും സന്തോഷത്തോടെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽ അവൾ കന്യകാമാതാവിനു് സദൃശ്യയത്രേ''[24] ഗാള്ളിക്കൻ ക്രമത്തിൽ ദുഃഖശനിയാഴ്ചയിലെ പ്രാർത്ഥനയിലും ഇതേ ആശയം പ്രതിഫലിക്കുന്നു ''ഈ രാത്രിയിലെ രഹസ്യാത്മകവും ഭീതിജനകവുമായ സംഭവങ്ങൾ... വിശുദ്ധയായ സഭാമാതാവിന്റെ സ്നേഹോദാരവും നിത്യവുമായ കാരുണ്യ ....വിശുദ്ധശിശുവിന്റെ ജനനത്തിൽ മറിയം ആനന്ദത്തുന്ദിലയായി തന്റെ മക്കളുടെ ജനനത്തിൽ സഭയും ആമോദം കൊള്ളുന്നു.'' [25] റോമിലെ ലാറ്ററൻ ബസിലിക്കായിൽ അഷ്ടകോണാകൃതിയിലുള്ള മാമോദീസാമുറിയുടെ തൂണിന്മേൽ (അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ) ആലേഖനം ചെയ്തിട്ടുള്ള വാക്കുകളും ശ്രദ്ധേയമത്രേ:

> ''സഭയ്ക്കുവേണ്ടി വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട, ദൈവികപിതൃത്വമുള്ള ഒരു ജനത ഇവിടെ ജനിക്കുന്നു:
> ജീവദായകമായജലത്തിൽനിന്നു് പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ
> ജന്മമരുളിയ ജനതയാണിതു്;

---

23. Leo, Sermones, 25 : In Nativitatem Domini. ML 54 : 21
24. Missale Mixtum, ML 85: 474.
25. Wilson, Sacramentarium Gelasianum, p. 88

പാപികളേ, ഈ വിശുദ്ധ അരുവിയിൽ
മുങ്ങി നിർമ്മലരാകുക.

ജലം പഴകിയ (വൃദ്ധരായ) നിങ്ങളെ പുതിയ
മനുഷ്യരാക്കും

മാതാവായ സഭയിൽ നിങ്ങൾ കന്യകളും ഫലം
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവരുമാകും;

അവളുടെ മക്കൾ പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ ഗർഭസ്ഥരാ-
കുകയും അരുവിയിൽ ജനിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു''[26]

26. Antike Und Christentum, 2(1930), 252.

2. സുറിയാനി പാരമ്പര്യത്തിൽ

മാമോദീസാ ജലത്തിന്റെ പ്രതീകാത്മകത വളരെ സമൃക്കായി ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ട് സുറിയാനി ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ[1]. അത് ആദിമജലത്തെ (Gen 1:2) പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു എന്നു് ആരാധനക്രമഭാഗങ്ങളും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ജോർദാൻ ജലം മാമോദീസാ ജലത്തിൽ പുനഃപ്രവർത്തനോന്മുഖമാവുകയാണു്. കുരിശിൽ മരിച്ച ഏകജാതന്റെ പാർശ്വത്തിൽനിന്നും നിർഗമിച്ച ജലത്തോടു് സാദൃശ്യമാക്കാൻ വേണ്ടി പരിശുദ്ധാത്മാവു് അതിൽ ആവസിക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാമുപരി, മാമോദീസാജലം ആത്മീയമായ ഒരു ഗർഭപാത്രമാണു്. [2]

അലക്സാന്ത്രിയായിലെ തീമത്തി (+477) യുടേതെന്നു് പറയപ്പെടുന്ന പാശ്ചാത്യസുറിയാനി മാമോദീസാക്രമത്തിൽ വെള്ളം വെഞ്ചരിക്കുന്ന ഫോർമുല ഇങ്ങനെയാണു്. ''പാപികളും മർത്യരുമായ മക്കളെ പ്രസവിച്ച ഹവ്വായുടെ ഗർഭപാത്രം പോലെയാകാതെ ആത്മീയരും അമർത്യരുമായ മക്കളെ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന ഗർഭാശയമായിത്തീരാൻ കഴിയുന്നവിധം ഈ വെള്ളത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കണമെ ''[3] അഫ്രാത്തസ് എന്ന പേർഷ്യൻ സന്യാസി (280–345) പറയുന്നു: ''പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്താൽ ഗർഭപാത്രമായി പരിണമിക്കുന്ന മാമോദീസാക്കുളത്തിൽനിന്നും വൈദികർ ശിശുക്കളെ ജനിപ്പിക്കുന്നു.'' അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ജലത്തിൽനിന്നും ശിശുക്കളെ ജനിപ്പിക്കുന്ന

---

1. Thus, Theodore of Mopsuestia, Narsai, Jacob of Sarugh, Moses Bar Kepha, Aphraates, Ephrem and so on.
2. W. M. Bedard: The Symbolism of the baptismal font in early Christian thought, Washington 1951.
3. Studies on Syrian Baptismal Rites, ed. J. Vellian (Kottayam, 1974) pp 81....

''ക്രീസ്തവിന്റെ പ്രസംഗകരും സത്യത്തിന്റെ പ്രഘോഷകരും''മാണ് വൈദികർ ''സഭയുടെ രഹസ്യങ്ങളും മാമോദീസായും'' എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ നർസായിയും ഇതേ ആശയം കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. മാമോദീസായിലെ പുനർജന്മത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറയുന്നു 'ഇതൊരു കണ്ടെത്തലാണ് – ദൈവിക മല്ലാതിരുന്ന ഒന്നിനെ കണ്ടെത്തി മനുഷ്യ പ്രവർത്തനം കൂടാതെ ജലത്തിൽനിന്നും ആദ്ധ്യാത്മികമായി ശിശുക്കളെ ജനിപ്പിക്കണമെന്ന കണ്ടെത്തൽ'. മാമോദീസാക്കുളത്തിൽനിന്നുള്ള ജനനത്തെപ്പറ്റി എഫ്രേം പറയുകയാണ്: ''അരുപി ഇറങ്ങിവന്ന് ജലത്തിനു മേൽ ആവസിച്ചു അതിനെ ഉല്പാദനക്ഷമമാക്കി''; ജലം ഗർഭം ധരിച്ചു വളർച്ചയെത്തിയ ശിശുക്കളെ പ്രസവിക്കുക അതിശയം തന്നെ.'

വൈദികൻ ജലം ആശീർവദിക്കുന്നത് അതിനു ശക്തി പകർന്നുകൊടുക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് എന്നു മൊപ്സുവെസ്റ്റിയായിലെ തെയഡോർ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വീണ്ടും പറയുന്നു: ''..... ഇതിനു വൈദികൻ മുൻകൂറായി വ്യക്തമായ വചനങ്ങളും ഉച്ചരിച്ചിരിക്കണം.....പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇറങ്ങിവന്നു നമ്മുടെ ആദരവിനു അർഹനായ ശിശുവിനു കൗദാശികമായ ജന്മം നൽകാൻ കഴിവുള്ള ഒരു ഗർഭപാത്രമായിത്തീരുവാൻ വേണ്ട ശക്തി ഈ ജലത്തിനു നൽകണമെ എന്നു" ദൈവത്തോട് അപേക്ഷിക്കുകയും വേണം''.[4]

'ഒരു മനുഷ്യനു രണ്ടാമതും തന്റെ അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ പറ്റുമോ'? എന്ന നിക്കൊദേമൂസിന്റെ ചോദ്യം ക്രീസ്തീയ മാമോദീസായും മനുഷ്യാവതാരവും തമ്മിലുള്ള സാദൃശ്യത്തിലേയ്ക്കു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധ ക്ഷണിക്കുന്നു.

---

4. A. Mingana: Commentary of Theodore of Mopsuestia on the Lord's prayer and on the Sacraments of Baptism and Eucharist:
Cambridge Woodstock Series VI, 1933

പരിശുദ്ധാത്മാവ് — പരിശുദ്ധാത്മാവ്

മേരി — മാമോദീസാക്കുളം

ക്രിസ്തുവിന്റെ മനുഷ്യാവതാരം — ക്രൈസ്തവ പുനർജന്മം

നർസേയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ മാമോദീസായിലെ പുനർജന്മത്തിലൂടെ ദൈവം മനുഷ്യനൊരു പുതിയ രൂപം നൽകുകയാണ്; തന്മൂലം മാമോദീസാക്കുളത്തെ അദ്ദേഹം തീച്ചൂളയോട് ഉപമിക്കുന്നു: "അതിനിഗൂഢമായ ഉദ്ദേശ്യത്താൽ ജലത്തിന്റെ ഒരു ചൂള അവിടുന്നൊരുക്കി അഗ്നികരം തന്റെ അരൂപിയാൽ അതിനെ ജ്വലിപ്പിച്ചു. തന്റെ സൃഷ്ടിക്ക് രൂപാന്തരം നൽകാൻ കഴിവുള്ള ഒരു ശില്പിയെ തന്റെ കൈവേലകൊണ്ട് അവിടുന്നു രൂപപ്പെടുത്തി. ജലത്തിന്റെയും അരൂപിയുടെയും താപത്തിൽ തന്റെ സൃഷ്ടി രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കണമെന്നതായിരുന്നു അവിടുത്തെ ഉദ്ദേശ്യം."[5]

ഡാനിയേൽ 3-ാമദ്ധ്യായത്തിൽ മൂന്നു ബാലകർ എന്നറിയപ്പെട്ട തീയോട് മാമോദീസാക്കുളത്തിൽ നിഗൂഢമായിരിക്കുന്ന ദൈവാരൂപിയുടെ അഗ്നിയെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് എഫ്രേം പറയുന്നു: "ബാഹ്യമായി വിജയം ചൂടിയ അഗ്നി ജലത്തിൽ കലർന്ന് നിഗൂഢമായിരിക്കുന്ന ദൈവാത്മാവിന്റെ അഗ്നിയിലേയ്ക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. ആ അഗ്നികുണ്ഡത്തിലെ ജ്വാലയിൽ മാമോദീസായെത്തന്നെയാണ് അദ്ദേഹം ദർശിക്കുക.[6]

മാമോദീസാ ജലത്തിലൂടെയുള്ള പുതിയ ജന്മം മരണത്തെയും നവജീവനെയും പ്രദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതായും നർസേ പറയുന്നു. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം "ശവകുടീര-ഗർഭാശയ" പ്രതീകത്തിലേയ്ക്കെത്തുന്നു.

"ആളെ മുഴുവനായി വൈദികൻ ജലത്തിൽമുക്കി തന്റെ വചനങ്ങളിൽ അന്തർഗതമായിരിക്കുന്ന ജീവന്റെ ശക്തിയാൽ അവനെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു. മാമോദീസാക്കല്ലറയുടെ വാതിലുൽ ഒരുങ്ങിനില്ക്കുന്ന വൈദികൻ മരണോ

---

5. Narsai — Connolly- Homilies p. 41
6. Ephrem, Homily on Epiphany 8:5-6

ത്ഥാന രഹസ്യമാണ് പരികർമ്മം ചെയ്യുക മരണമടഞ്ഞ സകലരുടെയും ആദ്യജാതൻ കൈവരിച്ച മരണത്തിന്റെ പ്രതീകത്തിലൂടെ സ്നാനാർത്ഥി മരിക്കുകയും അനന്തമായ ജീവനിലേയ്ക്കുപ്രവേശിക്കയും ചെയ്യുന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ കർത്താവ് തിരുക്കല്ലറയിൽ വസ്ത്രങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചതു പോലെ മാമോദീസായിൽ അവൻ പാപത്തെയും മരണത്തെയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ഗർഭപാത്രത്തിൽനിന്നു പുറത്തു വരുന്ന ശിശുവിനെപ്പോലെ മാമോദീസാജലത്തിൽനിന്നും കയറിവരുന്ന ഇവനു വൈദികൻ വസ്ത്രം നല്കുകയല്ല, സ്വീകരിച്ച് ആശ്ലേഷിക്കുകയാണ്.[7]

വൈദികൻ മാമോദീസാത്തൊട്ടി ആശീർവദിക്കുന്നതിനെ മോശ ജലത്തിന്മേൽ അടിച്ചതിനോടു് ഉപമിച്ചുകൊണ്ട് നർസേ പറയുകയാണ്. "വചനം ശ്രവിച്ച ഇഴയുന്ന വസ്തുക്കളെ സമുദ്രം പുറപ്പെടുവിച്ചു അതേ വചനം വൈദികന്റെ അധരങ്ങളിൽനിന്നും ശ്രവിച്ച് മനുഷ്യനു ജന്മം നൽകുന്നു "[8]

മാമോദീസായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രസംഗത്തിൽ സാരുഗിലെ യാക്കോബ്[9] ക്രിസ്തുവിന്റെ പാർശ്വത്തിൽനിന്നൊഴുകിയ രക്തത്തോട് (Jon XIX :34) മാമോദീസാജലത്തെ സാദൃശ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആധ്യാത്മികശിശുക്കൾ എങ്ങനെ ജന്മമെടുക്കുന്നു എന്നു വിവരിക്കുന്നു: "ക്രിസ്തു വന്നു തന്റെ കുരിശിലൂടെ മാമോദീസാ ഉദ്ഘാടനംചെയ്തു. അതു ഹവ്വായുടെ സ്ഥാനത്തു് ലോകത്തിനു് ജീവൻ നൽകുന്ന മാതാവായിത്തീരുന്നു. ആധ്യാത്മികശിശുക്കൾക്കു രൂപം നൽകുന്നതിനാണ് ജലവും രക്തവും പ്രവഹിച്ചതു്. അതുവഴി മാമോദീസാ ജീവന്റെ മാതാവായിത്തീർന്നു....."

"ജലവും രക്തവും" വഴി ആധ്യാത്മികമായവിധം ശിശുക്കൾക്കു് മാമോദീസാ ജന്മം നൽകുന്നു ആത്മാവിനു പകരം ദൈവാത്മാവിയെ നിവേശിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

---

7. Connolly , op cit pp 51—52.
8. ibid—p.4f
9. Jacob of Sarugh, Homily on the three baptisms. Ed. Bedjan 1 pp- 153—167

ജോൺ ക്രീസോസ്റ്റോമിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മാമോദീസാ ഒരു ഗർഭധാരണംതന്നെയാണു്. മാമോദീസാക്കുളത്തിൽനിന്നും പുറത്തുവരുന്ന ഒരുവൻ അമ്മയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ നിന്നും പുറത്തുവരുന്ന ഒരു ശിശുവിനെപ്പോലെയാണു്. ''ഈ ആധ്യാത്മീകമാതാവു് ഒരൊറ്റരാത്രികൊണ്ടു് എത്ര ശിശുക്കൾക്കാണു് ജന്മം നൽകുന്നതു്!''[10] പെസഹാശനിയാഴ്ച നിരവധി മാമോദീസാ നൽകിയിരുന്നതിനെയാണു് ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുക.

മാമോദീസാക്കുളത്തിലേക്കുള്ള ഇറക്കം ക്രിസ്തുവിന്റെ കബറടക്കത്തിന്റെ പ്രതീകമാണു്. ജല–ശവകുടീരപ്രതീകം ജലത്തെ മരണത്തിന്റെയും നാശത്തിന്റെയും പ്രതിരൂപമാക്കി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ മാമോദീസാക്കുളത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ഗമനത്തെപ്പറ്റി പരയുമ്പോഴും ജീവൻ അങ്കുരിപ്പിക്കുന്ന ശക്തിയായി ഇതേ ജലത്തെ അദ്ദേഹം കാണുന്നു. ജല–ശവകുടീര, ജല–ഗർഭപാത്ര പ്രതീകങ്ങളിൽ പ്രകൃതിക്കനുയോജ്യമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളാണു് സംഭവിക്കുക—ആദ്യം മരണം പിന്നെ ജനനം. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണത്തിലുള്ള പങ്കുപറ്റാൻ സാധിക്കുന്നതു് മാമോദീസാക്കുളത്തിലിറങ്ങുന്നതുവഴിയാണെന്നു് പ്രതിരൂപാത്മകമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അതേ സമയം, ജീവൻ പ്രദാനംചെയ്യുന്ന മാമോദീസാക്കുളത്തിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ഗമനത്തിലൂടെ ഉത്ഥാനത്തിലുള്ളപങ്കുപറ്റലും സാധിക്കുന്നു. അങ്ങനെ മാമോദീസാക്കുളം ഒരേ സമയം ശവകുടീരവും ഗർഭപാത്രവുമായി പരിണമിക്കുന്നു.[11]

---

10. Stan 4: 1, P. Harkens, St. John Chrysostom's Baptismal Catechesis. (Westminister: Ancient Christan Writers, 31, 1963) pp. 182–183

11: മാമോദീസാക്രമത്തിൽ മൃണത്തിന്റെ രഹസ്യവും ജീവന്റെ രഹസ്യവും ബന്ധപ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നതെന്നു് ജറുസലത്തെ വി. സിറിലും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. നീ ഒരേ സമയം മരിക്കയും ജനിക്കയും ചെയ്യുകയാണു്. ആ രക്ഷാകരജലം ഒരേ സമയംനിന്റെ ശവകുടീരവും അമ്മയുമായിത്തീരുകയാണു്. സോളമൻ പറഞ്ഞതു് നിനക്കും സംഗതമാണു്: ''ഗർഭം ധരിക്കാനും മരിക്കാനും നിശ്ചിതസമയമുണ്ടു്.....എന്നാൽ നിന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം മരണത്തിന്റെ വിനാഴികതന്നെ ജനന

മൊപ്സുവെസ്റ്റിയയിലെ തെയഡോറിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ ഗർഭപാത്രമായിത്തീരാനും തദ്വാരാ ഗർഭം ധരിക്കാനുമുള്ള കഴിവ് മാമോദീസാജലത്തിനു ലഭിക്കുന്നത് പൈദികന്റെ ആശീർവാദം വഴിയത്രേ. (see foot not no. 4).

''പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തി ജലത്തിനുമേൽ ആവസിച്ച് പരിശുദ്ധവും ആദരണീയവുമായ അവിടുത്തെ സാന്നിധ്യത്താൽ പുനർജനിപ്പിക്കാൻ കഴിവുള്ള മഹനീയമായ ഗർഭപാത്രമാക്കിത്തീർക്കാനും അതിലിറങ്ങുന്നവർ കൃപാവരത്താൽ അലംകൃതരായി നവജന്മം പ്രാപിക്കാനും വേണ്ടി പുരോഹിതൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു ''[12]

തെയഡോറിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഒരു മാതാവിന്റെ ഗർഭപാത്രവും മാമോദീസാക്കുളത്തിലെ ജലവും തമ്മിൽ സാദൃശ്യമുണ്ട്. ജീവനും വികാരവുമില്ലാത്ത പുരുഷബീജം മാതാവിന്റെ ഉദരത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് ഗർഭധാരണഫലമായി ജീവസത്തയായി പരിണമിക്കുന്നു; അതുപോലെ മാമോദീസാക്കുളത്തിലിറങ്ങുന്ന പാപിയും മർത്യനുമായ മനുഷ്യൻ അമർത്യനും നാശമില്ലാത്തവനുമായി പുറത്തുവരുന്നു യേശുവും നിക്കൊദേമൂസുമായുള്ള സംഭാഷണത്തെ പുരസ്കരിച്ച് തെയഡോർ എഴുതുന്നു (Jn 3 : 4): സ്വാഭാവികതലത്തിൽ ഒരു മാതാവിന്റെ ഗർഭപാത്രം ബീജം സ്വീകരിക്കുമ്പോഴും ദൈവികശക്തി മുൻനിശ്ചയപ്രകാരം അതിനു രൂപം നൽകുന്നതു പോലെ പുനർജന്മം പ്രാപിക്കേണ്ടവനു മാമോദീസാജലം ഗർഭപാത്രമായിത്തീരുകയും ആത്മാവിന്റെ ശക്തി ഒരു നവസൃഷ്ടിയായി അവനെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു

ത്തിനുള്ളസമയവുമായിരിക്കും. ഒരേ കാലത്തു തന്നെ ഇവ രണ്ടും നിന്നിൽ സംഭവിക്കുന്നു. നിന്റെ മരണവും ജനനവും കൈകോർത്തു നീങ്ങുന്നു.'' (F. L. cross(ed), St. Cyril of Jerusalem's lecturis on the Christian Sacraments (London, SPCK, 1966, p. 61.)

12. Mingane, op cit p. 56.

വെന്നു് യേശു വ്യക്തമാക്കുകയാണിവിടെ. മാതാവിന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ബീജത്തിനു് ജീവനും വികാരവുമില്ല എന്നാൽ ദൈവികകാര്യങ്ങളും അതിനു ശുപം നൽകുമ്പോഴും അതു് ശരീരവും മനസ്സും വികാരങ്ങളുമുള്ള മനുഷ്യനായിത്തീരുന്നു. അതുപോലെ മാമോദീസാജലത്തിലേയ്ക്കിറങ്ങുന്ന അതിസ്വാഭാവികലക്ഷണങ്ങളൊന്നുമില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ, മാമോദീസായുടെ ഫലമായി പരിപൂർണ്ണമായ പരിവർത്തനത്തിനു വിധേയനാകുന്നു. അവൻ ദൈവികവും ആധ്യാത്മികവുമായ വരങ്ങളാൽ പൂരിതനാകുകയും മർത്യതയിൽ നിന്നു് അമർത്യതയിലേയ്ക്കും നശ്വരതയിൽനിന്നു് അനശ്വരതയിലേയ്ക്കും കടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.[13]

പുതുതായി സ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരോടു് വി. അംബ്രോസു് പറയുന്നു ''പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ ഉദരത്തിൽ ദിവ്യശിശുവിനു് പ. ആത്മാവു് എങ്ങനെ അതിശയകരമായവിധം ജന്മം നല്കിയോ, അതുപോലെ മാമോദീസാക്കുളമാകുന്ന ഗർഭപാത്രത്തിൽ പ. ആത്മാവിനു് ഒരു നവസൃഷ്ടിക്കു് ജന്മം നല്കുകാനും കഴിയും.''

---

13. ibid p. 56—57

വിഷയ സൂചിക

അഗസ്റ്റിൻ, കർബ്ബാന–62, പരസ്യപാപികൾ–66.
അച്ചൻകല്ല–135
അനുഗ്രഹത്തിന്റെ തൈലം–110
അനുരഞ്ജനം–67
അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ, പ്രതീകം–6
അന്തപ്പാത്തു–133, ചടങ്ങു–133.
അപ്പസ്തോലികപാരമ്പര്യം–25—30, 61. തൈലാശീർവാദം–111.
അപ്രേം, ആശീർവാദപ്രാർത്ഥന–129.
അഫ്രാത്തസ്–67
അബ്ദീശോ, കൈവയ്പു–80, കുമ്പസാരം–68 രോഗീലേപനം–108
അഭിഷേചനം–108
അമ്മകല്ല–135
അമ്മൂമ്മക്കല്ല–135
അർമ്മേനിയൻറീത്തു, കിരീടധാരണം–119
ആംഗ്ല്യാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ–107
ആംഗ്ല്യങ്ങൾ, പ്രതീകം–6
ആർച്ചുഡീക്കൻ–73, പ്രാർത്ഥന–100
ആദ്യകുർബാന സ്വീകരണം, ആരംഭം–63
ആശീർവാദം, കൽദായറീത്തു–122, അപ്രേം–129.
ആളുകൾ, പ്രതീകം–7
ഇഗ്നേഷ്യസ്. വിവാഹം–117
ഇരനേവൂസ്, ദ്വിതീയജനനം–143
ഇസഹാക്കു, ഭാര്യ–129
ഇഹപ്പാട്ടു–132—133.
ഇല്ലപ്പണം–133, നേർച്ച–136

ഈശോദാദ്, കൈവയ്പ്–80.

ഈശോയാബ്, ഒന്നാമൻ–87, മൂന്നാമൻ, ക്രമപരിഷ്ക്കരണം–31. വിവാഹക്രമം–121.

'ഉപകരണം'–4

എജെറിയ, മാമ്മോദീസാസ്വീകരണം–38.

എത്യോപ്യൻറീത്ത്–കിരീടധാരണം–113, ഗ്രന്ഥപ്പട്ടം, 99—101.

ഐക്യം, വധൂവരന്മാർ–116.

ഒത്തുകല്യാണം–131.

കക്രാകയം–88

കച്ചതഴകൽ–135

കത്തിച്ചതിരി–53

കൽദായാറീത്ത്, തൈലം വെഞ്ചരിപ്പ്–50, വിവാഹം–121

കല്യാണം, പള്ളിയിൽ–184, ദിവസം–134, സദ്യ–131

കശീശ 73

കാറോയാ–73, 81, 82

കിരീടം വാഴ്ത്തൽ. പ്രാർത്ഥന–129

കിരീടധാരണം, അർമ്മേനിയൻറീത്ത്–119, എത്യോപ്യൻറീത്ത്–113, ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം–118, വിവാഹം–118

കുമ്പസാരം, ദ്വിതീയമാമ്മോദീസാ 65, ദൈവികകാരുണ്യം–139, രഹസ്യപ്രായശ്ചിത്തം–67, വെളിപ്പെടുത്തൽ–139.

കുർബാന, ഐക്യം–139, കേന്ദ്രബിന്ദു 61, പരസ്നേഹം–140, പ്രതീകം–139, സ്നേഹം–139

കുരിശടയാളം, മുദ്രണം–34

കുരിശും മാലയും–129

ക്ഷമാശ, അടയാളം–4, അർത്ഥം–12, എണ്ണം–12—14, ചൈതന്യം–139, നിയമങ്ങൾ–139, പ്രതീകങ്ങ

ളിൽ–15, പ്രാത്ഥന–137, പുനരുദ്ധാരണം–17–18, മാഗ്ദർശി–138

കെട്ടുകല്യാണം–181, കർമ്മം–131–32, മാത്തോമ്മാ ക്രിസ്ത്യാനികൾ–118.

കൈനീട്ടം–136

കൈപിടുത്തം–131

കൈവയ്പു്–37, 56, ആദ്യത്തേതു്–85, രണ്ടാമത്തേതു്–92, 93, 98–99. പ്രാത്ഥന–85,105, പൗരോഹിത്യം- 80.

കോർ എപ്പിസ്കോപ്പാ–73

ക്രിസോസ്റ്റം, കുർബാന–63

ക്രിസ്തീയജീവിതം–137

ക്രിസ്തു–വലിയ ക്ലദാശ–12, ക്ലദാശകളിലൂടെ–138, പ്രതീകങ്ങളിലൂടെ–138, മൗതികശരീരം–138, സാക്ഷി–124

കൃതജ്ഞത, അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തി–142, പ്രകാശനത്തിന്റെ തൈലം–28

ക്രൈസ്തവമാമ്മോദീസാ–49

ഗാനം, സിറിയൻറീത്തു്–120.

ഗ്രൂപ്പട്ടം, എത്യോപ്യൻറീത്തു്–99–101

ചേരമാൻ പെരുമാൾ–133

ചുംബനം, ലിറർജിയിൽ–8

ജസ്റ്റിൻ, കുർബാനക്രമം- 61

'ജീവജലം'–48

ജ്ഞേയവാദം–5

ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം, കിരീടധാരണം–118

ജോജ്ജ് അർബേത്ത്, പരസ്യപ്രായശ്ചിത്തം–68

ജോഷ്വ, വാശത്തനാടു്–39.

ഡിഡക്കേ, മാമ്മോദീസാ–24

ഡീക്കൻപട്ടം–83, 91–95, മാറോനീത്താറീത്തു്–93–95.

ഡീക്കന്മാർ, ശുശ്രൂഷകരുടെ സ്ഥാനം–7.
താലികെട്ട്–129
താംബൂലാദികം–134
തിരുപ്പട്ടം, കൽദായറീത്ത്–81
തെയഡോർ, മാമ്മോദീസായും കുർബാനയും–63 ലേപന ക്രിയ–46
തെർത്തുല്യൻ, വിവാഹച്ചടങ്ങുകം–117
തൈലാശീർവ്വാദം, പൗരസ്ത്യസഭകം–111, റോമൻറീത്ത്–111.
തൈലംപൂശൽ, അരുപി കൈവയ്പ്–80, തലയിൽ–113, നെറ്റിയിൽ–113.
ദിവ്യകാരുണ്യം, അടയാളം–10
ദൈവകൃപ–77
ദൈവമക്കം, മാമ്മോദീസാ–138
ദൈവം, വിശ്രുതീകരണം–137, ക്ഷമ–141, സ്നേഹം–141
ദൈവവചനശുശ്രൂഷ, വിവാഹം–123.
ദൈവികദാനങ്ങം–86
ദൈവികരഹസ്യം–87
നർസേ, കൈവയ്പ്–80
നാഫിയാ, വിവാഹം–118.
നെസ്റ്റോറിയർ, രോഗിലേപനം–108
പട്ടം, നിർദ്ദേശങ്ങം–106–107
പരസ്യപാപികം–66
പരസ്യപ്രായശ്ചിത്തം–65
പരസ്നേഹം, കുർബാന–140
പാത്രിയക്കാ–73
പാപം, സമൂഹത്തിൽനിന്നുള്ള അകൽച്ച–67
പാപമോചനം, ആശംസ–114, പരസ്നേഹം–141.
പാപമോചനമൊഴി, വ്യത്യാസം–70, മൂലം–70

പിതാക്കന്മാർ, കുർബാന–63
പുനർജന്മം, കണ്ടെത്തൽ–132.
പുതിയ ഉടമ്പടി, ദിവ്യകാരുണ്യം–10
പുരോഹിതർ–77, കൃത്യങ്ങൾ–87, സ്നേഹം–142
പീറ്റർ ലൊമ്പാർഡ്. ക്ലാശ–13
പേരെഴുതിക്കൽ–32

പൊന്തിഫിക്കൽ, ഉള്ളടക്കം–72—87
പൊലിവ് ചടങ്ങ്–135—36, സംഭാവന–136
പൗരാണികത്വം–പട്ടംശ്രേഷ്ഠ–75, വിവാഹം–117
പൗരോഹിത്യം–72—90, അത്ഭുതം–141, പരസ്നേഹം–141
കർമ്മം പൗരസ്ത്യറീത്തുകളിൽ–102.
പ്രതിജ്ഞ–ബൈസൻറയിൻറീത്തിൽ–128.
പ്രതീകം, എന്തിന്–9—12, കുർബായിൽ- 10. പുതിയ നിയമത്തിൽ–11, ലിറ്റർജിയിൽ- 8
പ്രസാദവരം, സാമൂഹ്യവശം–138.

പ്രദക്ഷിണം–42–43.
പ്രാർത്ഥന, ഐക്യം–141, തൈലം–108, തൈലംപൂശൽ- 113, പട്ടംനൽകൽക്രമത്തിൽ–73. മരണസമയത്തു്–114–115, മെത്രാനുവേണ്ടി–104–115, വിവാഹസമയത്തു്–116, സ്നേഹം–141.
ബദമറിയം–131, കീർത്തനം–131
ബലിവേദി, സമർപ്പണജീവിതം–139, ഐക്യം–139, സേവനസന്നദ്ധത–139, സ്നേഹം–139.
ബഡ്ജർ, കുമ്പസാരരീതി–69
ബൈബിൾ, ധർമ്മം- 1, 2.
ഭക്തി, അപ്പസ്തോലപ്രവൃത്തി–142
ഭാര്യ, ബന്ധം–130
ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാർ, ബന്ധം–119, 120.
ഭ്രൂതോച്ചാടനം, അടിസ്ഥാനം–36.

മ്ശമ്ശാനാ -73

മനസ്സുമ്മതം–125–126

മലബാർക്രിസ്ത്യാനികൾ, ഹൈന്ദവരീതികൾ–118

മന്ത്രകോടി, അണിയിക്കൽ–130, വിവാഹകമ്മം–117

'മാത്തോമ്മൻ'–132

മാനസാന്തരം–34–35

മാമ്മോദീസാ, അന്ത്യോക്യൻറീത്തിൽ–50, അമ്മേനിയൻറീത്തിൽ–50, കടന്നുപോകൽ–60, ക്രമം–20, ക്രിസ്തുവിലുള്ള ജീവൻ–61, ഘടകങ്ങൾ–44, ചെങ്കടൽ കടക്കുന്നു 39, ജോൺ ക്രിസോസ്റ്റം–63, തൊട്ടി–45, നവമായ ജന്മം–21, പങ്കുപറ്റൽ–61, പശ്ചാത്തലം–22. പരസ്നേഹം–140, പാരതന്ത്ര്യമോചനം–61, ഫലം–59, മലയാളത്തിൽ–31, മാത്തോമ്മാക്രമം–51, സമൂഹച്ചടങ്ങ്–54, സ്നേഹം–140.

മാർക്കോപോളോ, രോഗശമനം–110.

മിശിഹാ, ജീവൻറെ നാട്–39, മാമ്മോദീസാ–22–23

മുടിയണിയിക്കൽ–121, ചടങ്ങ്–123

മുടിവെട്ട്, പൗരസ്ത്യസിറിയൻറീത്തിൽ–79

മുന്തിരിങ്ങാ അടയാളം–122, ഐശ്വര്യം–122, സുഭിക്ഷത–122

മെത്രാൻപട്ടം, ദിവസം–104, സ്ഥാനം–7, കമ്മം–104 വ്യതിയാനങ്ങൾ–103

മൈലാഞ്ചിപ്പാട്ട്–132

മോഴി, പ്രതീകം–6

മോതിരം, സന്തോഷം–120

മോസസ് ബർകേഫാ–90.

യഹൂദർ, പ്രതീകങ്ങൾ–8

രഹസ്യം–3, കൂദാശകൾ–14

രോഗിലേപനം–108—115, ക്ഷമാശ–108, പരസ്നേഹം–112
കമ്മം–110, പാപങ്ങളുടെ മോചനം–111, ഗാന
ങ്ങൾ–112, ഇൻഡ്യയിൽ–110, സിറിയൻസഭ
യിൽ–110, ക്ഷമാശ–142, പ്രാർത്ഥനകൾ–111,
തൈലംപൂശൽ–108, സ്ത്രീയാനുഭൂതി–111.

ലിറർജി–നിർവചനം–4, പൗരോഹിത്യനിർവ്വഹണം–1

ലേപനം, പാപമോചകം–113, ഭവനത്തിൽ–110, ബൈ
സന്റയിൻ റീത്തിൽ–111.

വരപ്രസാദം–137

വിവാഹം–116, ആദിമസഭയിൽ–117, കൽദായ
റീത്തിൽ–121, പൗരസ്ത്യസഭകളിൽ–118–119,
ബൈസന്റയിൻ റീത്തിൽ–119, മലങ്കരറീത്തിൽ–
129, യഹൂദരുടെയിടയിൽ–116–117, റോമിൽ–
116, ആശീർവ്വാദം–128, കാറോസൂസ–128, കുർബാ
ന–123, കുരിശുവെഞ്ചരിപ്പ്–127, ക്ഷമാശ–129,
താലിവെഞ്ചരിപ്പ്–127, തീരുമാനം–131, പ്രതീ
കം–142, ബന്ധം–129, മോതിരംവെഞ്ചരിപ്പ്–
127, മംഗളം–124, വസ്ത്രക്രമം–6, വസ്ത്രം അണി
യൽ–118, വാദ്യാനം–117, വായനകൾ–125, വ്യവ
സ്ഥ–116, സഭ–142, ഹൈന്ദവാനുശ്രുപണം–128.

വിവാഹക്രമം–119, പ്രധാനചടങ്ങുകൾ–129, പ്രബോ
ധനപരം–119, അവസാനം–129—30.

വിവാഹപ്രതിജ്ഞ–കൽദായയിൽ–128, ലത്തീനിൽ–
128.

വിശ്വാസം, അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തി–142.

വിശ്വാസപ്രമാണം, പഠിപ്പിക്കൽ–40, സത്യം–137

വിശുദ്ധചരിത്രം, മൂന്നുരംഗം–2–3.

വിശുദ്ധരുടെ മദ്ധ്യസ്ഥത–114

വെള്ളവസ്ത്രം, വിശുദ്ധീകരണം, വൈദികപട്ടം–83.

ശ്ലീബാ ആഘോഷം–119

സമാപനാശീർവ്വാദം- 130

സാന്ത്വനവാക്കുകൾ-114

സാവ്ത്രികത, പട്ടം ശ്രുശ്രൂഷക്രമം-74

സൂലാക്കാ, ഏറ്റുപറച്ചിൽ-68

സ്തീധനം-117, 101

സ്നേഹാനോമാ--118

സ്ഥൈര്യലേപനം- 139, പരസ്നേഹം-140, പാശ്ചാത്യർ-56, പൗരസ്ത്യർ-56.

സ്നാനാർത്ഥികളുടെ തൈലം-49

സ്നേഹം, മാമ്മോദീസാ-140, പ്രമാണങ്ങളുടെ സത്ത-141.

ഹന്നാനാ-109

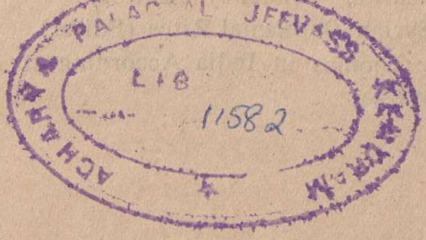
ഹിപ്പോളിറസ്, അപ്പസ്തോലപാരമ്പര്യം-90, സ്ഥൈര്യ ലേപനക്രമം-56.

ഹെവ്പ്പദ്യാഖ്നാ-73, 81, 83.

ഹ്രൂക്കു, രോഗിലേപനം-108.

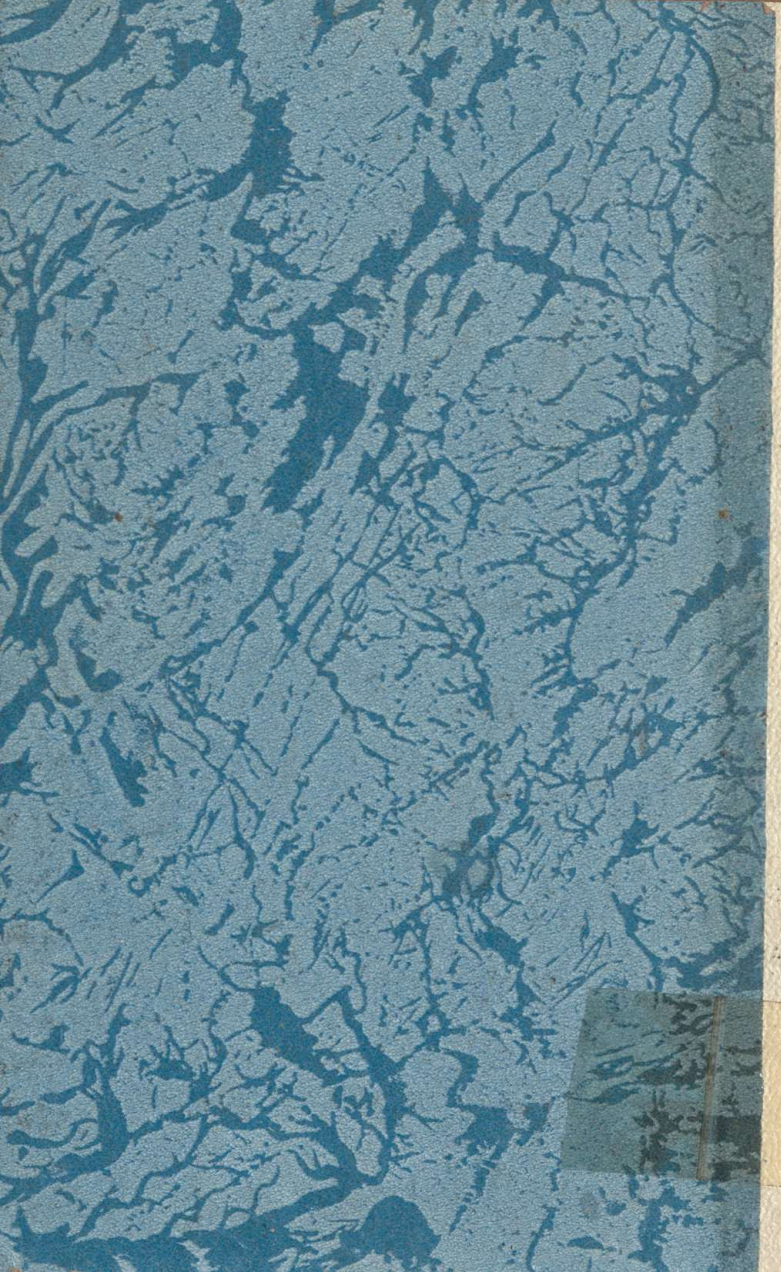
റോമൻസഭ, ലേപനം ചെയ്തിരുന്ന വിധം-109.

ക്ഷമ, അപ്പസ്തോലപ്രവൃത്തി-142.

ഡോ: വെള്ളിയാന്റെ കൃതികൾ

ആധുനിക കാലത്തെ മാർപ്പാപ്പാമാരും പൗരസ്ത്യറീത്തുകളും.
ആരാധനക്രമ നവോത്ഥാനം
കാനോന നമസ്കാരം ഒരു പഠനം
ദൈവജനം അംഗത്താരയ്ക്കു ചുറ്റും
എന്റെ ഓമ്മയ്ക്കായി....
ക്ലദാശകം—ഒരു പഠനം
മറിയത്തിന്റെ മഹിമ
കുർബാന ഒരു പഠനം
സീറോ മലബാർസഭയുടെ ആരാധനക്രമം നൂറാണ്ടുകളിലൂടെ
സീറോ മലബാർസഭയുടെ പുനരുദ്ധരിക്കപ്പെട്ട കുർബാന.
ധ്യാനം ആരാധനക്രമത്തിൽ (Editor)
ദൈവവചനശുശ്രൂഷകൾ
ആരാധകനോട് (Editor)
അടിയൊഴുക്കുകൾ ലിറ്റർജിയിൽ
കുരിശിന്റെ വഴി (Scriptural way of the Cross)
ക്ലദാശകളുടെ പ്രതീകാത്മകത്വം
Fast in the East Syrian Church
Reflections on Mariology (Comp.)
Malabar Church: A Symposium (Editor)
The Romanization Tendency (Editor)
Studies on Syrian Baptismal Rites (Editor)
The Apostle Thomas in India According to the Acts of Thomas (Editor)

Indic Digital Archive Foundation
gpura.org